

2003. évi CXXVII. törvény

a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól

A központi költségvetés feladatainak ellátásához szükséges bevételek biztosítása, a jövedéki termékek adóztatásához szükséges feltételek megteremtése érdekében, illetve abból a célból, hogy a jövedéki termékek piacán a versenysemlegesség érvényesülhessen, figyelemmel az Európai Unióhoz való csatlakozásból fakadó követelményekre, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

A jövedéki adórendszer Magyarországon 1998. január 1-jén került bevezetésre. Az 1997. évi CIII. törvény már a kezdetektől nagyfokú harmonizáltságot valósított meg az Európai Unió jövedéki szabályaival. A jövedéki körbe tartozó termékek adóztatását, az adóraktári rendszert, az adófelfüggesztéses szisztémát az uniós irányelvekben meghatározott alapokra fektetve alakította ki és működteti nemzeti szinten már közel hat éve, eredményesen. Az Európai Unióhoz való csatlakozásunkkal új helyzet áll elő. Megszűnnek a vámhatárok, az Európai Unió egységes belső piacán a tagállamok között az áruk, köztük a jövedéki termékek is szabadon mozoghatnak anélkül, hogy a belföldi adók az országhatárt átlépve vámeljáráásban kivételre kerülnének. Ezért a csatlakozástól a magyar jövedéki szabályozásnak is tartalmaznia kell azokat a rendelkezéseket, új szabályokat, amelyek alkalmazásával, gyakorlatban való érvényesülésével az új helyzetben, az Európai Unió egységes belső piacába való beintegrálódásunkat, uniós tagállammá válásunkat követően is beszedhetők maradnak a jövedéki adók a magyar költségvetés számára. Ez a hatályos törvény jogharmonizációjának kiteljesítését, a csak a tagállami státuszunk megszerzésétől alkalmazható, a tagállamok közötti árumozgásokra vonatkozó harmonizált közösségi adózási szabályoknak a magyar jövedéki jogba való beillesztését teszi szükségessé.

Bár ezek az új szabályok a hatályos törvény struktúrájának, felépítésének változatlanul hagyása mellett, egy külön fejezetbe foglalva egyszerűen beilleszthetők, azonban az új fejezet terjedelme, valamint az átalakuló fogalomrendszernek a törvény teljes szövegén való átvezetése miatt szükséges technikai jellegű módosítások nagy száma miatt, valamint figyelemmel arra, hogy az 1998. évi bevezetés óta a jövedéki törvény tizenhat alkalommal módosult, a Kormány célszerűnek látta törvénymódosítás helyett a változások új törvényjavaslatba szerkesztett benyújtását. Ennek során a korábbi módosítások tekintetében is könnyebbé válik a jogalkalmazók számára az eligazodás, és egyúttal jelentős dereguláció is elvégezhető a módosítások hatályba léptető, záró és átmeneti rendelkezéseinek kiiktatásával.

A törvény tartalmilag a hatályos joganyag tekintetében nem jelent újrakodifikálást, hanem a hatályos jövedéki törvény egységes szerkezetbe foglalását a csatlakozásunkkal összefüggésben szükséges, még hátralévő jogharmonizációs módosításokkal és a közösségen belüli termékforgalom adózási szabályait tartalmazó külön fejezettel. Hátralévő jogharmonizációs módosításként az ásványolaj termékek esetében a felhasználási cél szerinti adóztatás uniós elvének érvényre juttatása és annak révén a direkt adóztatás alól kikerülő ásványolajtermékekre - az új visszaélési formák kivédése céljából - az un. felhasználói engedélyes rendszer bevezetése, a kereskedelmi adóraktárak létesítésnek lehetősége, az adómentességek körének kisebb változása, valamint a bérfőzésre vonatkozó szabályokban a csatlakozási szerződésben foglaltak szerint szükséges korrekciók szerepelnek.

A törvény a jövedéki adómértékeket a 2004. január 1-jén hatályos állapotnak megfelelően tartalmazza, további adóemelés - a bérfőzési szeszadó kivételével - nem indítványoz. A bérfőzési szeszadónál a kedvezményes mérték megemlése jogharmonizációs kényszer, az adókedvezmény ugyanis nem lehet több 50%-nál. Jogharmonizációval összefüggésben jövedéki adós lesz - az uniós minimumszinten - a nem közúti motorikus célú (jellemzően a targoncákban használt) cseppfolyós gáz, valamint az eddig 0 adókulcsú fűtőolaj.

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

- § (1) Jövedéki adóköteles a jövedéki termék belföldi előállítása és belföldre történő behozatala.
- (2) Az adókötelezettség teljesítése és ellenőrzése érdekében érvényesítendő követelmény az, hogy

- a)* az adóköteles jövedéki terméket kizárólag adóraktárban állítsák elő,
 - b)* a jövedéki adó (a továbbiakban: adó) megfizetése nélkül belföldre behozott jövedéki termék - kivéve a vámfelügyelet alatt álló vagy a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő részére behozott jövedéki terméket - adóraktárba vagy adómentes felhasználó üzemébe, raktárába kerüljön, és
 - c)* a jövedéki terméket az adó megfizetése nélkül - kivéve, ha a jövedéki termék vámfelügyelet alatt áll - csak adóraktárban, adómentes felhasználó üzemében, raktárában tárolják, raktározzák.
- (3) Az a jövedéki termék,
- a)* amelyet adómentesen szereztek be, csak az adómentesség alapjául szolgáló célra használható fel;
 - b)* amelyre adó-visszaigénylést (adólevonást) érvényesítettek, csak olyan célra használható fel, amely után e törvény rendelkezései szerint e jog érvényesíthető.
- (4) Szabadforgalomban csak olyan jövedéki termék szerezhető be, tartható birtokban, használható fel, értékesíthető, szállítható, amely után az adót megfizették.

I. Fejezet

HATÁLY, ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

Területi hatály

2. § A törvény rendelkezéseit a Magyar Köztársaság területén (a továbbiakban: belföld) kell alkalmazni. A belföld fogalmába beletartozik a vámszabad és tranzitterület is.

Tárgyi hatály

3. § (1) A törvény rendelkezéseit a jövedéki termékek után fizetendő adóra, a dohánygyártmányok általános forgalmi adójára, a jövedéki termékek előállítására és forgalmazására, továbbá a jövedéki ügyekre kell alkalmazni.

(2) Jövedéki termékek:

- a)* az ásványolaj,
- b)* az alkoholtermék,
- c)* a sör,
- d)* a bor,
- e)* a pezsgő,
- f)* a köztes alkoholtermék,
- g)* a dohánygyártmány.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott adókból származó bevétel a központi költségvetést illeti meg.

Személyi hatály

4. § A törvény rendelkezéseit

a) a jövedéki terméket és az annak előállítására alkalmas, e törvényben meghatározott terméket előállító, raktározó, tároló, szállító, forgalmazó, külföldről beszerző (beszállító), külföldre értékesítő, illetve egyéb módon birtokoló jogi személyre, jogi személyiség nélküli egyéb szervezetre és természetes személyre (a továbbiakban együtt: személy), valamint

b) a jövedéki termék adóztatásával, forgalmazásával összefüggő felügyeleti, ellenőrzési és más hatósági feladatokat ellátó szervezetekre kell alkalmazni.

Hatáskör, illetékesség

5. § (1) Jövedéki ügyben első fokon - ha e törvény másként nem rendelkezik - a Vám- és Pénzügyőrség külön jogszabályban meghatározott alsó fokú szerve jár el. Az eljárásra az adóraktárnak, az adómentes felhasználó üzemének, a felhasználói engedélyes telephelyének, a kereskedő üzletének, raktárának fekvése, az egyéb személy jogosulatlan tevékenységének helye szerinti vámhatóság az illetékes.

(2) A jövedéki adóüggyel kapcsolatos feladatokat - kivéve a hatósági felügyelet keretében ellátott adóztatási feladatokat, valamint a 15. § (1)-(2) bekezdése és a 65. § (1) bekezdésének *d*) pontja szerinti adófizetési kötelezettséggel kapcsolatos adóztatási feladatokat - első fokon a regionális jövedéki központ látja el, továbbá jogosult az engedéllyel kapcsolatos ügyben az eljárásra.

(3) Az adójeggyel, a zárjeggyel kapcsolatos ügyben - az adójegy és a zárjegy felhasználásának helyszíni ellenőrzése, elszámoltatása kivételével - első fokon a Pesti Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal jár el.

(4) A jövedéki termékek és az abból előállított termékek 48. § (20) bekezdés szerinti kötelező érvényű vámtarifa-besorolásával kapcsolatos ügyekben első fokon a Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete (a továbbiakban: Vegyvizsgáló Intézet) jár el.

(5) Az Európai Unió adóügyi együttműködési szabályainak jövedéki adóval kapcsolatos alkalmazása tekintetében az eljárásra illetékes hatóság a Vám- és Pénzügyőrség Jövedéki Kapcsolattartó és Kockázatelemzési Központja (a továbbiakban: Kapcsolattartó Központ).

(6) A (2) bekezdés szerinti jövedéki ügyben - ha e törvény másként nem rendelkezik - az eljárásra

a) a jogi személy, a jogi személyiség nélküli szervezet székhelye,

b) székhellyel nem rendelkező vállalkozó esetében a telephely, több telephely esetén az elsőként bejelentett telephely,

c) telephellyel sem rendelkező személy esetén a lakóhely, ennek hiányában a tartózkodási hely szerinti vámhatóság az illetékes.

(7) Helyszíni ellenőrzés keretében a jövedéki terméket forgalmazóknál az első fokú adóhatóság köteles jövedéki ellenőrzést is lefolytatni, az adófelüggesztés alatt álló jövedéki termékek forgalmazásának ellenőrzése kivételével.

(8) Halaszthatatlan ellenőrzési és eljárási cselekményeket a hatáskörrel rendelkező szerv az illetékességi területén kívül is végezhet, amelyről haladéktalanul tájékoztatja az illetékességgel rendelkezőt.

(9) Ismeretlen személy ügyében eljárásra az a vámhatóság illetékes, amely az ügyben az első intézkedést tette.

(10) A belföldön lakóhellyel, tartózkodási hellyel, székhellyel vagy telephellyel nem rendelkező személy (a továbbiakban: külföldi személy) adó- és bírságfizetési kötelezettségének érvényesítése (beszedése) érdekében szükséges cselekményt az országos parancsnok által kijelölt vámhatóság teszi meg.

6. § (1) Jövedéki adóügyben vagy azzal összefüggő más adóügyben az olyan ellenőrzést, amelynél beáll az ismételt ellenőrzés tilalmának hatálya, a vámhatóság és az adóhatóság előzetes egyeztetés alapján, egy időben, egymás megállapításaira tekintettel köteles lefolytatni.

(2) Amennyiben a rendőrség, a fogyasztóvédelmi felügyelőség, a közterület-felügyelet, az Országos Borminősítő Intézet, a vámhatóság hatósági feladatokat ellátó, de e törvény szerint hatáskörrel nem rendelkező szerve, továbbá bármely más hatóság a tevékenysége során a jövedéki termékkel összefüggő jogsértő magatartás gyanúját állapítja meg, a bizonyítékokat rögzíti, a jövedéki terméket a rá vonatkozó szabályok szerint lefoglalja, és ezt követően az ügyet az illetékes vámhatóságnak átadja.

Jövedéki ügyekben általános szabályként a vám-és pénzügyőrség alsó fokú szervei (vámhivatalok, jövedéki központok, jövedéki hivatalok) rendelkeznek hatáskörrel. Ezen alsó fokú szervek hatáskörébe tartoznak továbbá az olyan adófizetési kötelezettségek keletkezésével összefüggő adóztatási feladatok, amelyek jellemzően jogsértő cselekményt is megvalósítanak, és azokhoz egyéb intézkedés (bírság jellegű szankció, lefoglalás, üzletbezárás, stb.) is kapcsolódik.

Az adó bevallásával, befizetésével, az egyéb adókötelezettségek teljesítésével kapcsolatos ügyekben első fokon a regionális jövedéki központ jogosult eljárni. Ennek másodfokú hatóságaként a 10 millió forint feletti jövedéki adóügyben az általános hatásköri szabályoktól eltérően nem a Regionális Parancsnokság, hanem a Nemzeti Jövedéki Központ jár el. A zárjeggyel, adójeggyel kapcsolatos ügyekben - kivéve a felhasználás ellenőrzését, elszámoltatását - a Pesti Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal jár el.

A tagállamok közötti jövedéki adóügyi együttműködésért a jövedéki igazgatás központi szintjén kialakításra kerülő szervezeti egység, az ún. Jövedéki Kapcsolattartó és Kockázatelemzési Központ a felelős. A kötelező érvényű vámtarifa-besorolással kapcsolatos feladatokat első fokon a VPOP Vegyvizsgáló Intézete, másodfokon a Nemzeti Jövedéki Központ látja el.

Annak érdekében, hogy a jövedéki eljárások során keletkezett hivatalos iratok ne járják be a Vám- és Pénzügyőrség valamennyi szintjét, illetve abból a célból, hogy az ügyek jogerős lezárási folyamata jelentős idő és költség megtakarítás mellett felgyorsuljon, a törvény szabályozza az ügyiratok külföldre történő kézbesítésének külön szabályát.

Értelmező rendelkezések

7. § E törvény alkalmazásában

1. *jövedéki termék belföldi előállítás*: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiszerezési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:

- a) a kétütemű motorolaj motorbenzinhez keverését,
- b) az ásványolajok közé tartozó adalék legfeljebb 0,2 térfogatszázalék arányban üzemanyagba, tüzelő- és fűtőolajba történő bekeverését,
- c) az ásványolajtermék színezését (beleértve a jelzőanyagot is), ha a színezés eredményeként a termék nyolc számjegyű vámtarifaszáma és adómértéke nem változik,
- d) az azonos adómértékű ásványolajtermék finomítói ásványolajraktárban, illetve terméktávvezetékben történő, felhasználási cél szerinti átminősítését,
- e) a Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott alkoholtermék és benzin külön jogszabályban foglaltak szerint gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenység folytatására jogosító engedéllyel rendelkezők által történő csomagolását (kiszerezését), az azt megelőzően végzett mechanikai szűrését, illetve a gyógyszerterek által végzett gyógyszerári kiszerezését,
- f) a csokoládégyártáshoz felhasznált vagy felhasználásra kerülő alkoholos gyümölcsből az alkoholtermék gyártási melléktermékként történő visszanyerését, ha azt a vámhatóságnak előzetesen bejelentették,
- g) az üzemanyagoknak a fuvarozás során vagy az üzemanyagöltő állomáson, vagy a jövedéki engedélyes kereskedő, illetve a végfelhasználó telephelyén a lefejtéskor bekövetkező keveredését, ha azt a vámhatóságnak haladéktalanul bejelentették, illetve csővezetékes szállítás esetén az egymás után szállított ásványolajok keveredését,

Az arányosság és igazságosság elvének következetesebb érvényesülését az átlagos és az átlag alatti jövedelemmel rendelkező, alapvetően munkaviszonyban álló széles társadalmi rétegek reáljövedelmének a nemzetgazdasági átlagnál gyorsabb növekedése biztosíthatja. A lakosság meghatározó részét érintő változások fő eleme az adóterhek mérséklése a középű adósáv megszűnésével. A törvény 2005-re kétkulcsos adótáblát rendel. Ily módon megvalósul, hogy az átlagos, illetve az átlag alatti jövedelemmel rendelkezők adóterhelése érzékelhetően csökken. A minimálbér adómentességének fenntartását továbbra is az adójóváírás biztosítja.

Az arányosság, igazságosság és semlegesség elvét erősíti a munka- és tőkejövedelmek adóterheinek harmonizációja. Az adóterhek közelítését és összhangba hozását (az átlagjövedelem adóterheivel) az elkülönülten adózó jövedelmek lineáris kulcsának emelése szolgálja.

Az adórendszerben meglévő, változatos jogcímű kedvezményeket maradéktalanul és teljeskörűen csak a magas jövedelemmel rendelkezők tudják igénybe venni. Amíg tehát a magas jövedelem - látszólag - magasabb adókulccsal adózik, a kedvezmények érvényesítése által a magas jövedelműek tényleges adóterhe arányában alacsonyabb. Az adókedvezmények közül 2005-re egyetlen jogcím sem szűnik meg, azonban annak érdekében, hogy az adóztatás progresszív jellege kevésbé torzuljon, indokolt az igénybe vehető adókedvezményeket korlátozni.

A vállalkozási környezetet pozitív irányban befolyásoló módosításnak tekinthető, hogy az Szja törvény által az egyéni vállalkozó számára a 2003. és 2004. évben beszerzett, előállított, a 14,5 és 33 százalékos amortizációs kulcs alá tartozó tárgyi eszközeire, továbbá a 2003-ban vagy 2004-ben vásárolt, előállított szellemi termékre, kísérleti fejlesztés aktivált értékére biztosított 50 százalékos értékcsökkenési leírást a törvény időbeli korlátozás nélkül biztosítja. Az Szja törvény hatályos szabályozása alapján az egyéni vállalkozó, illetve az őstermelő a költségként elszámolt iparűzési adója 25 százalékát vonhatja le az adóalapjából. A módosítás a levonás százalékos mértékét 50 százalékra emeli. A mikrovállalkozásnak minősülő egyéni vállalkozó (a legfeljebb 5 főt foglalkoztató egyéni vállalkozó) a létszámnövekedés után hasonló kedvezményben részesül, mint a társasági adó hatálya alá tartozó vállalkozás.

2004. január 1-jétől átalakult a természetbeni juttatás intézményének szabályozása. Az új szabályozás bevezetése óta eltelt időszakban jelentős számú értelmezési probléma vetődött fel, ezért több ponton szükségszerűvé vált a módosítás.

A törvény előzőeken túl egyéb, a jogalkalmazást segítő módosítást, illetve pontosítást tartalmaz (pl. az adómentes üdülési szolgáltatásra jogosultak köre, a külföldön megfizetett adó beszámítása tekintetében).

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény 2005. évi módosításait a versenyképesség javítása, a foglalkoztatás ösztönzése, az európai uniós jogszabályok változása, és a gyakorlati tapasztalat indokolja. A javaslatok a versenyképességre korábban meghozott intézkedések kiterjesztésére, az osztalékadót érintő európai uniós irányelv módosításának történő megfelelésre, továbbá - a gyakorlati tapasztalatok alapján - az adóelkerülés lehetőségének szűkítésére és az egyszerűsítés érdekében szükséges kisebb pontosításokra irányulnak.

Az áfa-törvény módosítására vonatkozó, tervezett rendelkezések két nagy csoportra bonthatók: az uniós harmonizációs kötelezettségekre, illetve egyéb módosításokra.

Az uniós harmonizációs kötelezettségek legnagyobb részét a földgáz- és villamosenergia-értékesítés teljesítési helyére vonatkozó szabályozás átvétele teszi ki. Kisebb jelentőségű kiigazítások történnek a befektetési célú arany adóztatása, és a sportlétesítmények rendeltetésszerű használatának áfa-kötelezettsége, valamint a vevői készletek szabályozása tekintetében.

A gáz és a villamos energia értékesítési helyére vonatkozó szabályok esetében a 77/388/EGK tanácsi irányelv (ún. 6. Áfa irányelv) módosításáról szóló 2003/92/EK tanácsi irányelv rendelkezéseit 2005. január 1. napjától kell a tagállamoknak nemzeti szabályozásukba átültetni. Az irányelv alapján az áfa-törvény módosítására irányuló törvény a következő változásokat tartalmazza. Tekintettel a földgáz és villamos energia piacon bekövetkezett liberalizációra, ezen termékek, szolgáltatások értékesítésére vonatkozó adóztatás szempontjából szükség van a teljesítési hely meghatározására, mely egyértelművé teszi, hogy mely esetben hol kell az adót megfizetni. Az irányelv, így a törvény is különbséget tesz a kereskedőnek (viszonteladónak) és a fogyasztónak történő értékesítés között. Az előbbi esetben az ügylet a gázt, villamos energiát beszerző kereskedő gazdasági tevékenységének székhelyén, telephelyén adózik, míg az utóbbi esetben ott, ahol a fogyasztó azt ténylegesen felhasználja, elfogyasztja. Ezen túlmenően - mivel az értékesítéshez hálózatra is szükség van - a földgáz elosztó, illetve a villamos energia hálózathoz történő hozzáférés biztosítása, a hálózaton történő továbbítás, és egyéb ehhez kapcsolódó szolgáltatás esetében is rendezi a törvény a teljesítés helyét. Adóalany megrendelő esetében a megrendelő székhelye, telephelye minősül teljesítési helynek, nem adóalany Közösségen kívüli illetőségű személy, szervezet esetén pedig annak állandó lakóhelye, szokásos tartózkodási helye. A törvény szabályozza azt az esetet is, hogy amennyiben ezen terméket, szolgáltatást nem belföldön regisztrált adóalany értékesíti magyar adóalany részére, akkor az adó fizetésére a fordított adózás szabályai szerint nem az értékesítő, hanem a beszerző a kötelezett. A kettős adózás elkerülése miatt a törvény mentesíti az adó alól a földgáz és a villamos energia importját (vagyis annak harmadik országból történő igénybe vételét). Kettős adózás ez esetben azért jöhetne létre, mert az import során mind termékimport jogcímén, mind a termékértékesítés teljesítési helyére vonatkozó szabályok miatt belföldön keletkezne az adófizetési kötelezettség.

A törvény tartalmazza néhány olyan probléma megoldását, mely a csatlakozással átvett irányelvi rendelkezések kapcsán jelentkezett. Így a törvény rendezi a Közösségen belüli ügyletekhez tapadó előlegfizetés esetén az adófizetési kötelezettség keletkezését, az adó alapját, mivel ennek kezelése eltér a belföldi ügyletektől. Egyszerűsítési szabályként értékelhető a Közösségen belüli ügyletek adókötelezettség-keletkezési időpontjának tervezett megfogalmazása. Ez a szabályozást (tekintve, hogy az uniós kötelezettség) nem változtatja meg, egyértelműsíti azonban, hogy az adókötelezettség keletkezése (legkésőbb a teljesítést követő hónap 15. napja) után kézhez vett számla miatt önellenőrizni nem kell.

A vevői készlet eladó szempontjából történő egyszerűsített kezelése néhány tagállamban alkalmazott előírás, melyet Magyarország is alkalmaz a csatlakozástól kezdve. Ebben az esetben az eladónak nem kell adóalanyként nyilvántartásba vetetnie magát a vevői készlet helye szerinti tagállamban, az adót a vevő fizeti meg a készletből történő értékesítéskor Közösségen belülről történő termékbeszerzés címén. Ez az intézmény a Közösségi ügyletek természetéből kifolyólag azonban csak kölcsönösségi elven működhet, ezért szükségessé vált a szabályozás ilyen tartalmú kiegészítése. A törvény továbbá tartalmazza a vevői készletben lévő termékek adójogi sorsának ellenőrizhetőséghez nélkülözhetetlen nyilvántartási kötelezettséget.

Szintén a közösségi szabályok értelmezése miatt vált szükségessé a tranzitterületen (repülőtereken) található boltokból történő adómentes értékesítés kezelése. Ugyanakkor a Bizottság és a tagállamok között egységes álláspont alakult ki abban, hogy vámraktárból lehetséges a közösségi állampolgárok adómentes kiszolgálása akkor, ha az illető harmadik országba utazik. Ezért a magyar szabályozásban is szűkíteni kell az eddigi, a közösségi állampolgárok harmadik országba való kiutazásakor való adómentes kiszolgálását. A jelenlegi gyakorlat így vámraktár létrehozása mellett folytatható.

A csoportos adóalanyiság intézményét az áfa-törvény 2004. május 1-jén hatályba lépett módosítása hívta életre. A csoportos adóalanyiság intézménye választható forma, amely a pénzügyi szektor hazai befektetésének, Magyarország regionális központtá válásának ösztönzésére szolgál. A törvény a választás feltételeinek további enyhítését szolgálja.

A tényleges használat, élvezet elve szabály alkalmazási körét a 77/388/EGK tanácsi irányelv 9. cikkének 3. bekezdése határozza meg, ugyanakkor tagállami hatáskörbe utalja, az egyes országok élnek-e vele. Hazánk 2004. május 1-jén élt ezzel a lehetőséggel, és egyes szolgáltatások teljesítési helyét a szolgáltatás tényleges használata, élvezete helyének segítségével határozta meg. A jogszabály gyakorlati alkalmazásából adódó

problémák miatt a jogszabályhely alkalmazhatósági hatálya leszűkül a távközlési szolgáltatásokra és a fuvarozási eszközök bérbeadására.

2004. január 1-jétől - a vállalkozási célon kívüli magánhasználat lehetőségére tekintettel - lépett hatályba a parkolási szolgáltatás igénybevétele, valamint az úthasználati díj fizetése esetén felszámított adó levonásának tilalma. A nemzetközi fuvarozás és személyszállítás versenyképességének javítására indokolt ezen törvényhely kiegészítése: a 3,5 tonna össztömeg feletti járművek esetén a tiltó szabály nem érvényesülne.

A kompenzációs felár a mezőgazdasági tevékenységet folytató, egyébként nem áfa-alany vállalkozásnak a beszerzésekben megfizetett, de le nem vonható előzetesen felszámított áfa-terhének ellentételezésére jár, melyet a felvásárló fizet ki. A felvásárló ezután a felárat az adóhatóságtól saját áfa-bevallásában visszakérheti. Mivel a felár így nem a felvásárló költsége, hanem a termelő pénze, bár technikailag a felvásárló előzetesen felszámított áfájának tűnik, egyértelmű - 2004. január 1-jére visszamenőleges hatályú - törvényi rendelkezést igényel annak rögzítése, hogy az államháztartási támogatásra jutó áfa miatti arányosításba a kompenzációs felárat nem kell bevonni.

Végezetül a törvény rendezti az ISPA program keretében indított, de a csatlakozás következtében Kohéziós Alapból történő támogatásba „átkonvertálódott” támogatások áfa-rendszerbeli kezelését.

A fogyasztói árkiegészítés szabályozásánál érdemi változás a helyközi tömegközlekedésben igénybe vehető támogatás esetén következik be. A százalékos mértékű árkiegészítési kulcs megmarad, azonban az így igénybe vehető összeg felülről maximálttá válik.

A fix összegű fogyasztói ár-kiegészítési díjtételek valorizálása 4,4% figyelembe vételével történt.

A helyközi közlekedésben a módosítás értelmében a túlzott (a mindenkori előirányzott inflációt meghaladó) tarifaemelések sem járnak majd együtt a fogyasztói árkiegészítés növekedésével, mivel azon esetekben, amikor az áremelés meghaladja a költségvetési irányelvben a következő évre tervezett infláció mértékét, a fogyasztói árkiegészítés alapja az előző évi támogatási alap inflációval megnövelt értéke lesz. (Ez azt is jelenti, hogy - mivel a kedvezményezetteknek változatlanul jár a Korm. rendelet szerinti támogatási mérték - az áremelést kezdeményező árhatóságnak kellene állnia saját fejezete terhére a különbözetet). Az alapszámot 2005-re a törvény kihirdetésekor alkalmazott árak figyelembe vételével kell megállapítani, ezután pedig mindig az előző évi fogyasztói árkiegészítés alapjának vizsgálatával. Azaz, ha a fogyasztói árkiegészítés alapja a törvény által meghatározott maximum, de az árakat a támogatásra jogosult tovább emeli, akkor a következő évben is csak a már maximált adóalap inflációs korrekciójával lehet kiszámítani a tárgyévi fogyasztói árkiegészítés alapját.

A komp- és révközlekedés bérletárainak a jegyárakhoz történő arányosítása is indokolja a fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Fát.) mellékletének módosítását. Az érintett önkormányzatok polgármestereivel és a szolgáltatókkal történt egyeztetés alapján nincs szükség hatósági ár bevezetésére. Ezért nem állítható vissza a százalékos mértékű fogyasztói árkiegészítés. A fix összegű támogatás ugyanakkor normatív támogatást tartalmaz, így nem alkalmas arra, hogy a helyben szokásos ár- és kereset-viszonyokhoz igazított szabad árak különbözőségét elfedje. Mérséklendő ugyanakkor a váci kompnál előállt feszültségeket, a bérletek támogatása az átlagosnál jóval nagyobb mértékben növekedik.

Az ellenőrzés feltárta azokat a visszaéléseket, visszaélési lehetőségeket, amelyek az önkormányzati segítséggel megvalósított, tanintézetek tanulói bérletvásárlásaira vezethetők vissza. (A konstrukció lényege, hogy az önkormányzat minden diáknak megveteti a tanintézettel a bérletet, függetlenül attól, hogy a diáknak valóságosan szüksége van-e a tömegközlekedés igénybe vételére. Ezzel megnő a közlekedési szolgáltató által lehívható támogatás, miközben az önkormányzat megtéríti a bérletvásárlás költségét.) A visszaélések megszüntetése érdekében a nevelési-oktatási intézmények által vásárolható bérletek után igénybe vehető fogyasztói árkiegészítés köre leszűkül

a) a hatósági áras különjáratú autóbusz-forgalomra, valamint

b) azokra az esetekre, amikor az adott településen alsó fokú tanintézet nem működik. Ilyenkor a körzetileg illetékes oktatási intézmény a telephelye és a diák lakóhelye közötti útvonalra szóló bérletet megvásárolhatja a tanulmányi időszakra (szeptember-június hónapokra).

Az ingyenes utazások ellentételezése a fogyasztói árkiegészítés neuralgikus pontja. Mivel a fogyasztói árkiegészítés a kedvezményes utazások miatt a közlekedési szolgáltatóknál kieső bevételek kompenzációja, elengedhetetlen a kedvezményes utazásokkal való tételes elszámolás. Ez azonban az ingyenes utasok esetében megvalósíthatatlan, ezért szabályozási szempontból ez a kör mindenképpen szűkítendő, vagy a kedvezmények mértékének csökkentésével, vagy a kedvezményezettek körének korlátozásával. Az országgyűlési képviselők utazási költségterítésben részesülnek, ezért az ő utazásuk költsége megtéríthető más módon is. A haderőreformmal a sorkatonai/polgári szolgálat megszűnik, így az ingyenesség fenntartása oka fogyottá válik. [Természetesen a szerződéses katona igénybe veheti a munkába járással kapcsolatos utazási költségterítést, mint bárki más bejáró dolgozó a vonatkozó, 78/1993. (V. 12.) Korm. rendelet szerint.]

Mivel jelenleg is a GKM állapítja meg a helyi tömegközlekedésben, valamint a komp- és révközlekedésben az ingyenes utazások után járó fogyasztói árkiegészítést, célszerű az e célt szolgáló keretösszeget, valamint az utalványozást a szaktárca hatáskörébe utalni. Mindaddig ugyanis, amíg az ingyenes utazások nem megszámlálhatók, a fix összegű fogyasztói árkiegészítés gyakorlatilag termelési árkiegészítésként működik.

A törvény a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosításánál változatlanul célul tűzi, hogy a regisztrációs adó az Európai Unióhoz történő csatlakozással megszűnő fogyasztási adót felváltó adóként működjön a forgalomba helyezés sajátosságai, illetve az érvényesíteni kívánt környezetvédelmi szempontok miatti szükségképpen eltérések mellett.

Lényegi változást jelent a hatályos szabályok szerinti, a márkakereskedők által fizetendő (illetve tőlük a vezérképviselő által átvállalható) adóelőleg megszüntése mivel az a gyakorlatban a gépjármű-forgalmazók szerint bonyolultnak, számviteli szempontból nehezen kezelhetőnek bizonyult. Egyúttal az adóelőleg-fizetési rendszer megszűnésével a regisztrációs adó kötelezettség szorosabban kapcsolódik az áfa-kötelezettséghez. Ezzel párhuzamosan a törvény egyértelművé teszi, hogy mely esetben tartozik a regisztrációs adó a gépjármű értékesítésének áfa-alapjába.

Az adóztatandó termékkört a törvény kiterjeszti a motorkerékpárokra, természetesen csak abban a körben, amelynél a mindenkor hatályos szabályok szerint a forgalomba helyezés kötelezettségként felmerül. Nem változik az eljáró adóhatóság (Vám és Pénzügyőrség), és ugyancsak érintetlen marad az adóigazolás rendszere, vagyis a forgalomba helyezésnek változatlanul feltétele a regisztrációs adó megfizetésének igazolása.

A törvény a jövedéki szabályozás tekintetében elsősorban az uniós belpiaci forgalomra kialakított szabályozásban szükséges kisebb korrekciókat, kiegészítéseket tartalmazza. Így például lehetővé válik, hogy az adómentes felhasználók részére a tagállamokból bejegyzett kereskedőkön keresztül is az importtal azonos feltételek mellett hozhassanak be ásványolajterméket. A bioüzemanyagokra vonatkozó szabályozás módosítása a megújuló energiaforrások üzemanyagcélú felhasználásának ösztönzésére vonatkozó nemzeti célkitűzésekkel összhangban szerepel a törvényben, melynek megfelelően a motorbenzinbe (az ETBE komponenseként) bekevert bioetanol és a gázolajba bekevert biodízel adókedvezményét szabályozza. Környezetvédelmi szempontokat juttat érvényre az a változtatás, mely szerint 2005. július 1-jétől a jelenlegi adómérték a 10 ppm vagy az azalatti kéntartalmú üzemanyagokra marad érvényben, a 10 ppm-nél nagyobb kéntartalom fölött pedig magasabb adómérték kerül előírásra, melynek hatására a rosszabb minőségű üzemanyagok várhatóan kiszorulnak a piacról, forgalmazásuk megszűnik. A jövedékiadó-mértékek bevételi célzatú emelésére 2005. évben nem kerül sor. A biodízel és a rosszabb minőségű üzemanyagok esetében bekövetkező változások nem költségvetési indítatásúak, a cigarettára és a finomra vágott fogyasztási dohányra vonatkozó valorizált, illetve újraszámolt adóminimum érvényesítése pedig annak érdekében szükséges, hogy az adóminimum kifejthesse hatását, kellő védelmet nyújtson az alulról irányuló árversennyel szemben.

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) szerint 2004. január 1-jétől az önkormányzati adóhatóságok - a korábbi adózoói bevallás helyett - a járműnyilvántartásból az okmányiroda által szolgáltatott adatok alapján végzik adóigazgatási feladataikat. Az új adóztatási rendszer jövőbeni teljes, zökkenőmentes működtetésére, valamint a gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel a törvény az anyagi jogszabály kisebb módosítását tartalmazza. Emellett a gépjármű környezetre gyakorolt hatásához kapcsolódó kedvezményi rendszer - a technikai fejlődés ütemét követve - felülvizsgálata is elengedhetelenné vált, melynek kisebb korrekcióját a törvény tartalmazza, amellyel, hogy garantálja az adókedvezmény igénybevételének időtartamát is.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek (a továbbiakban: Art.) a törvényben szereplő módosításai - összhangban a Kormány törekvéseivel - garanciát kívánnak nyújtani az adózók jogbiztonságának megerősítéséhez, egyúttal a szabályozás egyszerűsítését, a jogalkalmazás hatékonyságának növelését szolgálják az adóigazgatás korszerűsítésének érdekében. E korszerűsítéssel - a rendelkezésre álló erőforrások keretei között - javítható az adóbeszedés hatékonysága, az új adóeljárési technikákkal pedig tovább modernizálható az adóigazgatás szabályrendszere.

Az adminisztráció egyszerűsítését szolgáló szabályváltozások közül kiemelt érdemmel az adózók pénzforgalmi bankszámla bejelentési kötelezettségének megszüntetése, a személyi jövedelemadó adóhatósági megállapítási szabályainak teljes körűvé tétele, egyes tevékenységüket szüneteltető adózók (közjegyzők, ügyvédek, szabadalmi ügyvivők) adminisztratív kötelezettségek alóli mentesítése, a bevallási, adatszolgáltatási kötelezettségeket elektronikus úton teljesítő adózók körének bővítése.

Tekintettel arra, hogy Magyarország uniós csatlakozását követően a hazai adóigazgatás normái még szorosabban kötődnek a Közösség irányelveihez, előírásaihoz, a módosítások egy része az adóügyi

együttműködéssel összefüggésben a szabályozások közötti összhangot biztosítja, illetőleg pontosítja a hatályos rendelkezéseket.

A társadalombiztosítási járulék és az egészségügyi hozzájárulás szabályozási célja kettős. A társadalombiztosítási járulékok terén külön törvényben nyújtandó külön kedvezmények célzottan segítik a munkaerőpiacon hátrányos helyzetben levő munkavállalók foglalkoztatását, a 25 év alatti fiatalok, a gyermeket vállaló anyák és az 50 év feletti tartósan munkanélküli személyek elhelyezkedését. A tételes egészségügyi hozzájárulás esetében pedig alapvető cél, hogy általánosan megvalósuljon valamennyi foglalkoztatóra vonatkozóan a foglalkoztatói közteher csökkentés.

A járulékkerhek szelektív, differenciált mérséklésének fő célja a munkahelyteremtést általában ösztönző adórendszerbeli kedvezményeken túlmenően az, hogy a járulékok terén nyújtott külön kedvezmények célzottan segítsék a pályakezdő fiatalok elhelyezkedését, valamint a munkaerőpiacon hátrányos helyzetben levő munkavállalók foglalkoztatását. A foglalkoztatók ezen munkavállalók után a megfizetett járulékok egy részét a Munkaerőpiaci Alapból - meghatározott időtartamra - igényelhetik vissza. E támogatási formát a foglalkoztatási törvény szabályainak módosítása teszi lehetővé meghatározott feltételrendszer fennállása esetén a befizetett járulékok visszaigénylése alapján.

A foglalkoztatók adminisztratív terheinek csökkentésére vonatkozó rendelkezés a magán-nyugdíjpénztári tagdíj bevallási szabályainak a járulékbevallások gyakoriságához való igazítása, melynek értelmében a havi bevallásra nem kötelezett adózók tagdíj bevallási kötelezettségüknek - azonosan a járulékbevallással - negyedéves gyakorisággal tehetnének eleget.

További jelentős adminisztrációt csökkentő lépés a társadalombiztosítási igazgatási szervek és az adóhatóság közötti, a biztosítottakra vonatkozó adatátadás megvalósítása, mely kiválthatja a jövőben a többszörös, részben azonos adattartalmú munkáltatói adatszolgáltatási kötelezettségeket. Ez utóbbi két rendelkezés a megvalósítás feltételeinek részletes kidolgozására megfelelő felkészülési időt adva 2006. évtől lépne hatályba.

h) a vegyipari és gyógyszeripari hatóanyagok, intermedierek előállításához használt jövedéki termékek tisztítását, ha azt adómentes felhasználó vagy felhasználói engedélyes végzi és a tisztítással visszanyert jövedéki terméket a vegyipari vagy gyógyszeripari adómentes felhasználó vagy a felhasználói engedélyes az engedélyezett célra használja fel,

i) a növényi olajok oldószeres kivonással történő gyártásához zárt rendszerben felhasznált 2710 11 25 vámtarifaszámú ásványolaj visszanyerése, amennyiben a gyártási folyamatban újrafelhasználásra kerül,

j) a 2909 19 00 vámtarifaszám alá tartozó etil-tercier-butil-éter (a továbbiakban: ETBE) vagy a bioetanol [7. § 37. pont] előállításához beszerzett 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék kőolaj finomító adóraktárban, finomítói ásványolajraktárban vagy ásványolaj-tárolóban a külön jogszabály szerint, motorbenzinbe való bekeverés céljából történő denaturálását,

k) az üzemanyagtöltő állomás vagy az üzemi motorikus gáztöltő állomás tárolótartályában a 2711 12, 2711 13 és 2711 19 00 vámtarifaszámú cseppfolyósított szénhidrogének keveredését,

l) a biológiai ecetet előállító üzemben a kettős fermentáció első lépéseként végzett alkoholos erjesztést, ha azt a vámhatóságnak előzetesen bejelentették, és a keletkezett félkész terméket ecet hozzáadásával haladéktalanul denaturálják,

m) hígító, oldószer célra gyártott egyéb ellenőrzött ásványolaj előállítását nem jövedéki termék és/vagy egyéb ellenőrzött ásványolaj és/vagy megfigyelt termék komponensekből, összekeveréssel,

n) a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermék adózott alkoholtermékből történő előállítását;

2. *jövedéki termék importálása:* jövedéki terméknek harmadik országból közvetlenül vagy más tagállam(ok)on keresztül belföldre történő behozatala, beleértve az e § 3. pontjának a) alpontjában megjelölt területekről és a Csatorna-szigetokről történő behozatalt is. Amennyiben a jövedéki termék a vám eljárás keretében lép be belföldre, az importálás a vám eljárásnak a jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátását eredményező lezárásával egyidejűleg valósul meg;

3. *Közösség:* az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésben meghatározott tagállamok területe azzal az eltéréssel, hogy

a) a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében Helgoland szigete és Büsingen területe, az Olasz Köztársaság esetében Livigno és Campione d'Italia területe, valamint a Luganói-tó olasz vizei, a Spanyol Királyság esetében Ceuta és Melilla területei, valamint a Kanári-szigetek, a Francia Köztársaság esetében a Francia Köztársaság tengeren túli megyéi nem tekintendők a tagállamhoz tartozónak,

b) a Monacói Hercegség a Francia Köztársaság területéhez, Jungholz és Mittelberg (Kleines Walsertal) tartományok a Németországi Szövetségi Köztársaság területéhez, a Man-sziget Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területéhez, San Marino az Olasz Köztársaság területéhez tartozónak tekintendő;

4. *tagállam*: az Európai Unió tagállama a 3. pont *a)* és *b)* alpontjában foglalt eltérések alkalmazásával;
5. *harmadik ország*: a Közösségen kívüli területen található állam, ideértve az EFTA-országokat is;
6. *EFTA-ország*: Norvégia, Svájc, Liechtenstein, Izland;
7. *közösségi adófelfüggesztési eljárás*: az adó fizetésének halasztása a Közösségen belül az e törvény 19-22. §-a és 24-26. §-a szerint szállított, illetve tagállam(ok)on keresztül harmadik országból vagy harmadik országba vámeljáráásban szállított jövedéki termékekre;
8. *belső közösségi árutovábbítási eljárás*: a Vámkódex 163. Cikkének 2. *a)* pontja szerinti, az áruk a Közösség vámterületén belüli szállítása során alkalmazandó eljárás;
9. *vámtarifaszám*: a Tanács 2658/87/EGK rendeletének
- a)* az ásványolaj, valamint a 11. § (1) bekezdés *e)* pontjában és az 50. § (4) bekezdés *d)-f)* pontjában említett termékek, továbbá a 68. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett aromák esetében a Bizottság 2031/2001/EGK rendeletével módosított, 2002. január 1-jén hatályos,
- b)* egyébként a Bizottság 2587/91/EGK rendeletével módosított, 1992. október 19-én hatályos
1. számú mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúrával megegyező tartalmú, külön PM rendeletben kihirdetett áruazonosító számok. A nyolc számjegynél kevesebb számjeggyel megadott vámtarifaszám esetén annak valamennyi alszámos bontása is ideértendő;
10. *adóhatóság*: az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal és szervei;
11. *vámhatóság*: a Vám- és Pénzügyőrség és szervei;
12. *adóraktár (ideértve a 82. § szerinti egyszerűsített adóraktárt is)*: az a fizikailag (pl. fallal, kerítéssel, mérési ponttal) elkülönített, - a terméktávvezeték adóraktár és a kikötői adóraktár kivételével - helyrajzi számmal beazonosított, egy technológiai egységet képező üzem, raktár, továbbá a 72. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti helyen kialakított üzlethelyiség a hozzá tartozó raktárral, ahol az e törvényben meghatározott engedély birtokában jövedéki termék előállítására folyik, illetve ahol olyan jövedéki termék tárolását, raktározását végzik, amely után az adót még nem fizették meg;
13. *tagállami adóraktár*: más tagállam illetékes hatósága által adóraktárként engedélyezett hely (üzem, raktár);
14. *adóraktár engedélyese*: az a személy, aki (amely) az adóraktárban - az e törvényben meghatározott engedély birtokában - jövedéki termék előállítására, illetve olyan jövedéki termék tárolására, raktározására jogosult, amely után az adót még nem fizették meg;
15. *tagállami adóraktár-engedélyes*: az a más tagállamban gazdasági tevékenységet folytató személy, aki adóraktár működtetésére a tagállama szabályai szerinti érvényes engedéllyel rendelkezik;
16. *bejegyzett kereskedő*: az a személy, aki a vámhatóság e törvényben meghatározott engedélye birtokában, illetve valamely tagállam illetékes hatóságának a jóváhagyása alapján jogosult más tagállamból a közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék rendszeres fogadására;
17. *nem bejegyzett kereskedő*: az a személy, aki a vámhatóság, illetve valamely tagállam illetékes hatóságának eseti jóváhagyásával jogosult más tagállamból a közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék eseti fogadására;
18. *adómentes felhasználó*: a jövedéki termék adómentes beszerzésére az e törvényben meghatározott engedéllyel rendelkező, a jövedéki terméket az e törvényben meghatározott adómentes célra felhasználó személy;
19. *felhasználói engedélyes*: az a személy, aki - az e törvényben meghatározott engedély birtokában - jogosult egyéb ellenőrzött ásványolaj beszerzésére, felhasználására, kiserelésére, megfigyelt termék beszerzésére, előállítására, felhasználására, kiserelésére, a teljesen denaturált alkoholdermék kiserelésére;
20. *közjogi intézmény*:
- a)* a minisztériumok, a tárca nélküli miniszterek hivatali szervei, a központi költségvetésben önálló fejezettel rendelkező országos hatáskörű és egyéb szervek, továbbá más, fejezeti jogosítványokkal felhatalmazott szervek - ideértve a Magyar Tudományos Akadémiát mint köztestületet is -, valamint a felügyeletük alá tartozó költségvetési szervek;
- b)* a helyi önkormányzatok és a helyi kisebbségi önkormányzatok, valamint a felügyeletük alá tartozó költségvetési szervek,
- c)* az elkülönített állami pénzalapok és azok kezelői,
- d)* a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai és a társadalombiztosítási költségvetési szervek,
- e)* az országos kisebbségi önkormányzatok és az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szervek,
- f)* a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény hatálya alá tartozó jogi személyiségű területfejlesztési tanácsok és munkaszervezeteik;
21. *gazdasági tevékenység*: a bevétel elérése érdekében vagy azt eredményező módon rendszeresen vagy üzletszerűen végzett tevékenység;

22. *szabadforgalomba bocsátás*: a jövedéki termék adóraktárból, tagállami adóraktárból, illetve adómentes felhasználó üzeméből történő kitárolása - kivéve, ha a kitárolás adóraktárba, tagállami adóraktárba, más tagállam bejegyzett/nem bejegyzett kereskedője részére, harmadik országba vagy adómentes felhasználó részére történik -; a jövedéki termék bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő általi fogadása; az adóraktárban a szőlőbornak a külön jogszabályban meghatározott termelői borkimérés céljára történő felhasználása; a harmadik országból behozott jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátását eredményező vámkezelése vagy a vámhatóság olyan intézkedése, amelynek eredményeként a jövedéki terméket vámjogilag szabadforgalomba bocsátottnak kell tekinteni, ha a vámkezelést vagy az intézkedést követően a jövedéki terméket nem tárolják be adóraktárba vagy adómentes felhasználóhoz;

23. *szabadforgalom*: a szabadforgalomba bocsátott jövedéki termékekkel folytatott gazdasági tevékenység;

24. *kitárolás*: a jövedéki termék fizikai mozgatása, amelynek közvetlen következményeként a jövedéki termék az adóraktár területét, az adómentes felhasználó vagy a felhasználói engedélyes üzemét, raktárát elhagyja;

25. *betárolás*: a jövedéki termék fizikai mozgatása, amelynek közvetlen következményeként a jövedéki termék az adóraktár területére vagy az adómentes felhasználó üzemébe, raktárába beszállításra kerül. Amennyiben a harmadik országból vámeljárási keretében behozott és közvetlenül adóraktárba beszállított jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátása adóraktárban történik, a betárolás a jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátásával valósul meg;

26. *jövedéki termék fogadása*: bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő részére más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban belföldre szállított jövedéki termék átvétele a terméket kísérő okmányon [20. § (1)-(2) bekezdés] feltüntetett rendeltetési helyen;

27. *jövedéki ügy*: a jövedéki termékkel, az adójeggyel, a zárjeggyel összefüggő adó- és egyéb kötelezettségek teljesítése, hatósági felügyelete, jövedéki ellenőrzése és az ezekkel kapcsolatos eljárás;

28. *jövedéki adóügy*: az olyan jövedéki ügy, amely a jövedéki adóztatási feladat ellátásával függ össze - ideértve az adójeggyel megfizetett általános forgalmi adó bevallását és az egyéb adókötelezettségek teljesítését, ellenőrzését is -, valamint az ezekkel kapcsolatos eljárás;

29. *importáló*: az a személy, aki először szerez jogot arra, hogy az importált termék felett saját nevében rendelkezzen, illetve ilyen személy hiányában az, aki az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában az importált jövedéki terméket birtokolja;

30. *közösségi kereskedő*: az a személy, aki jövedéki terméket gazdasági tevékenység keretében, más tagállam felé értékesít vagy továbbértékesítési célra más tagállamból beszerez;

31. *exportáló*: az a személy, aki olyan jövedéki terméket értékesít, amelyet a vámhatóság végleges rendeltetéssel harmadik országba kiléptet, ideértve azt is, aki az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint nemzetközi légi forgalomban részt vevő külföldi vagy magyar lajstromjelű, gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző olyan légi jármű üzemanyagtartályába tölti, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőter üzemeltetője (megbízottja) együttesen igazolja;

32. *megbízható adós*: az a személy, aki legalább 2 éve engedéllyel végez adóraktárban folytatható tevékenységet, illetve aki legalább 2 éve folytat az e törvény szerinti jövedéki engedély birtokában jövedéki engedélyes kereskedelmi, export- és importtevékenységet, és terhére a jövedéki biztosíték e törvény 38. §-ának (5) bekezdése alapján történő megállapítására irányuló kérelem benyújtását, illetve a jövedéki biztosíték hivatalból történő, e törvény 38. §-ának (8) bekezdése szerinti felülvizsgálat megkezdését megelőző 2 évben összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság jogerős határozattal nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének - a 2 éves vizsgált időszakban összességében - 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet 30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek;

33. *megbízható adómentes felhasználó*: az a személy, aki legalább 2 éve folyamatosan jogosult jövedéki termék adómentes beszerzésére, és terhére jogerős határozattal a keretengedély iránti kérelem vagy a keretengedély módosítására irányuló kérelem benyújtását megelőző 2 évben összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet 30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek;

34. *megbízható felhasználói engedélyes*: az a személy, aki legalább 2 éve folyamatosan jogosult egyéb ellenőrzött ásványolaj vagy megfigyelt termék beszerzésére, és terhére a jövedéki biztosíték csökkentésére irányuló kérelem benyújtását megelőző 2 évben, illetve a jövedéki biztosíték 59. § (6) bekezdése szerinti csökkentését követő

kétévenkénti időszakra összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság jogerős határozattal nem állapított meg;

35. *aroma*: a Magyar Élelmiszerkönyv 1-2-88/388. számú, 1998. szeptember 1-jén hatályos előírásának 1. § 2. pontjában meghatározott kémiai anyag;

36. *intermediér*: a nyersanyagtól a vegyipari és gyógyszeripari késztermékgig terjedő gyártási folyamat egyes fázisaiban előálló gyártásközi vegyi termék;

37. *bioetanol*: az igazoltan kizárólag mezőgazdasági eredetű, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott, 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholdermékéből a szeszüzemben, valamint kőolaj finomító adóraktárban, finomítói ásványolajraktárban vagy ásványolaj-tárolóban a külön jogszabály szerint denaturált 2207 20 00 vámtarifaszám alá tartozó alkoholdermék;

37/A. *biodízel*: a kizárólag növényi olajból átészterezéssel előállított, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó termék;

A törvény kiegészíti az adóraktár adókötelezettségét keletkeztető „betárolás” fogalmát azzal, hogy ilyen esetben a betárolást adójogi értelemben a jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátását követően történő adóraktári készletfelvétele jelenti, ha a harmadik országból behozott jövedéki termék még a vámjárárs keretében közvetlenül egy adóraktárba kerül.

A törvény az Unión belüli repülés esetén a vámhatósági igazolás helyett a légi jármű parancsnokának és a repülőter üzemeltetőjének megbízottjának együttes igazolását írja elő az adó-visszaigénylési jogosultság igazolásához, az Európai Unióban bevett gyakorlat szerint.

Az alternatív és megújuló energiahordozók elterjesztésének hatékonyabbá tételéről szóló 63/2005. (VI. 28.) OGY határozat 1.4 pontja szerint - az Európai Unió ajánlásait is figyelembe véve - el kell érni, hogy az üzemanyagok 2007-től legalább 2%, 2010-től pedig legalább 4% bioüzemanyagot tartalmazzanak, s ezért a jövedéki szabályozás részesítse előnyben a bioüzemanyagokat.

38. *üzemanyagtartály*: a jármű gyártója által a járműbe szilárdan beépített azon tartály(ok), amely(ek) az üzemanyagnak közvetlenül a gépjármű motorjában való felhasználását teszi(k) lehetővé a jármű haladásához, illetve a jármű hűtő- és klímaberendezésének működését biztosítják. Üzemanyagtartály, továbbá a járművek azon szilárdan beépített gáztartálya is, amely közvetlenül a gázzal való üzemelést teszi lehetővé, valamint az egyéb berendezések tartályai, amelyekkel adott esetben a gépjárművet felszerelik;

39. *kiegészítő üzemanyagtartály*: a jármű gyártója által a konténerbe szilárdan beépített olyan tartály, amely a hűtőberendezések vagy a speciális konténerek egyéb berendezéseinek szállítás közbeni működéséhez az üzemanyag közvetlen felhasználását biztosítja;

40. *speciális konténer*: minden olyan tartály megfelelő berendezésekkel ellátva, amelyek speciálisan a hűtő-, oxigénellátó, hőszigetelő rendszerekhez vagy más rendszerekhez szükségesek;

41. *jelölt gázolaj*: az Európai Bizottságnak a gázolaj és a kerozin közös adóügyi jelölőanyagának létrehozásáról szóló 2001/574/EK határozata szerinti jelölőanyaggal megjelölt, a 2710 19 41, 2710 19 45 és 2710 19 49 vámtarifaszám alá tartozó gázolaj;

42. *ömlesztett szállítás*: ásványolajtermék közötti tankautóban, vasúti tartálykocsiban vagy tartályhajóban való szállítása. Nem valósul meg ömlesztett szállítás, ha az ásványolajat olyan csomagolóeszközbe (tartályba) kiszerelten szállítják, amely a szállítójárműről az ásványolajtermékkel együtt eltávolítható;

43. *penzügyi biztosíték*: a belföldi székhelyű hitelintézet által nyújtott bankgarancia, a külföldi székhelyű hitelintézet által nyújtott, belföldi székhelyű hitelintézet által felülgarantált bankgarancia, az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány által adott garancia és a biztosítási szerződés alapján kiállított kötelezvény;

44. *háztartás*: az egy lakásban életvitelszerűen együtt élő, ott bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező természetes személyek közössége.

II. Fejezet

ADÓKÖTELEZETTSÉG, ADÓFELFÜGGESZTÉS, ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG

Adókötelezettség keletkezése

8. § (1) Ha e törvény másként nem rendelkezik, adókötelezettség keletkezik, ha
a) a jövedéki terméket belföldön előállítják;

b) a jövedéki terméket importálják.

Az adó alanya az a) pont esetében a jövedéki terméket előállító személy - amennyiben a jövedéki termék előállítása adóraktárban történik, az adóraktár-engedélyes -, a b) pont esetében az importáló.

(2) Az adókötelezettség a jövedéki terméket belföldön előállító, illetve importáló személy helyett a betároló adóraktár engedélyesét, illetve adómentes felhasználót terheli a jövedéki termék adóraktárba vagy az adómentes felhasználó üzemébe történő betárolásának a visszaigazolásával. Ez nem érinti a jövedéki terméket belföldön előállító, illetve importáló személy bejelentési, bevallási, nyilvántartási, bizonylat kiállításai és megőrzési, valamint adatszolgáltatási kötelezettségét (a továbbiakban: egyéb adókötelezettség). E bekezdés szerinti adókötelezettség esetében az adó alanya a jövedéki terméket betároló adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó.

Az adókötelezettség - ha a törvény másként nem rendelkezik - a jövedéki termék előállításával és a jövedéki termék importálásával keletkezik, továbbá azáltal is, ha a jövedéki terméket adóraktárba vagy adómentes felhasználóhoz betárolják. Az importálás alatt - az új fogalmak szerint - csak a harmadik országból történő behozatalt kell érteni, s akkor valósul meg, ha a harmadik országból behozott terméket vámjogilag szabadforgalomba bocsátották. Adóalany a jövedéki terméket előállító személy, az importáló, valamint a jövedéki terméket betároló adóraktár engedélyes vagy adómentes felhasználó. Ha a jövedéki terméket adóraktárban állítják elő, adóalanyuk az adóraktár engedélyese minősül. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy az adóraktárban végzett minden tevékenységért az adóraktár engedélyes felelős, még akkor is, ha a termék előállítását nem ő végzi.

Adómentes jövedéki termék

9. § (1) Adómentes a törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett vagy a Magyar Közlönyben közzétett nemzetközi szerződés kötelező rendelkezése alapján vámmentesen behozható jövedéki termék, továbbá a diplomáciai és konzuli képviselők, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és azok tagjai számára harmadik országból vámmentesen behozott jövedéki termék.

(2) Adómentes a 918/83/EGK Tanácsi rendelet 29-31., 45-46. és 112. cikkei alapján vámmentesen harmadik országból behozott jövedéki termék.

Az adófelfüggesztés esetei

10. § (1) Az adókötelezettség keletkezésének a 8. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerinti esetében az adófelfüggesztés az adómegállapítás és az adófizetés halasztása. Az adókötelezettség keletkezésének a 8. § (1) bekezdés b) pontja szerinti esetében az adófelfüggesztés az adó fizetésének halasztása. Az adófelfüggesztés nem érinti az adóalany egyéb adókötelezettségét.

(2) A jövedéki termék jogszerű belföldi előállításával keletkező, illetve az adóraktár engedélyesét, valamint az adómentes felhasználót a jövedéki termék adóraktárba, illetve az adómentes felhasználó üzemébe, raktárába történő betárolása következtében terhelő adómegállapítási és adófizetési kötelezettség adófelfüggesztés alatt áll, amíg a jövedéki terméket

a) az adóraktár engedélyese az adóraktárban tárolja, raktározza;

b) az adómentes felhasználó az üzemében, raktárban tárolja, raktározza;

c) az adóraktár engedélyese az adóraktárból, illetve az adómentes felhasználó az üzeméből, raktárból a 11. § feltételeinek megfelelően adófelfüggesztéssel szállítja, és a betárolás, a harmadik országba való kiléptetés visszaigazolása még nem történt meg, de legfeljebb a kitérőt követő 30. napig.

(3) A jövedéki termék importálásával keletkező adókötelezettség esetén az adófizetési kötelezettség felfüggesztésre kerül, ha a jövedéki terméket az importálást követően közvetlenül adóraktárba, illetve adómentes felhasználó üzemébe, raktárába szállítják (ideértve azt az esetet is, ha a harmadik országból vám eljárás keretében behozott és közvetlenül adóraktárba beszállított jövedéki termék a vámjogi szabadforgalomba bocsátás időpontjában adóraktárban található), és a vámkezeléshez az importáló bemutatta annak az adóraktárnak az adóraktári engedélyét, illetve annak az üzemnek, raktárnak a keretengedélyét, ahová a jövedéki terméket szállítják. Amennyiben az importáló személye nem azonos az adóraktár-engedélyes, illetve az adómentes felhasználó személyével, az adófizetési kötelezettség felfüggesztéséhez be kell mutatni az adóraktár-engedélyesnek az importált jövedéki termék befogadásáról adott nyilatkozatát, vagy az adómentes felhasználó megbízását a jövedéki termék importálására, továbbá nyilatkozatát a még rendelkezésére álló adómentes beszerzési keretéről.

(4) Ha az adóraktári engedély megszűnik - kivéve a (6)-(7) bekezdésben foglalt esetet -, az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek másik

adóraktárba történő betárolásáig vagy a szabadforgalomba bocsátásáig, de legfeljebb az engedély megszűnését követő 30. napig.

(5) Ha az adómentes felhasználó keretengedélye megszűnik - kivéve a (6)-(7) bekezdésben foglalt esetet -, az adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek adóraktárba való betárolásáig, illetve másik adómentes felhasználó részére történő átadásáig, de legfeljebb az engedély megszűnését követő 30. napig.

(6) Ha az adóraktári engedély, illetve az adómentes felhasználó keretengedélye felszámolási eljárás miatt szűnik meg, az adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek a felszámolási eljárás keretében történő szabadforgalomba bocsátásáig, vagy másik adóraktárba, adómentes felhasználóhoz való betárolásáig, illetve a vagyonfelosztásról szóló végzés alapján a jövedéki termék hitelező részére történő kitárolásáig.

(7) Ha az adóraktári engedély, illetve az adómentes felhasználó keretengedélye végelszámolás miatt szűnik meg, az adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek a végelszámolás keretében történő szabadforgalomba bocsátásáig vagy másik adóraktárba, adómentes felhasználóhoz való betárolásáig, illetve a vagyonfelosztást követően történő kitárolásáig, de legfeljebb a végelszámolás kezdő időpontjától számított 180 napig.

(8) Amennyiben az adóraktári engedélynek vagy az adómentes felhasználó keretengedélyének megszűnését követő 30 napon belül felszámolási vagy végelszámolási eljárás indul, a készleten maradt jövedéki termék utáni adó-megállapítási és adófizetési kötelezettségre a (6)-(7) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni.

A törvény arra az esetre rendezi el az importálóra az adófelfüggesztés melletti vámjogi szabadforgalomba bocsátás lehetőségét, amikor a harmadik országból behozott jövedéki termék adóraktárba való beszállítása még a vám eljárás során valósult meg, s így a törvény értelmezése szerinti importáláskor (vámjogi szabadforgalomba bocsátáskor) a jövedéki termék már adóraktárban van.

Az adómentes felhasználó keretengedélyének a megszűnése esetén célszerű megengedni, hogy ne csak adóraktárba legyen visszashállítható a készleten maradt jövedéki termék, hanem másik adómentes felhasználónak is átadható legyen. Ezt a lehetőséget a törvény nem általánosan, hanem csak a megszűnés esetére leszűkítve engedi meg.

A felszámolási, végelszámolási eljárások eredményesebb lebonyolítása érdekében lehetővé válik, hogy a felszámolási, végelszámolási eljárásoknál meghatározott hosszabb ideig lehessen a jövedéki terméket adó nélkül, továbbra is adófelfüggesztéssel tartani, ha az adóraktári vagy a keretengedély egyéb okból való megszűnését követő 30 napon belül felszámolási vagy végelszámolási eljárás is indul.

Adófelfüggesztéssel történő szállítás

11. § (1) A jövedéki termék adófelfüggesztéssel szállítható

a) adóraktárból, adómentes felhasználótól, illetve a vámjogi szabadforgalomba bocsátást követően adóraktárba;
b) adóraktárból, illetve a vámjogi szabadforgalomba bocsátást követően adómentes célra, adómentes felhasználó részére;

c) adóraktárból végleges rendeltetéssel harmadik országba;

d) adóraktárból az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi CII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részes államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya részére a 13. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti esetben;

e) a szeszüzemből kőolaj-finomító adóraktárba, finomítói ásványolajraktárba vagy ásványolaj-tárolóba, amennyiben a szállított jövedéki termék bioetanol vagy a 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék;

f) adómentes felhasználás esetén

fa) az adómentes felhasználó keretengedélyében szereplő telephelyei között,

fb) a keretengedély megszűnése esetén a készleten maradt jövedéki termék tekintetében más adómentes felhasználó részére;

g) az 53. § (1) bekezdés a) pontja szerinti adómentes felhasználás esetében az adómentes felhasználó keretengedélyében szereplő telephelyről

ga) harmadik országban szolgálatot teljesítő magyar fegyveres erők részére végleges rendeltetéssel harmadik országba,

gb) rendkívüli helyzetben a Honvédelmi Minisztériumban felállított Katasztrófavédelmi Operatív Bizottság által meghatározott helyre telepített, kijelölt repülőalakulatot ellátó üzemanyag-töltő-pontra,

gc) az engedélyezett csapatmozgások, nemzeti és nemzetközi gyakorlatok esetén a gyakorlat helyszínén felállított üzemenyagöltő-pontra.

(2) A jövedéki termék - kivéve szőlőbor - adófelfüggesztéssel történő szállítása csak a (3) bekezdés szerinti termékkísérő okmányal megengedett.

(3) A termékkísérő okmány olyan bizonylat, amely az adófelfüggesztéssel szállított jövedéki termék származásának, eredetének, valamint adóraktárba való be-, illetve kitárolásának, adómentes felhasználó részére történő átadásának, átvételének, az adómentes felhasználó keretengedélyében szereplő telephelyei közötti szállításnak, harmadik országba való kiléptetésének, Közösségen belüli szállításának az igazolására szolgál. Termékkísérő okmányként a 20. §-ban meghatározott kísérő okmányt kell alkalmazni azzal, hogy jogszabály egyéb bizonylat termékkísérő okmányként való elfogadásáról is rendelkezhet.

(4) A termékkísérő okmányt a jövedéki terméket kitároló adóraktár, adómentes felhasználó, illetve az importáló állítja ki. A jövedéki terméket fogadó adóraktár-engedélyes, adómentes felhasználó a betárolást köteles a termékkísérő okmányon a kitároló adóraktárnak, az adómentes felhasználónak, illetve - importált jövedéki termék esetén - a vámjogi szabadforgalomba bocsátást végző vámhatóságnak visszaigazolni, és a jövedéki terméket az átvétellel egyidejűleg köteles a készletébe felvenni.

(5) A jövedéki termék harmadik országba való kiléptetése esetén a kiléptetést végző vámhatóság a kiléptetés megtörténtét igazolja a termékkísérő okmányon, amelyet haladéktalanul visszaküld a termékkísérő okmány kiállítójának, vagy átadja a termékkísérő okmányon megjelölt megbízottnak.

Az adófelfüggesztés megszűnése

12. § Az adófelfüggesztés megszűnik, ha

a) az adóraktár engedélyese vagy az adómentes felhasználó az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alól, az importáló az adófizetési kötelezettség alól véglegesen mentesül (13. §), illetve

b) az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség beáll (14. §).

A csatlakozást követően eltérően kell kezelni az EU tagállamból és az EU-n kívüli, ún. harmadik országból történő áruhozatalt, oda irányuló kivételt, éppen ezért eltérő rendelkezések is vonatkoznak ezen árumozgásokra. A törvény 10. §-ának rendelkezései csak az utóbbiakra vonatkoznak (az EU-s relációt a III. Fejezet szabályozza).

Az adókötelezettség - eltérő rendelkezés hiányában - a jövedéki termék előállításával és a jövedéki termék - új fogalmak szerinti - importálásával keletkezik. Ha az előállítás adóraktárban történik, vagy az importált jövedéki terméket adóraktárba vagy adómentes felhasználóhoz szállítják, az adókötelezettség az adóraktárban tartott vagy az adómentes felhasználónál lévő jövedéki termék után felfüggesztésre kerül.

A törvény meghatározza, hogy adófelfüggesztéssel milyen relációkban szállíthatók a jövedéki termékek (adóraktárak között, adóraktárból adómentes felhasználóhoz, az adómentes felhasználó keretengedélyében szereplő telephelyei között, adóraktárból harmadik országba, stb.)

A törvény rendelkezik az adófelfüggesztéssel történő szállítás bizonylatáról, amely minden relációban a 2719/92/EGK rendelet szerinti termékkísérő okmány.

Az adófelfüggesztés kétféle módon szűnhet meg, vagy véglegesen mentesül az adóalany az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alól, vagy beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.

Végleges mentesülés az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alól

13. § (1) Az adóraktár engedélyese - ha törvény másként nem rendelkezik - a felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha a kitárolt jövedéki terméket

a) egy másik adóraktárba betárolták, és azt a betároló adóraktár engedélyese visszaigazolta a termékkísérő okmány egy példányán;

b) az adómentes felhasználó betárolta, és a betárolást visszaigazolta a termékkísérő okmány egy példányán;

c) - amennyiben a kitárolt termék az 52. § (1) bekezdés i) pontja szerinti egyéb ellenőrzött ásványolaj -

ca) 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésben hozta forgalomba, vagy

cb) 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelés esetén az 59. § szerinti felhasználói engedélyesnek vagy nyilvántartásba vett felhasználónak, illetve a 61. § (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot adó exportálónak vagy közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedőnek tárolta ki, és az átvételt a felhasználói engedélyes, a nyilvántartásba vett felhasználó, az exportáló vagy a közösségi kereskedelmi

tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő a 40. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti egyszerűsített kísérő okmány 1 példányán visszaigazolta;

d) végleges rendeltetéssel harmadik országba kiléptették, és azt a kiléptetést végző vámhivatal igazolta;

e) - amennyiben a kitarolt termék üzemanyag petroléum vagy repülőbenzin - külföldi vagy magyar lajstromjelű, gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző légi jármű, illetve katonai lajstromjelű légi jármű üzemanyagtartályába töltik nemzetközi repülés vagy a hatóságilag szabályozott éves légügyi felülvizsgálat, hajtóműcserek utáni hajtóműpróbák, gyakorlórepülések, valamint a kormányzati (állami) repüléseket megelőző kötelező hatósági berepülések során való felhasználás céljából, és azt a vámhatóság igazolta;

f) - amennyiben a kitarolt termék 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 19 21, 2710 19 41, 2710 19 45, 2710 19 49 vámtarifaszámú ásványolajtermék - az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi CII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya részére a szolgálati járművek, légi járművek és hajók üzemanyag-ellátása céljára, a külön jogszabályban meghatározott rendelkezések szerint szállították és igazolták vissza az átvételt;

g) - amennyiben a kitarolt termék a 2710 19 41, 2710 19 45 vámtarifaszámú jelölt gázolaj - külföldi vagy belföldi lajstromjelű, áru- vagy személyszállítást gazdasági tevékenység keretében végző hajó üzemanyagtartályába töltik és azt a termékkísérő okmány egy példányán a hajó üzemeltetője igazolja.

(2) Az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül

a) a végső úti céllal harmadik országba utazó utas részére tranzitadóraktárban [72. § (2) bekezdés *a)* pont] értékesített és onnan egyidejűleg az utas által kitarolt jövedéki termékre - dohánygyártmány esetén az adójeggyel el nem látott dohánygyártmányra -,

b) a Közösségen belüli végső úti céllal utazó utas részére tranzitadóraktárban értékesített és onnan egyidejűleg az utas által kitarolt adójeggyel ellátott dohánygyártmányra felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól, amennyiben az utasok beszállókártyája számának dokumentálása alapján - az átszállóutasok esetében, továbbá a repülőjegy másolatával - a külön jogszabály szerint igazolja a kitarolás tényét.

(3) Az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül az adóraktárban tárolt azon jövedéki termékre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alól,

a) amelyet az adóraktárban egy másik termék előállításához használtak fel, ideértve azt is, ha a kőolaj-finomító adóraktár az ásványolajtermék előállítását szolgáló hőtermelésre vagy e célból segédanyagként használ fel ásványolajterméket;

b) amelyet az adóraktárban a belső minőség-ellenőrzéshez szükséges vizsgálatok céljára - a hatályos jogszabályoknak, valamint szabványoknak megfelelő - mintavételi szabályzat szerint felhasználtak;

c) amelyet az adóraktárban az adóellenőrzés céljaira a vámhatóság felhasznált;

d) amelyet az adóraktárban az illetékes hatóság által végzett minőség-ellenőrzés céljaira átadtak;

e) amelyet az adóraktárban vagy onnan kitarolva a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisítettek;

f) amely az adóraktárban vagy az adófelfüggesztéssel végzett szállítás során baleset vagy az adóraktár engedélyesének tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok következtében - kivéve a lopás esetét - igazoltan megsemmisült;

g) amely az adóraktárban az előállítás, tárolás, raktározás, illetve az adófelfüggesztéssel történő szállítás során keletkezett veszteség, legfeljebb a jogszabályban meghatározott mértékig;

h) amelyet - amennyiben az alkoholtermék - az adóraktárban az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott teljes denaturálási eljárással denaturáltak.

(4) Az adómentes felhasználó a felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha

a) a kitarolt jövedéki terméket adóraktárba betárolták, és azt az adóraktár engedélyese visszaigazolta a termékkísérő okmány egy példányán;

b) a jövedéki terméket a keretengedélyében engedélyezett adómentes célra felhasználta, és annak mennyisége nem haladta meg az 54. § (2) bekezdés és a 68. § (5) bekezdés szerinti elszámolás szerint felhasználható mennyiséget;

c) a jövedéki terméket a 11. § (1) bekezdés *g)* pontjának *ga)* alpontja szerint végleges rendeltetéssel harmadik országba kiléptették, és azt a kiléptető vámhivatal igazolta.

(5) Az adómentes felhasználó véglegesen mentesül azon jövedéki termékre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól,

a) amelyet az üzemében, raktárában a belső minőség-ellenőrzéshez szükséges vizsgálatok céljára a - hatályos jogszabályoknak, valamint szabványoknak megfelelő - mintavételi szabályzata szerint felhasznált;

b) amelyet az üzemében, raktárában az adóellenőrzés céljaira a vámhatóság felhasznált;

c) amelyet az üzemében, raktárában az illetékes hatóság által végzett minőség-ellenőrzés céljaira adtak át;

d) amelyet az üzemében, raktárában vagy onnan kitarolva a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisítettek;

e) amely az üzemében, raktárában vagy az adófelfüggesztéssel végzett szállítás során baleset vagy az adómentes felhasználó tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok következtében - kivéve a lopás esetét - igazoltan megsemmisült;

f) amely a tárolás, raktározás során keletkezett veszteség, legfeljebb a jogszabályban meghatározott mértékig.

(6) A (3) bekezdés b)-f) pontja és az (5) bekezdés a)-e) pontja szerinti végleges mentesítésre való jogosultságot a vámhatóság vizsgálati jegyzőkönyvével kell igazolni.

(7) Az importáló a felfüggesztett adófizetés alól véglegesen mentesül, ha az importált jövedéki terméket adóraktárba vagy adómentes felhasználó üzemébe a vámhatóság által igazoltan betárolta és készletre vette, illetve vetette, és azt az adóraktár engedélyese vagy az adómentes felhasználó a vámjogi szabadforgalomba bocsátást végző vámhatóságnak visszaigazolta.

(8) Az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó a 10. § (4), illetve (5) bekezdése szerint felfüggesztett adó-megállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha jövedéki termékét egy másik adóraktárba, illetve egy másik adómentes felhasználó üzemébe, raktárába betárolták, és azt a betároló adóraktár-engedélyes, illetve adómentes felhasználó a termékkísérő okmányon visszaigazolta.

(9) Az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó a 10. § (6) bekezdése szerint felfüggesztett adómegállapítási és fizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha

a) a felszámolási eljárás során a jövedéki terméket a szabadforgalomba bocsátják, feltéve, hogy azt megelőzően vagy azzal egyidejűleg a vevő az adót igazoltan megfizette, vagy a felszámolási eljárás során a jövedéki terméket adóraktár engedélyese részére értékesítették, és az a jövedéki termék betárolását a termékkísérő okmányon visszaigazolta;

b) a jövedéki terméket a hitelező részére - a vagyonfelosztásról szóló végzés alapján - történő átadás céljából az adóraktárból, illetve az adómentes felhasználó üzeméből, raktárából kitérítették, feltéve, hogy azzal egyidejűleg a hitelező az adót igazoltan megfizette, vagy - ha a hitelező adóraktár engedélyese - a betárolást a termékkísérő okmányon visszaigazolta.

(10) Az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó végelszámolás miatt felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha a jövedéki terméket egy másik adóraktár betárolta, és azt a termékkísérő okmányon visszaigazolta, illetve, ha a vagyonfelosztás - a végelszámolás kezdő időpontjától számított 180 napon belül - megtörténik, és a jövedéki terméket e célból kitérítették, s ezzel egyidejűleg az adót igazoltan megfizették.

Az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség beállta

14. § (1) A jövedéki termék szabadforgalomba bocsátásával - a (9) bekezdésben foglalt eltéréssel - továbbá a jövedéki terméknek - kivéve az adójeggyel ellátott dohánygyártmányt - a Közösségen belüli végső úti céllal utazó utas részére tranzitadóraktárban történő értékesítésével és egyidejűleg onnan az utas általi kitérítésével, annak napján beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség.

(2) Amennyiben az adófelfüggesztéssel szállított jövedéki termék 13. § (1) bekezdése és (4) bekezdésének a) és c) pontja szerinti betárolásának, kiléptetésének, hajóba történő betöltésének, illetve a 13. § (1) bekezdésének f) pontja esetében az átvételnek a külön jogszabály rendelkezései szerinti igazolása a kitérítést követő 30 napon belül nem történik meg, a kitérítő adóraktár engedélyesének, adómentes felhasználónak a kitérítést követő 31. napon beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége, kivéve, ha az adóraktár engedélyese kétséget kizáróan igazolni tudja, hogy a 13. § (1) bekezdése d) pontjában meghatározott esetben a végleges mentesüléssel járó esemény bekövetkezett, de az erről szóló igazolás a kiléptetést végző hatóságtól nem érkezett meg.

(3) Amennyiben az adó kivetése nélkül zárult vámjogi szabadforgalomba bocsátással (adóelfüggesztéssel) importált jövedéki termék 13. § (7) bekezdés szerinti betárolásának az igazolása a vámjogi szabadforgalomba bocsátást követő 30 napon belül nem történik meg, az importálónak a vámjogi szabadforgalomba bocsátást követő 31. napon beáll az adófizetési kötelezettsége.

(4) A jövedéki termék 46. § (1) bekezdés szerint nem adómentes célra történő felhasználása esetén az adómentes felhasználónak a megállapított különbözetre (készlethiányra) a tárgynegyedév utolsó napján beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.

(5) A megszűnt adóraktári engedély jogosultjának, illetve a megszűnt keretengedély jogosultjának a 10. § (4), illetve (5) bekezdése szerint felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége beáll az (1) bekezdés szerint, továbbá, ha a jövedéki termék betárolását a fogadó adóraktár a kitérítést követő 30 napon belül nem igazolja vissza, a kitérítést követő 31. napon, egyébként pedig az adóraktári engedély, illetve a keretengedély megszűnését követő 31. napon.

(6) A megszűnt adóraktári engedély jogosultjának, illetve a megszűnt keretengedély jogosultjának a 10. § (6) bekezdése szerint felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége beáll, ha a jövedéki termék betárolását a fogadó adóraktár a kitérolást követő 30 napon belül nem igazolja vissza, a kitérolást követő 31. napon, valamint a kitérolás napján, ha a jövedéki terméket anélkül tárolják ki az adóraktárból, illetve az adómentes felhasználó üzeméből, raktárból, hogy a vevő, illetve a hitelező az adót igazoltan megfizette volna.

(7) A megszűnt adóraktári engedély jogosultjának, illetve a megszűnt keretengedély jogosultjának a 10. § (7) bekezdése szerint felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége beáll az (1) bekezdés szerint, továbbá, ha a jövedéki termék betárolását a fogadó adóraktár a kitérolást követő 30 napon belül nem igazolja vissza, a kitérolást követő 31. napon, illetve a kitérolás napján, ha anélkül tárolják ki a jövedéki terméket, hogy a vagyonfelosztás alapján a jövedéki terméket átvevő személy az adót igazoltan megfizette volna, egyébként pedig, ha a végelszámolás kezdő időpontjától számított 180 nap letelt.

(8) Az adóraktár engedélyesének felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége beáll arra a jövedéki termékre,

a) amelyet az adófelfüggesztés időtartama alatt az adóraktárban nem termék előállításához, nem alapanyagként, vagy az adóraktárban belső égésű motorok üzemanyagaként vagy tüzelő-, fűtőanyagként használnak fel;

b) amely a készletfelvétel során a nyilvántartás szerinti és a tényleges készlet olyan különbözete, amely meghaladja a külön jogszabály szerint elszámolható veszteséget;

c) amely betárolásának a 13. § (1) bekezdés a)-b) pontja, illetve e § (2) bekezdése szerinti igazolása a külön jogszabályban az adófelfüggesztéssel történő szállítás veszteségére meghatározott elszámolható veszteséget meghaladóan nem történt meg.

(9) A 13. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kitérolással történő szabadforgalomba bocsátás esetében az adóraktár engedélyesének adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége csak a cb) alpont esetében áll be akkor, ha a felhasználói engedélyes, a nyilvántartásba vett felhasználó, az exportáló vagy a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő a kitérolást követő 30 napon belül nem igazolja vissza az ellenőrzött ásványolajtermék átvételét. Az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség a kitérolást követő 31. napon áll be.

A törvény szabályozza azokat az eseteket, amikor a felfüggesztett adókötelezettség esedékessé válik, vagyis az adóalanynak beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége. Ennek alapesete a jövedéki termék szabadforgalomba bocsátása, egyébként jellemzően akkor következik be, ha az adófelfüggesztéssel szállított jövedéki termék átvételének, betárolásának, harmadik országba való kiléptetésének visszaigazolása nem történik meg. Az adómentes felhasználó esetében erre akkor kerül sor, ha nem tud maradéktalanul elszámolni a jövedéki termék adómentes célra történt felhasználásáról. A tranzitadóraktár az Unión belüli úti céllal utazó utas részére történő értékesítése után adófizetésre kötelezett lesz a csatlakozástól.

Ha az adóraktáron belül nem termékelőállításához használják fel az ott tárolt jövedéki terméket, vagy a készletben norma feletti hiány keletkezik, az adófizetési kötelezettség szintén „beáll”, az adót rendezni kell.

Adófizetési kötelezettség keletkezésének egyéb esetei

15. § (1) Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha

a) a hatóságok által elkobzott, valamint a lefoglalt és előzetesen értékesíthető, vagy a vámhatóság által a vámraktárból értékesített jövedéki terméket nem adóraktár vásárolja meg;

b) az adóraktár engedélyesének, illetve az adómentes felhasználónak a felszámolása során a jövedéki terméket szabadforgalomba bocsátják, kivéve, ha a vevő adóraktár engedélyese;

c) az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó felszámolásának befejezésével vagy a vagyonfelosztásról szóló végzés alapján a jövedéki terméket a hitelezőnek történő átadás céljából kitérolják, kivéve, ha a hitelező adóraktár engedélyese;

d) az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó végelszámolása esetén a vagyonfelosztást követően a jövedéki terméket e célból kitérolják;

e) a vámfelügyelet alatt álló, külső árutovábbítási eljárás alá vont jövedéki terméknek nem történik meg a bemutatása a kiléptetést végző vámhivatalnál a bemutatási határidő lejártáig;

f) az aktív feldolgozás, a vámfelügyelet alatti feldolgozás vagy az ideiglenes behozatal vámeljárás alá vont jövedéki termék harmadik országba történő visszaszállításával a vámrendelkezések szerint nem számolnak el.

(2) Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha

a) az adóraktáron kívül jogellenesen előállított vagy a harmadik országból, tagállamból belföldre jogellenesen behozott, átvett jövedéki terméket megszerzik, birtokolják, szállítják, felhasználják vagy forgalomba hozzák, kivéve azt az esetet, ha a jövedéki termékkel egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemély bizonyítja, hogy

az adott helyzetben a körülményekből egyértelműen következtethetett a jövedéki termék megszerzésének jogszerűségére;

b) az 52. § (1) bekezdés i) pontja szerinti és az 52. § (2) bekezdése alá tartozó ásványolajat üzemanyagként, üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagaként, vagy tüzelő-, fűtőanyagként, továbbá a fűtőolajat üzemanyagként kínálják, értékesítik (az exportálás és a más tagállamba való értékesítés kivételével) vagy használják fel és azt megelőzően nem keletkezett e törvény egyéb rendelkezései szerint adófizetési kötelezettség;

c)

d) a 103. § (2) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában felsorolt üzemanyagok jövedéki engedélyes és nem jövedéki engedélyes kereskedelmét folytató személynél az üzemanyagok - vámhatóság által végzett készletfelvétellel megállapított - tényleges és nyilvántartás szerinti készletének 12 hónap forgalma alapján kimutatott különbözete meghaladja a külön jogszabály alapján elszámolható többletet.

16. § Az adófizetési kötelezettség esedékessé válásának ideje:

a) a jogellenes előállítás, illetve belföldi forgalomba hozatal esetén a jogellenes magatartás tanúsításának időpontja, ha pedig ez nem állapítható meg, a hatóság tudomására jutásának időpontja;

b) a 15. § (1) bekezdés e)-f) pontja esetében a külön jogszabályban meghatározott határidő lejártát követő napon;

c) minden más esetben - ha e törvény másként nem rendelkezik - a meghatározott esemény bekövetkezésének időpontja.

Az adó fizetésére kötelezett személy

17. § (1) Az adót a fizetés esedékessé válásakor - a (2) bekezdésben meghatározott eltérésekkel - a 8. §-ban meghatározott adóalany fizeti.

(2) Az adó fizetésére kötelezett

a) a 15. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott esetben a terméket megvásárló (átvevő) személy;

b) a 15. § (1) bekezdésének b) pontja esetében a vevő;

c) a 15. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott esetben a hitelező;

d) a 15. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott esetben a jövedéki terméket a vagyonfelosztást követően átvevő személy;

e) a 15. § (1) bekezdés e)-f) pontjában meghatározott esetben az a személy, aki a vámkezelést kérte;

f) a 15. § (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetben az ásványolajterméket üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként felhasználó, kínáló, értékesítő személy, illetve az ásványolajterméket üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagaként felhasználó vagy kínáló, értékesítő felhasználói engedélyes;

A törvény az üzemanyagok adaléka utáni adófizetési kötelezettség keletkezésére és az adófizetésre kötelezett személyre vonatkozó szabályozást érinti. Pontosítja, hogy akkor kell az itt meghatározott külön szabály szerinti adófizetést alkalmazni, ha a törvény egyéb rendelkezései szerint más személynek (például az adóraktár-engedélyesnek, a bejegyzett kereskedőnek, a közösségi jövedéki engedélyes kereskedőnek) nem keletkezik adófizetési kötelezettsége. Ilyen esetben az adófizetésre kötelezett a felhasználói engedélyes, és az adófizetési kötelezettség az üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagaként való kínálás, értékesítés, felhasználás esetén keletkezik.

g) a 15. § (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott esetben a jövedéki engedélyes és a nem jövedéki engedélyes kereskedő.

(3) Adófizetésre kötelezett személy, továbbá az is, aki az adózatlan jövedéki terméket e törvény rendelkezéseitől eltérő módon, jogellenesen megszerzi, birtokolja, szállítja, felhasználja vagy forgalomba hozza. Ha az előbbi cselekményeket az alkalmazott a munkaviszonyával összefüggésben eljárva követi el, a munkáltató, ha a megbízott a megbízási szerződés teljesítésével összefüggésben eljárva követi el, a megbízó minősül adófizetésre kötelezett személynek.

III. Fejezet

ADÓZÁSI SZABÁLYOK A KÖZÖSSÉGEN BELÜLI TERMÉKFORGALOMBAN

Közösségen belüli szállítás közösségi adófelfüggesztési eljárásban

18. § (1) Az adóraktár-engedélyes közösségi adófelfüggesztési eljárásban az adómegállapítás és az adófizetés halasztása mellett

a) az adóraktárából jövedéki terméket kitarolhat, ha azt

aa) tagállami adóraktárba vagy más tagállam bejegyzett/nem bejegyzett kereskedőjének szállítja,

ab) az Észak-atlanti Szerződésben részes tagállamok más tagállamban állomásozó fegyveres erői és polgári állománya részére, illetve a más tagállamban lévő diplomáciai és konzuli képviseletek és azok tagjai, valamint a tagállamban az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek vagy azok tagjai (a továbbiakban együtt: mentesített szervezet) számára a nemzetközi egyezményekben foglaltak szerint adómentesként meghatározott fogyasztásra szállítja,

ac) harmadik országba más tagállam(ok)on keresztül kiszállítja;

b) az adóraktárba betárolhat

ba) tagállami adóraktárból szállított jövedéki terméket,

bb) más tagállam(ok)on keresztül harmadik országból behozott jövedéki terméket.

(2) A bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő jogosult más tagállam adóraktárából közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék fogadására.

(3) A mentesített szervezet jogosult - a külön jogszabályban foglalt feltételek mellett - más tagállam adóraktárából közösségi adó-felfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék fogadására. A mentesített szervezet a feladó adóraktár engedélyesének megküldi a 21. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, a vámhatóság ellenjegyzését pecsétlenyomattal tartalmazó adómentességi igazolást, és a jövedéki termék átvételét a TKO [20. § (1) bekezdés] visszaküldendő példányán igazolja.

(4) A közösségi adófelfüggesztési eljárás alatt lévő jövedéki termék belföldön átszállítható.

A törvény III. Fejezete (18-33. §-ok) tartalmazza a jövedéki termékek Unión belüli forgalma esetén érvényesülő adózási és eljárási szabályokat. Az új rendelkezések a vonatkozó EU-s irányelvekre épülnek, az uniós előírásokat jelenítik meg, kiegészítve továbbá olyan részletszabályokkal, amelyek megalkotását az uniós jog lehetővé, a sajátos magyar viszonyok, a jövedéki szempontok pedig szükségessé teszik.

A jövedéki termékek EU-n belüli forgalma jellemzően adófelfüggesztés mellett történik annak érdekében, hogy az adót ténylegesen csak a rendeltetési országban kelljen megfizetni, és elkerülhető legyen a nehezkesebb adóvisszaigénylési procedúra. Adófelfüggesztés az adóraktárak közötti, valamint az adóraktárak és a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedők közötti termékforgalomban érvényesülhet. Lehetőség van továbbá adóraktárból egy másik tagállamba, az ott állomásozó NATO csapatok, valamint diplomáciai képviseletek, nemzetközi szervezetek részére jövedéki terméket adó nélkül szállítani.

Közösségen belüli szállítás belföldi adóraktárból

19. § (1) Az adóraktár-engedélyes - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - az adóraktárából a jövedéki termék közösségi adófelfüggesztési eljárásban más tagállamba történő szállítása vagy más tagállam(ok)on keresztül harmadik országba történő kivitele esetén köteles a közösség valamennyi tagállamában érvényes jövedéki biztosítékot (a továbbiakban: szállítási jövedéki biztosíték) nyújtani olyan összegben, amely a szállított jövedéki termék belföldi szabadforgalomba bocsátása esetén beálló adófizetési kötelezettségét fedezi.

(2) A szállítási jövedéki biztosíték nyújtása a 38. § szerinti jövedéki biztosíték - a dohánygyártmányok esetében a 98. § (6) bekezdés szerint a halasztott fizetési kötelezettség biztosítékeként figyelembe veendő jövedéki biztosíték - összegéig teljesítettnek tekinthető, az - a kiszállított jövedéki termék adótartalmának mértékéig - szállítási jövedéki biztosítéknak minősül, amennyiben megfelel az (1) bekezdésben foglalt feltételnek és - pénzügyi biztosítékban nyújtott jövedéki biztosíték esetén - a pénzügyi biztosíték a jövedéki termék kiszállítását követően legalább még 180 napig érvényes. Szállítási jövedéki biztosítékot akkor kell külön teljesíteni, ha a kiszállított, de a 21. § (1) bekezdése szerint [figyelembe véve e § (6) bekezdésének rendelkezését is] még vissza nem igazolt jövedéki termékekre számított adó összege a kiszállításra kerülő jövedéki termékekre számított adó összegével együtt meghaladja a 38. § szerint nyújtott jövedéki biztosíték összegét. Az adóraktár-engedélyes által nyújtandó szállítási biztosíték összege a dohánygyártmányok és az alkoholtermékek esetében legfeljebb 600 millió forint, az ásványolajtermékek esetében legfeljebb 3 milliárd forint.

A feladó adóraktár- engedélyesnek a jövedéki termékek más tagállamba adófelfüggesztéssel történő kivitele esetén ún. szállítási, jövedéki biztosítékot kell nyújtania, amely az áru átvételének visszaigazolását követően szabadul fel. A visszaigazolásra a kiszállítást követő 4 hónap áll a vevő rendelkezésére s az eddigi tapasztalatok alapján ezt a végső határidőt a tagállami vevők kívárlják. Ráadásul a bankgaranciában nyújtott jövedéki biztosíték esetén a bankgaranciának a termék kiszállítását követően még legalább 180 napig érvényesnek kell lennie. Ennek következtében az ásványolajok értékesítése esetén aránytalanul magas, akár

10 milliárd forintot is meghaladó nagyságrendben kell az adóraktárnak szállítási biztosítékot teljesíteni, ami rontja a magyar gazdálkodók versenyképességét. Tekintettel arra, hogy a jövedéki törvény mind a dohánygyártmányokra, mind az alkoholtermékekre maximum 600 millió forint jövedéki biztosítékot ír elő, az ásványolajok nagyobb adókockázatára tekintettel ez a jövőben 3 milliárd forint lesz.

(3) A (2) bekezdés rendelkezésétől eltérően nem kell szállítási jövedéki biztosítékot nyújtani az ásványolajnak más tagállamba csővezetéken történő, valamint az egyszerűsített adóraktár-engedélyes adóraktárból kitarolt szőlőbornak más tagállamba történő szállítása esetén.

(4) Kérelemre engedélyezhető, hogy

a) a szállítási jövedéki biztosíték teljesítéseként az adóraktár-engedélyest és a fuvarozót egyetemlegesen kötelező biztosítékot nyújtsanak,

b) az adóraktár-engedélyes helyett a szállítási jövedéki biztosítékot a fuvarozó, a címzett vagy - amennyiben az adóraktár-engedélyes nem tulajdonosa a kiszállított jövedéki terméknek - a jövedéki termék tulajdonosa nyújtsa.

(5) Szállítási jövedéki biztosítékként készpénz vagy pénzügyi biztosíték fogadható el. A készpénzben nyújtott szállítási jövedéki biztosíték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége nincs. Pénzügyi biztosítékként a visszavonhatatlan vagy a kizárólag olyan visszavonható pénzügyi biztosíték fogadható el, amely a visszavonás lehetőségét a vámhatóság jóváhagyásához is köti. A vámhatóság akkor hagyja jóvá, illetve engedi meg a pénzügyi biztosítékban, illetve a készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték visszavonását, ha a szállítási jövedéki biztosíték felszabadul. A szállítási jövedéki biztosíték a 21. § (4) bekezdés szerint beálló adófizetési kötelezettségre vehető igénybe. A követelés érvényesítésére a vámhatóság külön végzés nélkül jogosult.

(6) Amennyiben a jövedéki termék harmadik országba történő kivitele más tagállam(ok)on keresztül és a 83/1996. (VI. 14.) Korm. rendelettel kihirdetett Egységes Árutovábbítási Eljárásról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Tranzitegyezmény) alapján történik, külön szállítási jövedéki biztosítékot nem kell nyújtani. Ebben az esetben a Tranzitegyezmény szerinti biztosíték szállítási jövedéki biztosítéknak minősül.

(7) A (2) bekezdés szerint nyújtott szállítási jövedéki biztosíték felszabadul, illetve ismételten felhasználhatóvá válik a 21. § (1) bekezdésében meghatározott visszaigazolás alapján, ideértve a visszaigazolást tartalmazó, visszaküldendő eredeti okmány faxon továbbított másolatának a megküldését is.

20. § (1) A jövedéki termék adóraktárból más tagállamba közösségi adófelfüggesztési eljárásban történő szállításakor a 2719/92/EGK Bizottsági rendelet szerinti kísérő okmány 5 példányos változatát vagy a kísérő okmánynak megfelelő adattartalmú és a kísérő okmány rovathivatkozásaival ellátott kereskedelmi bizonylatot (a továbbiakban: TKO) kell alkalmazni.

(2) A TKO 1. példánya a feladó adóraktár-engedélyesé, a 2-4. példányt az adóraktár-engedélyes átadja a jövedéki termék szállítójának, az 5. példányt annak kiállításával egyidejűleg megküldi a vámhatóságnak.

(3) Ha a szállítás során megváltozik a rendeltetési hely vagy a címzett, a változást a feladó adóraktár-engedélyes haladéktalanul jelenti a vámhatóságnak, és gondoskodik a változásnak a TKO-ra való feljegyzéséről.

(4) Amennyiben a jövedéki terméket belföldről harmadik országba közösségi adófelfüggesztési eljárásban más tagállam(ok)on keresztül szállítják ki, TKO-t kell alkalmazni. Ha jövedéki terméket más tagállamba közösségi adófelfüggesztési eljárásban EFTA-országon keresztül szállítanak, akkor a TKO helyett a belső közösségi árutovábbítási eljárásban használt okmányt kell alkalmazni. Ha a jövedéki termék közösségi adófelfüggesztési eljárásban történő szállítása más tagállamba nem EFTA-országon, hanem más harmadik országon keresztül történik, akkor a TKO helyett a külön jogszabály szerinti TIR vagy ATA Carnet okmány használata is megengedett. A 2913/92 EGK Tanácsi rendelet 84. Cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti külső árutovábbítási eljárás során az ott meghatározott okmány használata szükséges.

21. § (1) Az adóraktár-engedélyes véglegesen mentesül a közösségi adófelfüggesztési eljárásban más tagállamba kiszállított vagy más tagállam(ok)on keresztül harmadik országba kivitt jövedéki termékre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól, ha

a) a címzett tagállami adóraktár-engedélyes, bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő a TKO visszaküldött példányán a jövedéki termék átvételét a tagállamában előírt szabályok szerint visszaigazolta, vagy az átvételt a fogadó tagállam illetékes hatósága által aláírt (ellenjegyzett) egyéb bizonylattal igazolják;

b) a mentesített szervezet megküldte a 31/96/EK Bizottsági rendelet szerinti, az adómentes felhasználási jogosultságot igazoló, a fogadó tagállam szabályai szerint kitöltött adómentességi igazolást, és a TKO visszaküldött példányán az átvételt visszaigazolta;

c) a más tagállam(ok)on keresztül harmadik országba történő kivitel esetén a Közösség területéről való kiléptetést végző vámhivatal visszaigazolta, hogy a jövedéki termék ténylegesen elhagyta a Közösség területét vagy annak megtörténtét a külön jogszabályban foglaltak szerint tanúsítják.

(2) A nem bejegyzett kereskedő részére történt kiszállítás esetében az (1) bekezdés szerinti mentesülés feltétele az is, hogy az adóraktár-engedélyes rendelkezzen a nem bejegyzett kereskedő által a TKO-hoz csatolt, az adó fogadó

tagállamban történt megfizetését vagy annak biztosítását igazoló, a fogadó tagállam illetékes hatósága által aláírt bizonylattal is.

(3) Ha az (1)-(2) bekezdés szerinti visszaigazolás a jövedéki termék adóraktárból történő kitarolását követő 45 napon belül nem érkezik meg, vagy a visszaigazolt mennyiség - a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága által elfogadott szállítási veszteségen túl - hiányt vagy többletet mutat, az adóraktár engedélyese erről köteles írásban haladéktalanul bejelentést tenni a vámhatósághoz.

(4) Az adóraktár engedélyesének beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége

a) a kitarolt mennyiségre, ha megállapították, hogy a közösségi adófelfüggesztési eljárásban végzett szállítás során a jövedéki termék eltűnt;

b) a kitarolt mennyiségre, ha a kiszállítás napját követő 4 hónapon belül nem történt meg az (1) bekezdés a)-b), illetve c) pontja szerinti átvétel, illetve harmadik országba történő kivitel visszaigazolása;

c) a kitarolt és az (1) bekezdés a)-b) pontja szerint visszaigazolt mennyiség azon különbözetére, amelyet a TKO-n a fogadó tagállam illetékes hatósága adóköteles hiányként tüntetett fel, s az nem a jövedéki termék címezett általi átvételét követően keletkezett.

(5) Ha a jövedéki termék más tagállamba közösségi adófelfüggesztési eljárásban történő szállítására nem az adóraktár engedélyese nyújtotta a szállítási jövedéki biztosítékot, a (4) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettség azt a személyt terheli, aki a szállítási jövedéki biztosítékot nyújtotta. A 19. § (4) bekezdés a) pontja szerinti biztosítéknyújtás esetén az adófizetési kötelezettség az adóraktár-engedélyest és a fuvarozót egyetemlegesen terheli.

(6) Az adófizetési kötelezettség (5) bekezdés szerinti teljesítésével az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül a közösségi adófelfüggesztési eljárásban más tagállamba kiszállított vagy más tagállam(ok)on keresztül harmadik országba kivitt jövedéki termékre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól.

(7) Az adót a (4) bekezdés szerinti esetben abban a tagállamban kell - a cselekmény felderítésekor a tagállamban hatályos adómérték figyelembevételével - megfizetni, amelyben a jövedéki termék eltűnt vagy a hiány keletkezett. Amennyiben ez nem állapítható meg, abban a tagállamban kell - a cselekmény felderítésekor a tagállamban hatályos adómérték figyelembevételével - az adót megfizetni, amelyben a jövedéki termék eltűnését vagy a hiány keletkezését felderítették. Ha az előbbiekből egyik sem állapítható meg - ideértve a (4) bekezdés b) pontjában foglalt esetet is - a vámhatósághoz kell az e törvény szerint a kitarolásakor hatályos adót megfizetni.

(8) Amennyiben a TKO kiállításától számított 3 éven belül minden kétséget kizáróan, bizonyítottan felderítésre kerül, hogy a (4) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséget kiváltó jogsértés elkövetésének helye más tagállam, akkor az adó e tagállamban történt megfizetésének igazolása esetén a (4)-(7) bekezdés szerint eredetileg megfizetett adót kérelemre a vámhatóság visszatéríti.

Közösségen belüli szállítás belföldi adóraktárba

22. § (1) Az adóraktár engedélyesének közösségi adófelfüggesztési eljárásban

a) más tagállamból szállított jövedéki termék betárolásával,

b) harmadik országból más tagállam(ok)on keresztül behozott jövedéki termék importálásával adókötelezettsége keletkezik, amely egyidejűleg - a 10-11. § rendelkezéseinek alkalmazásával - adófelfüggesztés alá kerül.

(2) Az adóraktár engedélyese az 52. § (1) bekezdés a)-e) pontjában megjelölt ásványolaj és a 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (1) bekezdés szerinti beszerzéséről a betárolás napján köteles a vámhatóságot - a vámhatósággal létesített közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben - elektronikus úton értesíteni.

(3) Az adóraktár-engedélyesnek

a) a más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki terméket a TKO-n feltüntetett rendeltetési helyre érkezésével egyidejűleg, illetve

b) a harmadik országból más tagállam(ok)on keresztül behozott jövedéki terméket a vám eljárás lezárását követően, a TKO-n feltüntetett rendeltetési helyre érkezésével egyidejűleg az adóraktári készletébe fel kell vennie.

(4) Az adóraktár-engedélyesnek a jövedéki termék adóraktárban történt átvételét igazolnia kell a feladó adóraktár-engedélyes által kiállított és a jövedéki termékkel együtt elküldött TKO 3. példányán, amelyet a vámhatósággal is ellenjegyeztetnie kell. Az adóraktár-engedélyes átvételi igazolásával és a vámhatósági ellenjegyzéssel ellátott 3. példányt legkésőbb az átvétel hónapját követő hónap 15. napjáig vissza kell küldeni a feladó adóraktár-engedélyesnek. A 4. példányt - az átvétel igazolásával - az adóraktár engedélyese a vámhatóságának adja át.

(5) Amennyiben az átvett mennyiség kisebb, mint a TKO-n feltüntetett (feladott) mennyiség, az adóraktár-engedélyes erre vonatkozóan tett bejelentése alapján a vámhatóság megállapítja a szállítás során keletkezett, külön jogszabály szerint elszámolható veszteséget. Az e fölötti veszteséget és egyéb hiányt a vámhatóság a TKO visszaküldendő példányán adóköteles mennyiségként feltünteti, s annak egy másolati példányát megküldi azon

tagállam illetékes hatóságának, ahol a veszteség vagy hiány keletkezett, illetve - ha ez nem ismert - a feladó tagállam illetékes hatóságának.

A vámhatóság különös jogosultsága az adó beszedésére

23. § (1) Amennyiben kétséget kizáróan, igazoltan megállapítható, hogy közösségi adófelfüggesztési eljárásban, belföldön keresztül szállított jövedéki termék belföldön tűnt el, vagy az adóköteles hiány belföldön keletkezett, vagy a jövedéki termék eltűnését, adóköteles hiányát belföldön derítették fel, a vámhatóság jogosult az adó beszedésére a cselekmény felderítésekor belföldön hatályos adómérték figyelembevételével.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben adófizetésre kötelezett az a személy, aki a közösségi adófelfüggesztési eljárásban végzett szállításra a jövedéki biztosítékot nyújtotta.

(3) A vámhatóság az adó (1)-(2) bekezdés szerinti beszedéséről köteles haladéktalanul tájékoztatni a jövedéki termék feladása szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő Közösségen belüli szállítása

24. § (1) A vámhatóság olyan személynek engedélyezi bejegyzett kereskedőként a jövedéki termék más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban történő rendszeres behozatalát, aki

a) könyvvizetési kötelezettségének a kettős könyvvizetés szabályai szerint, illetve - egyéni vállalkozó esetében - a 35. § (2) bekezdésében foglaltak szerint tesz eleget;

b) a közösségi adófelfüggesztési eljárásban fogadott jövedéki termékről az adókötelezettség pontos megállapításához szükséges külön nyilvántartást (a továbbiakban: szállítási nyilvántartás) vezet;

c) biztosítja a jövedéki termék ellenőrzésének lehetőségét;

d) megfelel a 35. § (1) bekezdésének *b)-c)* és - a 35. § (2) bekezdésében foglalt eltéréssel - *e)* pontjában, valamint (3) bekezdésében foglaltaknak;

e) a szállítási nyilvántartás havi összesítéséről készített jelentés benyújtását, továbbá az adóbevallási kötelezettségét és a 25. § (2) bekezdésben előírt értesítési kötelezettséget - a vámhatósággal közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben - elektronikus úton teljesíti;

f) - az (5)-(7) bekezdésben foglalt eltéréssel - jövedéki biztosítékot nyújt az éves szinten várhatóan beszerzésre kerülő jövedéki termék mennyiségére számított adóterhelés egytizenketted részének megfelelő összegben.

(2) A vámhatóság olyan személynek engedélyezi nem bejegyzett kereskedőként a jövedéki termék más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban történő eseti beszerzését, aki megfelel a 35. § (1) bekezdés *b)-c)* pontjában foglaltaknak, továbbá - a (8) bekezdésben foglalt eltéréssel - a beszerzésre kerülő, a kérelemben megjelölt jövedéki termék beszerzésre kerülő mennyiségére számított adónak megfelelő összegben előzetesen jövedéki biztosítékot nyújt.

(3) A bejegyzett kereskedő által egy hónap alatt ténylegesen beszerzett mennyiség - a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel - nem haladhatja meg annak a mennyiségnek a másfélszeresét, amelynek adókockázatára a jövedéki biztosíték fedezetet nyújt, egyébként a jövedéki biztosítékot a teljes összegre ki kell egészíteni.

(4) Az e § szerinti jövedéki biztosítékre a 19. § (5) bekezdésének rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni azzal, hogy a vámhatóság akkor hagyja jóvá, illetve engedi meg a pénzügyi biztosítékban, illetve a készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték visszavonását, ha a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő a 25. § szerinti adófizetési kötelezettségét teljesítette.

(5) A vámhatóság eltekint az (1), illetve (2) bekezdés szerinti biztosíték nyújtásától, ha a jövedéki termék beszerzését a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő a 26. § (1) bekezdés szerinti adóképviseelő megbízásával végzi.

(6) Amennyiben olyan személy kéri a bejegyzett kereskedőként való működés engedélyezését vagy nem bejegyzett kereskedőként az eseti beszerzést, aki adómentes felhasználóként érvényes keretengedéllyel rendelkezik, az engedélyt a külön jogszabály szerinti egyszerűsített eljárásban kell kiadni, és az e § szerinti jövedéki biztosítékot nem kell külön megkövetelni.

(7) Ha a bejegyzett kereskedő dohánygyártmány beszerzését végzi, a jövedéki biztosíték nem lehet kevesebb az egy hónap alatt ténylegesen átvételre kerülő adójegyek utáni fizetési kötelezettség összegénél.

(8) Ha a nem bejegyzett kereskedő dohánygyártmányt szerez be, a jövedéki biztosítékot az átvett adójegyek értékének [98. § (2) bekezdés] megfelelő összegben kell nyújtani.

(9) Az (1) és (2) bekezdés szerinti engedély iránti kérelmet írásban, külön jogszabály rendelkezése szerint kell benyújtani. A vámhatóság a bejegyzett kereskedőnek a kérelem hiánytalan benyújtását követő 45 napon belül, a nem bejegyzett kereskedőnek 15 napon belül adja ki az engedélyt vagy utasítja el a kérelmet.

(10) A bejegyzett kereskedő engedélyének megszűnésére és visszavonására a 39. § rendelkezéseit kell - értelemszerűen - alkalmazni. A nem bejegyzett kereskedő engedélye egy alkalomra szól.

25. § (1) A bejegyzett/nem bejegyzett kereskedőnek a más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék fogadásával adókötelezettsége keletkezik, és egyidejűleg - az (5)-(6) bekezdésben foglalt eltéréssel - beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.

(2) A bejegyzett kereskedő az 52. § (1) bekezdés *a)-e)* pontjában megjelölt ásványolaj és a 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (1) bekezdés szerinti beszerzéséről a termék fogadásának napján köteles a vámhatóságot - a vámhatósággal létesített közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben - elektronikus úton értesíteni.

(3) A bejegyzett kereskedő a szállítási nyilvántartásának adatait havonta lezárja, és megállapítja - szállítónként, jövedéki termékenkénti részletezésben - a tárgyóban beszerzett jövedéki termékek mennyiségét. A szállítási nyilvántartás havi zárását az adóbevallással egyidejűleg be kell nyújtani a vámhatósághoz, kivéve a 26. § (2) bekezdése szerinti esetet, vagy azt az esetet, ha a bejegyzett kereskedő egyben adómentes felhasználó is.

(4) A nem bejegyzett kereskedő - a 48. § (9) bekezdésétől eltérően - az adófizetési kötelezettsége keletkezését követő 5 napon belül tesz adóbevallást és fizeti meg az adót, kivéve, ha a nem bejegyzett kereskedő egyben adómentes felhasználó is.

(5) Amennyiben a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő egyben adómentes felhasználó is, az adómegállapítási és adófizetési kötelezettségét - az (1)-(4) bekezdésben foglalt rendelkezésektől eltérően - az adómentes felhasználókra meghatározott rendelkezések szerint állapítja meg és teljesíti, melynek során a jövedéki termék más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban történt beszerzése a belföldi adóraktárból való betárolással azonos megítélés alá esik.

(6) Amennyiben a bejegyzett kereskedő más tagállamból kizárólag adómentes felhasználó részére, az adómentes felhasználó üzemébe való közvetlen szállítással szerez be ásványolajat, és a TKO-n feltüntetett rendeltetési hely egy adómentes felhasználó üzeme, a jövedéki termék fogadásával az (1) bekezdés szerint belföldön keletkezett adókötelezettség a bejegyzett kereskedő helyett az adómentes felhasználót terheli a jövedéki terméknek az adómentes felhasználó üzemébe történő betárolásával. A vámhatóság a TKO visszaküldendő 3. példányának ellenjegyzését csak abban az esetben teljesíti, ha az adómentes felhasználó a betárolást külön jogszabályban foglaltak szerint külön igazolja.

(7) A (6) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedőnek nem kell az adóbevallást benyújtania, a szállítási nyilvántartása havi zárását adómentes felhasználónkénti részletezésben kell elkészítenie és benyújtania.

(8) A jövedéki termék bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő általi, más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban történt beszerzése esetén a 22. § (3)-(5) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell. A nem bejegyzett kereskedőnek továbbá az adó megfizetését vagy annak biztosítását igazoló, a vámhatóság által aláírt okmányt is csatolnia kell a TKO visszaküldendő példányához.

Adóképviseelő

26. § (1) A bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő - kivéve, ha egyben adómentes felhasználó is - a jövedéki termék más tagállamból közösségi adó-felfüggesztési eljárásban történt beszerzése során alkalmazhat egy olyan belföldi székhellyel rendelkező személyt, akit a más tagállamból jövedéki terméket szállító adóraktár-engedélyes bízott meg a közreműködésre, és akinek ezen tevékenységére a vámhatóság engedélyt adott (a továbbiakban: adóképviseelő).

(2) Amennyiben a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő adóképviseelőt alkalmaz, a 25. § (1) bekezdés szerinti adókötelezettséget a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő helyett és nevében az adóképviseelő teljesíti, amelyhez havonta lezárja a (3) bekezdés *c)* pontja szerinti nyilvántartást, és megállapítja a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő részére tárgyóban beszerzett jövedéki termék mennyiségét.

(3) Adóképviseelőként való működésre az kaphat engedélyt, aki

a) rendelkezik a tagállami adóraktár-engedélyes által az (1) bekezdés szerinti közreműködésre adott írásos megbízással;

b) könyvvezetési kötelezettségének a kettős könyvvezetés szabályai szerint, illetve - egyéni vállalkozó esetében - a 35. § (2) bekezdésében foglaltak szerint tesz eleget;

c) a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő részére szállított, közösségi adó-felfüggesztési eljárásban fogadott jövedéki termékről szállítási nyilvántartást vezet;

d) megfelel a 35. § (1) bekezdésének *b)-c)* pontjaiban és - a 35. § (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - *e)* pontjában, valamint (3) bekezdésében foglaltaknak;

e) a *c)* pont szerinti nyilvántartásának havi összesítését és az adóbevallási kötelezettségét a vámhatósággal közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben, elektronikus úton teljesíti;

f) jövedéki biztosítékot nyújt a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő részére szállított jövedéki termék után egy naptári hónap alatt várhatóan keletkező adókötelezettségre, figyelemmel a 24. § (3) bekezdésének rendelkezésére is.

(4) Az adóképviseleként való működés engedélyezése iránti kérelem benyújtására a 24. § (9) bekezdését, a kiadott engedély megszűnésére és visszavonására a 39. § rendelkezéseit kell - értelemszerűen - alkalmazni. A vámhatóság a kérelem hiánytalan benyújtását követő 45 napon belül adja ki az engedélyt vagy utasítja el a kérelmet.

(5) Az adóképviseelő alkalmazásával végzett beszerzés esetén a 22. § (4)-(5) bekezdésében az adóraktár engedélyezésére előírt, valamint a 25. § (8) bekezdés második mondatában meghatározott kötelezettség teljesítéséért a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő helyett az adóképviseelő felelős.

(6) Az adóképviseelő által benyújtott jövedéki biztosítékra a 24. § (4) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

Szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék beszerzése más tagállamból gazdasági tevékenység keretében

27. § (1) Más tagállamban szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék gazdasági tevékenység keretében, kereskedelmi vagy felhasználási céllal vagy egy közjogi intézmény céljaira történő beszerzésével adókötelezettség keletkezik, kivéve az Európai Bizottság 3199/93/EK rendelete szerinti teljesen denaturált alkoholtermék 69. § (2) bekezdés szerinti beszerzését, továbbá az 52. § (1) bekezdés *i* pontja szerinti egyéb ellenőrzött ásványolajnak 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésben vagy a 62. § (6) bekezdés szerint végzett beszerzését. Az adóalany az a személy, aki a jövedéki terméket saját számlára beszerezte, adókötelezettsége akkor keletkezik, amikor a jövedéki terméket belföldön átveszi, vagy a más tagállamban átvett jövedéki terméket belföldre beszállítja vagy beszállíttatja.

(2) Amennyiben a más tagállamban szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméket az (1) bekezdésben nem említett esetben hoznak be belföldre - nem értve ide a 29. § és a 31. § szerinti, valamint az (1) bekezdésben kivételként említett eseteket -, az adókötelezettség azáltal keletkezik, hogy a jövedéki terméket belföldön birtokba veszik vagy felhasználják, kivéve a járművek üzemanyagtartályában és kiegészítő üzemanyagtartályában található üzemanyagok behozatalát. Az adóalany az a személy, aki a jövedéki terméket birtokba vette vagy felhasználta.

(3) Az adóalany az adókötelezettség keletkezésével egyidejűleg beáll az adófizetési és adómegállapítási kötelezettsége. Az adóalany - a 48. § (9) bekezdésében foglaltaktól eltérően - az adófizetési kötelezettség keletkezését követő 5 napon belül tesz adóbevallást és fizeti meg az adót.

(4) Az adóalany a beszerzést megelőzően köteles

a) a belföldön keletkező adókötelezettségnek megfelelő összegben, illetve annak azon részére külön jövedéki biztosítékot nyújtani, amely meghaladja a 104. § (2) bekezdés *a*) pontja szerint rendelkezésre álló jövedéki biztosítékot;

b) a beszerzésről - a jövedéki termék beszerzésének, mennyiségének és felhasználási céljának megjelölésével - a vámhatóságot értesíteni.

(5) Az *e* § szerinti jövedéki biztosítékra a 19. § (5) bekezdésének rendelkezését kell értelemszerűen alkalmazni azzal, hogy a jövedéki biztosíték csak az adófizetési kötelezettség teljesítését követően szabadul fel.

(6) Az (1)-(2) bekezdés szerinti adóalany a jövedéki terméket kísérő okmány [28. § (1) bekezdés *b*) pont] visszaküldendő példányán igazolja az átvételt, és haladéktalanul visszaküldi a feladónak.

(7) A vámhatóság - kérésre - a kísérő okmány visszaküldendő példányának hátoldalán igazolja a jövedéki termék utáni adókötelezettség teljesítését vagy annak biztosítását.

(8) A más tagállamban szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék ugyanazon adóalany általi rendszeres beszerzése esetén a vámhatóság egyszerűsített eljárást engedélyezhet.

Adózott jövedéki termékek szállítása más tagállamba

28. § (1) Belföldön szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék más tagállamba, nem magáncélú beszerzés céljára történő kiszállítása esetén a jövedéki termék után belföldön megfizetett adó visszaigényelhető (adóraktárból történő kiszállítás esetén visszaigényelhető vagy levonható), ha

a) a jövedéki termék feladását megelőzően az adóvisszaigénylésre kérelmet nyújtanak be, és - kivéve, ha adóraktár adózatlan készletéből történik a kiszállítás - igazolják a jövedéki termék adózott beszerzését;

b) a jövedéki termék kiszállítását a 3649/92/EGK Bizottsági rendelet szerinti előírásoknak megfelelő kísérő okmánnyal (ideértve a rendelet szerinti kereskedelmi bizonylatot is) (a továbbiakban: EKO) végzik;

c) bemutatják az EKO-nak a jövedéki termék címzett tagállamban történt átvételét igazoló példányát, és a címzett tagállam hatóságának igazolását a jövedéki adó megfizetéséről vagy annak biztosításáról;

d) betartják e törvény 47. § (2)-(3) bekezdésének rendelkezését.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adó-visszaigénylésre (-levonásra) jogosult személy a kiszállítást közösségi kereskedelmi tevékenység keretében, saját számlára végző jövedéki engedélyes kereskedő vagy az adóraktár-engedélyes, illetve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholterméket gazdasági tevékenység keretében más tagállamba értékesítő személy.

Az E85 üzemanyag előállítása - a törvény szerint - mind a meghatározott szeszüzemekben, mind kőolaj-finomítóban és finomítói ásványolajraktárban lehetséges lesz. Ehhez viszont rendelkezni kell arról, hogy egyrészt ezen ásványolaj-adóraktárak adófelfüggesztéssel fogadhassanak bioetanolt vagy nem denaturált alkoholt, másrészt hogy a szeszüzem-adóraktárba a motorbenzin adófelfüggesztéssel legyen szállítható.

(3) Az adó visszaigénylése az (1) bekezdés c) pontja szerinti okmányok vámhatósághoz történő benyújtásának napjától esedékes, és legfeljebb a jövedéki termék feladásának napjától számított 90 napon belül érvényesíthető.

(4) A bioetanol más tagállam benzin előállítását végző adóraktárába a 19-21. § rendelkezéseitől eltérően végzett kitérővel szabadforgalomba bocsátásnak minősül azzal, hogy a kitérővel adóraktár-engedélyes adó-megállapítási és adófizetési kötelezettsége csak akkor áll be, ha a fogadó adóraktár engedélyese a kitérővel követő 30 napon belül nem igazolja vissza a bioetanol átvételét. Az adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség a kitérővel követő 31. napon áll be.

(5) A bioetanol (4) bekezdés szerinti szállítása csak abban az esetben megengedett, ha azt a vámhatósághoz a külön jogszabály rendelkezései szerint előzetesen bejelentik és azt a vámhatóság jóváhagyja, továbbá a kitérővel mennyiségre számított adó összege nem haladja meg az adóraktár-engedélyes által nyújtott jövedéki biztosíték összegét.

Magáncélú behozatal más tagállamból

29. § (1) A gazdasági tevékenységet nem folytató természetes személy által más tagállamban szabadforgalomba bocsátott és ott magáncélra megvásárolt, birtokolt, közvetlenül a természetes személy által belföldre behozott jövedéki termék belföldön adómentes.

(2) A 27. § (1)-(2) bekezdése, a 28. § (1) bekezdése és e § (1) bekezdése rendelkezésének alkalmazása során annak megítéléséhez, hogy a belföldre behozott, illetve belföldről kivitt jövedéki termék magáncélú vagy gazdasági célú beszerzést, felhasználást szolgál-e, az alábbiakat együttesen, valamint a (3) bekezdésben foglaltakat kell figyelembe venni:

a) a jövedéki termék tulajdonosa az adott jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet-e [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § c) pont];

b) a birtokban tartás indoka;

c) a szállítás módja, a birtokban tartás, illetve tárolás helye;

d) a jövedéki termék bizonylatai;

e) a jövedéki termék mennyisége, az utóbbi esetében tekintettel e törvény 110. § (5) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiségekre.

(3) A folyékony tüzelő-, fűtőanyagok, valamint a 10 liter mennyiséget meghaladó üzemanyag, amelyet nem a jármű üzemanyagtartályában szállítanak, nem minősülhetnek gazdasági tevékenységet nem folytató természetes személy magáncélú beszerzésének.

Csomagküldő kereskedelem

30. § Csomagküldő kereskedelmet folytat az a személy, aki jövedéki terméket a székhelye szerinti tagállamból (beleértve a belföldet is) más tagállamba, gazdasági tevékenységet nem végző természetes személyeknek szállít, és a szállítást - közvetlenül vagy megbízottja útján közvetve - maga végzi, s e tevékenységét a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága (belföldön a vámhatóság) engedélyezte (a továbbiakban: csomagküldő kereskedő).

31. § (1) A jövedéki termék más tagállam csomagküldő kereskedőjétől történő beszerzése belföldön adóköteles. Az adó fizetésére kötelezett a csomagküldő kereskedő, aki helyett és akinek a nevében az adókötelezettséget a (3)-(4) bekezdés szerinti adóügyi képviselője teljesíti.

(2) Más tagállam csomagküldő kereskedője belföldre kizárólag abban az esetben szállíthat jövedéki terméket, ha adókötelezettségének teljesítésére belföldi székhelyű, a vámhatóság engedélyével rendelkező adóügyi képviselőt bízott meg, aki nem lehet a címmel azonos személy.

(3) A vámhatóság a csomagküldő kereskedő adóügyi képviselőjeként azt a személyt ismeri el és annak ad ki adóügyi képviselői engedélyt, akit a csomagküldő kereskedő adóügyi képviselőként kijelöl, és erről a vámhatóságot értesíti, továbbá, aki

a) könyvvezetési kötelezettségének a kettős könyvvezetés szabályai szerint, illetve - egyéni vállalkozó esetében - a 35. § (2) bekezdésében foglaltak szerint tesz eleget;

b) a csomagküldő kereskedő által belföldre szállított jövedéki termékről az adókötelezettség pontos megállapításához szükséges külön nyilvántartást vezet;

c) megfelel a 35. § (1) bekezdésének b)-c) és - a 35. § (2) bekezdésében foglalt eltéréssel - e) pontjában, valamint (3) bekezdésében foglaltaknak;

d) a b) pont szerinti nyilvántartásának havi összesítését és az adóbevallási kötelezettségét a vámhatósággal közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben, elektronikus úton teljesíti;

e) jövedéki biztosítékot nyújt a csomagküldő kereskedő által belföldre szállított jövedéki termékek után egy naptári hónap alatt várhatóan keletkező adókötelezettségre.

(4) Az adóügyi képviselő köteles minden szállítmányt legkésőbb a belföldre történő feladás napját követő első munkanapon a vámhatósághoz bejelenteni.

(5) Az adóügyi képviselő a tárgyában keletkezett adókötelezettsége megállapításához havonta lezárja a (3) bekezdés b) pontja szerinti nyilvántartását és megállapítja a csomagküldő kereskedő által belföldre szállított jövedéki termék mennyiségét.

(6) A csomagküldő kereskedőtől beszerzett jövedéki termék eredete csak olyan, a természetes személy nevére kiállított számlával igazolható, amelyen a jövedéki terméket belföldön terhelő adó külön feltüntetésre került.

(7) A vámhatóság az adó megfizetéséről - kérésre - igazolást ad a csomagküldő kereskedőnek.

32. § (1) Belföldi székhelyű csomagküldő kereskedő más tagállamba jövedéki terméket abban az esetben szállíthat, ha

a) a tevékenységét a vámhatósághoz előzetesen írásban bejelenti;

b) a más tagállam rendelkezéseinek megfelelően garanciát ad az adó megfizetésére;

c) külön nyilvántartást vezet a más tagállamba történő szállításairól.

(2) A belföldi csomagküldő kereskedő a belföldön általa megfizetett, a beszerzésről kiállított számlán feltüntetett jövedéki adót a vámhatóságtól visszaigényelheti, ha a jövedéki termékre az adó más tagállamban történt megfizetését a tagállam illetékes hatósága igazolja, és a csomagküldő kereskedő betartotta az (1) bekezdés rendelkezéseit.

Az adózott termékek forgalmának egy sajátos esete a csomagküldő kereskedelem. Csomagküldő kereskedelmet az a személy folytat, aki adózott terméket más tagállamba szállít és a szállítást maga végzi vagy bonyolítja, és ehhez a saját tagállamában a hatóságtól engedélyt szerzett. A csomagküldő kereskedőnek az elküldött árura a fogadó tagállamban adókötelezettsége keletkezik (rendeltetési ország elv), az adót az ott hatályos adómértékkel kell az átadáskor megfizetnie. A belföldre szállító, más tagállambeli csomagküldő kereskedőnek a törvény szerint kötelező belföldi székhelyű, a vámhatóság engedélyével rendelkező adóügyi képviselőt alkalmaznia a Magyarországon keletkező adófizetési kötelezettségének rendezésében való közreműködésre. A belföldi székhelyű csomagküldő kereskedő e tevékenységét a törvény szerint köteles előzetesen írásban a vámhatósághoz bejelenteni, garanciát adni az adó címzett tagállamban történő megfizetésére és a szállításairól nyilvántartást vezetni. A kiszállított árura itthon megfizetett adót visszaigényelheti, ha a címzett tagállam illetékes hatósága az adó címzett tagállamban történt megfizetését igazolja.

Jövedéki adóügyi együttműködés

33. § A tagállamok illetékes hatóságaival folytatott, jövedéki adóval kapcsolatos adóügyi együttműködés során

a) az adómegállapítási jogsegély tekintetében a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről szóló európai közösségi rendelet szabályai szerint,

b) a behajtási jogsegély tekintetében az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek (a továbbiakban: Art.) az Európai Közösség adóügyi együttműködési szabályainak alkalmazására vonatkozó rendelkezései, valamint az Európai Közösség tagállamai közötti adóbehajtási jogsegély részletes szabályairól szóló külön jogszabály rendelkezései megfelelő alkalmazásával

Az Európai Unió elfogadta a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről szóló 2073/2004. számú tanácsi rendeletet, melyet a tagállamoknak 2005. július 1-jétől kell alkalmazniuk. A rendelkezés beiktatja az új tanácsi rendelet alkalmazásához szükséges módosítást.

kell eljárni.

IV. Fejezet

AZ ADÓRAKTÁR MŰKÖDTETÉSÉNEK ÁLTALÁNOS FELTÉTELEI

Adóraktári engedély

34. § (1) Adóraktár kizárólag a vámhatóság által kiadott érvényes engedéllyel (a továbbiakban: adóraktári engedély) működtethető.

(2) Jövedéki termék

a) kizárólag olyan adóraktárban állítható elő - ideértve a jövedéki termék palackozását, kis egységű kiszerelését is -, melynek működtetője e termék előállítására vonatkozó adóraktári engedéllyel rendelkezik;

b) importálás esetén az adó megfizetése nélkül - az adómentes felhasználó üzemén, raktárán kívül, illetve a 62. § (1) és (3) bekezdésében foglalt eltéréssel - csak adóraktárba tárolható be, és ott tárolható, raktározható;

c) betárolás esetén az adó megfizetése nélkül - az adómentes felhasználó üzeme, raktára kivételével - csak adóraktárban tárolható, raktározható.

(3) A (2) bekezdés rendelkezését az ásványolajok esetében az 52. § (1) bekezdésében meghatározott ásványolajtermékekre és a 7. § 37/A. pontjában meghatározott biodízelre kell alkalmazni.

(4) Az adóraktárban az adóraktár engedélyesének saját tulajdonú jövedéki termék előállítása, betárolása és raktározása, más termék előállításához való felhasználása mellett

a) más személy tulajdonát képező jövedéki termék adóraktár-engedélyes általi előállítása, más termék előállításához való felhasználása,

b) nem az adóraktár-engedélyes tulajdonát képező jövedéki termék más személy általi előállítása, más termék előállításához való felhasználása,

c) más személy tulajdonát képező, betárolt jövedéki termék raktározása is végezhető, feltéve, ha az a)-c) pont szerinti előállításról, felhasználásról, betárolásról, raktározásról a felek írásban megállapodtak.

35. § (1) Adóraktári engedélyre olyan személy jogosult,

a) aki könyvvizelési kötelezettségének - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kettős könyvvizelés szabályai szerint tesz eleget, továbbá olyan nyilvántartási, bizonylati rendszert alkalmaz, hogy annak alapján a felhasznált alapanyag, valamint a termelt, a raktározott jövedéki termék mennyiségi számbavétele ellenőrizhető;

b) akinek a vámhatóság, az adóhatóság felé nincs meg nem fizetett vám- vagy adótartozása, társadalombiztosítási járulék tartozása, kivéve, ha arra részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek, továbbá, aki nyilatkozik arról, hogy egyéb köztartozása sem áll fenn;

c) aki nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt;

d) aki a 38. § szerinti jövedéki biztosítékot nyújtja (rendelkezésre bocsátotta, letétbe helyezte vagy átutalta);

e) aki az adóraktári engedély kiadása évét követő évtől független könyvvizsgáló által hitelesített (auditált) mérleggel rendelkezik;

f) aki a termékmerlegre vonatkozó adatszolgáltatási és az adóbevallási kötelezettségét, valamint a jövedéki termék adófelfüggesztéssel és adózottan történő kitarolására vonatkozó, a 40. § (9) bekezdésében előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a vámhatósággal közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben, elektronikus úton teljesíti;

g) aki jövedéki ügyintézői szakképesítéssel rendelkezik, illetve ilyen szakképesítéssel rendelkező személyt foglalkoztat.

(2) Az egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkező személy, továbbá a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Sza törvény) szerinti mezőgazdasági őstermelő mentesül a kettős könyvvizetés és a mérleg hitelesítés kötelezettsége alól, ha az egyéni vállalkozókra az Sza törvény 5. számú mellékletében előírt nyilvántartást vezet.

(3) Nem adható engedély, ha a kérelmező természetes személyt vagy a kérelmező szervezet vezetőjét, vezető tisztségviselőjét gazdasági bűncselekmény vagy a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélték, és a kérelem benyújtásakor még nem mentesült a büntetett előlélethez fűződő hátrányos következmények alól.

36. § (1) A kérelmező a 35. §-ban foglalt feltételek fennállása esetén is csak arra a termékgyártásra, raktározásra, tárolásra használt üzemre, raktárra kaphat engedélyt, ahol az előállított, raktározott jövedéki termékek biztonságos tárolásához, pontos mennyiségi számbavételéhez, a hatósági felügyelet ellátásához, az ellenőrzések folytatásához szükséges tárgyi feltételek adottak, továbbá, amelyre rendelkeznek azokkal a hatósági engedélyekkel és szakhatósági hozzájárulásokkal, amelyeket jogszabály az adóraktárban folytatni kívánt tevékenység gyakorlásához külön előír.

(2) Az adóraktári engedély (1) bekezdés szerinti feltételeit a vámhatóság előzetesen a helyszínen is megvizsgálja.

37. § (1) Az adóraktári engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a tevékenység és a jövedéki termék megjelölését;
- b) az éves szinten várhatóan előállításra kerülő adóköteles jövedéki termék mennyiségét, valamint az adó megfizetése nélkül betárolt, raktározásra, tárolásra kerülő jövedéki termék mennyiségét;
- c) a kérelmező nevét, megjelölését (adóraktár engedélyese);
- d) a nyilvántartási és bizonylati rend bemutatását;
- e) az adóraktár címét, helyrajzi számát, helyszínrajzát és berendezésének, valamint a technológiának a leírását;
- f) a termékkísérő okmány aláírására jogosultak körét;
- g) a kérelmező nyilatkozatát a felajánlott jövedéki biztosíték összegéről és teljesítésének módjáról;
- h) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy vállalja az engedély kiadását követő évtől a mérleg hitelesítési kötelezettséget;
- i) a kérelmező nyilatkozatát a közvetlen számítógépes kapcsolati rendszernek a 35. § (1) bekezdés f) pontja szerint történő kialakításáról;
- j) a jövedéki ügyműveit szakképesítést igazoló bizonyítvány hiteles másolatát.

(2) Több adóraktárra kért engedély, illetve az engedély módosítása esetében a kérelmező, illetve az engedélyes az (1) bekezdés b) pontjában foglalt adatokat összesítve - az adóraktárak közötti átszállításokból adódó halmozódásokat kiszűrve - adja meg.

(3) Az engedélykérelemhez csatolni kell a 35. és 36. §-ban előírt feltételek teljesítését igazoló eredeti okmányokat, iratokat, nyilatkozatokat, dokumentációkat vagy azok hitelesített másolatát.

(4) A vámhatóság az adóraktár működését a kérelemben foglaltaknak megfelelően a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül engedélyezi vagy a kérelmet elutasítja. A vámhatóság az adóraktári engedélyt a 38. § szerinti jövedéki biztosíték nyújtásának igazolását követő 15 napon belül adja ki.

(5) Az adóraktári engedély a kérelmező nevére szól. Az adóraktári engedély mellékletét képezi az adóraktár-engedélyes által működtethető adóraktárra, több adóraktár esetén az adóraktáranként kiállított adóraktár-betétlap.

(6) Az adóraktári engedély mellékleteként az adóraktárra kiállított adóraktár-betétlapon kell rögzíteni a tevékenységet és a jövedéki terméket, amelyre az engedély szól. Adóraktár a 3. § (2) bekezdésének a)-g) pontjában foglalt termékcsoportok egyikére engedélyezhető azzal az eltéréssel, hogy

a) a 3. § (2) bekezdésének b), d), e) és f) pontjában megjelölt jövedéki termékek - kivéve szőlőbor - ugyanabban az adóraktárban is előállíthatók,

b) a 72. § (1) bekezdés g) pontjában, a 78. § (1) bekezdés e) pontjában, a 84. § (1) bekezdés d) pontjában, a 91. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott, valamint a 94. § szerint létesíthető tároló adóraktárak esetében a 3. § (2) bekezdés b)-f) pontjában megjelölt jövedéki termékek ugyanabban az adóraktárban is raktározhatók, illetve tárolhatók,

c) a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált alkoholtermék, illetve ásványolaj önálló tevékenység keretében történő tisztítása (regenerálása) egy adóraktáron belül is végezhető az alkoholregeneráló és -denaturáló üzemre és az ásványolaj regeneráló üzemre előírt feltételek egyidejű betartása mellett, a 38. § (4) bekezdésének figyelembevételével.

(7) Az adóraktár engedélyese az engedélykérelemben megadott, illetve az engedélyben rögzített adatok változását haladéktalanul köteles a vámhatósághoz bejelenteni, abban az esetben is, ha az egyébként az adóraktári engedély módosítását nem igényli.

(8) Ha az adóraktár engedélyese további adóraktár működtetését, vagy adóraktárában az engedélyezett tevékenység bővítését vagy szűkítését kéri, az adóraktári engedélye módosítására irányuló kérelmet kell benyújtania.

(9) Ha az adóraktár engedélyesének személye pusztán más társasági vagy gazdálkodó szervezeti formává való átalakulás miatt változik, a (8) bekezdésben, illetve az e törvény végrehajtási rendeletében (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) foglaltak szerint az adóraktári engedély módosítását kell kérni.

(10) A vámhatóság az engedély megadásánál figyelembe vett feltételeket folyamatosan, illetve a 38. § (8) bekezdésében foglaltak szerint vizsgálja. A tevékenység gyakorlása helyi körülményeinek olyan megváltozása esetén, amely az adóraktárban az adófizetési kötelezettség szempontjából jelentős adatok megállapítását, ellenőrzését, illetve a 36. § (1) bekezdésében előírt feltételek fennállását veszélyeztetik, az adóraktár engedélyesét a vámhatóság felszólítja a hiányosság megszüntetésére. Ha arra a felszólításban megadott határidőn belül nem kerül sor, a vámhatóság az adóraktárra kiállított engedélyt visszavonja.

Jövedéki biztosíték

38. § (1) Az adófelfüggesztéssel belföldön történő szállítással és az adófizetési kötelezettség teljesítésével járó adókockázatra az adóraktár engedélyesének az e § szerinti jövedéki biztosítékot kell nyújtania. A felajánlott jövedéki biztosíték összegét és teljesítésének módját a vámhatóság az e törvényben és a végrehajtási rendeletben foglaltak alapján elfogadja, vagy az engedély iránti kérelemmel együtt visszautasítja.

(2) A jövedéki biztosíték összegét - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - az e törvényben meghatározott értékhatárok között, a jövedéki termék 37. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti mennyiségére számított adóartalom egytizenketted részének alapulvételével kell meghatározni. A 37. § (2) bekezdésében foglalt esetben a jövedéki biztosítékot az adóraktárakra összesített adatokat figyelembe véve, az adóraktár engedélyesére kell megállapítani.

(3) A 72. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti adóraktári engedély esetében jövedéki biztosítékként a külön jogszabályban előírt és teljesített vámbiztosíték szolgál.

(4) Ha az adóraktár engedélyesének adóraktárában vagy adóraktárainak egyikében a 37. § (6) bekezdés szerint többféle jövedéki termékcsoport is előállítható, raktározható, tárolható, a nyújtandó jövedéki biztosíték értékhatárainál a termékcsoportokra meghatározott értékhatárok közül a legmagasabbat kell figyelembe venni.

(5) A jövedéki biztosíték a (2) bekezdésben meghatározott összeg fele, ha az adóraktári engedélyt kérelmező vagy az adóraktár engedélyese megbízható adós.

(6) A jövedéki biztosíték összegét hivatalból vagy kérelemre módosítani kell, ha az annak elfogadásánál figyelembe vett feltételek vagy körülmények megváltoztak. A jövedéki biztosíték csökkentése - ideértve az (5) bekezdés alapján lehetséges csökkentést is - kizárólag kérelemre történik.

(7) Az adóraktár engedélyese köteles a vámhatóságnak bejelenteni a jövedéki biztosíték megállapításánál figyelembe vett és az időarányos tényt számok alapján éves szinten várható termék-előállítás és betárolás mennyiségi adatainak olyan eltérését, amelynek alapján a jövedéki biztosíték több, mint 25 százalékkal való megemlése indokolt.

(8) Hivatalból kötelező a jövedéki biztosíték összegének felülvizsgálata az adóraktári engedély kiadását követő legfeljebb 6 hónap elteltével, illetve azt követően évente, továbbá a (7) bekezdés szerinti esetben.

(9) A biztosíték összegének hivatalból történő felemelése esetén az adóraktár engedélyese az első fokú határozat, illetve - fellebbezés esetén - a másodfokú határozat közlésétől számított 30 napon belül köteles gondoskodni a biztosíték kiegészítéséről. A biztosíték összegének csökkentése esetén a vámhatóság haladéktalanul intézkedik a különbözet felszabadításáról, illetve visszafizetéséről.

(10) Ha az adóraktári engedély megszűnik, a jövedéki biztosíték csak a készleten maradt jövedéki termék utáni adó, illetve a 21. § (4) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettség teljesítését követően szabadítható fel.

(11) A jövedéki biztosíték készpénz vagy a 7. § 43. pontja szerinti pénzügyi biztosíték lehet. A készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége nincs. Pénzügyi biztosítékként a visszavonhatatlan vagy a kizárólag olyan visszavonható pénzügyi biztosíték fogadható el, amely a visszavonás lehetőségét a vámhatóság jóváhagyásához is köti. A vámhatóság a pénzügyi biztosíték visszavonását akkor hagyja jóvá, ha az adóraktár-engedélyesnek nincs adó tartozása. A pénzügyi biztosíték érvényességének lejártát legalább 60 nappal megelőzően az érvényesség lejártának napját követő naptól érvényes újabb pénzügyi biztosítékot kell a vámhatósághoz benyújtani, hogy a 35. § (1) bekezdésének *d)* pontjában foglalt feltétel teljesítettnek tekinthető legyen.

(12) A jövedéki biztosíték az esedékességkor, végrehajtható adó-, adóelőleg-, bírság-, pótléktartozás, zárjegyhiany [73. § (5) bekezdés], a 98. § (7) bekezdés rendelkezései szerint teljesíteni elmulasztott halasztott fizetési kötelezettségekre és az adóraktár engedélyesét terhelő költség fedezetére vehető igénybe a végrehajtás szabályai szerint, ha az adóraktár engedélyese önkéntesen nem teljesít. A követelés érvényesítésére külön végzés nélkül a vámhatóság jogosult.

Adóraktári engedély megszűnése

39. § (1) Az adóraktári engedély megszűnik, ha

a) az adóraktár természetes személy engedélyese meghalt, kivéve, ha özvegye vagy örököse az adóraktárban végzett vállalkozói tevékenység folytatásának szándékát az esemény bekövetkezését követő 30 napon belül a vámhatósághoz bejelenteti, és az e törvényben előírt feltételeknek megfelel;

b) a jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet jogutód nélkül megszűnik;

c) az engedélyt visszaadják;

d) az engedélyt a vámhatóság visszavonja.

(2) A vámhatóság visszavonja az adóraktári engedélyt, amennyiben

a) az adóraktár engedélyese ellen felszámolási eljárás indult;

b) az adóraktár engedélyese az adóhatósághoz, illetve a vámhatósághoz teljesítendő adóbevallási, adófizetési, társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét vagy vámtartozását a határidőt, illetve az esedékességet 60 nappal meghaladóan késedelmesen teljesítette, vagy azt követően sem teljesítette, vagy a vámhatóság, illetve az adóhatóság a vizsgált időszakra vonatkozó adókötelezettség 10 százalékát meghaladó adóhiányt jogerősen állapít meg, és a magatartás jellegére tekintettel az adóbírság mérséklését az Art. 171. §-ának (2) bekezdése kizárja;

c) az adóraktár engedélyese a 37. § (10) bekezdése szerinti hiányosság megszüntetésére a vámhatóság által megadott határidőn belül nem intézkedik;

d) a felemelt biztosíték összegét a határozat kézbesítését követő 30 napon belül nem teljesítik;

e) a 35. § (1) bekezdés a), d)-f) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek;

f) a 35. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott feltétel nem teljesül.

(3) Az engedély visszavonásáról hozott határozat a fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajtható.

(4) Ha az adóraktár engedélyese több adóraktár működtetésére rendelkezik jogosultsággal, és e jogosultsága csak az egyik adóraktárára vonatkozóan szűnik meg, a megszűnést, illetve az engedély visszavonása esetén az erről szóló határozat közlését követő 30 napon belül köteles az adóraktár termékmérleg-nyilvántartását a megszűnés napjával lezárni, és készletfelvétellel megállapítani a tényleges zárókészletet. Ennek megtörténtét a vámhatóság a helyszínen igazolja.

(5) Ha az adóraktár engedélyesének az adóraktári engedélye (jogosultsága) szűnik meg, valamennyi adóraktárára vonatkozóan kell a (4) bekezdés szerint eljárni, és adóraktáranként részletezve és összesítve kell az ott meghatározott kötelezettséget teljesíteni. A jövedéki biztosíték csak a készleten maradt jövedéki termék utáni adó e törvény szerinti rendezését követően szabadítható fel.

(6) Annak a fizikai helynek, amely az adóraktári engedély megszűnéséig adóraktárként működött, ismételten adóraktárként való működése csak azt követően engedélyezhető, ha a korábbi adóraktár-engedélyesnek a jövedéki terméket terhelő adóval, általános forgalmi adóval és vámmal kapcsolatos valamennyi tartozása megfizetésre került.

A törvény az adóraktár, mint fizikai hely engedélyezési korlátozására vonatkozó szabályt szigorítja. A hatályos szabályozás csak az adóraktári engedély visszavonása esetén követeli meg az új engedély adott fizikai helyre való kiadásához, hogy a korábbi adóraktár-engedélyesnek ne legyen a jövedéki adóval, áfá-val és vámmal összefüggő semmilyen tartozása. Ha az engedély megszűnése az engedély visszaadása miatt következik be, akkor ezt a szabályt nem kell alkalmazni. Ez a gyakorlatban módot adott arra, hogy a tartozást felhalmozó adóraktáros az engedélyt visszaadva, majd más néven engedélyt kérve továbbfolytathassa tevékenységét. A törvény ezt a kikaput zárja be, és a fizikai hely engedélyezésének korlátozására vonatkozó szabályt mindenfajta engedélymegszűnés utáni engedélykérésre előírja.

(7) Az adóraktári engedély megszűnése esetén az adóraktár engedélyese - az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben annak özvegye vagy örököse - köteles a kiadott adóraktári engedély eredeti példányát és annak hiteles másolatait a megszűnés napjától számított 5 munkanapon belül visszaszolgáltatni az engedélyt kiadó vámhivatal részére.

Az adóraktár bizonylatolási, nyilvántartási és elszámolási kötelezettsége

40. § (1) Adóraktárból a jövedéki termék - kivéve szőlőbor -

a) adófelfüggesztés mellett csak a 11. § (3) bekezdés szerinti termékkísérő okmánnyal tárolható ki,

b) szabadforgalomba - kivéve a sűrítettgáz-töltő adóraktárból történő kiszállítást és a cseppfolyósítottgáz-töltő adóraktárból a cseppfolyósított gáz 25 kilogramm vagy annál kisebb palackban történő kiszállítást, valamint a 13. § (1) bekezdés c) pontjának ca) alpontja szerinti esetet - az eredet igazolására alkalmas bizonylat (a továbbiakban: egyszerűsített kísérő okmány) egyidejű kiállításával, és a szállítást végző részére történő átadásával bocsátható. Egyszerűsített kísérő okmányként a 28. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kísérő okmányt (EKO) kell alkalmazni azzal, hogy jogszabály egyéb bizonylat egyszerűsített kísérő okmányként való elfogadásáról is rendelkezhet.

(2) A termékkísérő okmány és az egyszerűsített kísérő okmány szigorú számadású bizonylat, amellyel kapcsolatban elkövetett jogsértésre a számlára, a nyugtára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Az adóraktár-engedélyes bizonylatokkal alátámasztott nyilvántartási rendjének alkalmasnak kell lenni arra, hogy annak alapján az adóraktárban keletkezett adókötelezettség, a felfüggesztett és az esedékessé vált adófizetési kötelezettség bármikor megállapítható, illetve ellenőrizhető legyen.

(4) Az adóraktárban jövedéki termékneként - a dohánytermékek kivételével a vámtarifaszám legalább 6 számjegyű, illetve az ásványolajtermékekneként 8 számjegyű bontásában - külön-külön termékmérleg-nyilvántartást is kell vezetni. A vámhatóság - az ásványolajtermékek kivételével - a termékmérleg ennél mélyebb termékbontású vezetését is előírhatja az ellenőrizhetőség érdekében. A dohánygyártmány esetében cigaretta, szivar, szivarka és

fogyasztási dohány bontásban, ezen belül az azonos fajlagos adómérték (ezer darab cigarettára, szivarra és szivarkára, 1 kilogramm fogyasztási dohányra számított adó) alá tartozó dohánygyártmány termékekre kell a termékmérleget vezetni.

(5) A jövedéki termék mennyiségét az adó alapjaként meghatározott mennyiségi egységben, illetve a cigaretta, szivar, szivarka esetében ezer darabban, a fogyasztási dohány esetében kilogrammban kimutatva kell a termékmérlegben szerepeltetni.

(6) A termékmérleg tartalmazza az adóraktárban előállított, tárolt jövedéki termék mennyiségének napi nyitó- és zárókészletét, valamint a készletnövekedéseket és -csökkenéseket, az adófizetési kötelezettség megállapításához szükséges jogcímek szerinti részletezettségben.

(7) A termékmérleg adatait havonta le kell zárni, meg kell állapítani a tárgyhavi készletváltozásokat és a jövedéki termék zárókészletének mennyiségét.

(8) Az adóraktár engedélyese az adóraktárában tárolt adózott jövedéki terméket - kivéve az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti, valamint a 2901 10 vámtarifaszámú cseppfolyósított szénhidrogént - az adózatlan jövedéki terméktől elkülönítve köteles tárolni és a nyilvántartásaiban kimutatni.

(9) A termékkísérő okmány 5. példányát, az egyszerűsített kísérő okmány másolati példányát a 35. § (1) bekezdésének f) pontja alá tartozó adóraktár-engedélyes kiállításával egyidejűleg megküldeni a vámhatóságnak.

(10) Az adóraktár-engedélyes, amennyiben a tárgyéven belül a 49. § (3) bekezdés a) pontjában megjelölt készletfelvételen kívül több időpontban is végez tételes leltárkészítéssel készletfelvételt, és annak időpontját évente, a tárgyévet megelőző évben előzetesen a vámhatósághoz bejelenti, az elszámolt időszakra a vámhatóság helyszíni ellenőrzése nélkül is - jegyzőkönyv felvételével - megállapíthatja a 49. § (4) bekezdése szerinti különbözetet, amelyet az elszámolt időszak zárókészletébe beszámít. Amennyiben a vámhatóság a bejelentett időpontra vonatkozó készletfelvételt a helyszínen ellenőrzi, a 49. § (4) bekezdése szerint kell eljárni.

(11) Az adóraktár-engedélyesnek az 50. § (5) bekezdése szerinti megfigyelt termék (biodízel, üzemanyag-adalék) nyilvántartására, elszámolására e § (4)-(7) bekezdése, az 50. § (4) bekezdése szerinti egyéb megfigyelt termék nyilvántartására, elszámolására a 60. § (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

(12) A harmadik országból vámeljárást keretében behozott és közvetlenül adóraktárba beszállított jövedéki terméket az adóraktár engedélyese a vámjogi szabadforgalomba bocsátással egyidejűleg veszi adóraktári készletre.

A törvény a hulladék-kereskedelemben tapasztalható visszaélések megakadályozása érdekében az Európai Unióban is alkalmazott fordított adózási szabályokat iktat be, a különbözeti adózás e tevékenységi körben való - jelenleg hatályos törvény szerinti - kötelező alkalmazását hatályon kívül helyezve. A fordított adózás lényege, hogy a hulladékot értékesítő adóalany számlájában áfa-t nem tüntethet fel, az áfa-t az adóalany vevő önadózás keretében állítja be bevallásába fizetendő adóként, és ugyanebben a bevallásában az általános szabályok szerint adólevonási jogot is gyakorolhat.

A törvény kiveszi a szőlőbort a jövedéki termékek belföldi szállításánál előírt okmányolási rendből (egységesen a borkísérő okmány alkalmazandó a továbbiakban).

A törvény előírja az adóraktár-engedélyesnek az adóraktárból való kiszállítás bizonylatainak, adózatlan kiszállítás esetében a TKO, adózott kiszállítás esetében az EKO egy példányának a vámhatóság részére az okmány kiállításával egyidőben való megküldését, mely rendelkezés 2006. július 1-jétől lép hatályba.

Az adóraktárakban kötelezően előírt, vámhatósági jelenlét és felügyelet mellett végzett készletfelvételek rendjének változásával (lásd Jót. 49. §) összefüggésben a törvény rendelkezik arról, hogy a vámhatósági jelenlét nélkül végzett készletfelvétel során megállapított készleteltérésekkel milyen feltételek teljesítése esetén korrigálható az elszámolt időszak zárókészlete (a saját belső rend szerint végzett készletfelvételek előzetes, évenkénti bejelentése, a készletfelvétel jegyzőkönyvben való rögzítése).

A törvény a megfigyelt termékek adóraktári előállítása, kiszárlása esetében meghatározza a nyilvántartásukra, elszámolásukra vonatkozóan alkalmazandó szabályokat (azonosan kell eljárni, mint a felhasználói engedélyeseknek).

A törvény rendelkezik arról, hogy a harmadik országból vámeljárást keretében közvetlenül adóraktárba behozott jövedéki terméket mikor kell adóraktári készletre venni (az adókötelezettség ilyen esetben ugyanis az adóraktári készletre vétellel keletkezik).

41. § (1) Az adóraktár engedélyese - a sűrítettgáz-töltő adóraktár és a tranzitadóraktár engedélyese kivételével - a jövedéki termék értékesítéséről vevőnként (címzettenként), - ásványolaj-tároló adóraktárból a raktározott ásványolajtermék tulajdonosának történő kitarolás esetén tulajdonosonként - külön nyilvántartást is köteles vezetni, és az értékesített, kitarolt jövedéki termék értékét és mennyiségét havonta, tárgyhó végén összesíteni.

(2) A vevőnyilvántartás tartalmazza

a) vevőnként az értékesített terméket, annak számla szerinti mennyiségét és értékét, a számla számát, a termékkísérő okmány vagy az egyszerűsített kísérő okmány számát,

- b) a vevő (címezett) nevét, székhelye (telephelye) címét, adóazonosító számát és - kereskedő vevő esetén - az e törvényben meghatározott engedélye számát,
c) a vásárlás és a teljesítés (kitárolás) időpontját.

V. Fejezet

A JÖVEDÉKI TERMÉK ADÓMENTES FELHASZNÁLÁSÁNAK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

Engedélykérelem, az engedély megadásának feltételei

42. § (1) A jövedéki termék adómentes célokhoz kötődő adómentes beszerzéséhez a jövedéki termék felhasználójának külön engedéllyel (a továbbiakban: keretengedély) kell rendelkeznie.

(2) Keretengedélyre az a kérelmező jogosult,

a) aki könyvviteli kötelezettségének a kettős könyvvizetés szabályai, illetve egyéni vállalkozó esetében az Sza törvény rendelkezései szerint tesz eleget, és olyan nyilvántartási, bizonylati rendszert alkalmaz, hogy annak alapján a beszerzett, felhasznált, készleten lévő jövedéki termék mennyisége megállapítható és ellenőrizhető;

b) akinek a vámhatóság, az adóhatóság felé nincs meg nem fizetett vám- vagy adótartozása, társadalombiztosítási járulék tartozása, kivéve, ha arra részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek, továbbá aki nyilatkozik arról, hogy egyéb köztartozása sem áll fenn;

c) aki nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt;

d) aki a (6) bekezdésben foglaltak szerint a keretengedély kiadását megelőzően jövedéki biztosítékot nyújtott;

e) aki az e törvényben meghatározott egyéb feltételekkel is rendelkezik;

f) aki jövedéki ügyintézői képesítéssel rendelkezik, illetve ilyen szakképesítéssel rendelkező személyt foglalkoztat.

(3) Nem adható keretengedély, ha a kérelmező természetes személyt vagy a kérelmező szervezet vezetőjét, vezető tisztségviselőjét gazdasági bűncselekmény vagy a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélték, és a kérelem benyújtásakor még nem mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól.

(4) A kérelmező a (2)-(3) bekezdésben foglalt feltételek fennállása mellett is csak akkor kaphat keretengedélyt, ha

a) a jövedéki terméket az e törvény szerinti adómentes célra felhasználó üzem, illetve a jövedéki termék raktározására, tárolására szolgáló raktár kialakítása, berendezése a beszerzett jövedéki termék biztonságos tárolására és a felhasználás, valamint a készlet pontos megállapítására alkalmas;

b) nyilvántartási és bizonylati rendje a felhasznált és a jövedéki termék felhasználásával előállított termék pontos számbavételét lehetővé teszi;

c) rendelkezik az üzemre, a raktárra, illetve az ott folytatott tevékenységre jogszabályban külön megkövetelt hatósági engedélyekkel és szakhatósági hozzájárulásokkal;

d) a hatósági felügyelet ellátásához, az ellenőrzések folytatásához szükséges tárgyi feltételek adottak.

(5) A vámhatóság a keretengedély megadása előtt vizsgálja a felhasználási célt és a kérelemben az e törvény szerinti megadott igény megalapozottságát, továbbá a kérelmező üzemében, raktárában előzetesen helyszíni szemlét tart.

(6) Az adómentes felhasználási cél megvalósulásának kockázatára a keretengedély megadásához jövedéki biztosítékot kell előzetesen felajánlani, és annak vámhatósági elfogadása után teljesíteni a tárgyidőszakra [43. § (2) bekezdés] engedélyezett keretmennyiség havi időarányos mennyisége és a hatályos adómérték alapján számított adóösszeg erejéig, de legfeljebb a különös rendelkezésekben meghatározott mértékig. A jövedéki biztosítéknak a keretengedély érvényességét követő 90 napig a vámhatóság által még érvényesíthetőnek kell lennie.

(7) A megbízható adómentes felhasználó esetében a jövedéki biztosíték a (6) bekezdés szerinti összeg felére csökken.

(8) A jövedéki biztosíték készpénz vagy belföldi székhelyű hitelintézet által vállalt vagy felülgarantált pénzügyi biztosíték lehet. A készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége nincs. Pénzügyi biztosítékként a visszavonhatatlan vagy kizárólag az olyan visszavonható pénzügyi biztosíték fogadható el, amely a visszavonás lehetőségét a vámhatóság jóváhagyásához is köti. A vámhatóság a pénzügyi biztosíték visszavonását akkor hagyja jóvá, ha az adómentes felhasználónak nincs adótartozása.

(9) Ha a keretengedély megszűnik, a jövedéki biztosíték csak a készleten maradt jövedéki termék utáni adó e törvény szerinti teljesítését követően szabadítható fel.

(10) A keretengedélyben a jogszerű felhasználás ellenőrizhetősége céljából az elszámolásra külön feltételek köthetők ki.

(11) Az adómentes felhasználó jövedéki biztosítékára a 38. § (12) bekezdésének rendelkezését értelemszerűen alkalmazni kell.

Keretengedély

43. § (1) A vámhatóság a keretengedély iránti kérelem benyújtását követő 30 napon belül a felajánlott jövedéki biztosítékot elfogadja és az adómentes beszerzést engedélyezi vagy a kérelmet elutasítja. A keretengedélyt a vámhatóság az elfogadott jövedéki biztosíték teljesítésének igazolását követő 15 napon belül adja ki.

(2) A keretengedély a kérelmező nevére szól. A vámhatóság a keretengedélyben az e törvény szerint részletezett, számításokkal alátámasztott igény alapján, továbbá - termék-előállításához való felhasználás esetén - az üzem gyártási kapacitásának figyelembevételével meghatározza a jövedéki terméknek a kérelemben megjelölt, de legfeljebb egyéves időszak (e § alkalmazásában a továbbiakban: tárgyidőszak) alatt adómentesen beszerezhető mennyiségét (a továbbiakban: keretmennyiség), és feltünteti a felhasználás helyét, valamint az engedélyezett felhasználási célt.

(3) A keretmennyiség tárgyidőszakon belüli módosítását, illetve a tárgyidőszakot követő újabb időszakra szóló keretmennyiség engedélyezését a keretengedély módosítása iránti kérelem benyújtásával kell kérni. A módosított, illetve az újabb időszakra szóló igényt a kérelmezőnek az e törvényben foglaltak szerint kell megadnia. A keretmennyiség engedélyezésére irányuló kérelem elbírálásánál a 42. § (5)-(8) és e § (1)-(2) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(4) A keretengedéllyel egy hónap alatt beszerzett mennyiség nem haladhatja meg annak a mennyiségnek a háromszorosát, amelynek adókockázatára a jövedéki biztosíték fedezetet nyújt. Ennél nagyobb mennyiségben történő beszerzéshez a jövedéki biztosítékot a keretengedélyben elfogadott jövedéki biztosíték összegének háromszorosára, de legfeljebb a különös rendelkezésekben meghatározott mértéki ki kell egészíteni.

(5) A keretengedély megszűnik, ha

a) az adómentes felhasználó újabb időszakra szóló keretmennyiség engedélyezésére a tárgyidőszak leteltét követő 15 napon belül nem nyújt be kérelmet;

b) az adómentes felhasználó természetes személy meghalt, kivéve, ha özvegye vagy örököse a vállalkozói tevékenység folytatásának szándékát az esemény bekövetkezését követő 30 napon belül a vámhatósághoz bejelenti, és az e törvényben előírt feltételeknek megfelel;

c) a felhasználó jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet jogutód nélkül megszűnik;

d) az engedélyt visszaadják;

e) az engedélyt a vámhatóság visszavonja;

f) az érvényessége lejár.

(6) A vámhatóság visszavonja az engedélyt, amennyiben

a) az adómentes felhasználó ellen felszámolási eljárás indult;

b) az adómentes felhasználó az adóhatósághoz, illetve a vámhatósághoz teljesítendő adóbevallási, adófizetési, társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét vagy vámtartozását a határidőt, illetve az esedékességet 60 nappal meghaladóan késedelmesen teljesítette, vagy azt követően sem teljesítette, vagy az adóhatóság a vizsgált időszakra vonatkozó adókötelezettség 10 százalékát meghaladó adóhiányt jogerősen állapít meg, és a magatartás jellegére tekintettel az adóbírság mérséklését az Art. 171. §-ának (2) bekezdése kizárja;

c) a keretengedély megadásánál figyelembe vett, illetve az engedélyben szereplő feltételek nem teljesülnek.

(7) Az engedély (6) bekezdésben foglaltak szerinti visszavonásáról hozott határozat - fellebbezésre tekintet nélkül - azonnal végrehajtható.

(8) A jövedéki terméknek olyan üzemben való adómentes felhasználására, amelyre vonatkozóan a keretengedély megszűnt, újabb keretengedély csak a jövedéki terméket terhelő adóval, általános forgalmi adóval és vámmal kapcsolatban valamennyi tartozás megfizetését követően adható.

A törvény az adómentes felhasználó telephelyének, mint fizikai helynek adómentes üzemkénti engedélyezési korlátozására vonatkozó szabályt szigorítja. A hatályos szabályozás csak a keretengedély visszavonása esetén követeli meg az új engedély adott fizikai helyre való kiadásához, hogy a korábbi adómentes felhasználónak ne legyen a jövedéki adóval összefüggő tartozása. Ha az engedély megszűnése az engedély visszaadása miatt következik be, akkor ezt a szabályt nem kell alkalmazni. Ez a gyakorlatban módot adott arra, hogy a tartozást felhalmozó adómentes felhasználó az engedélyt visszaadva, majd más néven engedélyt kérve továbbfolytathassa tevékenységét. A törvény ezt a kikaput zárja be, és a fizikai hely engedélyezésének korlátozására vonatkozó szabályt mindenfajta engedélymegszűnés utáni engedélykérésre előírja. A másik változás, hogy az adómentes felhasználónál is megjelenik a jövedéki adótartozás mellett - azonosan az

adóraktár-engedélyesre vonatkozó szabályozással - az áfa- és vámtartozásra vonatkozó kitétel is az új rendelkezésben.

(9) Az adómentesen beszerzett jövedéki termék feldolgozását végző üzemtől térben elkülönülő, más - nem összefüggő - helyrajzi számon nyilvántartott, az adómentesen beszerzett jövedéki termék betárolására, raktározására és feldolgozásra történő kitárolására szolgáló raktárnak a keretengedélyben telephelyként való engedélyezése abban az esetben lehetséges, ha a jövedéki termék feldolgozása és ugyanazon helyen történő tárolása hatósági előírásba ütközik, vagy annak megszüntetése csak aránytalanul nagy költségráfordítás mellett lenne lehetséges.

(10) A keretengedély megszűnése esetén az adómentes felhasználó - az (5) bekezdés *b*) pontja szerinti esetben annak özvegye vagy örököse - köteles a kiadott keretengedély eredeti példányát és annak hiteles másolatait a megszűnés napjától számított 5 munkanapon belül visszaszolgáltatni az engedélyt kiadó vámhivatal részére.

Jövedéki termék adómentes beszerzése, felhasználása, nyilvántartása

44. § (1) Az adóraktár csak akkor tárolhat ki adófelfüggesztéssel jövedéki terméket az adómentes felhasználó részére, ha az érvényes keretengedéllyel rendelkezik.

(2) A beszerzéseket az adómentes felhasználó készletre veszi, s az erre a célra rendszeresített, a vámhatóság által hitelesített nyomtatványon vezeti. A nyomtatványra a vámhatóság a hitelesítéskor rávezeti az engedélyezett keretmennyiséget és az engedélyezett felhasználási célt.

(3) Az adómentes felhasználó folyamatosan olyan nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a termék beszerzésének (időpont, szállító adóraktár, import, mennyiség) és felhasználásának (időpont, a felhasználás jogcíme, mennyiségi adatai) részletezését. A nyilvántartás adatait havonta le kell zárni, meg kell állapítani a tárgyhavi készletváltozásokat és az adómentes termék zárókészletének mennyiségét.

(4) Az (1)-(3) bekezdés rendelkezését a 11. § (1) bekezdése *f*) pontjának *fb*) alpontja szerinti esetben is - megfelelően - alkalmazni kell.

45. § (1) A keretengedéllyel beszerzett jövedéki termék adómentesen csak az e törvényben meghatározott célra használható fel, és azt az adómentes felhasználónak hitelt érdemlően igazolnia kell.

(2) A feleslegessé vált adómentesen beszerzett jövedéki termék a vámhatóság előzetes jóváhagyása alapján és felügyelete mellett adóraktárba termékkísérő okmány kiállításával szállítható.

(3) A szennyezetté, illetve az engedélyezett felhasználási célra alkalmatlanná vált adómentesen beszerzett jövedéki termék a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisíthető, adóraktárba szállítható, továbbá - a vegyipari és a gyógyszeripari felhasználás esetén - a jövedéki terméket beszerző adómentes felhasználó tisztíthatja (regenerálhatja).

(4) Az adómentes felhasználást követően a technológiából visszanyert, valamint a (3) bekezdés szerinti regenerált jövedéki terméket készletre kell venni, amely az adókötelezettség keletkezése szempontjából betárolásnak minősül.

Az adómentes felhasználók esetében a technológia sajátosságaiból adódóan előfordul, illetve egyes esetekben jellemző, hogy a beszerzett jövedéki termék többször is visszaforgatható a termelési folyamatba. A törvény rendelkezik arról, hogy a technológiából visszanyert és a regenerált jövedéki terméket is készletre kell venni (bruttó elszámolás alkalmazása).

(5) Az aroma előállítása során keletkezett (visszamaradt) vizes alkoholos oldat aroma előállítására újra felhasználható, amennyiben az oldatban lévő alkoholtermék mennyiségével való elszámolás biztosított.

Elszámolás a jövedéki termék adómentes felhasználásáról

46. § (1) Az adómentes felhasználó negyedévenként, a tárgynegyedév utolsó napjával készletfelvétellel telephelyenként megállapítja a tényleges készletet, és a tárgynegyedévet követő hó 12. napjáig, illetve a jogosultság megszűnésének napját követő 12. napig elszámolást nyújt be a vámhatósághoz az adómentesen beszerzett jövedéki terméknek a 13. § (4)-(5) bekezdése szerinti adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség alóli mentesüléssel járó felhasználásáról (készletcsökkenéséről). Az elszámolás alapján kimutatott készlethiányt nem adómentes célra történő felhasználásnak kell tekinteni.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti készletfelvétel a vámhatóság helyszíni ellenőrzése nélkül történik, az adómentes felhasználó az (1) bekezdés szerint megállapított készlet különbözetet - jegyzőkönyv felvételével - a tárgynegyedév zárókészletébe beszámítja. Amennyiben a készletfelvételt a vámhatóság a helyszínen ellenőrzi, a 49. § (4) bekezdése szerint kell eljárni.

(3) Az adómentes beszerzésre való jogosultság megszűnésének napján készleten maradt jövedéki termék adóraktárnak, adófelfüggesztéssel történő szállítás esetén másik adómentes felhasználónak csak a vámhatóság előzetes jóváhagyása és felügyelete mellett, a 11. §-ban foglalt rendelkezések alkalmazásával adható át.

A törvény - fenntartva az adómentes felhasználó negyedéves készletfelvételen alapuló elszámolását - módosítja a készletfelvétel eddigi rendjét. Megszünteti a vámhatóság kötelező jelenlétét a készletfelvételnél, viszont előírja a negyedéves elszámolásnak a vámhatósághoz történő benyújtását, amit a tárgynegyedévet követő hó 12-éig kell megtenni, azonosan az adóraktár-engedélyeseknek a termékmérlegek benyújtására vonatkozó határidejével.

A készletek korrekciója a vámhatóság jelenléte nélkül végzett készletfelvételen alapuló elszámolás esetében akkor történhet, ha arról az adómentes felhasználó jegyzőkönyvet vesz fel.

Amennyiben az adómentes felhasználó másik adómentes felhasználónak ad át - az új szabályok szerint, a keretengedély megszűnését követően - jövedéki terméket, azt csak abban az esetben kell a vámhatóság felügyelete mellett végezni, ha az átadás adózatlanul történik.

VI. Fejezet

ADÓ-VISSZAIGÉNYLÉS

47. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a megfizetett adó visszaigénylésére (levonására) jogosult

a) az adóraktár engedélyese, ha jövedéki terméket a szabadforgalomból igazoltan adóval növelt áron vásárolt, vagy a szabadforgalomba bocsátott üzemanyagot a lefejtéskor bekövetkezett keveredés miatt saját jövedéki engedélyes telephelyéről vagy üzemanyagtöltő állomásáról adóraktárába visszaszállította, és azt jövedéki termék előállításához felhasználta;

b) az az importáló, aki a vámhatóság által kivetett adót megfizette, ha az importból származó jövedéki terméket változatlan állapotban, harmadik országba igazoltan visszaszállítja;

c) az exportáló, ha az adóval növelt áron beszerzett, illetve az adó megfizetése mellett más tagállamból behozott jövedéki termékét a vámhatóság - a vámjogszabályok szerinti - kereskedelmi forgalom keretében végleges rendeltetéssel harmadik országba kilépteti, ideértve azt is, ha az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi vagy belföldi lajstromjelű olyan repülőgép üzemanyagtartályába töltik, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőtér üzembentartója (megbízottja) együttesen igazolja;

d) az a személy, aki adóraktárból, importálótól, illetve bejegyzett/nem bejegyzett kereskedőtől, közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedőtől vagy - a keretengedély megszűnése esetén - adómentes felhasználótól adóval növelt áron beszerzett jövedéki terméket az e törvény szerinti adómentes célra használt fel, ideértve a belső minőség-ellenőrzéshez szükséges vizsgálatok céljára történő - a hatályos jogszabályoknak, valamint szabványoknak megfelelő - mintavételi szabályzat szerinti felhasználást is.

(2) Az (1) bekezdés *b)*-*c)* pontja szerinti visszaigénylés esetében az alkoholtermék és a dohánygyártmány adója visszaigénylésének feltétele az is, hogy az importáló, az exportáló az alkoholtermékről a zárjegyet, illetve a dohánygyártmányról az adójegyet a vámhatóság képviselőinek jelenlétében eltávolítsa és megsemmisítse, vagy felülragasztással érvénytelenítse. A megsemmisítésről, illetve az érvénytelenítésről jegyzőkönyvet kell felvenni, amely a visszaigénylés kötelező bizonylata. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) alapján kincstári finanszírozás körébe tartozó gazdálkodó szervezet mentesül az e bekezdésben megjelölt kötelezettségek alól, amennyiben az általa exportált jövedéki termék harmadik országban szolgálatot teljesítő magyar fegyveres erők részére kerül kiszállításra.

(3) A dohánygyártmány adójának (1) bekezdés *a)* pontja szerinti visszaigénylése (levonása) esetében a (2) bekezdésben foglalt rendelkezést értelemszerűen alkalmazni kell.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti visszaigénylési jog érvényesítéséhez a jövedéki termék beszerzését, a felhasználási célt és a felhasználási arányszámot a vámhatóságnak előzetesen be kell jelenteni, továbbá arra a termékre vonatkozóan, amelyre adó-visszaigénylést érvényesítenek, vezetni kell a 44. § (3) bekezdésében és a külön jogszabályban előírt nyilvántartást.

(5) Az adó visszaigénylése (levonhatósága)

a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a jövedéki termék másik jövedéki termék előállításához történt felhasználásának napjától,

b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben a jövedéki termék harmadik országba történt, igazolt kiléptetésének napjától,

c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a jövedéki termék harmadik országba történt igazolt kiléptetésének, illetve az üzemanyag petróleum és a repülőbenzin esetében a repülőgép külföldre távozásának napjától,

d) az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben a jövedéki termék adómentes célra történt felhasználásának napjától esedékes.

(6) Visszaigényelhető (levonható) adóként

a) az adóraktár és az exportáló, illetve az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti személy - a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel - a jövedéki termék adóval növelt áron történt beszerzését igazoló bizonylat kiállításának napján érvényes adómértékkel számított adót,

b) az importáló a vámhatóság által kivetett és megfizetett adót veheti figyelembe.

(7) A (6) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben az adómérték változását követő 3 hónapon belül a változást megelőzően hatályos adómértéket kell figyelembe venni, kivéve, ha a visszaigénylésre (levonásra) jogosult a nevére szóló, az adóraktár vagy az importáló által kiállított, az adót elkülönítetten tartalmazó számlával igazolja a vételárban felszámított, általa megfizetett adót.

(8) Az adóraktár engedélyese, az importáló, illetve a bejegyzett és a nem bejegyzett kereskedő, a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő az általa megfizetett, vételárban felszámított adót a vevő kérésére köteles a számlán elkülönítve feltüntetni.

A gázolaj és a repüléshez felhasznált üzemanyag esetében a hatályos rendelkezések szintén nem teszik lehetővé a bejegyzett és a nem bejegyzett kereskedőtől, továbbá a jövedéki engedélyes kereskedőtől történő beszerzés esetén sem a visszaigénylést, csak arra az esetre engedik meg, ha a beszerzés adóraktárból vagy importálótól történik. Ez a korlátozás például a révhajózás gázolajbeszerzése vagy a repülőbenzin-beszerzése esetében - amint az időközben felszínre került - nehézségeket jelent, s a gyakorlatban nem tudnak valójában a visszaigénylés lehetőségével élni. Az indítvány szerinti módosítás azonos feltételeket teremt a beszerzésekre, elhagyja a kizárólag adóraktárból és importból való beszerzés feltételét. Az indítvány szerint az új, kedvezően megváltozó szabályok visszamenőlegesen kerülhetnek alkalmazásra, ha egyébként a jogosultság fennáll.

(9) A visszaigénylés (levonás) jogosultságát a jövedékitermék-adóval növelt áron való beszerzését, illetve importálását igazoló eredeti bizonylattal, továbbá

a) az (1) bekezdés *a)* pontja esetében a jövedéki terméknek adóraktárban másik jövedéki termék előállításához történt felhasználását igazoló belső bizonylattal,

b) az (1) bekezdés *b)* pontja esetében a jövedéki termék harmadik országba történő kiszállítását (visszaszállítást) igazoló, a vámhatóság által kiállított bizonylattal,

c) az (1) bekezdés *c)* pontja esetében - a *d)* pontban foglalt eltéréssel - a jövedéki termék harmadik országba történő kiszállítását igazoló, a vámhatóság által kiállított, az exportáló nevére szóló vámokmányal,

d) az üzemanyag petróleum és a repülőbenzin esetén az üzemanyagnak a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi és belföldi lajstromjelű repülőgép üzemanyagtartályba való betöltése és a repülőgép külföldre távozása a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőtér üzemeltetője (megbízottja) együttes igazolásával,

e) az (1) bekezdés *d)* pontja esetében a jövedéki termék adómentes felhasználását igazoló, a vámhatóság által ellenjegyzett belső bizonylattal kell dokumentálni, alátámasztani.

(10) Az adó-visszaigénylés (-levonás) joga kizárólag a (9) bekezdésben, illetve az alkoholtermék és a dohánygyártmány exportálása esetén ezen felül a (2) bekezdésben meghatározott bizonylat csatolásával, illetve azok birtokában érvényesíthető.

(11) A vámhatóság az adó-visszatérítésnél figyelembe vett mennyiséget, valamint a visszatérített adó összegét a (9) bekezdésben meghatározott bizonylatokon hitelt érdemlő módon feltünteti.

VII. Fejezet

EGYES ADÓZÁSI ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

48. § (1) A harmadik országból behozott jövedéki termékre a jövedéki termék nem közösségi áru jellegének fennállásáig, valamint a belföldről harmadik országba kiszállításra kerülő adózatlan jövedéki termékre - az e törvényben szabályozott rendelkezésekkel összhangban - a vámjogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak kivételével

a) az ellenőrzésre, az adóigazgatási eljárásra, a vámhatósághoz teljesítendő adózói kötelezettségre, továbbá az adó visszaigénylésére az e törvényben meghatározott eltérésekkel az Art.-t,

b) a vámjogszabályokban, illetve az Art.-ban nem szabályozott kérdésekben, továbbá az (1) bekezdés és e bekezdés *a)* pontja alá nem tartozó egyéb közigazgatási hatósági ügyben az e törvényben foglalt eltéréssel a

közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.)

kell megfelelően alkalmazni.

(3) Az adóalany az adót önadózással állapítja meg, vallja be és fizeti meg, ha e törvény szerint nincs helye az adó hivatalból történő megállapításának.

(4) A hatósági felügyeletet ellátó vámhatóság az adóraktár engedélyese és az adómentes felhasználó adóbevallása alapjául szolgáló tények, körülmények, az adóraktárként benyújtott termékmérleg-havizárás, illetve a 46. § (1) bekezdés szerinti, telephelyenként benyújtott elszámolás ellenőrzése alapján jegyzőkönyvvel igazolja, hogy a bevallással érintett jövedéki termékek összetételére, vámtarifaszámára és mennyiségére vonatkozó adatok a valóságnak megfelelnek. A vámhatóságnak a benyújtott termékmérleg-havizárás, illetve elszámolás ellenőrzésére 5 munkanap áll rendelkezésére. A vámhatósághoz benyújtott termékmérleg-havizárás, illetve elszámolás a jogkövetkezmények szempontjából adóbevallásnak minősül.

(5) Amennyiben a vámhatóság által megállapított adatok, tények, körülmények eltérnek az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó által bemutatott termékmérleg-havizárásban, illetve elszámolásban szereplő adatoktól, a vámhatóság az eltérés tényét és okát jegyzőkönyvbe veszi, s a felvett jegyzőkönyv egy példányát az adóalanyunk átadja, aki a jegyzőkönyvre 8 napon belül észrevételt tehet. Az észrevételt a vámhatóság másodfokú szerve bírálja el, az adóalany kérelmére helyszíni vizsgálatot folytat. A másodfokú vámhatóság döntését a jegyzőkönyvre feljegyzi, szükség esetén kiegészítő jegyzőkönyvet vesz fel. A vámhatóság az eredménytelen adategyeztetést tartalmazó jegyzőkönyv és kiegészítő jegyzőkönyv egy példányát adóellenőrzés végett az ellenőrzés lefolytatására illetékes vámhatósághoz továbbítja annak kiállítását követő 15 napon belül. Az ellenőrzés eredményeként megindult adóigazgatási eljárásban az adóalanyunk a vámhatóság jegyzőkönyvére tett, el nem fogadott észrevételeit és indokait is el kell bíráltni.

(6) Ha az adóraktár engedélyese több adóraktárra rendelkezik engedéllyel, az illetékes vámhatósághoz - valamennyi adóraktárának adataira kiterjedő - összesített adóbevallást nyújt be. E rendelkezést megfelelően alkalmazni kell az adómentes felhasználóra is, ha több üzemben, illetve raktárban tárol adófelüggesztés alatt álló terméket.

(7) A vámhatóság határozattal állapítja meg az adót

a) termékimport esetén;

b) a 15. § (1)-(2) bekezdése, illetve a 65. § (1) bekezdésének d) pontja szerinti adófizetési kötelezettség keletkezése esetén;

c) a hatáskörébe tartozó egyéb adóügyben.

(8) A vámhatóság az adóraktári engedély vagy a keretengedély felszámolási eljárás miatti visszavonását, illetve végelszámolás miatti megszűnését követően

a) a készleten maradt jövedéki terméknek a felszámolás során szabadforgalomba való értékesítésénél a vevő,

b) a vagyonfelosztás megtörténtével a hitelező, illetve - végelszámolás esetén - a jövedéki terméket a vagyonfelosztást követően az átvevő személy adófizetési kötelezettsége esetén - a vevő, a hitelező, illetve a jövedéki terméket átvevő személy kérelmére - határozattal állapítja meg az adót.

(9) Önadózás esetén az adó alapját és az adót naptári hónaponként kell megállapítani, kivéve, ha jogszabály másként rendelkezik. Az adómentes felhasználó az adóbevallási kötelezettségének azon tárgynegyedévet követő hó 20-áig köteles eleget tenni és az adót megfizetni, amelyben a 14. § (4) bekezdése szerint beállt az adó-megállapítási és adófizetési kötelezettsége. A nulla adómértékű szőlőborra nem kell adóbevallást benyújtani.

(10) A vámhatóság által a (7) bekezdés b), c) pontja alapján kivetett adót az adókivetésről szóló határozat kézhezvételét követő 8 napon belül meg kell fizetni.

(11) A felszámolási és a végelszámolási eljárás miatti megszűnés kivételével, az adóraktári engedélyének megszűnését követő 30 napon belül az adóraktár engedélyesének bevallást kell benyújtania. A felszámolási és a végelszámolási eljárás miatti megszűnés esetében az adóbevallásra az Art., illetve a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(12) Az adóraktár engedélyese adóelőleget fizet, amennyiben az előző év azonos negyedévében keletkezett adófizetési kötelezettsége elérte a hatmillió forintot. Az adóelőleg mértéke az előző év azonos negyedévében keletkezett adó egyhatod része. Ha az adóraktár engedélyese a tárgyévet megelőző évben nem fizetett adót, de a tárgyév első negyedévében az adó várható összege eléri a hatmillió forintot, akkor a várható adóösszeg egyhatodát kell adóelőlegként fizetni. A II., III., IV. negyedévben akkor kell adóelőleget fizetni, ha az előző negyedévi adó összege a hatmillió forintot meghaladja. Az adóelőleg összege az előző negyedévi adó egyhatod része.

(13) Az adó-visszaigénylést a vámhatóság az adó-visszaigénylésre jogosult kérelmére, a kérelem e törvényben foglaltak szerinti elbírálása után teljesíti. Az adó-visszaigénylésre jogosult az adó-visszaigénylést (adó-visszatérítést)

havonta - a tárgy hó 1. napjától a tárgy hó utolsó napjáig terjedő időszakra - igényelheti. Az adó-visszaigénylési (adó-visszatérítési) kérelemhez az annak elbírálásához szükséges valamennyi iratot csatolni kell. Az adó-visszaigénylés megtagadásáról a vámhatóság határozatot hoz.

(14) Az adóraktár engedélyese adó-visszaigénylési jogosultságát a tárgyhavi adóbevallásában, a fizetendő adójából történő levonással vagy visszaigényléssel érvényesítheti.

(15) Amennyiben a vámhatóság által a pénzforgalmi bankszámlával rendelkező adófizetésre kötelezett személy esetében azonnali beszedési megbízással, a bankszámlával nem rendelkező adófizetésre kötelezett személy esetében munkabérből vagy egyéb rendszeres járandóságból, továbbá kifizetőtől járó kifizetésből történő letiltással foganatosított végrehajtási cselekmény nem, vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a vámhatóság az adófizetésre kötelezett személy [ideértve a jövedéki bírság, a zárjegyihiány [73. § (5) bekezdés], az adójegy utáni halasztott fizetési kötelezettség [98. § (5) bekezdés] megfizetésére kötelezett személyt is] követelésének, továbbá ingó és ingatlan vagyontárgyainak végrehajtása érdekében az adóhatóság illetékes szervét keresi meg.

(16) A (15) bekezdés szerint végrehajtás alatt álló tartozást a vámhatóság megkeresésére az adóhatóság nyilvántartásba veszi, és az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó szabályok szerint hajtja be.

(17) Az adó bevallásában az Art. 1. számú melléklet I/A/1. pontjában meghatározott kerekítési szabályokat kell alkalmazni.

(18) A vámhatóság által végzett, ellenőrzéssel lezárt időszakot nem eredményező jövedéki ellenőrzés folytatása, valamint a hatósági felügyelet ellátása esetében általános megbízólevél szükséges, általános megbízólevélnek a vámhatóság tagjának intézkedésre jogosító szolgálati igazolványa minősül.

(19) A vámhatóság hivatalos helyén kívül, kérelemre végzett eljárása, továbbá a zárjeggyel ellátandó jövedéki termékek utáni adó-visszatérítéshez szükséges vámhivatali eljárás (zárjegy levétele) esetén - az engedélyezési eljárás és ahhoz kapcsolódóan a hivatalos zár felhelyezése kivételével - a kérelmezőnek szemledíjat kell fizetni, és - ha jogszabály ettől eltérően nem rendelkezik - meg kell fizetni az eljárás során felmerülő szakértői és más vizsgálati díjat, szállítási, kiszállási és más vizsgálati költségeket (a továbbiakban együtt: költségterítés).

(20) Az adóraktári engedélyt, a keretengedélyt, a felhasználói engedélyt kérelmező vagy az adóraktári engedéllyel, keretengedéllyel rendelkező adóalany, a felhasználói engedélyes a Vegyvizsgáló Intézettől kérheti, illetve a jövedéki ügyben, a jövedéki adóügyben eljáró vámhatóság - az engedélyes egyidejű értesítése mellett - a Vegyvizsgáló Intézettől kezdeményezheti az adóraktári engedélyes jövedéki termékére, a keretengedélyes vagy a felhasználói engedélyes által beszerzett, felhasznált jövedéki termékekre és előállított termékekre az adófizetési kötelezettség meghatározásánál, illetve az adómérték alkalmazásánál - a termék változatlan összetétele esetén - kötelező érvénnyel bíró vámtarifaszám megállapítást (a továbbiakban: kötelező érvényű vámtarifabesorolás). A Vegyvizsgáló Intézet a kérelemre vagy hivatalból az engedélyes nevére kiadott kötelező érvényű vámtarifabesorolásról a határozatban rendelkezik, amely a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, rendelkezéseit a határozat közzlésének napját követő naptól kell alkalmazni.

(21) Az adóraktár-engedélyes, az adómentes felhasználó vagy a felhasználói engedélyes terhére a kötelező érvényű vámtarifabesorolással vagy annak megváltoztatásával összefüggő adókötelezettség, illetve jogkövetkezmény a vámtarifabesorolás kötelezővé válásának napját megelőző időszakra nem állapítható meg.

(22) Az adóraktári engedélynek, a keretengedélynek vagy a felhasználói engedélynek a kötelező érvényű vámtarifabesorolás miatt szükségessé váló módosítása iránti kérelmet a kötelező érvényű vámtarifabesorolásról szóló határozat kézhezvételének napját követő 15 napon belül kell benyújtani vagy az engedélyt visszaadni.

A törvény meghatározza, hogy a törvényben nem szabályozott eljárás esetén mely törvények eljárási szabályait mikor, milyen ügyekre kell alkalmazni.

Az adóraktár önadózás keretében tesz eleget adókötelezettségének. Annak érdekében azonban, hogy a nagy adótartalmú termékek utáni adózás hatósági kontrollja megfelelően érvényesüljön, az adóraktár bevallásához minden bevallási időszakban kapcsolódik egy hatósági aktus. A vámhatóság az adóbevallás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket, illetve a termékmérlegeket ellenőrzi, s jegyzőkönyvet vesz fel arról, hogy az adómegállapítás helyesen történt-e.

Az importra, valamint az adófelfüggesztéses rendszeren kívüli, eseti adózásnál adókimutatás érvényesül. Így pl. az adó megfizetésének biztonsága érdekében a hatóságok által elkobzott terméket csak úgy lehet megvásárolni, ha előtte az adót megfizetik. Az adókimutatás kérelemre történik.

A törvény szabályozza az előlegfizetési kötelezettséget, az adótartozás esetén a végrehajtási eljárást megelőző intézkedésekre vonatkozó eljárási szabályokat, a vámhatóság hivatalos helyén kívül, kérelemre végzett eljárása esetén a szemledíj és a költségterítés előírását.

A törvény szerint az adóalanyok kérhetik vagy a vámhatóság kezdeményezheti a jövedéki termékek vagy az abból előállított termékek vámtarifaszámának hatóság által történő megállapítását, amely az adófizetési kötelezettség meghatározásánál, illetve az adómértékek alkalmazásánál a megállapítást követően válik

kötelezően alkalmazandóvá, visszamenőlegesen adókötelezettség vagy jogkövetkezmény nem érvényesíthető. Az érintettek számára 15 nap áll rendelkezésre annak eldöntéséhez, hogy a vámtarifaszám megállapítását követően folytatják-e tevékenységüket, és ahhoz - ha szükséges - kéri-e az addigi engedélyük módosítását, vagy pedig beszüntetik tevékenységüket.

48/A. § (1) Jövedéki ügyekben nem kell alkalmazni a Ket. 29. § (9) bekezdését, 36. § (2)-(4) bekezdését, 112. §-át és 113. §-át.

(2) Nem lehet elektronikus úton intézni:

a) az e törvény szerinti engedélyek kiadása, módosítása iránti kérelemnek, valamint a jövedéki ügyvel kapcsolatos egyéb kérelmek közokiratként vagy eredeti bizonylatként (ezek hiteles másolataként) csatolandó mellékleteinek benyújtását,

b) az 58. § (11) bekezdés, az 59. § (2) bekezdés és a 71. § (1) bekezdés szerinti tevékenység folytatásának bejelentését,

c) a jövedéki adóbevallás és a jövedéki adó-visszaigénylési (adóvisszatérítési) kérelem benyújtását,

d) a jövedéki ügyekben eljáró vámhatóság eljárási cselekményeit,

e) az a)-c) pontban meghatározott ügyekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárás iránti kérelem benyújtását.

(3) Az ügyfél kizárólag a jövedéki ügy megindításakor választhat az ügyintézés hagyományos és elektronikus formája között.

(4) A jövedéki ügyvel kapcsolatos eljárásban nem minősül írásbeli kérelemnek a telefax és más elektronikus eszköz útján benyújtott kérelem.

(5) A hivatalból indult hatósági eljárás felfüggesztésének az ügyfél kérelmére nincs helye.

(6) A vámhatóság szakértő kirendelése esetén, illetve szakvélemény kérésekor az eljárást a szakvélemény megérkezéséig felfüggesztheti.

(7) Az e törvény 4. § a) pontjában meghatározott személy nem tekinthet be a Ket. 68. § (2) bekezdésében felsoroltakon túl a vámhatóság és a felettes szerv döntés-előkészítéssel összefüggő belső levelezésébe sem.

(8) Önálló fellebbezésnek van helye az első fokon hozott

a) az eljárást felfüggesztő,

b) az eljárást megszüntető,

c) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító,

d) a bevallás, a bejelentés és a fellebbezés határidejének elmulasztásával kapcsolatban benyújtott igazolási kérelmet elutasító,

e) az iratbetekintési jog korlátozását elrendelő,

f) a visszatartási jog gyakorlásáról hozott,

g) a végrehajtási kifogást elbíráló,

h) az eljárási bírságot kiszabó,

i) az eljárási költség viselésének kérdésében hozott, valamint

j) a kézbesítési vélelem megdöntése tárgyában hozott elutasító végzés ellen.

(9) A fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezés beérkezésének napjától számított 15 napon belül kell felterjeszteni a fellebbezés elbírálására jogosult szervhez, kivéve, ha a vámhatóság a megtámadott határozatot (végzést) a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően kijavítja, kiegészíti, módosítja vagy visszavonja. A felterjesztés során az első fokon eljáró vámhatóság a fellebbezésről kialakított álláspontjáról nyilatkozik.

A módosítás kicseréli az Áe-re vonatkozó jogszabályi megjelölést tartalmazó törvényi hivatkozást a Ket.-re való hivatkozással, továbbá - a Ket. 13. § (2) bekezdése alapján - kizárja a Ket. néhány olyan rendelkezésének alkalmazását, amelyek a jövedéki ügyek sajátos természete miatt nem indokoltak (eljárás megkezdéséről értesítés rendje, az újrafelvételi eljárás, elektronikus ügyintézés), továbbá amelyekre a Jöt., illetve végrehajtási rendelete részletes szabályozást tartalmaz (jövedéki engedélyezések során az adatigazolás módja), vagy az Art., illetve a vámjogszabályok rendelkezéseinek alkalmazása a megfelelő szabályozás (méltányossági eljárás).

A Ket. 32. § (3) bekezdése indokolt esetben lehetőséget ad arra, hogy ügyfél kérelmére a hivatalból indult hatósági eljárást felfüggesztek. Jövedéki ügyekben a törvény kizárja a hivatalból indított vámhatósági eljárások során az ügyben érintett személy kérelmére történő felfüggesztés lehetőségét.

A jövedéki termékek, illetőleg a jövedéki termékekből előállított termékek szakértői vizsgálata esetenként jelentős időt vesz igénybe. Ezért ebben az esetben - a Ket. 32. §-ában felsoroltakon túlmenően - is lehetővé teszi az eljárás felfüggesztését.

Az Art. módosítása taxatívul rendelkezik az iratbetekintés korlátozásáról. Az Art. hatálya alá nem tartozó jövedéki ügyekben a Ket. 68. § (2) bekezdése érvényesül. Tartalmilag egy jogcímmel bővebb mint a Ket., melyet a jövedéki ügyek sajátos természete indokol.

A Ket. 71. §-a a hatósági döntések két típusát különbözteti meg: határozat és végzés. A végzés általában csak a határozat elleni fellebbezésben támadható meg. A Ket. 98. § (3)-(4) bekezdése rendelkezik az önálló fellebbezéssel megtámadható végzésekről. A törvény ennél jóval szélesebb körben teszi lehetővé a végzések megtámadását, így a norma világossága érdekében taxatív felsorolást tartalmaz.

A Ket. 102. § (3) bekezdése 8 napos felterjesztési határidőt ír elő, a felterjesztő hatóság ügyvel kapcsolatos álláspontjának kifejtését megengedi. A törvény a jövedéki ügyek bonyolultsága, illetve a hatósági álláspont kifejtésének kötelezővé tétele miatt 15 napos határidőt irányoz elő.

A Jöt-nek a Ket. hatálybalépésével kapcsolatos módosításai a Ket. hatálybalépésével egyidejűleg lépnek hatályba.

A Ket. a hatósági döntéseket két típusba sorolja (Ket. 71. §). A normavilágosság érdekében ahol a Jöt. használta a határozat megnevezést, mint a hatósági döntés eddigi kizárólagos formáját, a törvény tartalmazza, hogy mely esetben hoz a hatóság határozatot, illetve végzést.

VIII. Fejezet

HATÓSÁGI FELÜGYELET

49. § (1) A vámhatóság felügyelete alatt végezhető

a) a jövedéki termék előállítás, az adózatlan jövedéki termék raktározása, adófelfüggesztés alatt történő szállítása, az adómentesen beszerzett jövedéki termék felhasználása,

b) az adóraktári engedély megszűnése után az adóraktár engedélyese, illetve a keretengedély érvényességének megszűnése után az adómentes felhasználó jövedéki termékkel kapcsolatos tevékenysége, a készleten maradt jövedéki termék utáni adófizetési kötelezettség rendezéséig.

(2) A hatósági felügyelet gyakorolható folyamatos jelenléttel és vizsgálattal vagy helyszíni, eseti vizsgálattal.

(3) Az adóraktár engedélyese és az adómentes felhasználó

a) évente, a tárgyév utolsó napjával, illetve a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóraktár-engedélyes és adómentes felhasználó esetében az üzleti év mérlegfordulónapjával,

b) az adóraktári vagy a keretengedély megszűnésének napjával,

c) a vámhatóság által kezdeményezett készletfelvétel esetén az ellenőrzés napjával

a vámhatóság jelenlétében és ellenőrzése mellett készletfelvétellel megállapítja a tényleges készletet.

(4) A vámhatóság a (3) bekezdés szerinti esetekben, az ott megjelölt időpontra vonatkozóan jegyzőkönyvvel megállapítja a készleten lévő jövedéki termék tényleges mennyiségének és nyilvántartás szerinti készletének különbözetét, a külön jogszabály szerint elszámolható veszteséget és az azt meghaladó készlet hiányt, illetve a készlet többletet (együtt: különbözet). A különbözetet az elszámolási időszak zárókészletébe be kell számítani.

Az adminisztráció egyszerűsítése, az ellenőrzések egyszerűsítése érdekében a jövő évtől megváltozik a kötelezően előírt vámhatósági készletfelvételek rendje. Az adóraktáraknál és az adómentes felhasználóknál előírt, jelenlegi negyedéves, vámhatósági felügyelet és ellenőrzés mellett elvégzett készletfelvételek helyett az évente egyszeri lesz a kötelező. (Emellett természetesen továbbra is lehetőség marad évközben bármikor, váratlanul vagy előre bejelentett időpontban ellenőrzést folytatni.) A vámhatóság a felszabaduló ellenőrzési kapacitásait átcsoportosíthatja az illegális tevékenységek, adócsalások felderítésére, és a kockázati tényezők és az ellenőrzési költségek figyelembe vételével racionálisabban, célszerűbben szervezheti ellenőrzéseit az adóalanyoknál is.

(5) Adó-visszaigénylés (adó-visszatérítés) esetén a kérelem elbírálása során végzett kiutalás előtti ellenőrzés a hatósági felügyelettel egy tekintet alá esik.

(6) A hatósági felügyelet keretében a vámhatóság által végzett vizsgálat nem minősül az Art. alkalmazásában ellenőrzéssel lezárt időszaknak.

MÁSODIK RÉSZ

KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

IX. Fejezet

ÁSVÁNYOLAJ

Termékmeghatározás

50. § (1) E törvény alkalmazásában ásványolajnak

- a) a 2706 vámtarifaszám alatti termék,
- b) a 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99 11 és a 2707 99 19 vámtarifaszám alatti termék,
- c) a 2709 és a 2710 vámtarifaszám alatti termék,
- d) a 2711 vámtarifaszám alatti termék, ideértve a vegytiszta metánt és propánt, de kivéve a földgázt,
- e) a 2712 10, 2712 20, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39, 2712 90 91 és a 2712 90 99 vámtarifaszám alatti termék,
- f) a 2715 vámtarifaszám alatti termék,
- g) a 2901 vámtarifaszám alatti termék,
- h) a 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20 00, 2902 30 00, 2902 41 00, 2902 42 00, a 2902 43 00 és a 2902 44 00 vámtarifaszám alatti termék,
- i) a 3403 11 00, 3403 19, 3811 és 3817 vámtarifaszám alatti termék

minősül.

(2) Ásványolajnak minősül, továbbá e törvény alkalmazásában az (1) bekezdésben megjelöltektől eltérő, bármely olyan termék, amelyet belső égésű motorok üzemanyagaként vagy üzemanyagok adalékaként vagy hígítóanyagaként, továbbá tüzelő-, fűtőanyagként kínálnak, értékesítenek vagy használnak fel, ez utóbbiak közül kivéve a 2713 vámtarifaszámú petrolkokszt, a tőzeget vagy egyéb szilárd szénhidrogént, valamint a fűtési, tüzelési célú földgázt.

(3) E törvény alkalmazásában ellenőrzött ásványolajterméknek

- a) a 2707 10, 2707 20, 2707 30 és 2707 50 vámtarifaszám alatti termék,
- b) a 2710 11 11 és a 2710 19 69 vámtarifaszámok közé tartozó termék,
- c) a 2711 (kivéve a 2711 11 00 és 2711 21 00) vámtarifaszám alatti termék,
- d) a 2901 10 vámtarifaszám alatti termék,
- e) a 2902 20 00, 2902 30 00, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 és a 2902 44 00 vámtarifaszám alatti termék

minősül.

(4) E törvény alkalmazásában megfigyelt terméknek - az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel - az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű,

- a) 2709 00 10 vámtarifaszám alatti termék, kivéve a stabilizálatlan (50 °C-on 0,7 barnál nagyobb göznyomású) gázolint,
- b) 2710 19 71, 2710 19 75 vámtarifaszám alatti termék,
- c) 3811 vámtarifaszám alatti termék,
- d) 3814 00 90 vámtarifaszám alatti termék, amennyiben legalább 95 térfogatszázalékban kőolajból és bitumenes ásványokból nyert olajat tartalmaz,
- e) 3814 00 90 vámtarifaszám alatti termék, amennyiben legalább 85 térfogatszázalékban etilalkoholt tartalmaz,
- f) 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó biodízel

minősül.

A törvény a jövedéki szabályozás alá tartozó ásványolaj termékkör meghatározásában a teljes jogharmonizációhoz szükséges új rendelkezéseket tartalmazza. Egyrészt az ásványolaj termékek beazonosításában a 2002. január 1-jén hatályos vámtarifaszámokat alkalmazza, másrészt szűkíti a korábbi szabályozásban ásványolajként meghatározott termékkört. Bevezetésre kerül továbbá - az uniós rendelkezésekkel összhangban - az ellenőrzött ásványolaj termékek fogalma. Ebbe a körbe az üzemanyagokon és a tüzelő-, fűtőanyagokon kívül olyan további ásványolajok tartoznak, amelyek - bár nem ez az eredeti rendeltetésük, de - tulajdonságaiknál fogva üzemanyagként vagy tüzelőanyagként is felhasználhatók vagy azokba bekeverhetők (benzol, toluol, lakkbenzin, vegyipari benzin, speciális és vegyipari gázolaj, stb.). A törvény az ellenőrzött ásványolajokon kívül - sajátos nemzeti szabályként - bevezeti az ún. megfigyelt termékek fogalmát is. Ebbe a körbe olyan, 5 liter/kilogrammnál nagyobb kiszerezésben előállított, forgalmazott termékek tartoznak, amelyek eddig jövedéki adós termékek voltak (kenőolaj, adalékanyag), de a jogharmonizációt követően nem maradhatnak az adóztatott körben, továbbá a magas ásványolaj- és alkoholtartalmú hígítók, oldószerek, amelyeknél - a hazai tapasztalatok alapján - fokozottan fennáll a visszaélés lehetősége.

(5) A (4) bekezdés c) pontjában megjelölt, 3811 vámtarifaszám alatti termékek közül az üzemanyagok adalékanyaga, hígítóanyaga (a továbbiakban: üzemanyag-adalék) és a (4) bekezdés f) pontjában megjelölt biodízel a kiszerelés nagyságától függetlenül tekintendő megfigyelt terméknek.

A hatályos szabályozás szerint a biodízel és az adalékanyagok csak 5 liter vagy annál nagyobb kiszerelés esetén tartoznak a megfigyelt termékkörbe. Az adalékanyagok közül az üzemanyag-adalékokat ugyanakkor a kereskedelemben jellemzően ez alatti kiszerelésben árusítják, s így hozzák be importból vagy tagállamból, a jelenlegi szabályozás szerint - mint a megfigyelt körön kívüli termékeket - ellenőrzés nélkül, az adófizetés esetleges megkerülésével. Ezért indokolt az üzemanyag-adalékokat kiszereléstől függetlenül a megfigyelt körben tartani. Hasonlóan a visszaélések lehetősége miatt indokolt a biodízellel is ugyanezt a szabályt alkalmazni.

Adóalap, adómérték

51. § (1) Az adó alapja az ásványolaj mennyisége, az adómértéknél megjelölt mennyiségi egységben mérve.

(2) Ha az adómértéknél megadott mennyiségi egység liter, akkor azt +15 °C-ra átszámított térfogaton kell megállapítani. Az ásványolaj +15 °C hőmérsékletéhez tartozó térfogatát a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény előírásainak megfelelően az MSZ ISO 3675 vagy az MSZ ISO 3838 jelű, a kőolajtermékek sűrűségének meghatározására vonatkozó szabványokban idézett MSZ ISO 91-1 szabványban ismertetettek szerint (csökészlet esetén számítással) kell meghatározni.

52. § (1) Az adó mértéke - a (2)-(3) bekezdésben foglalt eltéréssel -:

a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma legfeljebb 10 ppm, 103 500 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinekre, továbbá a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma 10 ppm-nél nagyobb, 111 800 Ft/ezer liter,

c) a 2710 19 21 vámtarifaszám alatti petróleumra 111 800 Ft/ezer liter,

d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, legfeljebb 10 ppm kéntartalmú, üzemanyag célra értékesített vagy importált gázolajra és a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célra értékesített vagy importált gázolajra 85 000 Ft/ezer liter, a 2710 19 41, a 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, 10 ppm-nél nagyobb kéntartalmú, üzemanyag célra értékesített vagy importált gázolajra 90 000 Ft/ezer liter,

e) a 2710 19 61 vámtarifaszámú fűtőolajok közül azokra, amelyek viszkozitása 40 °C hőmérsékleten nagyobb, mint 4,5 mm²/s és a desztillációs vizsgálatnál a 250 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége nem haladja meg a 25%-ot és a 350 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége nem haladja meg a 80%-ot és 15 °C-on mért sűrűsége nagyobb 860 kg/m³-nél, 3900 Ft/ezer kg, egyébként - ideértve az üzemanyagkénti kínálást, felhasználást, értékesítést is - 102 000 Ft/ezer kg; a 2710 19 63, a 2710 19 65 és a 2710 19 69 vámtarifaszám alá tartozó fűtőolajok közül azokra, amelyek viszkozitása 40 °C hőmérsékleten nagyobb, mint 4,5 mm²/s és a desztillációs vizsgálatnál a 250 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége nem haladja meg a 25%-ot és a 350 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége nem haladja meg a 80%-ot és 15 °C-on mért sűrűsége nagyobb 860 kg/m³-nél, 40 000 Ft/ezer kg, egyébként - ideértve az üzemanyagkénti kínálást, felhasználást, értékesítést is - 102 000 Ft/ezer kg,

f) a 2711 12, a 2711 13, a 2711 14 00, a 2711 19 00 vámtarifaszám alatti gáz termékekből arra a cseppfolyósított szénhidrogénre, amelyet közúti járművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy használnak fel, 47 900 Ft/ezer kg, egyéb motorikus célú értékesítés, importálás vagy felhasználás esetén 10 500 Ft/ezer kg, egyébként 0 Ft/ezer kg,

g) a 2711 21 00 és a 2711 29 00 vámtarifaszám alatti gáz termékekből arra a sűrített gáz halmazállapotú szénhidrogénre, amelyet közúti járművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy használnak fel, 24,50 Ft/nm³,

h)

i) a 2707 10, a 2707 20, a 2707 30, a 2707 50, a 2710 11 11, a 2710 11 15, a 2710 11 21, a 2710 11 25, a 2710 11 70, a 2710 11 90, a 2710 19 11, a 2710 19 15, a 2710 19 25, a 2710 19 29, a 2710 19 31, a 2710 19 35, a 2710 19 51, a 2710 19 55, a 2901 10, a 2902 20 00, a 2902 30 00, a 2902 41 00, a 2902 42 00, a 2902 43 00 és a 2902 44 00 vámtarifaszám alá tartozó, valamint a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszámú, nem üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként értékesített, beszerzett vagy importált ellenőrzött ásványolajra (a továbbiakban: egyéb ellenőrzött ásványolaj) az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzés, importálás, kínálás, értékesítés

vagy felhasználás esetén az üzemanyagkénti, vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelő, az *a)-f)* pontban megjelölt ásványolaj adója.

(2) Az adó mértéke - figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is - az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolaj esetében az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően a hozzá legközelebb álló, az (1) bekezdés *a)-d), f)-g)* pontjában megjelölt ásványolaj adója, a biodízel esetében az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti alacsonyabb adómérték, illetve az ásványolajnak a benzin adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti, a gázolaj adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti alacsonyabb adómérték.

(3) Az adó mértéke az (1) bekezdés *a)-d)* pontjában meghatározott mérték 40 000 Ft/ezer literrel, illetve a fűtőolaj esetében az (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott mérték 20 000 Ft/ezer kilogrammal, a cseppfolyósított gáz esetén az (1) bekezdés *f)* pontjában meghatározott mérték 20 000 Ft/ezer kilogrammal, gáz halmazállapot esetén az (1) bekezdés *g)* pontjában meghatározott mérték 20 Ft/nm³-rel növelt összege, amennyiben a termék nem felel meg a hatályos magyar szabvány előírásainak.

Adómentes felhasználás

53. § (1) Adómentes célú felhasználásnak minősül

a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45, a 2710 11 49, a 2710 19 21, a 2710 19 41, a 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú ásványolajtermékek az Észak-atlanti Szerződés tagállamai és az 1995. évi CII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államai Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya által a szolgálati járművek, légi járművek és hajók üzemanyagaként, valamint a 2710 19 21 vámtarifaszám alatti üzemanyag petróleumnak kizárólag sugárhajtású és gázturbina meghajtású, katonai lajstromjelű légi jármű hajtóanyagaként való felhasználása;

b) a 2707 50 vámtarifaszámú tüzelőanyagként értékesített egyéb ellenőrzött ásványolaj, a 2710 19 41, a 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú gázolaj, a 2710 19 61 vámtarifaszámú fűtőolaj, a 3824 90 99 vámtarifaszámú biodízel, valamint a vámhatóság által engedélyezett biodízel-adóraktárban történő biodízel előállítás során melléktermékként keletkezett 2905 45 vámtarifaszámú glicerint, továbbá - amennyiben a felhasználó teljesíteni tudja a környezetvédelmi jogszabályokban foglalt, a füstgáz kéntartalmára vonatkozó kibocsátási határértékeket, és azt a környezetvédelmi hatóság igazolja - a 2710 19 63, a 2710 19 65 és a 2710 19 69 vámtarifaszámú fűtőolaj erőműben villamos energia előállításához, vagy erőműben vagy távhőtermelő létesítményben kapcsolt hő- és villamos energia előállításához történő felhasználása;

A törvény alapján a jövedéki szabályozás elsősorban a bioüzemanyagok fokozottabb elterjedése, illetve felhasználásuk kezelése érdekében módosul. Ennek keretében a biodízel előállítás számára biztosít pótlólagos felvevő piacot, gondoskodik egyúttal a melléktermékként képződő glicerint értékesíthetőségéről. A törvény a fentiekben túl a jövedéki biztosítérendszerben szükségesnek bizonyult két kisebb korrekciót is tartalmaz.

A törvény lehetőséget teremt a biodízel-gyártás során nagy volumenben keletkező melléktermékek, a glicerint erőművekben, valamint a kapcsolt hőt és villamos energiát előállító berendezésekben való adómentes felhasználására. A glicerint a gázolajat vagy a fűtőolajat váltaná ki, amelyeket eddig is adómentesen szerezhettek be az erőművek.

c) az ásványolajnak nagyolvasztókban kémiai redukciós eljárás keretében, a kokszt adalékanyagaként való felhasználása;

d) a 2710 19 63, a 2710 19 65 és a 2710 19 69 vámtarifaszámú fűtőolaj felhasználása azoknál a felhasználóknál, amelyek számára az energiahordozó ellátásban beálló hirtelen változás következtében előálló ellátási nehézségek miatt külön jogszabály alapján lehetővé válik hat hónapot meg nem haladó időtartamra az 1 tömegszázaléknál magasabb kéntartalmú fűtőolajok alkalmazása.

(2) Az adómentes felhasználási cél megvalósulásának kockázatára legfeljebb 100 millió forint értékű jövedéki biztosítékot kell felajánlani.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti adómentes felhasználás esetében

a) az Áht. alapján kincstári finanszírozás körébe tartozó gazdálkodó szerv mentesül a jövedéki biztosítéknyújtás követelménye alól,

b) keretengedélyre az *a)* pont alá tartozó gazdálkodó szerv jogosult, aki az (1) bekezdés *a)* pontjában megjelölt üzemanyag beszerzését az alapító okiratában meghatározott feladatként végzi;

c) az (1) bekezdés *a*) pontjában megjelölt üzemanyag beszerzése, nyilvántartása és elszámolása tekintetében a külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés *d*) pontjában meghatározott adómentes felhasználás esetében nem kell jövedéki biztosítékot nyújtani, és keretengedélynek a külön jogszabályban meghatározott engedély minősül.

54. § (1) A keretengedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell

a) az ásványolaj felhasználásának célját, módját,

b) az ásványolaj kérelemben megjelölt, de legfeljebb egyéves időtartamra igényelt, várhatóan felhasználásra kerülő mennyiségét,

c) termék-előállítás esetén az ásványolaj várható felhasználási arányszámát és az ásványolajból előállításra kerülő termék várható mennyiségét,

d) az ásványolaj *c*) pontban foglalttól eltérő felhasználása esetén a várhatóan felhasználásra kerülő mennyiség levezetését, műszaki, egyéb adatokkal alátámasztva,

e) a 42. § (4) bekezdés *a*) pontjában foglalt feltétel teljesülését bemutató dokumentációt.

(2) A 46. §-ban előírt elszámolásnak tartalmaznia kell

a) az elszámolási időszakban felhasznált adómentes ásványolaj mennyiségét,

b) termék-előállítás esetén az adómentes ásványolaj felhasználásával előállított termék mennyiségét, kimutatva az egyes termékképeségekhez ténylegesen felhasznált és a felhasználási arányszám szerint felhasználható ásványolaj mennyiségét,

c) a nem termék-előállításához felhasznált adómentes ásványolaj mennyiségét, tételesen kimutatva a különböző felhasználásokhoz kapcsolódó adómentes ásványolaj mennyiségét,

d) az adómentes ásványolaj elszámolás szerinti és tényleges készletének eltérését.

Adó-visszaigénylés

55. § (1) A Központi Statisztikai Hivatal által a Szolgáltatások Jegyzékében (a továbbiakban: SZJ) 60.10 számon jelölt vasúti szállítási tevékenységet végző személy az e tevékenységéhez adózottan beszerzett és ténylegesen felhasznált 2710 19 41 vámtarifaszám alatti gázolaj beszerzéskor megfizetett adóját visszaigényelheti.

(2) A magyar hajóaljstromban vagy hajójegyzékben nyilvántartott, áru- vagy személyszállítást gazdasági tevékenység keretében végző hajóban (ideértve a kompot is) ténylegesen felhasznált, adózottan beszerzett 2710 19 41 és a 2710 19 45 vámtarifaszámú gázolaj után az SZJ 61.20 belvízi szállítási tevékenységet végző, a hajó üzemben tartójaként nyilvántartott személy az általa a beszerzéskor megfizetett adót visszaigényelheti.

(3) Visszaigényelhető továbbá

a) a belföldi menetrend szerinti repülést végző, magyar lajstromjelű légi járműben,

b) az elemi csapás, tömegszerencsétlenség vagy baleset következményeinek felszámolását szolgáló kutatás-mentést, továbbá az életmentést, katasztrófaelhárítást, légi tűzoltást, sürgős betegszállítást, valamint a bajba jutott vagy eltűnt légi jármű megsegítésére irányuló kutató-, mentő repülést végző, és a rendészeti feladat céljából végzett repülést végrehajtó légi járműben,

c) a mező-, erdő- és vízgazdálkodási célú, valamint a közegészségügyi célú repülést végző légi járművekben,

d) az államilag finanszírozott és elismert felsőfokú végzettséget adó akkreditált felsőoktatási intézmény oktatási tevékenysége (légijármű-vezető képzés) keretében végrehajtott repülést végző légi járműben ténylegesen felhasznált, adózottan beszerzett 2710 11 31 vámtarifaszámú repülőbenzin és a 2710 19 21 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum (a továbbiakban: repülőgép üzemanyag) után a beszerzéskor megfizetett adó. A visszaigénylésre a légi jármű légiközlekedési hatóság által nyilvántartott üzemben tartója vagy külön jogszabály szerinti tevékenységi engedéllyel rendelkező üzemeltetője jogosult.

(4) Visszaigényelhető továbbá a vámhatóság által engedélyezett biodízel-adóraktárban előállított,

a) az SZJ 10.10, 10.20, 10.30, 11.10.90, 11.20.11, 12.00, 13. és 14. számon jelölt bányászati tevékenység során bányaterületen, valamint

b) a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény szerinti közfeladat ellátása során közúti forgalomban nem használt gépek és mechanikus berendezések üzemeltetéséhez ténylegesen felhasznált, adózottan beszerzett biodízel után a beszerzéskor megfizetett adóból literenként 79 Ft.

(5) A visszaigénylésre a (4) bekezdés *a*) pont szerinti esetben a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény szerinti hatósági engedéllyel rendelkező azon bányavállalkozó jogosult, amelynek (akinek) a bányatörvény szerint megállapított bányatelekre jogosultsága van, és ott a bányakapitányság által jóváhagyott műszaki üzemi terv alapján bányászati tevékenységet folytat.

(6) A visszaigénylésre a (4) bekezdés b) pont szerinti esetben az ott megjelölt tevékenységet végző állami vagy önkormányzati szerv és a vízgazdálkodási társulat, illetve megbízásukból ilyen tevékenységet végző személy jogosult.

A törvény szerint egyrészt a bányákban, másrészt a vízgazdálkodási közfeladatok (pl. belvíz szivattyúzás, kotrás) során a közutakat nem használó gépekben, illetve berendezésekben felhasznált, belföldi előállítású biodízelt a felszámítandó 85 Ft/liter jövedéki adóból literenként - figyelemmel az Unió által az ilyen felhasználásoknál előírt minimumadó követelményre - 79 Ft adó visszaigényelhető. Ez a lépés a felhasználási célhoz kötött adókedvezmények kiterjesztése révén segíti az előállított biodízel - üzemanyagba keverésén kívüli - felhasználását.

56. § (1) Az 55. § szerinti esetekben az adó visszaigénylése a tényleges felhasználás napjától esedékes, és legfeljebb a felhasználás napját követő 12 hónapon belül érvényesíthető.

(2) Az adó visszaigénylését a gázolaj, a repülőgép üzemanyag, illetve a biodízel adót tartalmazó áron történt beszerzéséről, vagy - az 55. § (4) bekezdés a) pont szerinti esetben - a gépi bérmunka-szolgáltatás igénybevételéről a visszaigénylésre jogosult nevére kiállított számlával és a tényleges felhasználás külön jogszabályban foglaltak szerinti igazolásával, a repülőgép üzemanyag esetében továbbá a repülés időpontját, célját és teljesítését igazoló okmánnal kell dokumentálni.

(3) Az adó-visszaigénylés érvényesítésekor a vámhatóság a (2) bekezdésben meghatározott dokumentumokon hitelt érdemlő módon köteles feltüntetni az adó-visszatérítés alapjaként figyelembe vett ásványolaj mennyiségét, fajtáját, valamint a visszatérített adó összegét.

57. § (1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, az ásványolaj-tároló adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott motorbenzinben lévő, kizárólag bioetanol alapon gyártott ETBE mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.

A törvény - előrehozott intézkedésként - 2006. szeptember 1-jétől vezeti be a kamatjövedelem utáni 20 százalékos adókulcsot, ezzel összefüggésben újraszabályozza a kamatjövedelem fogalmát, meghatározva különös megjelenési formáinak egyes eseteit.

Általános szabályként az 1. § által bevezetett új fogalmi meghatározás szerinti kamat címén megszerzett bevétel egésze minősül kamatjövedelemnek. Kivétel azonban egyéni vállalkozó esetében a belföldi pénzforgalmi bankszámláján jóváírt kamat, illetőleg egyéb vállalkozói bevételként elszámolható kamat, amely a vállalkozói jövedelem részeként adóköteles.

A különféle hitelintézeti betétszámlák (takarékbetét, nyeresémbetét), folyószámlák, bankkártya-számlák esetében kamatjövedelemnek a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés, üzletszabályzat stb. szerint megszolgált kamat minősül. A nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében a kibocsátó által kamat címén fizetett bevétel és ezeknek az értékpapíroknak, valamint a befektetési jegyeknek a beváltása, visszaváltása, átruházása során elért bevételből megállapított jövedelem egyaránt kamatjövedelemnek minősül.

Ha a kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyeresémbetétre kisorsolt tárgynyeresemény, értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, kamatjövedelemnek az az összeg minősül, amelyből az adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével egyezik meg. Ez azt jelenti, hogy a kisorsolt nyeresémi szokásos piaci értékét annak egynegyedével növelten kell a 20 százalékos adó alapjaként figyelembe venni.

A törvény változatlanul tartalmazza, hogy a biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból, vagy a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen, vagy a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen keletkező bevételből az a rész minősül kamatjövedelemnek, amely meghaladja a megfizetett (költségként el nem számolt) biztosítási díj összegét, vagy az adóköteles biztosítási díj összegét. Nem tekinthető azonban az említett bevételrész kamatnak, ha a biztosításra befizetett díjnak akár csak egy része is a törvény szerint adómentesnek minősült.

Ha a kamatjövedelem kifizetőtől származik, az adót a megszerzés időpontjára vonatkozóan a kifizető állapítja meg, vonja le és fizeti meg. Ha a kamatjövedelem nem kifizetőtől származik, a megállapítás és megfizetés kötelezettsége a magánszemélyt terheli az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint. Ez utóbbi eset kivételével a magánszemélynek a kamatjövedelmet nem kell bevallania.

Az ETBE-ben lévő bioetanol-tartalomra az adó 2007. június 30-áig igényelhető vissza. A törvény a visszaigénylésre jogosultak körét - a versenysemleges szabályozás érdekében - kibővíti az ásványolaj-tároló adóraktár-engedélyesekkel (ásványolaj-tárolóba is érkező más tagállamból ETBE tartalmú benzin).

(2) A visszaigényelhető vagy levonható adó - az 57/B. §-ban foglaltak figyelembevételével - a szabadforgalomba bocsátott motorbenzin mennyiségében igazoltan kimutatott, de legfeljebb 15 százalék ETBE-tartalom literben

kifejezett mennyisége 47 százalékszáma és az 52. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adómértéknek a szorzataként számított összeg.

(3) Az adó-visszaigénylési vagy -levonási jogosultságot a motorbenzinben lévő ETBE bioetanol tartalma mezőgazdasági eredetűnek és a motorbenzin ETBE tartalmának külön jogszabály szerinti igazolásával kell dokumentálni, alátámasztani.

57/A. § (1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, az ásványolaj-tároló adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés d) pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott gázolajban lévő, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott biodízel mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.

(2) A visszaigényelhető vagy levonható adó - az 57/B. §-ban foglaltak figyelembevételével - a szabadforgalomba bocsátott gázolaj mennyiségében igazoltan kimutatott, de legfeljebb 5 százalékos biodízel mennyiségének és az 52. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott alacsonyabb adómértéknek a szorzataként számított összeg.

(3) Az adó-visszaigénylési vagy -levonási jogosultságot a gázolaj biodízel tartalmának külön jogszabály szerinti igazolásával kell dokumentálni, alátámasztani.

57/B. § (1) Az 57-57/A. § szerinti adó-visszaigénylésre vagy -levonásra jogosult naptári évenként legfeljebb az általa a naptári évben szabadforgalomba bocsátott vagy szabadforgalomba bocsátással importált összes motorbenzin, illetve gázolaj mennyiségének 2005. évben 2 százaléka, azt követően évente 0,5 százalékponttal növelt százaléka jutó adó összegéig élhet adó-visszaigénylési, -levonási jogával.

Az alternatív és megújuló energiahordozók elterjesztésének hatékonyabbá tételéről szóló 63/2005. (VI. 28.) OGY határozat előírja, hogy 2010-ben a bioüzemanyagok részarányának el kell érnie a 4 százalékosat. E cél teljesítése érdekében szükséges az adó-visszaigénylésre vagy levonásra jogosító bioüzemanyag mennyiséget - a 2005. évi 2 százalékoshoz képest - az évi 0,25 százalékos növekményről évi 0,5 százalékos növekményre megemlíteni.

(2) Az adó-visszaigénylés vagy -levonás joga a motorbenzin, illetve gázolaj szabadforgalomba bocsátása napjától, az importáló esetében az importált termékre a vámhatóság által kivetett adó megfizetésének napjától nyílik meg, és negyedévenként, a tárgynegyedévet követő hó 20. napjától érvényesíthető, legfeljebb a tárgynegyedévben szabadforgalomba bocsátott vagy importált összes motorbenzin, illetve gázolaj mennyiségének (1) bekezdésében meghatározott részére jutó adó összegéig.

(3) Amennyiben a negyedévenként visszaigényelt (levont) adó összege kisebb, mint a naptári évben az (1) bekezdés rendelkezése szerint visszaigényelhető (levonható) adó összege, a különbözetet az utolsó negyedévre benyújtott adóbevallásban (adó-visszaigénylési kérelemben) lehet figyelembe venni.

57/C. § Az 57. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) a 2007. június 30-áig, az 57/A. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) a 2007. december 31-éig szabadforgalomba bocsátott mennyiség után vehető igénybe, kivéve, ha az adókedvezmény ezen időpontokig való fenntartása valamely uniós jogi aktussal ellentétbe kerülne.

Az alternatív és megújuló energiahordozók elterjesztésének hatékonyabbá tételéről szóló 63/2005. (VI. 28.) OGY határozat 1.4 pontja szerint el kell érnie, hogy az üzemanyagok 2007-től legalább 2%, 2010-től pedig legalább 4% bioüzemanyagot tartalmazzanak, és ezért a jövedéki szabályozás részesítse előnybe.

A módosítás az OGY határozat alapján, az abban megfogalmazott célok elérése érdekében adó-differenciálást vezet be a biotartalomtól függően. Ahhoz, hogy az alacsonyabb adómérték legyen alkalmazható, legalább 4,4 térfogatszázalékban kell a motorbenzinnek bioetanol, a gázolajnak pedig biodízelt tartalmaznia. Az adó-differenciálás a motorbenzinre a jelenlegi adómértékek változatlanul hagyása mellett, a gázolaj esetében a jelenlegi alacsonyabb, 85 Ft-os adómérték változatlanul hagyása mellett a jelenlegi magasabb adómérték 90 Ft-ról 93 Ft-ra való emelésével valósul meg, a benzinnél 8,30 Ft/litert, a gázolajnál 8 Ft/litert jelent.

A motorbenzinre már 2007. július 1-jétől, a gázolajra 2008. január 1-jétől lép be az adó-differenciálás.

Ezen időpontoktól kezdődően egyidejűleg megszűnik a biokomponensekre jelenleg biztosított adó-visszatérítés.

Ásványolaj-adóraktár

58. § (1) Ásványolaj-adóraktári engedély

a) ásványolajat kőolajból atmoszférikus és vákuumdesztillációval, valamint ehhez kapcsolódó technológiákkal (ideértve a bioetanol és a biodízel üzemanyagba keverését is) előállító üzemre (a továbbiakban: kőolaj-finomító),

b) a kőolaj-finomító engedélyesének a kőolaj-finomító területén kívül található, ásványolaj tárolására, raktározására alkalmas tárolóra, ahol a betárolt ásványolajtermék kiszemelése, a bioetanol benzinbe való közvetlen

bekeverése, továbbá egyéb ellenőrzött ásványolajtermék, valamint megfigyelt termék (kivéve: biodízel) előállítására is végezhető külön engedély nélkül, adóraktári engedéllyel (a továbbiakban: finomítói ásványolajraktár),

c) az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti cseppfolyósított halmazállapotú gáz termék előállítására, ahol az előállított gáz termékből megfigyelt termék is előállítható külön engedély nélkül (a továbbiakban: cseppfolyósítottgáz-töltő),

d) az 52. § (1) bekezdés g) pontja szerinti sűrített gáz halmazállapotú gázterméket előállító töltőállomásra (a továbbiakban: sűrítettgáz-töltő),

e) ásványolaj önálló tárolását végző tárolótelepre, ahol a bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése is végezhető (a továbbiakban: ásványolaj-tároló),

A Jöt.-nek a múlt év őszén a 2005. évi CXIX. törvényben elfogadott módosítása 2007. július 1-jétől magasabb adómértéket határoz meg a benzinre, ha az nem tartalmaz legalább 4,4 térfogatszázalék bioetanol. Az elfogadott szabályozás ugyanakkor az üzemanyagot forgalmazó adóraktárak közül az ásványolaj-tároló adóraktárak esetében nem engedi meg a bioetanol közvetlen bekeverését benzinbe, ami indokolatlan megkülönböztetést jelent. A törvény ezt korrigálja.

Az E85 üzemanyagok a kőolajfinomítóban vagy a finomítói ásványolajraktárban történő előállításához a törvény szerint nem kell külön adóraktári engedély, ez a tevékenység a részükre kiadott engedély birtokában végezhető.

f) a kőolaj-finomító és a finomítói ásványolajraktár, a jövedéki engedélyes telephely, a repülőtéri adóraktár között kiépített, az 52. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban szereplő ásványolaj szállítására szolgáló, összefüggő csővezeték (a továbbiakban: terméktávvezeték),

g) a biodízel előállító üzemre (a továbbiakban: biodízel-adóraktár),

h) a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált ásványolaj önálló tevékenység keretében történő tisztítását, regenerálását végző üzemre, ahol a tisztított (regenerált) és vásárolt ásványolajból egyéb ellenőrzött ásványolaj vagy megfigyelt termék is előállítható külön engedély nélkül, adóraktári engedéllyel (a továbbiakban: ásványolaj-regeneráló üzem),

i) az egyéb ellenőrzött ásványolaját előállító üzemre, ideértve azt az esetet is, amikor e termék vagy más ásványolaj az üzemben végzett vegyipari tevékenység vagy kőszénkoksizálás melléktermékeként jön létre (a továbbiakban: egyéb ásványolaj-gyártó adóraktár) adható.

(2) A kőolaj-finomítót, illetve a finomítói ásványolajraktárt elhagyó csővezeték a kőolaj-finomítón, illetve a finomítói ásványolajraktáron belüli utolsó hiteles mérési pontig tartozik az adóraktárhoz. A kőolaj-finomító, a finomítói ásványolajraktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely területére belépő csővezeték a kőolaj-finomítón, a finomítói ásványolajraktáron, a repülőtéri adóraktáron, a jövedéki engedélyes telephelyen belüli első hiteles mérési pontig tekintendő a terméktávvezeték adóraktár részének.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt eseteken kívül ásványolaj-adóraktári engedély

a) a repülőgép üzemanyagok a nemzetközi forgalmat is bonyolító nyilvános repülőtéren történő tárolására és magyar vagy külföldi lajstromjelű légi járműbe történő kiszolgáltatására (a továbbiakban: repülőtéri adóraktár);

b) a jelölt gázolajnak közforgalmú hajózási kikötőben létesített helyen történő tárolására és külföldi vagy belföldi lajstromjelű vagy magyar hajójegyzékben nyilvántartott, áru- és személyszállítást gazdasági tevékenység keretében végző hajók üzemanyagtartályába történő kiszolgáltatására (a továbbiakban: kikötői adóraktár) is adható.

(4) Az ásványolaj-adóraktárra adóraktári engedély akkor adható, ha adóraktáranként

a) a kőolaj-finomítóban legalább atmoszferikus és vákuumdesztillációs technológiai egység, és legalább 50 000 m³,

b) a finomítói ásványolajraktárban legalább 10 000 m³,

c) a cseppfolyósítottgáz-töltőn legalább 300 m³, a repülőtéri adóraktárban legalább 30 m³,

d) az ásványolaj-tárolóban - kivéve a kizárólag az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti és a 2901 10 vámtarifaszámú cseppfolyósított szénhidrogént vasúti tartálykocsiban tároló adóraktárt, amennyiben a vasúti tartálykocsi feltöltése az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített vágánymérleg alkalmazásával történik - legalább 10 000 m³,

e) az ásványolaj-regeneráló üzemben és az egyéb ásványolaj-gyártó adóraktárban legalább 500 m³,

f) a kikötői adóraktárban legalább 100 m³,

g) a biodízel-adóraktárban legalább 180 m³

a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel - talajjal egybeépített vagy talajhoz rögzített, az illetékes - hatóság által engedélyezett és - a cseppfolyósítottgáz-töltő és a kőszén eredetű benzol és homológjainak kőszénkocszolás keretében történő előállítását végző egyéb ásványolajgyártó-adóraktár kivételével - hitelesített tárolótartály áll rendelkezésre. A terméktávvezetékre a kőolaj-finomító, a finomítói ásványolajraktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely között kiépített, talajhoz rögzített, föld feletti és/vagy föld alatti vonalvezetésű, ásványolaj szállítására alkalmas, külön szabályozott elszámolású csővezetékrendszer esetén adható adóraktári engedély.

(5) A jövedéki biztosítékot adóraktáranként

a) a kőolaj-finomító és a finomítói ásványolajraktár esetén adóraktáranként legalább 200 millió forint, de több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legfeljebb 2 milliárd forint,

b) a cseppfolyósítottgáz-töltő esetén adóraktáranként, illetve több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legalább 80 millió forint,

c) a sűrítettgáz-töltő esetén legfeljebb 80 millió forint,

d) az ásványolaj-tároló esetén adóraktáranként legalább 200 millió forint, de több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legfeljebb 2 milliárd forint, kivéve az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti cseppfolyósított szénhidrogént tároló adóraktárt, mely esetén adóraktáranként 80 millió forint,

e) a kikötői adóraktár esetén legfeljebb 200 millió Ft, a repülőtéri adóraktár esetén legalább 10, legfeljebb 200 millió Ft,

A cseppfolyós gáz adóraktári előállításakor megfigyelt termék előállítására is sor kerül (például a feldolgozás során keletkező stabilizálatlan gázolin tisztításával stabilizált gázolint gyártanak), ezért a cseppfolyósítottgáz-töltő adóraktárban végezhető tevékenységek között a megfigyelt termék előállítását is szerepeltetni kell.

A kis forgalmú, vidéki repülőtereken az üzemanyag adózatlan kiszolgálását biztosító adóraktárak nagyobb számban való létesítésének jelenleg gátja az ilyen adóraktár-engedélyhez előírt legalább 300 m³-es tárolótartály és a legalább 200 millió Ft-os jövedéki biztosíték. A törvény - kedvezőbb lehetőséget teremtve a repülési üzemanyag közvetlen adómentes tankolásához a vidéki repülőtereken is - reálisabb, könnyebben teljesíthető követelményeket határoz meg a havi 50 ezer liternél kisebb üzemanyagforgalmat bonyolító repülőtéri adóraktár létesítéséhez. Ilyen esetben elégséges lesz a 10 m³-es tárolótartály, a jövedéki biztosítékot pedig fix összegben, 10 millió Ft-os nagyságrendben kell nyújtani.

f) az ásványolaj-regeneráló üzem esetén legalább 60 millió forint,

g) egyéb ásványolaj-gyártó adóraktár esetén legalább 50, legfeljebb 150 millió forint,

h) a biodízel-adóraktár esetén - az 52. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott alacsonyabb adómérték figyelembevételével - legalább 25 millió forint értékben kell nyújtani.

A terméktávvezeték adóraktárra nem kell külön jövedéki biztosítékot nyújtani, ha az oda betároló adóraktár engedélyese azonos a terméktávvezeték adóraktár engedélyesével. Ebben az esetben a betároló adóraktárra nyújtott jövedéki biztosíték szolgál a terméktávvezeték jövedéki biztosítékaként is. Egyéb terméktávvezeték adóraktár esetében a jövedéki biztosíték 50 millió forint.

(6) A repülőtéri adóraktár engedélyese, ha az adóraktára nem állandó nyitvatartással vagy nem a külön jogszabály szerint közzétett nyitvatartási idővel és nem állandó vámhatósági felügyelet mellett üzemelő repülőtéren van kialakítva, köteles a repülőtér megnyitását és bezárását azt megelőzően legalább 3 nappal korábban a vámhatósághoz bejelenteni. A repülőtér bezárásakor a repülőtéri adóraktár engedélyese jövedéki terméket csak olyan mennyiségben tarthat készleten, amelynek adótartalmára a jövedéki biztosíték fedezetet nyújt.

(7) Kikötői adóraktárként

a) a vízen műszaki eszközökkel stabilizált, a parthoz állandó jelleggel kikötött állóhajó (a továbbiakban: állóhajó-adóraktár),

b) kizárólag vámhatósági felügyelet mellett üzemelő közforgalmú hajózási kikötőben állomásozó, és onnan hajótöltési céllal legfeljebb 15 km-es távolságban mozgó ellátóhajó (a továbbiakban: ellátóhajó-adóraktár)

engedélyezhető, amennyiben a hajó gázolaj tárolásra kialakított legalább 100 m³ űrtartalmú tartályában a készlet pontos megállapítása elektronikus szintméréssel biztosított, és a tartályba való ki- és betárolás hitelesített mérőeszközön keresztül történik.

(8) A kikötői adóraktár engedélyese a gázolaj készletváltásáról állóhajó-adóraktáranként és ellátóhajó-adóraktáranként naponta jelentést ad a vámhatóságnak. A mozgó ellátóhajó az állomásozás helyéről hajótöltési céllal csak a kikötő állandó vámhatósági felügyeletét ellátó vámhatósághoz történt bejelentést követően távozhat el, és a kikötését is - azzal egyidejűleg - jelentenie kell. A mozgó ellátóhajó 15 km távolságot meghaladóan csak a gázolaj

vételezése, a hajó karbantartása vagy téli kikötőbe történő távozása miatt, és csak a vámhatóság külön engedélyével távozhat el az állomásozás helyéről. A vámhatóság a hajónaplót és a felhasználást ellenőrizheti.

(9) A gázolaj jelölését finomítói ásványolajraktárban, a külön jogszabályban meghatározott rendelkezések betartásával kell elvégezni.

(10) A jelölt gázolajat a hajó üzemanyagtartályából bármilyen módon kivenni, eltávolítani tilos, kivéve a hajó vagy a hajó üzemanyagtartálya javítását, felújítását, ha azt a vámhatósághoz előzetesen bejelentették.

(11) Az adóraktár-engedélyes az 52. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti cseppfolyósított szénhidrogén egyéb motorikus célú, tartályos értékesítését csak abban az esetben végezheti üzemi motorikusgáztöltő-állomás üzemeltetője, valamint az üzemi motorikusgáztöltő-állomás üzemeltetőjével egy telephelyen [103. § (2) bekezdés 5. pont] működő, annak e termék tárolására szolgáló tartályát szerződés alapján használó személy (a továbbiakban együtt: üzemeltető) részére, amennyiben az üzemeltető e tevékenységét a vámhatósághoz bejelentette és az üzemeltetőt a vámhatóság a bejelentés napján nyilvántartásba vette. Az üzemeltetőnek a cseppfolyósított szénhidrogén beszerzéséről, felhasználásáról a külön jogszabály szerinti nyilvántartást kell vezetnie.

A törvény a biodízel adóraktár fogalmának módosítását és új feltételeit tartalmazza. A biodízel adóraktár fogalmából kikerült a külön jogszabály szerinti zárt rendszerben való előállításra és forgalmazásra való utalás, továbbá meghatározásra került a biodízel adóraktárak minimálisan nyújtandó jövedéki biztosítéka, tekintettel arra, hogy a biodízel 0 adókulcsa megszűnik, mivel a biodízel adómentessége utólagos adó-visszaigénylés formájában fog érvényesülni az üzemanyagba bekevert biodízel esetében. A jövedéki biztosítékot a gázolaj alacsonyabb adómértékével kell kalkulálni. A törvény rögzíti továbbá a biodízel adóraktárak minimális tárolókapacitására vonatkozó előírást is.

A törvény pontosítja a közúti motorikus célú cseppfolyósított gáznál kisebb adót viselő egyéb motorikus célú gáz (targoncagáz) adóraktárból való értékesítésének, illetve beszerzésének korlátozására vonatkozó szabályt. A módosítás szerint csak a tartályos értékesítés esetén marad fenn az az előírás, hogy kizárólag olyan személy részére szállíthat az adóraktár egyéb motorikus célú gázt, amely a vámhatósághoz bejelentette, hogy az üzemében ilyen gáz töltésére alkalmas üzemi motorikusgáz-töltő állomást üzemeltet. A gyakorlathoz igazított változás továbbá, hogy nemcsak az üzemi motorikusgáz-töltő állomásnak az üzemeltetője, hanem annak használója, a közös ipartelegen működő, a gáztartályt szerződés alapján használó cégek részére is értékesíthető a tartályos targoncagáz. Természetesen ez utóbbiakra is vonatkozik a vámhatóságnál való nyilvántartásba vételi kötelezettség.

(12) Az olyan ásványolaj előállítására alkalmas desztillálóberendezést, amely termékre e törvény adómértéket állapít meg, kizárólag a vámhatóság engedélyével szabad előállítani, importálni, - a kőolaj-finomító, a finomítói ásványolajraktár és a cseppfolyósítottgáz-töltő adóraktár kivételével - birtokolni, és - a kőolaj-finomító, a finomítói ásványolajraktár és a cseppfolyósítottgáz-töltő adóraktár részére történő értékesítés kivételével - értékesíteni.

A törvény az ásványolaj adóraktárak létesítéséhez szükséges feltételeket, a minimális tárolótartálykapacitásokat, és a nyújtandó jövedéki biztosítékok minimum és maximum értékhatárait határozza meg úgy, hogy azok kellő garanciát adjanak a jövedéki kockázatokra, s az adóraktár engedélyesek köre az ellenőrző hatóságok által átlátható, ellenőrizhető legyen.

Jogharmonizációs lépés, hogy a törvény a repülőtéri adóraktár létesítését megengedi minden közforgalmú nemzetközi repülőtéren, nemcsak az állandó nyitva tartással üzemelő repülőtéren. Kikötői adóraktárként a parthoz állandó jelleggel telepített, stabilizált álló hajó, továbbá a hajók feltöltését nem a kikötőben végző mozgó ellátóhajó is működhet, amennyiben az elektronikus szintmérés és a ki-, betárolás hiteles mérőeszközön keresztül biztosított. A kikötői adóraktárnak szigorú elszámolást kell teljesítenie, továbbá a mozgó hajóra egyéb szigorú előírások is vonatkoznak. A hajózási gázolaj jelölését finomítói adóraktárban kell elvégezni. Az adómentes hajózási gázolajjal való visszaélés ellen - az uniós előírások szerint - bevezetésre kerül a hajózási gázolaj jelölése az Unióban egységesen használt jelölő anyaggal.

Az ásványolaj termékkörben az adóraktári rendszer teljessé tételéhez szükséges kereskedelmi adóraktárt ún. ásványolaj-tároló jelenti, amely jogosult bármely ásványolaj termék tárolására. A cseppfolyós gázokra vonatkozó jogharmonizációs változásokkal függ össze az a rendelkezés, amely előírja, hogy a nem közúti motorikus célú (jellemzően a targoncákban használt), alacsonyabb adót viselő gáz értékesítését az adóraktár csak olyan személynek értékesíthet, amely a vámhatósághoz bejelentette, hogy üzemében ilyen gáz töltésére alkalmas üzemi motorikus gáztöltő állomást üzemeltet. Az üzemet a vámhatóság nyilvántartásba veszi, s az üzemek a felhasználásról nyilvántartást kell vezetnie.

Felhasználói engedélyes tevékenység

59. § (1) Az e § szerinti felhasználói engedéllyel megengedett

a) az egyéb ellenőrzött ásványolaj kiszerezése, a 7. § 1. pontjának *m*) alpontja szerinti előállítás, továbbá felhasználása, kivéve a 7. § 1. pontjának *c*) alpontja szerinti felhasználást, az 52. § (1) bekezdés szerinti ásványolaj előállításához történő, adóraktári engedéllyel végzett felhasználást, kiszerezést, valamint a (2) bekezdés szerinti felhasználást;

b) a megfigyelt termék (kivéve: biodízel) előállítása (ideértve, ha a gyártási tevékenység során melléktermékként keletkezik), kivéve az 58. § (1) bekezdés *a*)-*c*), *h*) és a 72. § (1) bekezdés *i*) pontja szerinti adóraktári engedéllyel, illetve a 68. § (1) bekezdés *d*) pontja szerinti keretengedéllyel végzett előállítást;

c) a megfigyelt termék felhasználása, kiszerezése, kivéve a (2) bekezdés szerinti felhasználást, valamint a biodízelnak kőolaj-finomító adóraktárban gázolajba történő bekeverését.

A felhasználás célja nem lehet az 52. § (1) bekezdésében megjelölt ásványolajtermék belföldi előállítása vagy az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként történő felhasználása.

(2) Nem vonatkozik az (1) bekezdés rendelkezése

a) a felhasználási célnak megfelelő adóval terhelt beszerzett egyéb ellenőrzött ásványolaj és megfigyelt termék felhasználására,

b) az 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolaj felhasználására,

c) az 5 liter/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék évi 6000 liter/6000 kilogramm mennyiséget el nem érő felhasználására, amennyiben a felhasználó az (1) bekezdés szerinti, gazdasági tevékenység keretében végzett tevékenységét a vámhatósághoz bejelentette, és nyilvántartásba vételét a vámhatóság visszaigazolta (a továbbiakban: nyilvántartásba vett felhasználó).

A nyilvántartásba vett felhasználó évente (első ízben a vámhatósághoz nyilvántartásba vétel céljából történő bejelentkezése alkalmával) köteles megadni az éves szinten felhasználni tervezett mennyiséget, amelynek megfelelően a vámhatóság - hitelesített nyomtatványon - kiadja a tárgyévre jóváhagyott, felhasználói engedély nélkül beszerezhető keretet. A nyilvántartásba vett felhasználó a beszerzett, felhasznált mennyiségről nyilvántartást vezet.

(3) Felhasználói engedélyre az a kérelmező jogosult,

a) aki könyvvizetési kötelezettségének a kettős könyvvizetés szabályai, illetve egyéni vállalkozó esetében az Sza törvény rendelkezései szerint tesz eleget, és olyan nyilvántartási, bizonylati rendszert alkalmaz, hogy annak alapján a beszerzett, felhasznált, előállított, kiszerezett és a készleten lévő egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék mennyisége megállapítható és ellenőrizhető;

b) akinek a vámhatóság, az adóhatóság felé nincs meg nem fizetett vám- vagy adó tartozása, társadalombiztosítási járulék tartozása, kivéve, ha arra részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek, továbbá aki nyilatkozik arról, hogy egyéb köztartozása sem áll fenn;

c) aki nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt;

d) aki a (6) bekezdésben foglaltak szerint a felhasználói engedély kiadását megelőzően jövedéki biztosítékot nyújtott;

e) aki rendelkezik az üzemére, a raktárára, illetve az ott folytatott tevékenységére jogszabályban megkövetelt hatósági engedélyekkel és szakhatósági hozzájárulásokkal.

(4) Nem adható felhasználói engedély, ha a kérelmező természetes személyt vagy a kérelmező szervezet vezetőjét, vezető tisztségviselőjét gazdasági bűncselekmény vagy a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélték, és a kérelem benyújtásakor még nem mentesült a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól.

(5) A felhasználói engedély iránti kérelemhez meg kell adni

a) a felhasználni, kiszerezni kívánt egyéb ellenőrzött ásványolaj és az előállítani, kiszerezni, felhasználni kívánt megfigyelt termék megnevezését és vámtarifaszámát, továbbá a felhasználás célját,

b) - ha a felhasználás célja termék-előállítás - a felhasználási arányszámot, az előállításra kerülő termék (kivéve gyógyszer) összetételét és vámtarifaszámát, illetve - ha a felhasználás egyéb célra történik - a felhasználás mennyiségének levezetését a technológiai folyamat leírásával, műszaki vagy egyéb adatokkal alátámasztva.

Amennyiben a felhasználás célja a 3814 00 90 vámtarifaszámú, legalább 95 térfogatszázalékban kőolajból és bitumenes ásványolajból nyert olajat vagy legalább 85 térfogatszázalékban etilalkoholt tartalmazó oldószerkeverék, hígító előállítása, az előállítani kívánt termék 48. § (20) bekezdése szerinti kötelező érvényű vámtarifabesorolását is csatolni kell a kérelemhez.

(6) A jövedéki biztosítékot az éves szinten várhatóan beszerzésre kerülő ásványolaj és megfigyelt termék, illetve - az 50. § (4) bekezdés *e*) pontja szerinti megfigyelt termék előállítása esetén - az alkoholtermék egyhavi átlagos beszerzésének mennyisége és az 52. § (1) bekezdésének *a*) pontja - az 50. § (4) bekezdés *e*) pontja szerinti megfigyelt termék, illetve az alkoholtermék esetében a 64. § (2) bekezdése - szerinti adómérték alapján számított

összeg erejéig, de legfeljebb 60 millió forint összegben kell nyújtani. A megbízható felhasználói engedélyes esetében a jövedéki biztosíték összege - kérelem alapján - felére csökkenthető, amely további 50%-kal mérsékelhető, amennyiben a megbízható felhasználói engedélyes legalább 5 éve az e törvény szerinti engedéllyel folytatja az (1) bekezdésben megjelölt tevékenységet.

(7) A felhasználói engedélyes jövedéki biztosítékára a 42. § (8) bekezdésének rendelkezését értelemszerűen alkalmazni kell. A jövedéki biztosíték a felhasználói engedélyes e törvény szerinti jövedékibírság- és mulasztásbírság-tartozására vehető igénybe a végrehajtás szabályai szerint, ha a felhasználói engedélyes önkéntesen nem teljesít. A követelés érvényesítésére külön végzés nélkül a vámhatóság jogosult.

(8) A kérelmező nevére szóló felhasználói engedélyt a vámhatóság a 43. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelemszerű alkalmazásával adja ki.

(9) A felhasználói engedéllyel egy hónap alatt beszerzett mennyiség nem haladhatja meg annak a mennyiségnek a háromszorosát, amelynek adókockázatára a jövedéki biztosíték fedezetet nyújt. Ennél nagyobb mennyiségben történő beszerzéshez a jövedéki biztosítékot a felhasználói engedélyben elfogadott jövedéki biztosíték összegének háromszorosára, de legfeljebb a (6) bekezdésben meghatározott mértékig ki kell egészíteni.

(10) A felhasználói engedély megszűnésére, visszavonására a 43. § (5)-(8) bekezdésének rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

(11) Ha a felhasználói engedély megszűnik, a jövedéki biztosíték csak az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék készletének a 60. § (3) bekezdése szerint végzett elszámolását, és - jövedékibírság-fizetési kötelezettség megállapítása esetén - annak teljesítését követően szabadítható fel.

(12) A felhasználás során feleslegessé vált, valamint a felhasználói engedély megszűnésének napján készleten maradt egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék csak adóraktárnak, felhasználói engedélyesnek, exportálóknak, közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedőnek adható át, illetve az egyéb ellenőrzött ásványolaj 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésben jövedéki engedélyes és nem jövedéki engedélyes kereskedőnek is, a vámhatóság előzetes jóváhagyása és felügyelete mellett.

Magyarországon az ásványolaj termékekre az eddigi szabályozásban még nem érvényesült az uniós szabályokkal teljesen konform módon a felhasználási céltól függően kötelezően biztosítandó adómentesség, illetve adóztatás. Az uniós szabályozás szerint adókötelezettség minden ásványolajra keletkezik, de az adófizetési kötelezettséget - az eddigi szabályozással szemben - csak azokra az ásványolaj termékekre kell teljesíteni, amelyeket üzemanyagként vagy tüzelőanyagként értékesítenek vagy használnak fel. A felhasználási cél szerinti adóztatás követelményét a törvény szerinti szabályozás sajátos módon, az ún. felhasználói engedélyes rendszer bevezetésével valósítja meg. Emellett az uniós szabályozás szerinti ellenőrzött körbe tartozó ásványolajokon kívül azokat az ásványolajokat is a törvény hatálya alatt tartja, amelyek jelenleg adókötelesek, de az uniós szabályok szerint nem tartoznak az ellenőrzött körbe (adalékanyag és kenőolaj), továbbá amelyek egyik körbe sem tartoznak, de a visszaélés lehetősége - a magyar tapasztalatok szerint - esetükben fokozottan fennáll (magas ásványolaj-, illetve alkoholtartalmú hígítók, oldószerek). Ezeknek az ellenőrzött ásványolajoknak és az utóbbi, a törvény fogalomhasználata szerinti ún. megfigyelt termékeknek 5 liter vagy 5 kg-nál nagyobb kiszerelésben történő beszerzése az új szabályozás szerint csak felhasználói engedéllyel lehetséges. Az ilyen felhasználók többsége (gyógyszergyárak, vegyipar) eddig adómentes felhasználó volt, ezt követően átkerülnek felhasználói engedélyes körbe, ugyanakkor az eddigieknél egyszerűbb, könnyített feltételek vonatkoznak rájuk, pl. a jövedéki biztosíték nyújtásánál. A törvény szerinti szabályozással a valós kockázatot (5 kg/5 liter feletti kiszerelés) jelentő felhasználásokra a végfelhasználóig követhető zárt rendszer fog érvényesülni. (Az 5 kg/5 liter vagy az alatti kiszerelésű termékek forgalmazása kívül marad a törvény hatályán.)

A rendszer a kisfelhasználókat (évi 6000 kg/6000 liter alatti felhasználás) csak bejelentésre kötelezi. Ezek lesznek a nyilvántartásba vett felhasználók, amelyek a bejelentett éves felhasználási mennyiség alapján a vámhatóság által kiadott beszerzési keret erejéig vásárolhatnak 5 kg/5 liternél nagyobb kiszerelésű ellenőrzött és megfigyelt terméket.

A jobbiztonságot, a későbbi viták elkerülését szolgálja az az előírás, mely szerint az oldószerek, hígítók előállításához történt felhasználás esetén a felhasználói engedély iránti kérelem benyújtásához előzetesen kérni kell a kötelező tarifális besorolást, amely nélkül a felhasználói engedélyt nem lehet ebben az esetben kiadni.

(13) A (6) bekezdésben meghatározott jövedékibiztosíték-nyújtási kötelezettség alól mentesül az Áht. alapján kincstári finanszírozás körébe tartozó gazdálkodó szerv.

A felhasználói engedélyes nyilvántartási, jelentési és elszámolási kötelezettsége

60. § (1) A felhasználói engedélyes folyamatosan olyan nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék beszerzésének, előállításának (kiszerezésének), felhasználásának és értékesítésének külön jogszabályban foglaltak szerinti részletezését. A nyilvántartás adatait havonta le kell zárni, meg kell állapítani a tárgyhavi készletváltozásokat és a zárókészletet.

(2) A felhasználói engedélyes - a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - a nyilvántartás havi zárása alapján jelentést készít, melyet a tárgyhót követő hó 15-ig kell benyújtani a vámhatóságához.

(3) A felhasználói engedélyesnek tárgyévanként az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék beszerzéséről, előállításáról (kiszerezéséről), felhasználásáról, értékesítéséről és készletéről elszámolást kell készítenie és a tárgyévet követő hó 20-áig a vámhatóságához benyújtania, amelyet a vámhatóság a helyszínen ellenőrizhet. Ha az elszámolás alapján kimutatott, nyilvántartás szerinti zárókészlet meghaladja a számviteli rend szerint elvégzett készletfelvétellel megállapított tényleges zárókészletet, a készlethiányt - figyelemmel a külön jogszabály szerint elszámolható veszteségre, valamint a 62. § (8)-(9) bekezdésének rendelkezésére is - nem engedélyezett célra történt felhasználásnak kell tekinteni. Az elszámolás során kimutatott készleteltéréssel a nyilvántartás szerinti zárókészletet helyesbíteni kell.

(4) Nem kell havi jelentést készítenie és a vámhatóságához benyújtania annak a felhasználói engedélyesnek, aki az egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket gyógyszergyártásban vagy a termék kémiai átalakulását eredményező vegyi reakcióban használja fel.

A törvény előírja a felhasználói engedélyesek nyilvántartás-vezetési, elszámolási kötelezettségét. Az elszámolási rendszer minden érintett számára egyszerűsítést jelent az eddigi adómentes felhasználókénti minőségükben teljesítendő kötelezettségeikhez képest. Azoknál a felhasználóknál, ahol a visszaélés kockázata kisebb (gyógyszergyárak, vagy azok a gyártók, akik az egyéb ellenőrzött ásványolajat és megfigyelt terméket kémiai átalakulást eredményező vegyi reakcióban használják fel) további könnyítést is tartalmaz a törvény.

Az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék belföldi forgalmazása

61. § (1) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket belföldön az adó megfizetése nélkül csak

a) adóraktári engedéllyel vagy - az 59. § (1) bekezdésében meghatározott célra - felhasználói engedéllyel rendelkező személynek,

b) jövedéki engedéllyel rendelkező exportálónak,

c) közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedőnek,

d) nyilvántartásba vett felhasználónak, az 59. § (2) bekezdés szerint kiadott, még fel nem használt beszerzési kerete mennyiségéig lehet értékesíteni.

(2) Az adóraktár-engedélyes és a felhasználói engedélyes egyéb ellenőrzött ásványolajat 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésben és megfigyelt terméket csak akkor tárolhat ki exportálónak, illetve közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedőnek, ha az exportáló, illetve a kereskedő a kitérőt megelőzően írásban nyilatkozik arról, hogy a terméket harmadik országba, illetve más tagállamba történő szállítás céljából vásárolja meg.

(3) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék exportálónak vagy közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedőnek történt kitérőt az adóraktár-engedélyes és a felhasználói engedélyes köteles a vámhatóságnak haladéktalanul bejelenteni.

Az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék importálása, exportálása, Közösségen belüli beszerzése, értékesítése

62. § (1) A harmadik országból behozott 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolajra a vámjogi szabadforgalomba bocsátást adófelfüggesztéssel kell elvégezni, ha az importáló

a) egyben adóraktár-engedélyes vagy felhasználói engedélyes, vagy

b) a vámkezeléshez bemutatja az adóraktár-engedélyes vagy a felhasználói engedélyes megbízását az importálásra és az importált egyéb ellenőrzött termék adóraktárba vagy felhasználói engedélyes üzemébe, raktárába való befogadására.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett importáló által behozott 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolaj vámjogi szabadforgalomba bocsátása az 52. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott adómértékkel megállapított adó kivetésével történik.

(3) A harmadik országból 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésben behozott egyéb ellenőrzött ásványolaj vámjogi szabadforgalomba bocsátásakor nem kell alkalmazni az 52. § (1) bekezdés *i*) pontjának rendelkezését.

(4) Az (1) bekezdés szerinti importáló véglegesen mentesül az importált egyéb ellenőrzött ásványolajra felfüggesztett adó alól, ha a terméket az adóraktár-engedélyes vagy a felhasználói engedélyes a készletébe felvette, és azt a termékkísérő okmányon visszaigazolta. Amennyiben a visszaigazolás a vámjogi szabadforgalomba bocsátást követő 30 napon belül nem történik meg, az importálónak a vámjogi szabadforgalomba bocsátást követő 31. napon beáll az adófizetési kötelezettsége.

(5) Az egyéb ellenőrzött ásványolaj - kivéve a 2710 11 21, a 2710 11 25 és a 2710 19 29 vámtarifaszám alá tartozó, nem ömlesztetten szállított ásványolajterméket - más tagállamba, illetve más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban TKO-val, egyébként EKO-val szállítható. A TKO-ra megfelelően alkalmazni kell a 20. § és a 22. § vonatkozó rendelkezéseit.

(6) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék más tagállamból való behozatalát adóraktár-engedélyes és felhasználói engedélyes végezheti, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő abban az esetben, ha a behozatalt adóraktár-engedélyes, felhasználói engedélyes vagy nyilvántartásba vett felhasználó részére, írásban rögzített megbízás alapján végzi. Az üzemanyag-adalék és a biodízel behozatalát továbbá a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő - az adó 25. § szerinti megfizetése esetén -, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő is - az adó 27. § szerinti megfizetése esetén - végezheti. A termék átvételének napján a behozatalt be kell jelenteni a vámhatósághoz.

(7) A közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő a más tagállamból behozott 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket csak adóraktár-engedélyes, felhasználói engedélyes vagy nyilvántartásba vett felhasználó részére értékesítheti az adó 27. § szerinti megfizetése nélkül.

(8) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék más tagállamba való kiszállítását az üzemből, raktárból történő kiadás napján be kell jelenteni a vámhatóságnak. A bejelentés hiányában a kiszállított termék a 60. § (3) bekezdés szerinti elszámolás során készletcsökkenésként nem számolható el, kivéve ha a kiszállítás tényét kétséget kizáróan bizonyítják.

(9) Az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék exportálását a felhasználói engedélyes exportáló a 60. § (3) bekezdés szerinti elszámolás során készletcsökkenésként csak akkor számolhatja el, ha a vámhatóság a termék kiléptetését visszaigazolta, illetve - amennyiben a kiléptetés más tagállam területéről történik - az exportálást a vámhatósághoz az üzemből, raktárból történő kiadás napján bejelentették vagy a kiléptetés tényét vámokmányal igazolják.

X. Fejezet

ALKOHOLTERMÉK

Fogalmak

63. § (1) E törvény alkalmazásában alkoholtermék alatt

- a) a 2204, a 2205, a 2206 vámtarifaszámú, 22 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,
- b) a 2207 és a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,
- c) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú terméket oldott vagy oldatlan állapotban tartalmazó, 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú, az a) és b) pontban említett vámtarifaszámok alá nem tartozó terméket kell érteni.

A törvény - összhangban a vonatkozó 92/83/EGK irányelvben foglaltakkal - módosítja az alkoholtermékek fogalmát. Ennek értelmében alkoholterméknek minősül minden olyan, egyébként a 2204, 2205, 2206, 2207, 2208 vámtarifaszámok alá nem tartozó termék is, amely 1,2 térfogatszázaléknál több alkoholt (tömény szeszt vagy szeszest) tartalmaz.

(2) E törvény alkalmazásában

1. *bérfőzés*: szeszfőzdében a bérfőzető részére történő bérfőzött pálinka [64. § (3) bekezdés] előállítás;
2. *bérfőzető*: az a 18. életévét betöltött gyümölcsstermesztő személy, aki saját tulajdonú gyümölcsből (gyümölcsből származó alapanyagból) állítat elő bérfőzött pálinkát;
3. *teljes denaturálás*: az alkoholtermék emberi fogyasztásra való végleges alkalmatlanná tétele,

4. *részleges denaturálás*: az alkoholderméknek élvezeti cikként történő felhasználásra alkalmatlanná tétele a külön jogszabályban meghatározott módon;

5. *boralkohol*: olyan etilalkohol, amelyet kizárólag borból, aljborból, borseprőből, hibás vagy beteg borból, vagy desztilláláshoz felerősített borból nyernek lepárlással, vagy újralepárlással úgy, hogy a desztillátum alkoholtartalma legalább 86, de legfeljebb 96 térfogatszázalék;

6. *nyerszesz*: olyan etilalkohol, amelyet kizárólag erjesztett szőlő eredetű alapanyagokból nyernek egyszeri lepárlással úgy, hogy a desztillátum alkoholtartalma legalább 52 térfogatszázalék;

7. *semleges alkohol*: olyan etilalkohol, amelyet kizárólag erjesztett szőlő eredetű alapanyagokból nyernek lepárlással úgy, hogy a desztillátum alkoholtartalma legalább 96 térfogatszázalék;

8. *krízis lepárlás*: külön jogszabály szerinti intézkedés a jelentős termékfelesleg és/vagy minőségi gondok következtében kialakult kivételes piaci zavar esetében;

9. *kötelező lepárlás*: a 1493/1999/EK rendelet 27. Cikke végrehajtását biztosító, külön jogszabály szerinti intézkedés;

10. *borászati melléktermék*: a szőlőfeldolgozás és a borkészítés során keletkező melléktermék.

Adóalap, adómérték

64. § (1) Az adó alapja az alkoholdermék 100 térfogat-százalékos etilalkohol (a továbbiakban: tiszta szesz) tartalommal hektoliterben meghatározott, 20 °C-on mért mennyisége.

(2) Az adó mértéke - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - az (1) bekezdés szerinti adóalapra 236 000 forint.

(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított, a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 53, 2208 90 59, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholdermék (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére évente legfeljebb 50 liter mennyiségig az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 118 000 forint, 50 liter felett 236 000 forint. Amennyiben egy háztartásban több bérfőzető él, az 50 liter/év mennyiségi korlát együttesen értendő.

(4) Nem kell alkalmazni az (1)-(2) bekezdés rendelkezését a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholdermekre, amennyiben

a) az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdésben megnevezett termék;

b) az abban lévő etilalkoholra megfizették az e törvény szerinti adót vagy arra végleges mentesülés következett be,

c) az az 52. § (2) bekezdés szerinti adómérték alá esik.

A törvény szerint az alkoholdermek adómértéke 7%-kal emelkedik, és a bérfőzésben előállított gyümölcspálinka adója (bérfőzési szeszadó) is ugyanilyen mértékben nő.

A törvény a módosítás szerinti új alkoholdermek közül kiveszi az adókötelezettség alól azokat a belföldön előállított vagy tagállamból, harmadik országból behozott termékeket, amelyekhez az alkoholt adómentesen lehet felhasználni az uniós, illetve a magyar szabályok szerint (gyógyszer, ecet, stb.), továbbá azokat, amelyekben lévő alkoholra belföldön megfizették az adót vagy arra végleges mentesülés következett be (pl. alkoholtartalmú hígító-, oldószerből előállított másik termék, amely még szintén tartalmaz alkoholt). Az alkoholokra előírt adót nem kell megfizetni továbbá a bioetanol tartalmazó üzemanyagokra sem (azok ásványolajként adóznak).

A bérfőzött pálinka utáni adófizetési kötelezettség és eljárási szabályok

65. § (1) A 8-17. §-ban foglalt rendelkezésektől eltérően a bérfőzött pálinka utáni adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, ha

a) a szeszfőzde a terméket átadja a bérfőzetőnek, vagy

b) a szeszfőzde a terméket még nem adta át a bérfőzetőnek, de az adó összege elérte az 500 ezer forintot, vagy

c) a külön jogszabály szerinti elszámolási időszak (a továbbiakban: elszámolási időszak) utolsó napján a szeszfőzdében a bérfőzető által még el nem szállított bérfőzött pálinka található;

d) a vámhatóság által a külön jogszabály szerint megállapított, az elszámolási időszakban gyártott mennyiség meghaladja a szeszfőzde nyilvántartásában kimutatott gyártott mennyiséget.

(2) Az adó alanya az (1) bekezdés a)-c) pontja esetében a bérfőzető, az (1) bekezdés d) pontja esetében a szeszfőzde engedélyese. A bérfőzető az adót készpénzben fizeti meg a részére átadott, vagy a részére előállított és az (1) bekezdés b), c) pontja szerint elszámolt pálinka után.

(3) Ha a bérfőzető az adófizetési kötelezettségét nem teljesíti, részére a bérfőzött pálinka nem adható ki.

66. § (1) A bérfőzött pálinka utáni adó (a továbbiakban: bérfőzési szeszadó) összegét a szeszfőzde állapítja meg és szedi be a bérfőzetőtől. A bérfőzető a szeszfőzde nek írásbeli nyilatkozatot ad a tárgyévben általa, illetve a vele egy háztartásban élő más bérfőzető által együttesen főzetett pálinka mennyiségéről.

(2) A 65. §-ban meghatározott rendelkezések elmulasztásával be nem szedett bérfőzési szeszadót a szeszfőzde köteles megfizetni. Amennyiben a szeszfőzde a bérfőzető valótlán nyilatkozata alapján állapította meg helytelenül a bérfőzési szeszadó összegét, a bérfőzető az adókülönbözet megfizetésén felül az adókülönbözettel azonos összegben adóbírságot is fizet.

(3) A szeszfőzde a bérfőzetőtől beszedett bérfőzési szeszadót az 500 ezer forint értékhatár elérését, illetve az elszámolási időszakonkénti rendszeres vagy a szűrőpróbaszerű elszámolást követő munkanapon banki átutalással befizeti a vámhatóság bérfőzési szeszadó számlájára.

(4) A beszedett bérfőzési szeszadó késedelmes befizetése esetén a szeszfőzde a (3) bekezdés szerinti fizetési határidő napjától a teljesítés napjáig késedelmi pótlékot köteles fizetni.

(5) A bérfőzési szeszadó, valamint a felszámított késedelmi pótlék nem engedhető el és nem mérsékelhető, fizetési halasztás, részletfizetés nem adható.

(6) A szeszfőzde a bérfőzető részére egyszerűsített kísérő okmányt állít ki, és azzal igazolja a bérfőzési szeszadó megfizetését. A kísérő okmány egyben a terméket igazoló okmány is. A szeszfőzde által a bérfőzető részére kiállított származási igazolvány az átvételt követő 15 évig alkalmas a főzető birtokában lévő pálinka származásának igazolására. A 15 év letelte után 2 évente meghosszabbítható.

(7) A 65. § (1) bekezdésének *d*) pontja szerint megállapított különbözetre a 64. § (2) bekezdése szerinti adómértékkel számított adót kell megfizetni.

67. § A bérfőzetőtől a bérfőzött pálinkát csak az alkoholdermék adóraktár engedélyese vásárolhatja meg.

Adómentes felhasználás

68. § (1) Adómentes felhasználás az alkoholdermeknek a felhasználása

a) a külön jogszabályban meghatározott hatóság által forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek, valamint a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmények (a szájon át fogyasztható alkoholtartalmú termékek esetében 40 ml-t meg nem haladó összes napi fogyasztási dózissnak megfelelő összetételben előállított készítmények), továbbá a gyógyszeranyagok, gyógyszeripari intermedierek külön jogszabály szerinti engedéllyel végzett ipari előállításához (beleértve e termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához való felhasználást is), nem értve ide a 2207 vámtarifaszámú alkoholdermék és a víz keverékének előállítását, kiszerezését,

A törvény egyértelműsíti, hogy gyógyszerhatóanyagok és gyógyszeripari intermedierek ipari előállításához is adómentesen használható fel alkohol, a szabályozásba eddig is beleérthető adómentes felhasználási lehetőség a gyógyszerekre vonatkozó rendelkezésben kerül konkrétan nevesítésre. Új elemként jelenik meg továbbá, hogy a törvény az uniós csatlakozás előtti időszak szabályozásához hasonlóan ismételtlen megadja a lehetőséget ezen termékek gyártóberendezéseinek adómentes alkohollal történő tisztításához is. A „galenusi készítmények” nevesítése pedig a vonatkozó szakmai törvénnyel, a 2005. évi CXV. törvénnyel való összhang megteremtése érdekében törlésre kerül.

b) a 2209 vámtarifaszám alá tartozó ecet, az élelmiszerek, az 1,2 térfogatszázaléknál nem magasabb alkoholtartalmú italok aromáinak, illetve egyéb, a 1302 19 30, a 2106 90 20 és a 3302 vámtarifaszám alá tartozó aromák vagy - *a c)* pontban megjelölt csokoládék előállítása céljára - alkoholos gyümölcs gyártásához,

c) a legfeljebb 8,5 liter tisztaszesz/100 kg alkoholtartalmú csokoládék vagy - az alkoholtartalmú italok kivételével - a legfeljebb 5 liter tisztaszesz/100 kg alkoholtartalmú más élelmiszerek gyártásához,

d) denaturálva vegyipari és kozmetikai termékek, illetve más, nem emberi fogyasztásra szolgáló termék előállításához.

(2) A 42. §-ban meghatározott keretengedély iránti kérelemben meg kell adni

a) az alkoholdermék felhasználásának célját, módját,

b) - ha az alkoholdermék az új termék részévé válik - az alkoholdermék előállított termékenkénti felhasználási arányszámát, illetve - egyéb felhasználás esetén - a felhasználás mennyiségének levezetését, a technológiai folyamat leírásával, műszaki és egyéb adatokkal alátámasztva,

c) az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti felhasználási cél esetén - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - a külön jogszabályban az alkoholdermék részleges denaturálására meghatározott eljárási módok közül a beszerzésre kerülő alkoholdermék esetében alkalmazott eljárást,

d) az alkoholdermék kérelemben megjelölt, de legfeljebb egyéves időtartamra igényelt mennyiségét és a felhasználásával előállításra kerülő termék várható mennyiségét, az üzem gyártási kapacitását,

e) az (1) bekezdés a) pontja szerinti felhasználás esetén a külön jogszabály szerinti, az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt engedélyt kiadó hatóság igazolását arról, hogy a kérelmező tevékenysége megfelel az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek.

A kérelemhez csatolni kell a 42. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel teljesülését bemutató dokumentációt is, amely a keretengedély megadásának feltétele.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés d) pontja szerinti felhasználási cél esetén technológiai, műszaki, egészségügyi szempontok miatt nem lehet denaturált alkoholt felhasználni, annak szakmai indokolását és arról a felhasználás szerint illetékes szakmai szövetség nyilatkozatát kell a keretengedély iránti kérelemhez csatolni. A denaturálás mellőzésének indokoltságát az engedélykérelem elbírálása során a vámhatóság független szakértővel (intézzettel) ellenőrizheti.

(4) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti felhasználási célra adómentesen - a (3) bekezdésben foglalt eset kivételével, valamint ha jogszabály eltérően rendelkezik - csak az adómentes felhasználó által megjelölt és a keretengedélyben rögzített részleges denaturálási eljárással denaturált alkoholterméket lehet kitérőlni az adóraktárból. A denaturálást a vámhatóság felügyelete mellett kell elvégezni.

(5) A 46. § szerinti elszámolásban ki kell mutatni az elszámolási időszakban a (2) bekezdés b) pontja szerint felhasználható és a ténylegesen felhasznált alkoholtermék mennyiségét is. Ha a ténylegesen felhasznált alkoholtermék mennyisége meghaladja a (2) bekezdés b) pontja szerint felhasználható mennyiséget, a különbözet nem adómentes célra történt felhasználásnak minősül, és a 14. § (4) bekezdése szerinti adófizetési kötelezettség keletkezik.

(6) Az adómentes felhasználási cél megvalósulásának kockázatára a 42. § (6) és (7) bekezdése szerint nyújtandó jövedéki biztosítékot legfeljebb 80 millió forint értékben kell felajánlani. A részlegesen denaturált alkohol beszerzése és felhasználása esetén a nyújtandó jövedéki biztosíték feleződik, és legfeljebb 40 millió forint értékben kell felajánlani.

(7) Amennyiben az adómentes felhasználó az üzemében a 2915 vámtarifaszámú ecetsavból is előállít étkezési ecetsavat vagy ecetesszenciát, köteles a vásárolt ecetsavval is elszámolni.

A törvény az alkohol adómentes felhasználására vonatkozó szabályozást az uniós előírásoknak megfelelően tartalmazza. Így például a 92/83/EGK irányelvnek megfelelően az iparilag előállított gyógyszerkészítményekhez történő felhasználást nevesíti, vagy például megengedi a denaturált alkohol nem emberi fogyasztásra történő felhasználását is adómentesen. Ehhez keretengedély szükséges, amelynek feltétele a jövedéki biztosíték nyújtása is. A törvény tartalmazza a jogszerű felhasználás ellenőrizhetőségét biztosító rendelkezéseket az engedélyezési eljárásra, illetve az elszámoltatásra vonatkozóan. Az alkohol denaturálása alól bizonyos esetekben mentesülni lehet. Annak ösztönzésére, hogy az alkoholt denaturálva szerezzék be, a törvény lehetőséget ad a denaturált alkohol beszerzése esetén a jövedéki biztosíték csökkentésére.

Alkoholtermék teljes denaturálása, a teljesen denaturált alkohol kiszerelése, beszerzése

69. § (1) Az alkoholtermék teljes denaturálását szeszüzemben vagy alkoholregeneráló és denaturáló üzemen, az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott denaturálási eljárással kell elvégezni.

(2) Teljesen denaturált alkoholterméknek kell tekinteni a 3199/93/EK Bizottsági rendeletben kihirdetett teljes denaturálási eljárással más tagállamban előállított denaturált alkoholt is, amennyiben annak szállítása EKO-val történik.

(3) A teljesen denaturált alkoholtermék adóraktárból és a 70. § szerinti felhasználói engedéllyel rendelkező személy telephelyéről kizárólag EKO-val tárolható ki.

70. § (1) A teljesen denaturált alkoholtermék kiszerelése - a szeszüzemen, illetve az alkoholregeneráló és -denaturáló üzemen kívül - csak a vámhatóság által e § szerint kiadott felhasználói engedéllyel végezhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedélyre az 59. § (3)-(4), (7)-(8), (10)-(11) bekezdés, a beszerzett teljesen denaturált alkohol nyilvántartására, elszámolására a 60. § (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a jövedéki biztosítékot 1 millió forint összegben kell nyújtani.

71. § (1) A teljesen denaturált alkohol 2 liter vagy annál nagyobb ürtartalmú göngyölegben, tankautóban csak a 70. § szerinti felhasználói engedélyesnek vagy olyan, nem kereskedelmi tevékenységet végző személy részére értékesíthető belföldön, aki (amely) - a külön jogszabály szerint - tevékenységét a vámhatósághoz bejelentette és nyilvántartásba vételét a vámhatóság visszaigazolta.

(2) A teljesen denaturált alkoholt 2 liter vagy annál nagyobb ürtartalmú göngyölegben, tankautóban csak a 70. § szerinti felhasználói engedélyes vagy az (1) bekezdés szerint nyilvántartásba vett felhasználó szerezhethet be.

(3) A teljesen denaturált alkoholt 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban beszerző személynek a vámhatóság általi nyilvántartásba vételhez, majd azt követően évenként meg kell adnia az éves szinten felhasználni tervezett mennyiséget és a felhasználás célját.

(4) Az (1) bekezdés szerint nyilvántartásba vett felhasználó a beszerzett, felhasznált és készleten lévő teljesen denaturált alkohol mennyiségéről nyilvántartást vezet.

Alkoholtermék-adóraktár

72. § (1) Alkoholtermék-adóraktári engedély

a) az alkoholterméket - a gyümölcs kivételével - cukor- vagy keményítőtartalmú mezőgazdasági eredetű termékből erjesztéssel és/vagy lepárlással előállító, és/vagy a borból és a borászati melléktermékekből lepárlással borpárlat, boralkohol, nyersszesz vagy semleges alkohol előállítását külön jogszabály szerint végző üzemre (a továbbiakban: szeszüzem),

b) a gyümölcspálinkát vagy borpárlatot gyümölcsökből és bogyókból, gyümölcstörkölyből, gyümölcsmustból, szőlőből, szőlőmustból, szőlőborból és borászati melléktermékekből, illetve a párlatot sörből, gabonából erjesztéssel és lepárlással előállító, és/vagy a borból és a borászati melléktermékekből lepárlással boralkohol, nyersszesz vagy semleges alkohol előállítását külön jogszabály szerint végző üzemre (a továbbiakban: szeszfőzde),

c) az alapanyagok összekeverésével alkoholtermék előállítását végző üzemre (a továbbiakban: italgyár),

d) a 2208 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék önálló palackozását végző palackozó üzemre (a továbbiakban: szeszpalackozó),

e) a szeszüzem, a szeszfőzde, illetve az italgyár engedélyesének a gyártóüzeme területén vagy a gyártóüzeme területén kívül található, alkoholtermék tárolására, raktározására alkalmas, saját tulajdonú vagy bérelt, illetve egyéb használati jogon működtetett raktárára (a továbbiakban: üzemi szeszraktár),

f) a kizárólag a 2207 vámtarifaszám alá tartozó, legalább 96 térfogatszázalék alkoholtartalmú, nagy tisztaságú, analitikai minőségű alkoholtermék tisztítással, válogatással való előállítását, és legfeljebb 1 liter űrtartalmú egészségben való kiszerezését végző üzemre (a továbbiakban: etanolüzem),

g) a 2208 vámtarifaszám alá tartozó, a 73. § (9)-(10) bekezdése szerinti kiszerezésű alkoholtermék önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: alkoholtároló adóraktár),

h) a bor krízis lepárlásából, illetve a bor és a borászati melléktermék kötelező lepárlásából származó alkoholtermék tárolására a külön jogszabályban foglaltak szerint jogosultságot szerző raktárra (a továbbiakban: kijelölt alkoholoraktár),

i) a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált alkoholtermék önálló tevékenység keretében történő tisztítását (regenerálását) és/vagy az alkoholtermék teljes denaturálását és kiszerezését végző üzemre, ahol a regenerált és vásárolt alkoholtermékből az 50. § (4) bekezdés *e)* pontja szerinti megfigyelt termék, illetve hígítóként, oldószerként értékesített alkoholtermék is előállítható (a továbbiakban: alkoholregeneráló és -denaturáló üzem),

j) a 2207 vámtarifaszám alá tartozó, kizárólag nyomdaipari célokat szolgáló hígítót, oldószert előállító, kiszerező üzemre (a továbbiakban: egyéb alkoholtermék-adóraktár) adható.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt eseteken kívül az alkoholtermék - kivéve a 2207 vámtarifaszám alá tartozó terméket - adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély adható

a) a nemzetközi közforgalmú repülőtéren a repülésre nyilvántartásba vett induló utasok tartózkodására szolgáló helyen kialakított, kizárólag nem helyben fogyasztásra történő értékesítést végző üzlet és az üzlet áruellátását biztosító raktár együttes területére (a továbbiakban: tranzitadóraktár),

b) a vámraktárban és a vámszabadterület raktározási célra elkülönített területén kialakított raktárra, ha ott belföldi adóraktárból betárolt alkoholterméket kizárólag harmadik országba történő kiléptetés céljából raktároznak (a továbbiakban: vámadóraktár).

(3) A tranzit- és a vámadóraktárban alkoholtermék mellett adózatlan sör, bor, pezsgő, köztes alkoholtermék és dohánygyártmány a (2) bekezdés szerinti céllal történő adómentes tárolása is megengedett.

(4) Az italgyár és a szeszfőzde engedélyesének üzemi szeszraktárába nem saját előállítású, 2208 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék legfeljebb az egy naptári év alatt előállított, a 73. § (9)-(10) bekezdése szerinti kiszerezésű, saját gyártású alkoholtermék 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente. Az italgyár és a szeszfőzde engedélyese ezt meghaladó mennyiséget abban az esetben tárolhat be az üzemi szeszraktárába, ha a (6) bekezdésben foglalt feltételt, továbbá az alkoholtároló adóraktár esetében nyújtandó jövedéki biztosítékot külön teljesíti. A szeszüzem engedélyesének üzemi szeszraktárába nem saját előállítású, 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék legfeljebb az egy naptári év alatt előállított saját gyártású alkoholtermék 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente.

Megteremti a lehetőséget annak, hogy az etilalkoholt előállító szeszüzemek kereskedelmi célra szerezhessenek be máshol előállított etilalkoholt. Ezt indokolja a magyar szeszipiacon az utóbbi időben tapasztalt, a beinduló bioetanol beindulásával összefüggő időszakos hiány, amit az italgyártók más tagállamból importtal tudnak csak áthidalni. Célszerűbb ilyenkor a szeszüzemek jól ellenőrzött értékesítési csatornáin keresztül eljuttatni az italgyártókhöz az alapanyagot, a többszereplős, nehezebben ellenőrizhető beszerzésekkel és forgalmazásokkal szemben. Ehhez az kell, hogy a szeszüzemek számára a kereskedelmi célú beszerzés is megengedett legyen ésszerű korlátok között, a saját termelés 25%-áig.

(5) Az alkoholtároló adóraktárban az alkoholterméken kívül adózatlan dobozos, palackos, hordós sör, palackos, kannás bor, palackos pezsgő és palackos köztes alkoholtermék tárolása is megengedett.

(6) Az alkoholtároló adóraktári engedély akkor adható, ha

a) a raktár alapterülete legalább 1000 m²;

b) a raktárban számítógépes raktárgazdálkodási rendszert működtetnek.

(7) A jövedéki biztosítékot az (1) bekezdés szerinti adóraktárak esetében - a (8) bekezdésben foglalt eltéréssel - adóraktáranként legalább 40 millió forint, de adóraktáranként, illetve a több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legfeljebb 200 millió forint értékben kell teljesíteni. Az egy helyrajzi számon vagy az összefüggő helyrajzi számokon szereplő szeszüzem, italgyár, szeszfőzde és üzemi szeszraktár a jövedéki biztosíték szempontjából egy adóraktárnak minősül. A nem összefüggő helyrajzi számokon szereplő, de a gyártástechnológiai folyamatból fakadóan egy technológiai egységet képező, csővezetékrendszerrel összekötött üzem, raktár egy adóraktárnak tekintendő.

(8) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde és az etanolüzemre a jövedéki biztosítékot legalább 1 millió forint, a szeszfőzde és az egyéb alkoholtermék-adóraktárra legalább 10 millió forint értékben kell nyújtani. A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde jövedéki biztosítékát a 64. § (3) bekezdésében foglalt alacsonyabb adómérték alapulvételével kell megállapítani. Amennyiben a szeszüzem éves etilalkohol-gyártó kapacitása nem haladja meg az évi 50 ezer hektolitert, és a szeszüzemben kizárólag legalább 80, legfeljebb 92 térfogatszázalék alkoholtartalmú, finomítatlan, élelmiszer-ipari alapanyagkénti felhasználásra alkalmatlan etilalkoholt állítanak elő egy desztillációs lépésben, a jövedéki biztosítékot legfeljebb 25 millió forint értékben kell nyújtani.

(9) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde esetében a 35. § (1) bekezdés f)-g) pontjának rendelkezését nem kell alkalmazni.

(10) Az adóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszaszállított (visszárú) alkoholtermék általa megfizetett adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben az alkoholterméket megsemmisíti. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes.

Az alkoholtermék palackozása, zárjegy alkalmazása

73. § (1) Az alkoholterméknek - kivéve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, valamint az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, legfeljebb 0,33 literes kiszerelésű terméket -

a) a b)-c) pont alá nem tartozó szabadforgalomba bocsátása,

b) az importálása, feltéve, hogy az importáló nem adóraktárba szállítja be a terméket,

c) a más tagállamból való behozatalát követően belföldön való forgalomba hozatala

a (3) bekezdés szerinti zárjeggyel történhet.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezése nem vonatkozik

a) a bérfőzött pálinka bérfőzető részére történő kiadására,

b) a harmadik országból nem kereskedelmi jellegű áruként, illetve tagállamból magáncélra behozott, illetve az árumintaként importált vagy tagállamból árumintaként behozott alkoholtermékre,

c) a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermékre, amennyiben az laboratóriumi vizsgálatok, kísérleti, kutatási és fejlesztési célok, kísérleti termékek próbagyártása, labor eszközök, gépek mosása, tisztítása, szolgáltató tevékenységek, kórházak, rendelőintézetek, gyógyszer-nagykereskedelem, gyógyszer-tárak céljára, valamint a fermentált dohányváogat aromásítására, továbbá a 68. § (1) bekezdésében megjelölt adómentes felhasználási célokra kerül adóztatlan értékesítésre,

d) a teljesen denaturált alkoholtermékre,

e) a 2207 vámtarifaszám alá tartozó, nyomdaipari célokat szolgáló hígítóra, oldószerre,

f) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú alkoholtermékre, amennyiben az adóztatlan, a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermék előállítása céljára kerül értékesítésre.

(3) A zárjegy az alkoholtermék palackjára vagy legkisebb fogyasztói csomagolási egységére felhelyezett olyan bélyeg, amely igazolja, hogy a termék adóraktárban került előállításra (palackozásra), és onnan került kiszállításra, továbbá, hogy a harmadik országból, illetve tagállamból a közösségi vámjog, illetve e törvény rendelkezései szerint került behozatalra.

(4) A zárjegyet a Magyar Állam állíttatja elő és a vámhatóság bocsátja - elszámolási kötelezettség mellett - az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő és a 104. §-ban meghatározott jövedéki engedéllyel rendelkező importáló vagy közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő rendelkezésére. A zárjegyhez a zárjegy előállítási költségének a megfizetése ellenében lehet hozzájutni, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő esetében továbbá akkor, ha a 27. § (4) bekezdés a) pontja szerinti jövedékibiztosíték-nyújtási kötelezettségét teljesítette.

(5) Az alkoholtermék zárjegye darabonként 800 forint értéket képvisel, amelyet arra a zárjegyre kell megfizetni, amellyel az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő és az importáló nem tud elszámolni (a továbbiakban: zárjegyhiány). A zárjegyhiány megfizetésére az Art.-nak az adóra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(6) A zárjeggyel az adóraktár engedélyese és a bejegyzett kereskedő háromhavonta, az importáló, a nem bejegyzett kereskedő vagy a közösségi kereskedelmi tevékenységet végző jövedéki engedélyes kereskedő az átvétel napját követő 60 napon belül köteles a vámhatóság felé elszámolni. Ha az importügylet vagy a más tagállamból való behozatal 60 napon belül nem bonyolódott le, az elszámolásra a vámhatóság legfeljebb 30 nap haladékat adhat.

A törvény az alkoholtermék más tagállamból történő behozatalánál a zárjegyzési kötelezettséget a forgalombahozatalhoz, és nem a behozatalhoz kötve írja elő, így lehetővé teszi a zárjegy nélküli behozatalt és a belföldön történő zárjegyfelhelyezést, azonosan az importtal.

Tekintettel arra, hogy a szakmai jogszabályok a csatlakozásig hatályban volt szabályozástól eltérően már nem tartalmaznak rendelkezést az állami ellenőrzőjegyre vonatkozóan, a továbbiakban a törvény szerint a borpárlatok esetében is csak a zárjegyet lehet alkalmazni, a jövedéki szabályozás az állami ellenőrzőjegyet nem fogadja el zárjegyként.

A közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő működését könnyíti meg az a módosítás, mely szerint a zárjegyhez történő hozzájutásnak a biztosítéknyújtási kötelezettség teljesítése a felétele és nem pedig az adónak az előre történő - a gyakorlatban nehezen kivitelezhető - megfizetése.

A bejegyzett kereskedők számára jelent adminisztrációs könnyítést az az új rendelkezés, mely szerint az átvett zárjegyekkel csak 3 havonta kell elszámolniuk az eddigi 60 napos határidő helyett.

(7) A vámhatóság által visszavett - sérülésmentes - feleslegessé vált, minőséghibás, a gyártás közben megsérült és a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisített, a zárjegy igénylőjének tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok miatt - nem értve ide a lopás esetét - használhatatlanná vált, megsemmisült zárjegy, ha annak darabszáma biztonsággal megállapítható, az elszámolásban igazolt csökkenésként vehető figyelembe.

(8) Az alkoholtermék zárjeggyel ellátva adóraktárból másik adóraktárba átszállítható, ha a zárjeggyel való elszámoltatás az adóraktárak között megfelelően biztosított.

(9) Az alkoholtermék - a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti termék, valamint a (2) bekezdés a) és c)-e) pontjaiban foglalt esetek kivételével - 2 liter űrtartalmat el nem érő göngyölegben palackozva bocsátható szabadforgalomba.

(10) Az alkoholtermék reklám, kiállítás céljából, valamint alkalmi, eseti kereskedelmi forgalmazásra 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú, egyedileg beazonosítható göngyölegben való forgalmazását az adóraktár, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, az importáló vagy a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő kérelmére, meghatározott mennyiségben a vámhatóság engedélyezheti.

(11) Az alkoholtermék tranzitadóraktárba kizárólag zárjegy nélkül tárolható be, és a tranzitadóraktárból kizárólag zárjegy nélkül értékesíthető.

Az alkoholtermék és alkoholtermék alapanyag előállítása, forgalmazása, birtokolása

74. § (1) A vámhatóság engedélyével szabad alkoholtermék előállítására alkalmas desztillálóberendezést előállítani, birtokolni és értékesíteni. Nem szükséges a vámhatóság engedélye a rendeltetésszerűen használt, túlnyomással üzemelő háztartási főzőedényekre, valamint a tudományos és oktatási célra használt üveg desztillálóberendezésekre.

(2) A szeszüzem kivételével cukorcefrét előállítani, értékesíteni, birtokolni, valamint a cukorcefréből alkoholterméket és a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó terméket előállítani tilos.

(3) A keretengedéllyel előállított, csokoládégyártáshoz felhasználásra kerülő alkoholos gyümölcs beszerzése esetén e törvény 104. §-ának - a (4) bekezdés kivételével - és 106. §-ának az alkoholdermék jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységére, illetve importálására és exportálására vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell. A csokoládégyártás során gyártási melléktermékként visszanyert alkoholdermék a külön jogszabályban foglalt rendelkezések szerinti elszámolással vámhivatali felügyelet mellett meg kell semmisíteni vagy alkoholdermék adóraktárba, illetve harmadik országba vissza kell szállítani. Arra az alkoholdermékre vonatkozóan, amelyet nem semmisítenek meg, vagy nem szállítanak vissza alkoholdermék adóraktárba vagy harmadik országba, a külön jogszabályban erre meghatározott határidő elmulasztását követő napon az alkoholos gyümölcsöt felhasználó csokoládégyártónak a 64. § (2) bekezdésében megjelölt adómérték figyelembevételével adófizetési kötelezettsége keletkezik.

XI. Fejezet

SÖR

Termékmeghatározás

75. § E törvény alkalmazásában sör alatt a 2203 vámtarifaszámú termékeket, továbbá a 2206 vámtarifaszám alatti termékekből a sör és az alkoholmentes italok elegyét kell érteni, amennyiben tényleges alkoholtartalma meghaladja a 0,5 térfogatszázalékot.

Adóalap, adómérték

76. § (1) Az adó alapja a sör mennyisége, hektoliterben és Balling-(Plató-)fokban mérve.

(2) Balling-(Plató-)fok alatt a sörlé 20 °C-on mért szárazanyagtartalmát kell érteni, tömegszázalékban kifejezve.

(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling-(Plató-)fokonként 540 forint.

Adómentes felhasználás

77. § (1) A sör adómentes célú felhasználásának a 68. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti felhasználás minősül.

(2) A keretengedély megszerzésére és az adómentesen beszerzett sörről való elszámolásra a 68. § (2)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

Söradóraktár

78. § (1) Adóraktári engedély

a) a sör előállítását végző, a 20 ezer hektoliter éves termelőkapacitást el nem érő sörgyártó üzemre (a továbbiakban: sörfőzde),

b) a sör előállítását az *a)* pontban megjelölnél nagyobb termelőkapacitással végző sörgyártó üzemre (a továbbiakban: sörgyár),

c) a sör önálló palackozását végző palackozóüzemre (a továbbiakban: sörpalackozó),

d) a sörgyár és a sörfőzde engedélyesének a gyártóüzeme területén vagy a gyártóüzeme területén kívül található, sör tárolására, raktározására alkalmas, saját tulajdonú vagy bérelt, illetve egyéb használati jogon működtetett raktárára (a továbbiakban: üzemi sörraktár),

e) a palackos, dobozos, hordós sör önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: sörtároló adóraktár) adható.

(2) Az üzemi sörraktárba nem saját előállítású sör legfeljebb az egy naptári év alatt előállított, palackos, dobozos, hordós kiszerelésű, saját gyártású sör 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente. Az ezt meghaladó mennyiség üzemi sörraktárban való tárolásához a 72. § (6) bekezdésében foglalt feltételt, továbbá a sörtároló adóraktár esetében nyújtandó jövedéki biztosítékot is teljesíteni kell.

(3) A sörtároló adóraktárban a sörön kívül adózatlan, a 73. § (9)-(10) bekezdése szerinti kiszerelésű alkoholdermék, palackos, kannás bor, palackos pezsgő és palackos köztés alkoholdermék tárolása is megengedett.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt eseteken kívül a sör adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély tranzitadóraktárra és vámadóraktárra is adható, a 72. § (2)-(3) bekezdése szerint.

(5) A sörtároló adóraktárra a 72. § (6) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(6) A jövedéki biztosítékot adóraktáranként,

a) a sörfőzde esetében legalább 1 millió forint,

b) egyéb söradóraktár esetében - nem értve ide a (4) bekezdés szerinti adóraktárat - legalább 40 millió forint, de adóraktáranként, illetve a több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legfeljebb 200 millió forint értékben kell nyújtani. Az egy helyrajzi számon vagy az összefüggő helyrajzi számokon szereplő sörgyár, sörfőzde és üzemi sörraktár a jövedéki biztosíték szempontjából egy adóraktárnak minősül. A nem összefüggő helyrajzi számokon szereplő, de a gyártástechnológiai folyamatból fakadóan egy technológiai egységet képező, csővezetékrendszerrel összekötött üzem, raktár egy adóraktárnak tekintendő.

(7) A söradóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszazállított (visszáru) sör általa megfizetett adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a sört az adóraktárában megsemmisítik. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes.

(8) Sör előállítására alkalmas főzőüstöt és komlóforraló üstöt kizárólag a vámhatóság engedélyével szabad előállítani, birtokolni és értékesíteni.

(9) A sörfőzde esetében a 35. § (1) bekezdés *f*-*g*) pontjának rendelkezését nem kell alkalmazni.

XII. Fejezet

BOR

Fogalmak

79. § (1) E törvény alkalmazásában bor alatt kell érteni

a) a 2204, 2205 vámtarifaszám alá tartozó terméket - a pezsgő kivételével -, amennyiben

1. tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 15 térfogatszázalék és kizárólag erjedéssel keletkezett,

2. tényleges alkoholtartalma 15 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 18 térfogatszázalék, kizárólag erjedéssel keletkezett és adalékanyagot nem tartalmaz;

[a továbbiakban az *a*) pont: szőlőbor];

b) a 2204, 2205 vámtarifaszám alá tartozó terméket - a pezsgő kivételével -, amennyiben tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 10 térfogatszázalék és nem kizárólag erjedéssel keletkezett;

c) a 2206 vámtarifaszám alá tartozó terméket - a sör kivételével -, amennyiben

1. tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 10 térfogatszázalék,

2. tényleges alkoholtartalma 10 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 15 térfogatszázalék és kizárólag erjedéssel keletkezett

(a továbbiakban a *b*)-*c*) pont együtt: egyéb bor) (a továbbiakban *a*)-*c*) pont együtt: bor).

(2) E törvény alkalmazásában

1. *adalékanyag*: a szőlőbor előállítására és kezelésére vonatkozó jogszabály rendelkezései alapján felhasználható kiegészítő és segédanyag;

2. *tényleges alkoholtartalom*: a termékben jelen lévő tiszta alkohol térfogatának aránya a termék teljes térfogatához viszonyítva, 20 °C hőmérsékleten;

3. *kizárólagos erjedés*: a bor tényleges alkoholtartalmának a külön jogszabály rendelkezései szerinti kialakulása;

4. *borkísérő okmány*: a vámhivatal által kiadott szigorú számadású bizonylat, amelyet e törvény és a külön jogszabály rendelkezései szerint a szőlőbor szállításakor kell alkalmazni;

5. *borvidék*: a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló törvényben (a továbbiakban: bortörvény) ekként meghatározott szőlőtermő hely;

6. *bortermőhely*: a bortörvényben ekként meghatározott szőlőtermő hely;

7. *mobil palackozó*: olyan önjáró vagy vontatott közúti járműre felszerelt, zárt rendszerű technológiai berendezés, amely bor palackozására alkalmas;

8. *szőlőtermelő*: az a személy, aki a tulajdonában, haszonbérletében vagy bármely más jogcímen használatában lévő szőlőültetvényt művel.

Adóalap, adómérték

80. § (1) Az adó alapja a bor mennyisége, hektoliterben mérve.

(2) Az adó mértéke hektoliterenként a szőlőborra 0 forint, az egyéb borra 8000 forint.

(3) Adómentes

a) a saját művelésben álló szőlőterületen termelt szőlőből és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlőtermés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt szőlőből a természetes személy által előállított, gazdasági évenként és háztartásonként összesen legfeljebb 1000 liter saját fogyasztásra szánt szőlőbor;

b) a szőlőterülettel nem rendelkező természetes személy által gazdasági évenként és háztartásonként legfeljebb 500 kilogramm vásárolt szőlőből előállított, saját fogyasztásra szánt szőlőbor.

Gazdasági év alatt e fejezet alkalmazásában a tárgyévet megelőző év december 1-jétől tárgyév november 30-áig terjedő egyéves időszakot kell érteni.

A bor előállítás

81. § (1) A bor előállítása - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a 82. §-ban meghatározott egyszerűsített adóraktári engedéllyel vagy a 84. § szerinti boradóraktári engedéllyel lehetséges.

(2) Nem kell adóraktári engedéllyel rendelkeznie annak

a) a természetes személynek, aki a saját szőlőjéből és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlőtermés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt szőlőből a 80. § (3) bekezdés *a)* pontjában meghatározott mennyiségben állít elő szőlőbort;

b) a szőlőterülettel nem rendelkező természetes személynek, aki a 80. § (3) bekezdés *b)* pontja szerint háztartásonként legfeljebb 500 kilogramm vásárolt szőlőből állít elő szőlőbort.

(3) Nem kell adóraktári engedéllyel rendelkeznie annak a személynek, aki (amely) a bor palackozását mobil palackozóval egyszerűsített adóraktárban vagy a boradóraktárban, illetve a szőlőtermelő adómentes szőlőborának palackozását az adómentes szőlőbor tárolásának helyén végzi, amennyiben

a) a vámhatóságnak a mobil palackozó birtoklását, továbbá alkalmanként a bor palackozását a vámhatósághoz a külön jogszabály rendelkezései szerint bejelenti és vezeti a külön jogszabályban előírt nyilvántartást,

b) rendelkezik a palackozás végzéséhez szükséges szakhatósági engedélyekkel.

(4) Ha a szőlőtermelő az új termését részben vagy egészben a 80. § (3) bekezdésében meghatározott mennyiségen felüli szőlőbor előállítására kívánja felhasználni, a szüretet követő 8 napon belül, de legkésőbb a tárgyév november 30-áig kell a vámhatósághoz a 82. § szerinti egyszerűsített adóraktárra az engedélykérelmet benyújtania. A vámhatóság a kérelem alapján az adóraktári engedélyt - amennyiben az annak megszerzéséhez előírt feltételek fennállnak - a feldolgozás megkezdésének kérelemben jelzett napjáig visszamenőleges hatállyal adja ki.

Egyszerűsített adóraktári engedély

82. § (1) Egyszerűsített adóraktári engedélyre jogosult az a személy, aki (amely) szőlőbort állít elő, palackoz (kiszere), tárol, raktároz.

(2) A kérelmező az (1) bekezdésben foglalt esetben akkor kaphat egyszerűsített adóraktári engedélyt, ha nyilatkozik arról, hogy

a) a vámhatóságnál és az adóhatóságnál nincs vám- vagy adó tartozása, illetve amennyiben tartozása áll fenn, arra részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek,

b) egyéb köztartozása sem áll fenn,

valamint rendelkezik a tevékenysége folytatásához külön jogszabály(ok)ban előírt engedéllyel.

(3) Az egyszerűsített adóraktári engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell

a) a kérelmező nevét, gazdálkodási formáját, hegyközségi kódszámát, adóazonosító jelét vagy adószámát;

b) a kérelmező címét, székhelyét;

c) a megművelt szőlőterület(ek) helyét, helyrajzi számát, nagyságát (m²), használati jogcímét (saját tulajdon, haszonbérlet, egyéb), telepítésének évét;

d) a kérelmező telephelyét vagy telephelyeit, az ott folytatott tevékenységek megjelölését, a felelős üzemvezető(k) nevét, címét;

e) a kérelmező nyilatkozatát az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesüléséről, továbbá arról, hogy végez-e a külön jogszabály szerinti termelői borkimérés keretében értékesítést, valamint értékesít-e, illetve felhasznál-e nem szőlőbor előállítására szőlőt.

(4) Az egyszerűsített adóaktári engedély iránti kérelemhez a kérelmezőnek csatolni kell hitelesítés céljából a külön jogszabályban előírt pinckönyvét.

(5) A vámhatóság az egyszerűsített adóaktári engedélyt a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül engedélyezi vagy a kérelmet elutasítja.

(6) A szőlőterületet művelő azon közeli hozzátartozók (a továbbiakban: családtagok közössége), akik a saját művelésükben lévő szőlőterületen termelt szőlőből a szőlőbor előállítását, tárolását ugyanazon a közösen használt, adóraktárnak minősíthető helyen (a továbbiakban: közös adóraktár) végzik, e tevékenységüket egy egyszerűsített adóaktári engedéllyel folytathatják. Adóalanynak a családtagok közössége minősül. Az adóalanysághoz fűződő kötelezettségeket és jogokat a családtagok közössége - a családtagok egyetemleges felelőssége mellett - az általa kijelölt képviselő útján gyakorolja.

(7) Az egyszerűsített adóraktárban kizárólag szőlőbort lehet előállítani, palackozni (kiszerezni), tárolni, raktározni.

A törvény egyértelművé teszi, hogy a szőlőbor előállításához, palackozásához minden esetben egyszerűsített adóaktári engedélyt kell (lehet) kiváltani. Szőlőbor adózatlan tárolása esetében akkor elégséges az egyszerűsített adóaktári engedély, ha a tároló adóraktárban csak szőlőbort tartanak, egyébként az csak a raktározott többi ital valamelyikére szóló adóaktári engedély birtokában végezhető.

(8) Az egyszerűsített adóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszaszállított (visszárú) szőlőbor általa megfizetett adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a szőlőbort az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes, újrafeldolgozás esetén pedig a 47. § (5) bekezdés a) pontjának, illetve (9) bekezdés a) pontjának rendelkezését kell alkalmazni.

Az egyszerűsített adóraktár bizonylatolási, nyilvántartási, elszámolási és adóbevallási kötelezettsége

83. § (1) Az egyszerűsített adóraktárból a szőlőbor - az e törvény 40. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéstől eltérően - borkísérő okmánnyal és annak a szállítást végző részére történő átadásával tárolható ki.

(2) A borkísérő okmánnyal kapcsolatban elkövetett jogsértés esetén a számlára, a nyugtára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Az egyszerűsített adóraktár engedélyesének a külön jogszabályban előírt pinckönyvében a szőlőbort palackos, kannás és hordós kiszérés szerinti bontásban, mennyiségét az adó alapjaként meghatározott mennyiségi egységben kimutatva kell szerepeltetnie.

(4) A pinckönyv adatai alapján, tárgyidőszakonként meg kell állapítani a készletváltozásokat és a tárgyidőszak tényleges zárókészletét. E fejezet alkalmazásában tárgyidőszak alatt a december 1-jétől július 31-éig, illetve augusztus 1-jétől november 30-áig tartó időszakokat kell érteni.

(5) Az egyszerűsített adóraktár engedélyesének a vásárolt és a saját termésű szőlő mennyiségéről, illetve a vásárolt, előállított (kiszereelt), tárolt, raktározott és értékesített szőlőborról - kiszerelésenkénti bontásban, vevőnkénti részletezésben - tárgyidőszakonként mennyiségi elszámolást kell készítenie, és a vámhatósághoz a tárgyidőszakot követő augusztus 15-éig, illetve december 15-éig benyújtania.

(6) A vámhatóság az egyszerűsített adóraktár engedélyesének e törvényben és végrehajtási rendeletében előírt kötelezettségei megtartását, és a szőlőtermés, illetve az előállított (kiszereelt), tárolt, raktározott és az értékesített szőlőbor elszámolását előre bejelentett vagy váratlan, előre be nem jelentett időpontban ellenőrzi. Ennek keretében az egyszerűsített adóraktár engedélyese a vámhatóság jelenlétében és ellenőrzése mellett készletfelvétellel megállapítja a tényleges készletet.

(7)-(8)

Boradóraktár

84. § (1) Adóaktári engedély

a) az egyéb bor előállítását végző üzemre (a továbbiakban: egyéb borászati üzem)

b) az egyéb bor önálló palackozását végző palackozóra (a továbbiakban: egyéb bor palackozó),

c) az egyéb borászati üzem engedélyesének a gyártóüzeme területén és a gyártóüzeme területén kívül található, egyéb bor tárolására alkalmas, saját tulajdonú vagy bérelt, illetve egyéb használati jogon működtetett raktárára (a továbbiakban: üzemi egyéb bor raktár),

d) a palackos kiszerelésű egyéb bor önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: egyéb bor tároló adóraktár) adható.

(2)-(3)

(4) A bor adóraktári engedély megadásának nem feltétele a bor tárolására szolgáló tároló eszközök hitelesítése.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt eseteken kívül az egyéb bor adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély tranzitadóraktárra és vámadóraktárra is adható, a 72. § (2)-(3) bekezdése szerint, továbbá az egyéb bor tároló adóraktárban az egyéb boron kívül adózatlan, a 73. § (9)-(10) bekezdése szerinti kiszerelésű alkoholtermék, palackos, dobozos, hordós sör, palackos pezsgő és palackos köztes alkoholtermék tárolása is megengedett.

(6) A jövedéki biztosítékot adóraktár engedélyesenként legfeljebb 10 millió forint, illetve az egyéb bor tároló adóraktár esetében legalább 1 millió forint, de legfeljebb 10 millió forint értékben kell nyújtani.

(7) A szőlőbor és az egyéb bor előállítása, illetve a 25 litert meghaladó (a továbbiakban: hordós) vagy a 2 liternél nagyobb, de 25 litert meg nem haladó (a továbbiakban: kannás) kiszerelésű szőlőbor és az egyéb bor raktározása, tárolása - a 37. § (6) bekezdésében foglaltaktól eltérően - ugyanabban az adóraktárban nem megengedett.

(8)-(9)

(10) A boradóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszaszállított (visszárú) egyéb bor általa megfizetett adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben az egyéb bort az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes, újrafeldolgozás esetén pedig a 47. § (5) bekezdés a) pontjának, illetve (9) bekezdés a) pontjának rendelkezését kell alkalmazni.

(11) Az üzemi egyéb bor raktárba nem saját előállítású egyéb bor legfeljebb az egy naptári év alatt előállított, palackos, kannás kiszerelésű, saját gyártású egyéb bor 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente. Az ezt meghaladó mennyiség üzemi egyéb bor raktárban való tárolásához a 72. § (6) bekezdésében foglalt feltételt - az alapterület vonatkozásában a (12) bekezdésben foglalt eltéréssel -, továbbá az egyéb bor tároló adóraktár esetében nyújtandó jövedéki biztosítékot is teljesíteni kell.

(12) Az egyéb bor tároló adóraktárra a 72. § (6) bekezdésének a rendelkezését is alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy a kizárólag egyéb bort tároló raktár alapterületének legalább 100 m² nagyságúnak kell lennie.

A bor értékesítése, szállítása, adóügyi jelzések alkalmazása, borverseny rendezése

85. § (1) Az egyszerűsített adóraktár engedélyese a szőlőbort - kivéve a külön jogszabály szerint engedélyezett termelői borkimérésben értékesített szőlőbort - kizárólag 2 litert meg nem haladó (a továbbiakban: palackos) és kannás kiszerelésben bocsáthatja szabadforgalomba. A termelői borkimérésben hordós szőlőbor is értékesíthető helyben fogyasztásra vagy - kannában (göngyölegben) - elvitelre kimérve. Az egyéb bor szabadforgalomba bocsátása kizárólag palackos kiszerelésben megengedett.

(2) Hordós és kannás kiszerelésben a bor szállítása és értékesítése kizárólag a külön jogszabályban előírt rendelkezések szerint felhelyezett hivatalos zár alkalmazásával megengedett, kivéve, ha a hordós és kannás bor szabadforgalomba bocsátása termelői borkimérés keretében helyben fogyasztás céljára történik.

(3) A nyilvánosan meghirdetett borversenyre az egyszerűsített adóraktár engedélyese által benevezett és átadott szőlőbor a versenyszabályzat szerint kialakított nyilvántartásba vételt követően a borversenyt rendező birtokába kerül, de kereskedelmi forgalomba nem hozható. A borverseny helyét és időpontját a borversenyt szervező a vámhatósághoz köteles előzetesen bejelenteni.

A bor előállítása és a borászati melléktermékek forgalmazása, birtoklása

86. § (1) A külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően szőlőbort előállítani vagy kezelni, illetve az így előállított vagy kezelt szőlőbort értékesíteni, birtokolni tilos.

(2) A borászati melléktermék a külön jogszabály szerint engedélyezett begyűjtőhelynek, alkoholtermék-adóraktárnak vagy más tagállamban e célból kijelölt helyre adható át vagy exportálható, illetve a külön

jogszabályban meghatározott ellenőrzés melletti kivonása esetén, a kivonási eljárást gazdasági tevékenység keretében végzőknek is átadható.

Tekintettel arra, hogy a borászati melléktermékekre érvényesülő szabályozás szerint például az adóraktári tevékenységhez nem kapcsolható komposzt készítés és a szőlőmag kinyerés is kivonásnak minősül, a törvény lehetővé teszi, hogy a szakmai rendelkezésekben foglalt kivonási eljárások végrehajthatóságának érdekében az említett és ahhoz hasonló esetekben az adóraktári engedéllyel nem rendelkezők is vásárolhassanak kivonás céljából borászati melléktermékeket.

Adómentes felhasználás

87. § (1) A bor adómentes célú felhasználásának a 68. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti felhasználás minősül.

(2) A keretengedély megszerzésére és az adómentesen beszerzett borral való elszámolásra a 68. § (2)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

XII. Fejezet

PEZSGŐ

Termékmeghatározás

88. § A pezsgő alatt a dróttal, szalaggal vagy más módon rögzített, gomba formájú dugóval lezárt vagy másképpen kiszerezelt, 20 °C-on oldott állapotban jelen lévő, szén-dioxid által előidézett 3 bar vagy annál nagyobb túlnyomású olyan italt kell érteni, amely

a) a 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 és 2205 vámtarifaszám alá tartozik, amennyiben tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 15 térfogatszázalék és kizárólag erjedéssel keletkezett,

b) a 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2205 és 2206 00 91 vámtarifaszám alá tartozik, amennyiben tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 13 térfogatszázalék és nem kizárólag erjedéssel keletkezett,

c) a 2206 00 91 vámtarifaszám alá tartozik, amennyiben tényleges alkoholtartalma 13 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 15 térfogatszázalék és kizárólag erjedéssel keletkezett.

Adóalap, adómérték

89. § (1) Az adó alapja a pezsgő mennyisége, hektoliterben mérve.

(2) Az adó mértéke hektoliterenként 12 200 forint.

Adómentes felhasználás

90. § (1) A pezsgő adómentes célú felhasználásának a 68. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti felhasználás minősül.

(2) A keretengedély megszerzésére és az adómentesen beszerzett pezsgővel való elszámolásra a 68. § (2)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

Pezsgőadóraktár

91. § (1) Adóraktári engedély

a) a pezsgő előállítását végző üzemre (a továbbiakban: pezsgőüzem),

b) a pezsgő önálló palackozását végző palackozóra (a továbbiakban: pezsgőpalackozó),

c) a pezsgőüzem engedélyesének a gyártóüzeme területén vagy a gyártóüzeme területén kívül található, pezsgő tárolására alkalmas, saját tulajdonú vagy bérelt, illetve egyéb használati jogon működtetett raktárára (a továbbiakban: üzemi pezsgőraktár),

d) a palackos kiszerezésű pezsgő önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: pezsgőtároló adóraktár).

(2) Az (1) bekezdésben foglalt eseteken kívül a pezsgő adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély tranzitadóraktárra és vámadóraktárra is adható, a 72. § (2)-(3) bekezdése szerint.

(3) A jövedéki biztosítékot - ide nem értve a (2) bekezdés szerinti adóraktárt - adóraktár engedélyesenként legfeljebb 30 millió forint, illetve a pezsgőtároló adóraktár esetében legalább 1 millió forint, de legfeljebb 30 millió forint értékben kell nyújtani. Amennyiben az e törvény 38. § (2) bekezdés szerinti, az (5) bekezdés rendelkezését is figyelembe véve meghatározott jövedéki biztosíték összege nem éri el az 500 ezer forintot, a jövedéki biztosíték nyújtásától az (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti adóraktárak esetében el kell tekinteni.

(4) Az adóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszashállított (visszaru) pezsgő általa megfizetett adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a pezsgőt megsemmisíti. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes.

(5) Az üzemi pezsgőraktárba nem saját előállítású pezsgő legfeljebb az egy naptári év alatt előállított palackos kiszerezésű, saját gyártású pezsgő 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente. Az ezt meghaladó mennyiség pezsgő adóraktárban történő tárolásához a 72. § (6) bekezdésében foglalt feltételt, továbbá a pezsgőtároló adóraktár esetében nyújtandó jövedéki biztosítékot is teljesíteni kell.

(6) A pezsgőtároló adóraktárra a 72. § (6) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(7) A pezsgőtároló adóraktárban a pezsgőn kívül adózatlan, a 73. § (9)-(10) bekezdés szerinti kiszerezésű alkoholdermék, palackos, dobozos, hordós sör, palackos, kannás bor és palackos köztes alkoholdermék tárolása is megengedett.

XIV. Fejezet

KÖZTES ALKOHOLTERMÉK

Termékmeghatározás

92. § (1) Köztes alkoholdermékek:

- a) a habzó köztes alkoholdermék, és
- b) a nem habzó köztes alkoholdermék.

(2) Habzó köztes alkoholdermék alatt a nem dróttal vagy szalaggal rögzített, nem gomba formájú dugóval lezárt, 20 °C-on oldott állapotban jelen lévő, szén-dioxid által előidézett 3 bar vagy annál nagyobb túlnyomású olyan italt kell érteni, amely - a sör, a bor és a pezsgő kivételével - a 2204, 2205 és 2206 vámtarifaszám alá tartozik, amennyiben tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 22 térfogatszázalék.

(3) Nem habzó köztes alkoholdermék alatt - a sör, a bor, a pezsgő és a habzó köztes alkoholdermék kivételével - a 2204, 2205 és 2206 vámtarifaszám alá tartozó terméket kell érteni, amennyiben tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 22 térfogatszázalék.

Adóalap, adómérték

93. § (1) Az adó alapja a köztes alkoholdermék mennyisége, hektoliterben mérve.

(2) Az adó mértéke hektoliterenként 18 800 forint.

Köztes alkoholdermék adóraktár

94. § A köztes alkoholdermék adóraktárra a 91. §-ban, a pezsgő adóraktárra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

Adómentes felhasználás

95. § (1) A köztes alkoholdermék adómentes célú felhasználásának a 68. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti felhasználás minősül.

(2) A keretengedély megszerzésére és az adómentesen beszerzett nem habzó köztes alkoholdermékkel való elszámolásra a 68. § (2)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

XV. Fejezet

DOHÁNYGYÁRTMÁNY

Termékmeghatározás

96. § (1) E törvény alkalmazásában dohánygyártmány:

a) a dohányrúd, amely meglévő állapotában dohányzásra alkalmas, és e bekezdés szerint nem minősül szivarnak vagy szivarkának, továbbá az a dohányrúd, amelyet egy egyszerű, nem ipari eljárással cigarettapapír-hüvelybe tolnak, vagy cigarettapapír-lappal körbevesznek (a továbbiakban együtt: cigaretta),

b) a dohányrúd, amely teljes egészében természetes dohányból készült,

c) a dohányrúd természetes dohányból készült borítékkal,

d) a dohányrúd kocsányozott kevert töltettel és a szivar szokásos színével megegyező külső borítékkal, amely teljesen befedi a terméket, beleértve a filtert is, amennyiben van, kivéve a szopókával ellátott terméket. A burok és a boríték dohányfóliából készült, és egy termék tömege - a filter és a szopóka nélkül - nem lehet kevesebb 1,2 g-nál, és a borítékot a dohányrúd hossz tengelyével minimum 30 fokos hegyes szöget bezáróan, spirálisan tekerték fel,

e) a dohányrúd kocsányozott kevert töltettel és a szivar szokásos színével megegyező dohányfóliából készült külső borítékkal, amely teljesen befedi a terméket, beleértve a filtert is, amennyiben van, kivéve a szopókával ellátott terméket, ahol a külső boríték nem fedi a szopókát. Egy termék tömege - filter vagy szopóka nélkül - nem kevesebb 2,3 g-nál és a kerülete a dohányrúd hosszának legalább egyharmadán nem kevesebb 34 mm-nél (a továbbiakban a *b)*-*e)* pont együtt: szivar, szivarka),

f) olyan, további ipari feldolgozás nélkül dohányzásra alkalmas kész dohányvágat, amelyben a dohányrészcscék tömegének több mint 25 százaléka kisebb, mint 1 milliméter szélességűre vágott (a továbbiakban: finomra vágott fogyasztási dohány),

g) az *f)* pont alá nem tartozó, további ipari feldolgozás nélkül dohányzásra alkalmas kész dohányvágat (a továbbiakban: egyéb fogyasztási dohány) (a továbbiakban: az *f)* és *g)* pont együtt: fogyasztási dohány).

(2) Kész dohányvágat alatt olyan dohánygyártmányt kell érteni, amely pipadohány esetében pipában történő elszívásra, cigaretta dohány esetében kézi töltésű cigaretta elkészítésére szolgál.

Adóalap, adómérték

97. § (1) Az adó alapja

a) a százalékos adómérték esetében az (5) bekezdés szerinti kiskereskedelmi eladási ár,

b) a tételes adómérték esetében ezer darab.

(2) Az adó mértéke

a) a cigarettára 7240 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,5 százaléka, de legalább 13 090 forint/ezer darab;

b) a szivarra, a szivarkára a kiskereskedelmi eladási ár 28,5 százaléka;

c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 4320 forint/kilogramm;

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 4320 forint/kilogramm.

(3) A tételes adómérték alapjaként a cigaretta darabszámát kétszerezni kell, ha annak hossza - füstszűrő és szopóka nélkül - meghaladja a 9 centimétert, de rövidebb, mint 18 centiméter, háromszorosan kell figyelembe venni, ha annak hossza - füstszűrő és szopóka nélkül - 18 centiméter vagy annál nagyobb, de rövidebb, mint 27 centiméter, és így tovább.

(4) Az általános forgalmi adó alapja az (5) bekezdés szerinti kiskereskedelmi eladási ár. Az adó mértéke az általános forgalmi adóról szóló törvénynek (a továbbiakban: áfatörvény) az egyszerűsített számlára vonatkozó előírásai szerinti, az egyszerűsített számlán feltüntetendő, a legmagasabb adómértékhez tartozó százaléktétel.

(5) Kiskereskedelmi eladási ár - a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel - a dohánygyártmány adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, illetve az importáló által meghatározott, az adójegyen feltüntetett, az adót és az általános forgalmi adót tartalmazó ár.

(6) Az adójegy nélküli dohánygyártmány esetében, ha ugyanazon termékválasztékot

a) belföldön is forgalmazzák, az adófizetési kötelezettség (adó-visszaigénylési, -levonási jogosultság) keletkezésének időpontjáig ezen termékválasztékra a vámhatóság által legutoljára kiadott adójegyen feltüntetett, az adót és az általános forgalmi adót tartalmazó árat,

b) belföldön nem forgalmazzák, az általános forgalmi adó alapjaként az áfatörvényben meghatározott ellenérték legmagasabb általánosforgalmiadó-mértéknek megfelelő százalékként növelt összegét kell kiskereskedelmi eladási árnak tekinteni.

Adójegy alkalmazása

98. § (1) A dohánygyártmány szabadforgalomba bocsátása - ideértve az adóraktáron belüli elfogyasztását, illetve az importált dohánygyártmány vámjogi szabadforgalomba bocsátását, ha az importáló nem adóraktárba szállítja az importált terméket, de kivéve az árumintaként harmadik országból vagy tagállamból behozott dohánygyártmányt - kizárólag olyan adójeggyel ellátva megengedett, amelyen a kiskereskedelmi eladási ár feltüntetésre került. A dohánygyártmány tranzitadóraktárból olyan utas részére, akinek végső úti célja Közösségen belül van, kizárólag adójeggyel ellátva, olyan utas részére, akinek végső úti célja harmadik országban van, kizárólag adójegy nélkül értékesíthető.

(2) A cigaretta adójegye az adójegyen feltüntetett mennyiség és kiskereskedelmi eladási ár alapján számított adó - illetve ha ez az adó kisebb, az adójegyen feltüntetett mennyiség és a 97. § (2) bekezdés a) pontjában előírt, ezer darabra meghatározott legkisebb adómérték alapján számított adó -, valamint a kiskereskedelmi eladási ár és a 97. § (4) bekezdése szerinti százalékként szorzatának egy század részeként számított általános forgalmi adó együttes összegének megfelelő értéket testesít meg. A cigarettán kívüli dohánygyártmány adójegye az adójegyen feltüntetett kiskereskedelmi eladási ár alapján számított adó - illetve ha ez az adó kisebb, az adójegyen feltüntetett mennyiség és a finomra vágott fogyasztási dohány esetében a 97. § (2) bekezdés c) pontjában, az egyéb fogyasztási dohány esetében d) pontjában előírt, 1 kilogrammra meghatározott legkisebb adómérték alapján számított adó -, valamint a kiskereskedelmi eladási ár és a 97. § (4) bekezdése szerinti százalékként szorzatának egy század részeként számított általános forgalmi adó együttes összegének megfelelő értéket testesít meg.

(3) Adójegyet igényelhet

a) a dohánygyártmány adóraktár engedélyese;

b) az importáló;

c) a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő.

(4) Az adójegy igényléséhez az importálónak a 104. § szerinti, a dohánygyártmányok importálására, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedőnek a 24. § szerinti, a dohánygyártmányok más tagállamból való behozatalára jogosító engedéllyel kell rendelkeznie.

(5) Az adójegy átvételkor meg kell fizetni azt az adó és általános forgalmi adó összeget, amelyet az igényelt adójegy a (2) bekezdés szerint, az átvételkor hatályos adómértékek alapján képviselnek (a továbbiakban: fizetési kötelezettség).

(6) A fizetési kötelezettség halasztására jogosult az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő és az importáló, amennyiben biztosítékot nyújt. A dohánygyártmány adóraktár engedélyese által a 100. § szerint nyújtott jövedéki biztosíték a halasztott fizetési kötelezettség biztosítékaként figyelembe veendő azzal, hogy az adóraktárba betárolásra kerülő, más tagállamban gyártott dohánygyártmányra általa átvett adójegy utáni fizetési kötelezettségre külön jövedéki biztosítékot kell nyújtani a 24. § (7) bekezdése szerint meghatározott összegben, de figyelembe véve a 19. § (2) bekezdésének a dohánygyártmányokra vonatkozó rendelkezését is. A bejegyzett kereskedő által a 24. § (7) bekezdése szerint nyújtott jövedéki biztosíték a halasztott fizetési kötelezettség biztosítékának minősül. Az importáló és a nem bejegyzett kereskedő a fizetési kötelezettség halasztására abban az esetben jogosult, ha az átvett adójegy értékének megfelelő nagyságú biztosítékot nyújt.

(7) A halasztott fizetési kötelezettséget a tárgyhóban átvett adójegyekre a tárgyhónapot követő második hónap 28. napjáig kell teljesíteni.

(8) Az adóraktár engedélyesének és a bejegyzett kereskedőnek havonta el kell számolnia - a külön jogszabály rendelkezései szerint - az átvett adójegy mennyiségével.

(9) A 99. § (5) bekezdése alapján az importáló és a nem bejegyzett kereskedő fizetési kötelezettsége legkorábban a fizetési halasztás lejártakor csökkenthető.

(10) Az adófizetési és az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettségét, illetve az adó- és az általánosforgalmiadó-visszaigénylési (levonási) jogosultságát az adóraktár engedélyese a 8-14., illetve a 47. §, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő a 25. § szerint állapítja meg. Ezen belül az adóbevallásban ki kell mutatni a bevallási időszakban adójeggyel szabadforgalomba bocsátott dohánygyártmányok után adójeggyel megfizetett vagy megfizetésre kerülő adónak és általános forgalmi adónak az összegét.

(11) Az importáló adófizetési kötelezettségének vámhatóság általi megállapításakor az adóból és az általános forgalmi adóból le kell vonni az importált dohánygyártmányra felragasztott adójeggyel megfizetett vagy megfizetésre kerülő összeget, feltéve, hogy az importáló a vámjogi szabadforgalomba bocsátáskor az adójegy kivételét igazolja, vagy - az adójegy nélkül importált dohánygyártmány esetében - a dohánygyártmány vámjogi szabadforgalomba bocsátása előtt az adójegyet az (5)-(6) bekezdés szerint vette át.

(12) Amennyiben az adó vagy az általános forgalmi adó mértéke megváltozik, az új adómérték hatálybalépését megelőző 45 napon belül az adóraktár engedélyese a havi átlagos adójegy készletének tartásához szükséges mennyiségnél több adójegyet nem igényelhet, nem tarthat készleten. Az adómérték változásának hatálybalépését követően a változás előtti adójeggyel - legfeljebb még 15 napon belül - csak az a dohánygyártmány tárolható ki az adóraktárból, amelyre az adójegyet az adómérték változásának hatálybalépése előtt helyezték fel.

(13) A dohánygyártmány az adómérték változásának hatálybalépését követően csak az új adómértéknek megfelelő adójeggyel importálható a szabadforgalom számára és hozható be más tagállamból.

(14) A más tagállamból beszerzett dohánygyártmányra az adójegyet a bejegyzett kereskedőnek legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napján kell átvennie, és legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napját követő öt munkanapon belül kell felhelyeznie.

A hatályos szabályozás nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a bejegyzett kereskedő által más tagállamból beszerzett dohánygyártmány adójegyét legkésőbb mikor kell átvennie a kereskedőnek és mikor kell azt felhelyeznie a dohánygyártmány fogadását követően. A törvény pótolja ezt a jogszabályi hézagot. Az adójegyet legkésőbb a dohánytermékek fogadásának napján át kell venni, és a dohánytermék fogadását követő 5 munkanapon belül kell az adójegyet felragasztani.

99. § (1) Az adójegyet a dohánygyártmányok egyedi fogyasztói csomagolási egységére oly módon kell felragasztani, hogy sérülésmentesen ne legyen eltávolítható és a csomagolás kinyitásakor eltépdjön.

(2) Egyedi fogyasztói csomagolás alatt

a) a cigaretta esetében a legalább 19, de legfeljebb 50 darab cigarettát tartalmazó fogyasztói csomagot (zsebcsomag),

b) a szivar esetében a darabot vagy a dobozt,

c) a szivarka esetében a legalább 5 darabot tartalmazó dobozt,

A jogszabályok közötti összhang megteremtése érdekében változik a cigaretta és a szivarka esetében az egyedi fogyasztói csomagolás fogalma. 2005. októberében ugyanis elfogadásra került a dohánytermékek gyártásáról, forgalmazásáról és ellenőrzéséről szóló 102/2005. (X. 31.) FVM rendelet, amely az egyedi fogyasztói csomagolást illetően a cigaretta és a szivarka esetében minimális darabszám követelményt ír elő. A törvény ezt az új szakmai rendelkezést ülteti át a Jöt.-be.

d) a fogyasztási dohány esetében a tasakot vagy a dobozt kell érteni.

(3) Az adójegy

a) a dohánygyártmány megnevezését (cigaretta, szivar, szivarka, finomra vágott fogyasztási dohány, egyéb fogyasztási dohány),

b) a dohánygyártmány egyedi fogyasztói csomagolási egységben foglalt mennyiségét (darab, kilogramm),

c) az egyedi fogyasztói csomag kiskereskedelmi eladási árát,

d) az adójegy sorszámát tartalmazza.

(4) Az adójegyet a Magyar Állam állíttatja elő, és a vámhatóság bocsátja a 98. § (3) bekezdésében megjelöltek rendelkezésére.

(5) A vámhatósághoz visszaküldött adójegy 98. § (2) bekezdése szerinti értékével

a) a hibás, sérült, továbbá a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisített, az adójegy igénylőjének tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok miatt - ide nem értve a lopás esetét -, illetve jogszabályban meghatározott egyéb módon megsemmisült adójegyek esetében a tárgyhót követő hóban esedékes,

b) a sértetlen állapotú adójegy esetén az arra adott fizetési halasztás lejártának hónapjában vagy azt követően esedékes,

a 98. § (6) bekezdése szerint halasztott fizetési kötelezettség csökkenthető vagy annak értéke visszatéríthető a külön jogszabályban meghatározott feltételek mellett.

(6) A halasztott fizetési kötelezettség csökken azon dohánygyártmányra felragasztott adójegy adó és általános forgalmi adó értékével, amely utáni felfüggesztett adófizetési kötelezettség alól a 13. § (3) bekezdés b)-f) pontja, valamint (9)-(10) bekezdése alapján az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül.

(7) A dohánygyártmány adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló a szabadforgalomból visszaszállított (visszárú) dohánygyártmány adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a dohánygyártmányt a

dohánygyártmány-adóraktár engedélyese az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti, illetve a bejegyzett kereskedő és az importáló megsemmisíteti. Az adólevonás joga megsemmisítés esetén az adójegy és a dohánygyártmány megsemmisítéséről felvett jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes. Újrafeldolgozás esetén az adólevonás joga az adójegy megsemmisítéséről felvett jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes, továbbá a 47. § (5) bekezdés *a*) pontjának, illetve (9) bekezdés *a*) pontjának rendelkezését is alkalmazni kell.

Dohánygyártmány-adóraktár

100. § (1) Adóraktári engedély

a) a kizárólag fogyasztási dohány és/vagy szivar előállítását végző gyártóüzemre (a továbbiakban: dohányüzem),
b) a dohánygyártmányok előállítását végző - az *a*) pontba nem tartozó - gyártóüzemre (a továbbiakban: dohánygyár),
c) a dohánygyárnak és a dohányüzemnek a gyártóüzeme területén és a gyártóüzeme területén kívül található, dohánygyártmány tárolására alkalmas, saját tulajdonú vagy bérelt, illetve egyéb használati jogon működtetett raktárára (a továbbiakban: üzemi dohánygyártmányraktár),
d) az egyedi fogyasztói csomagolású, adójegy nélküli, a 96. § (1) bekezdésének *b*)-*c*) pontja szerinti szivar és a 96. § (1) bekezdésének *f*)-*g*) pontja szerinti fogyasztási dohány önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: dohánytároló adóraktár) adható.

(2) A dohánygyártmány adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély tranzitadóraktárra és vámadóraktárra is adható, a 72. § (2)-(3) bekezdése szerint.

(3) A jövedéki biztosítékot adóraktáranként - ide nem értve a (2) bekezdés szerinti adóraktárat -

a) a dohányüzem és a dohánytároló adóraktár esetén legalább 5 millió forint,
b) a dohánygyár és az üzemi dohánygyártmányraktár esetén legalább 50 millió forint,
de adóraktáranként, illetve a több adóraktárral rendelkező engedélyes esetében engedélyesenként legfeljebb 200 millió forint értékben kell nyújtani.

(4) Dohánytároló adóraktári engedély akkor adható, ha a raktár alapterülete legalább 100 m². A dohánytároló adóraktárban az adójegy felhelyezése kézi úton történhet.

(5) Az üzemi dohánygyártmányraktárba nem saját előállítású dohánygyártmány legfeljebb az egy naptári év alatt előállított saját gyártású dohánygyártmány 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente.

(6) Dohánygyártmány gyártására alkalmas gépet és egyéb eszközt kizárólag adóraktári engedéllyel rendelkező dohányüzem vagy dohánygyár tarthat birtokában, csak részére lehet értékesíteni, importálni.

Az adójegyen feltüntetett ár

101. § A dohánygyártmány a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység keretében csak az adójegyen feltüntetett áron értékesíthető, attól eltérni nem lehet.

Az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok általános forgalmi adóztatásával összefüggő egyéb szabályok

102. § (1) Az az általánosforgalmiadó-alany, aki (amely) az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékesítése után e törvény rendelkezései szerint köteles az általános forgalmi adót fizetni, e tevékenysége tekintetében az áfatörvénynek a tételes általányadózáásra, valamint az alanyi adómentességre vonatkozó rendelkezéseit nem alkalmazhatja.

(2) Az általánosforgalmiadó-alany az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékesítése tekintetében az áfatörvényben meghatározott számlaadási kötelezettségének olyan módon tesz eleget, hogy ezen termékértékesítéséről kibocsátott számlában, egyszerűsített számlában nem tüntethet fel áthárított általános forgalmi adót, felszámított általánosforgalmiadó-mértéket és annak az általános forgalmi adót is tartalmazó ellenértékre vetített százalékértékét, továbbá - a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység keretében végzett termékértékesítés kivételével - a termék megnevezése mellett tájékoztató adatként fel kell tüntetnie az értékesített dohánygyártmány adójegyén szereplő kiskereskedelmi eladási árat is.

(3) Az általánosforgalmiadó-alany az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékesítése tekintetében - az áfatörvény alkalmazásában - adólevonásra jogosító termékértékesítést végez, és - az áfatörvény visszaigénylésre jogosító feltételei szempontjából - az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékesítéséből származó, az általános forgalmi adót nem tartalmazó ellenérték a visszaigénylésre jogosító adóköteles termékértékesítés összesített adóalapjába tartozónak tekinthető.

(4) Az az általánosforgalmiadó-alany, aki (amely) általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettségét az áfatörvény bolti kiskereskedelmi tevékenységre vonatkozó különleges adózási módjával állapítja meg, jogosult arra, hogy az így adódó általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettségét általánosforgalmiadó-bevallási időszakonként az alábbi összeggel csökkentse:

$$F_{cs} = [(B_{Ny(d)} + B_{F(d)} - B_{Z(d)}) : (B_{Ny} + B_F - B_Z)] \times \acute{E} \times (A_{(d)} : 100), \text{ ahol}$$

F_{cs} : az általánosforgalmiadó-bevallási időszakonként fizetendő általános forgalmi adót csökkentő összeg;

$B_{Ny(d)}$: az adójeggyel ellátott dohánygyártmánynak a nyitó bolti kiskereskedelmi készlete;

$B_{F(d)}$: az adójeggyel ellátott dohánygyártmánynak az általánosforgalmiadó-bevallási időszakban továbbértékesítési célra történt beszerzése;

$B_{Z(d)}$: az adójeggyel ellátott dohánygyártmánynak a záró bolti kiskereskedelmi készlete;

B_{Ny} : a nyitó bolti kiskereskedelmi készlet összesen;

B_F : az általánosforgalmiadó-bevallási időszakban továbbértékesítési célra beszerzett termékek összesen;

B_Z : a záró bolti kiskereskedelmi készlet összesen;

\acute{E} : a bolti kiskereskedelmi tevékenységből származó, az általánosforgalmiadó-bevallási időszakban ténylegesen elért bevétel;

$A_{(d)}$: a 97. § (4) bekezdés szerinti százaléktérték.

(5) A (4) bekezdés szerinti számítási módnál az áfatörvény bolti kiskereskedelmi tevékenységre vonatkozó különleges adózási mód alkalmazását szabályozó melléklete szerinti egyéb rendelkezéseket figyelembe kell venni.

(6) A (4) bekezdés szerinti számítási mód alkalmazásának feltétele, hogy az általánosforgalmiadó-alany nyilvántartásában az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékét elkülönülten szerepeltesse.

HARMADIK RÉSZ

XVI. Fejezet

JÖVEDÉKI TERMÉKEK KERESKEDELME, EXPORTJA-IMPORTJA SZABADFORGALOMBAN

103. § (1) Az 52. § (1) bekezdése szerinti ásványolajtermékkel - kivéve az egyéb ellenőrzött ásványolajat 1 liter vagy annál kisebb kiszerelésben, illetve a 25 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű palackba töltött cseppfolyósított szénhidrogént - és az egyéb jövedéki termékkel - kivéve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti terméket -, valamint az 50. § (4)-(5) bekezdése szerinti megfigyelt termékkel (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban az előbbiekkal együtt: jövedéki termék) szabadforgalomban kereskedni, e jövedéki termékeket exportálni és importálni, szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméket (ideértve a megfigyelt terméket is) a Közösségen belüli forgalomban értékesíteni vagy onnan beszerezni csak az e törvényben meghatározott engedéllyel lehet.

A módosítás szerinti új alkoholtermékekre nem kell alkalmazni a Jöt.-nek a jövedéki termékek kereskedelmére, exportjára, importjára vonatkozó szabályait. (A jövedéki ellenőrzés azonban természetesen e termékek esetében is folytatható.)

Az E85 forgalmazására ugyanazok a szabályok érvényesek, mint a többi üzemanyagéra, így - hasonlóan pl. a biodízelhez - az E85 üzemanyagtöltő állomáson csak abban az esetben forgalmazható, ha ahhoz jövedéki engedélyt váltanak ki.

(2) E törvény alkalmazásában:

1. *jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység,*

a) a fűtőolaj értékesítés céljából történő beszerzése, készletezése és értékesítése,

b) az 52. § (1) bekezdés a), b), d), - a 0 adómérték alá tartozó termék kivételével - f), g) pontja szerinti jövedéki termékeknek és a biodízelnak (a továbbiakban: üzemanyagok) nem üzemanyagtöltő állomáson, a 2710 19 41, 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú gázolajnak nem kiskereskedelmi tárolótelepen vagy nem üzemanyagtöltő állomáson történő értékesítése, a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel;

c) a szabadforgalomba bocsátott, az e bekezdés a) és b) pontjában nem említett egyéb jövedéki termék belföldön történő beszerzése, készletezése és továbbforgalmazók részére történő értékesítése, a (3)-(6) bekezdésben foglalt eltéréssel;

d) a szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék bértárolása, kivéve az üzemi motorikusgáztöltő-állomás tárolótartályának az üzemeltetővel egy telephelyen működő személy részére szerződés alapján végzett bértárolást;

e) jövedéki termék gazdasági tevékenység keretében, kereskedelmi vagy felhasználási céllal vagy egy közjogi intézmény céljaira más tagállamból, nem közösségi adófelfüggesztési eljárás keretében történő behozatala vagy gazdasági tevékenység keretében más tagállamba történő kivitele, nem értve ide a jövedéki termék adóraktár-engedélyes általi kivitelét, adóraktár-engedélyes vagy felhasználói engedélyes általi behozatalát, jövedéki terméknek jogi személyek és jogi személyiség nélküli szervezetek által történő, a 29. § (2) bekezdés alapján nem gazdasági célú beszerzésnek minősíthető behozatalát vagy ilyennek minősíthető kivitelét, továbbá a jövedéki termék csomagküldő kereskedelem keretében történő behozatalát, kivitelét (a továbbiakban: közösségi kereskedelmi tevékenység);

2. *nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:* a (4)-(6) bekezdésben foglalt eltéréssel a szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméknek nem az 1. pont szerinti jövedéki engedélyes kereskedelmi, vagy nem a 3. pont szerinti exporttevékenység keretében történő beszerzése, készletezése és értékesítése, az e bekezdés 1. pontjának e) alpontjában és 3. pontjában említett kivételekkel;

3. *export- és importtevékenység:* az a tevékenység, amelynek során a személy jövedéki termék harmadik országból történő behozatalát vagy harmadik országba történő kivitelét gazdasági tevékenység keretében saját nevében végzi, kivéve

a) a 9. § (1)-(2) bekezdésében foglalt adómentes termék behozatalát,

b)

c) a jövedéki termék jogi személyek és jogi személyiség nélküli szervezetek által történő, a 29. § (2) bekezdés alapján nem gazdasági célú beszerzésnek minősíthető behozatalát vagy ilyennek minősíthető kivitelét,

A törvény a gyakorlat által felszínre hozott problémák alapján módosítja a jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység meghatározását. Kiveszi a jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységnek minősülő bértárolás fogalmából az üzemi motorikusgáz-töltő állomás tárolótartályában végzett olyan bértárolást, amelyet az üzemeltetővel egy ipartelepen működő cég részére szerződés alapján végeznek. Nem kell jövedéki engedélyt szerezni továbbá a tagállamból bonyolított beszerzésre abban az esetben, ha a beszerzés célja nem továbbértékesítés, hanem felhasználás. Ugyancsak kikerült a jövedéki engedélyköteles tevékenység köréből, ha a jövedéki terméket adóraktár-engedélyes adózottan visz ki másik tagállamba. Exportnak és importnak csak a gazdasági tevékenység keretében bonyolított kivitel, illetve behozatal minősül a törvény szerint. Mind a jövedéki engedélyes tevékenység, mind az export-, import tevékenység engedélykötelezettségénél nem kizárólagosan a törvényben meghatározott kereskedelmi mennyiségeket kell figyelembe venni, hanem a magáncélú és a gazdasági célú beszerzések elhatárolására adott valamennyi kritériumot.

d) az ideiglenes behozatali vám eljárás jogcímén jövedéki termék kiállításra történő behozatalát,

e) az átviteli rendeltetésű (tranzit) jövedéki terméknek belföldön történő átszállítását,

f) a jövedéki terméknek harmadik országban szolgálatot teljesítő magyar fegyveres erők szolgálati helyéről a Magyar Honvédség által harmadik országból történő visszaszállítását;

4. *üzemanyagtöltő állomás:* az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített kútoszloppal és az illetékes hatóság által engedélyezett és hitelesített tárolótartállyal, illetve a sűrített gáz és a cseppfolyósított gáz esetében térfogat- vagy tömegárammérővel és összegzővel ellátott kiskereskedelmi elárusítóhely;

5. *üzemi motorikusgáztöltő-állomás:* az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített kútoszloppal és az illetékes hatóság által engedélyezett tárolótartállyal ellátott, a cseppfolyósított szénhidrogén kizárólag nem közúti járművekben, üzemen belüli felhasználás céljából történő kiszolgáltatását végző felhasználói hely;

6. *kútoszlop:* üzemanyagok, folyékony tüzelőanyagok kimérésére használatos, helyhez kötött, egy vagy több kimérőhelyes, egy szerkezeti egységbe épített, az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített átfolyásmérővel és összegzővel ellátott berendezés;

7. *kiskereskedelmi tárolótelep*: a tüzelőolajnak - az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített átfolyásmérővel és összegezővel, ólomzárral ellátott mérőműszeren keresztül - tárolótartályból, végső fogyasztók részére történő értékesítésére szolgáló elárúsítóhely;

8. *üzlethelyiség*: a szilárd, térelemekkel körülhatárolt, a talajjal egybeépített vagy a talajhoz rögzített, tartós használatra szolgáló nyílt árusítású, rendszeresen nyitva tartó kiskereskedelmi elárúsítóhely, ideértve az e feltételeknek megfelelő pavilont, továbbá a munkahelyi éttermet és büfét, az üzemanyagtöltő állomást, közforgalmú repülőteret, vasúti és hajóállomás területén üzemeltetett elárúsítóhelyet.

(3) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. pontjának *c*) alpontja alá tartozó tevékenységnek a külön jogszabályban meghatározott esetekben és eljárás keretében a jövedéki terméknek nem jövedéki engedélyes kereskedők közötti nem rendszeres értékesítése, átadása, apportálása.

(4) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. pontjának *c*) alpontja, illetve 2. pontja alá tartozó tevékenységnek a jogi személy, a jogi személyiség nélküli szervezet és a természetes személy árverésen történő szőlőbor értékesítése vagy beszerzése, legfeljebb 45 liter mennyiségig, valamint a szőlőbor árverést szervező személy tevékenysége. A szőlőbor árverésének helyét és időpontját az árverést szervező személy köteles a vámhatósághoz előzetesen bejelenteni.

(5) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. pontjának *a*)-*c*) alpontja és 2. pontja alá tartozó tevékenységnek a felhasználásra beszerzett, de ezt követően igazoltan feleslegessé vált ásványolajtermék vámhatósági felügyelet mellett történő nem rendszeres értékesítése.

(6) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. pontjának *b*) alpontja, illetve 2. pontja alá tartozó tevékenységnek az üzemanyagkártyával értékesített (beszerzett), felhasznált üzemanyag utólagos, pénzügyi-technikai jellegű elszámolása, feltéve, ha az elszámolásról a felek írásban megállapodtak.

(7) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. pontjának *a*)-*c*) alpontja és 2. pontja alá tartozó tevékenységnek a jövedéki engedély megszűnését követően a készleten maradt jövedéki terméknek vámhatósági felügyelet mellett történő értékesítése.

104. § (1) A jövedéki termék szabadforgalomban végzett jövedéki engedélyes kereskedelme, szabadforgalomból történő exportálása, szabadforgalom számára történő importálása a vámhatóság által kiadott jövedéki engedéllyel történhet.

(2) A jövedéki engedélyre jogosult az a személy,

a) aki - az (5) és (8)-(11) bekezdésben foglalt eltéréssel - az ásványolajtermékek esetében 120 millió Ft, az egyéb jövedéki termékek esetében 22 millió Ft jövedéki biztosítékot nyújt,

b) aki könyvvizetési kötelezettségének a kettős könyvvizetés szabályai, illetve az egyéni vállalkozó és az Szja törvény szerinti mezőgazdasági östermelő esetében az Szja törvény rendelkezései szerint tesz eleget, és olyan nyilvántartási, bizonylati rendszert alkalmaz, hogy annak alapján a forgalmazott jövedéki termék mennyiségi számbavétele ellenőrizhető,

c) aki nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt,

d) akinek a vámhatóság, az adóhatóság felé nincs meg nem fizetett vám- vagy adó tartozása, társadalombiztosítási járulék tartozása, kivéve, ha arra részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek, továbbá, aki nyilatkozik arról, hogy egyéb köztartozása sem áll fenn.

(3) Nem adható engedély, ha az engedélyt kérelmező természetes személyt vagy a szervezet vezetőjét, vezető tisztségviselőjét gazdasági bűncselekmény vagy a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélték, és a kérelem benyújtásakor még nem mentesült a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos következmények alól.

(4) A jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységre (kivéve a nem saját számlára végzett közösségi kereskedelmi tevékenységet, illetve a jövedéki termék más tagállamba történő kivitelét) és a saját számlára végzett importtevékenységre szóló jövedéki engedély (2) bekezdésben foglaltakon túli feltétele, hogy a kérelmező

a) az 52. § (1) bekezdés *a*)-*e*) pontja szerinti ásványolajtermék esetében - a nem ömlesztett formában történő beszerzés kivételével - telephelyenként legalább 500 m³ űrtartalmú, az illetékes hatóság által hitelesített és engedélyezett, a talajjal egybeépített vagy a talajhoz rögzített tárolótartállyal vagy tárolótartályban tárolóterfoggal (a továbbiakban: tárolótartály),

b) az 52. § (1) bekezdés *f*) pontja szerinti cseppfolyósított gáz esetében telephelyenként 300 m³ űrtartalmú, a talajjal egybeépített vagy a talajhoz rögzített tárolótartállyal,

c) az alkoholdermék, a sör, a pezsgő, a köztes alkoholdermék, a bor és a dohánygyártmány esetében telephelyenként legalább 100 m² alapterületű, szilárd térelemekkel körülhatárolt raktárhelyiséggel, a nem palackozott alkoholdermék forgalmazásához legalább 100 m³ űrtartalmú, helyhez kötött tárolótartállyal is rendelkezzen.

(5) Az adóraktár engedélyese, illetve a bejegyzett kereskedő által a szabadforgalomban folytatott jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységre a (2) bekezdés a) pontja szerinti jövedéki biztosítékot nem kell külön teljesíteni, amennyiben azt az adóraktárra, illetve a bejegyzett kereskedői tevékenységre nyújtott jövedéki biztosíték összege meghaladja. Ellenkező esetben a kereskedelmi jövedéki engedély megadásához, illetve érvényességéhez a különbözetre kell jövedéki biztosítékot nyújtani.

(6) Amennyiben az importáló az importált jövedéki termékét jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység keretében értékesíti, vagy a jövedéki engedélyes kereskedő a jövedéki termékét exportálja, a (2) bekezdés a) pontja szerinti jövedéki biztosítékot csak az egyik tevékenysége után kell nyújtania.

(7) Ha a jövedéki engedélyes kereskedő, az exportáló és az importáló ásványolajat és egyéb jövedéki terméket egyaránt forgalmaz, exportál, importál, a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott jövedéki biztosítékot 142 millió forint összegben kell teljesíteni.

(8) Nem kell jövedéki biztosítékot nyújtania annak a jövedéki engedélyes kereskedelmi, export- és importtevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnek, amely az Áht. alapján a kincstári finanszírozás körébe tartozik.

(9) Ha az importáló vagy a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő kizárólag olyan jövedéki terméket importál vagy hoz be más tagállamból, amelynek adómentes beszerzésére keretengedéllyel is rendelkezik, jövedéki biztosítékot csak a keretengedélyhez kapcsolódóan kell nyújtania. Ha az importáló, illetve a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő kizárólag egyéb ellenőrzött ásványolajat vagy megfigyelt terméket importál, illetve hoz be más tagállamból, és egyúttal felhasználói engedéllyel is rendelkezik, jövedéki biztosítékot csak a felhasználói engedélyéhez kapcsolódóan kell nyújtania.

(10) Jövedéki engedélyes tevékenységet

a) kizárólag szőlőborral folytató személynek a jövedéki engedély megszerzéséhez nem kell,

b) kizárólag 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű üzemanyag-adalékkal folytató személynek 1 millió Ft összegben kell jövedéki biztosítékot nyújtania.

A törvény szerint egyrészt a bányákban, másrészt a vízgazdálkodási közfeladatok (pl. belvíz szivattyúzás, kotrás) során a közutakat nem használó gépekben, illetve berendezésekben felhasznált, belföldi előállítású biodízelre a felszámítandó 85 Ft/liter jövedéki adóból literenként - figyelemmel az Unió által az ilyen felhasználásoknál előírt minimumadó követelményre - 79 Ft adó visszaigényelhető. Ez a lépés a felhasználási célhoz kötött adókedvezmények kiterjesztése révén segíti az előállított biodízel - üzemanyagba keverésén kívüli - felhasználását.

(11) Mentesül a (2) bekezdés a) pontja szerinti biztosítéknyújtás és a (4) bekezdés c) pontjában előírt raktárhelyiség feltétele alól

a)

b) az a külön jogszabályban foglaltak szerint gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenység folytatására jogosító engedéllyel rendelkező személy, aki a Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott benzint és alkoholterméket forgalmaz.

(12) Az országos közforgalmú vasút üzemeltetője mentesül a (4) bekezdés a) pontjában előírt feltétel teljesítése alól, ha a gázolajat kizárólag a vasúti pályához kötött járművek, munkagépek vasúti szállítási főtevékenységhez közvetlenül kapcsolódó üzemeltetése céljára értékesíti.

(13) A jövedéki engedélyes kereskedő, az importáló és az exportáló által nyújtandó jövedéki biztosítékra a 38. § (5) és (11) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell. A jövedéki biztosíték érvényesítésére a vámhatóság a jogerősen megállapított jövedéki bírságtartozás esetén - külön végzés nélkül - jogosult.

(14) A jövedéki engedély megszűnik, ha

a) a jövedéki engedélyes természetes személy meghal, kivéve, ha özvegye vagy örököse a kereskedelmi, export-import tevékenység folytatásának szándékát az esemény bekövetkezését követő 30 napon belül a vámhatósághoz bejelenti, és az e törvényben előírt feltételeknek megfelel;

b) a jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet jogutód nélkül megszűnik;

c) az engedélyt visszaadják;

d) az engedélyt a vámhatóság visszavonja.

(15) A vámhatóság a jövedéki engedélyt visszavonja, amennyiben

a) a jövedéki engedélyes kereskedő, exportáló, importáló ellen felszámolási eljárás indult,

b) a jövedéki engedélyes kereskedő, exportáló, importáló az adóhatósághoz, illetve a vámhatósághoz teljesítendő adóbevallási, adófizetési, társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettségét vagy vámtartozását a határidőt, illetve az esedékességet 60 nappal meghaladóan késedelmesen teljesítette, vagy azt követően sem teljesítette, vagy az

adóhatóság a vizsgált időszakra vonatkozó adókötelezettség 10 százalékát meghaladó adóhiányt jogerősen állapít meg, és a magatartás jellegére tekintettel az adóbírság mérséklését az Art. 171. §-ának (2) bekezdése kizárja,

c) a 104. § (2) bekezdés a), b) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek,

d) a 105. §-ban, a 106. § (8), (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseket a jövedéki engedélyes kereskedő ismételtlen megsérti.

(16) A jövedéki engedélyes kereskedő, exportáló, importáló köteles az engedélye eredeti példányát és annak hiteles másolatait a visszavonást, illetve a tevékenység megszüntetését követő 5 munkanapon belül a vámhivatal részére visszaszolgáltatni.

(17)

105. § (1) A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket - a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel - csak adóraktárból (ideértve a megszünt adóraktárt a megszűnését követő 30 napig), jövedéki engedélyes kereskedőtől, jövedéki engedéllyel rendelkező importálótól, felhasználói engedélyestől, valamint - a (2) bekezdés szerint - tagállamból szerezhet be, tarthat készleten és értékesíthet tovább.

(2) A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket csak a 27. és 28. §, az egyéb ellenőrzött ásványolaj és megfigyelt termék esetében, továbbá a 62. § rendelkezéseinek betartásával szerezhet be tagállamból vagy értékesíthet tagállamba.

(3) A jövedéki engedélyes kereskedő egyéb ellenőrzött ásványolajterméket 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésben, valamint az adózott biodízel és az adózott, 5 liter vagy annál kisebb kiszerezésben forgalmazott üzemanyag-adalék kivételével megfigyelt terméket - a 62. § (7) bekezdésében foglalt eltéréssel - nem forgalmazhat.

(4) Végelszámolás, illetve felszámolás keretében megvásárolt vagy a követelés (tartozás) fejében átvett, hatóságok által elkobzott, valamint lefoglalt és előzetesen értékesíthető, vagy a vámraktárból a vámhatóság által értékesített jövedéki termék beszerzése és továbbforgalmazása is megengedett a jövedéki engedélyes kereskedő által, feltéve, hogy adófizetési kötelezettségét e törvény szerint teljesítette.

(5) Az 52. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti, az egyéb motorikus célú felhasználása esetén előírt adómértékkel beszerzett cseppfolyósított szénhidrogén jövedéki engedélyes kereskedő által végzett tartályos értékesítésére az 58. § (11) bekezdésének rendelkezését kell értelemszerűen alkalmazni.

106. § (1) A jövedéki engedélyes kereskedőnek a beszerzett, az értékesített és a készleten lévő jövedéki termék eredetét, származását hitelt érdemlően igazolnia kell. A jövedéki engedélyes kereskedő - az 5,5 térfogatszázaléknál alacsonyabb alkoholtartalmú, legfeljebb 0,33 literes kiszerezésű termék kivételével - az alkoholdermék - a 73. § (2) bekezdésében foglalt eltéréssel - csak zárjeggyel és - a 73. § (10) bekezdésében foglalt eltéréssel, illetve a gyógyszer-nagykereskedelem kivételével - 2 liter ürtartalmat el nem érő göngyölegben, a dohánygyártmányt csak adójeggyel, a bort csak palackos kiszerezésben, illetve a szőlőbort hivatalos zárral ellátott kannás kiszerezésben is beszerezheti, készletezheti, értékesítheti.

(2) A jövedéki engedélyes kereskedőnek a beszerzéseiről és értékesítéséről, valamint a napi zárókészletéről - telephelyenként és összesítve - folyamatosan mennyiségi nyilvántartást (a továbbiakban: jövedéki nyilvántartás) kell vezetnie. A jövedéki nyilvántartást a vámhivatal által elfogadott és hitelesített külön nyomtatványon (úrlapon) kell vezetni, és a beszerzés, az értékesítés adatait havonta, a tárgyhoz végén összesíteni. A jövedéki engedélyes kereskedő mentesülhet a külön nyomtatványon (úrlapon) történő nyilvántartás-vezetés alól, ha bizonylati rendjét, hagyományos vagy számítógépes nyilvántartását úgy alakítja ki, hogy annak alapján az előírt számbavétel teljesül. A jövedéki nyilvántartás adatai számítógépes adathordozón tárolhatók. A vámhatóság kérésére a jövedéki nyilvántartás adatait rendelkezésre kell bocsátani.

(3) A jövedéki engedélyes kereskedő dohánygyártmány, alkoholdermék, bor, pezsgő, köztes alkoholdermék és sör árukészletének továbbforgalmazók, továbbá a tüzelőolajnak, a gázolajnak és a légi járművek üzemanyagának végfelhasználók részére, gépjárműről történő helyszíni értékesítése, kiszolgálása (a továbbiakban: terítőjárat) a külön jogszabályban meghatározott rendelkezések szerint megengedett.

(4) A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket

a) kizárólag olyan számla kibocsátásával értékesíthet, amelynek az áfatörvényben meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell a jövedéki engedélye számát, a vevő adóigazgatási azonosító számát és - ha a vevő kereskedő - az e törvényben előírt engedélye számát is, továbbá a fűtőolaj mezőgazdasági östermelőnek történő értékesítése esetén az előbbieken kívül a vevő östermelői igazolványának számát,

b) szállítólevéllel szállíthat.

(5) A szállítólevél szigorú számadású bizonylat, amelyen fel kell tüntetni

a) a jövedéki termék mennyiségi adatait;

b) a kiszállítás és az átvétel időpontját;

c) a szállítás célját (áttárolás, értékesítés, terítőjárat);

d) a szállítás rendeltetési helyét (címét, címzettjét, a terítőjárat értékesítési körzetét).

Szállítólevélként elfogadható a (4) bekezdés a) pontja szerinti számla is, amennyiben az tartalmazza az e bekezdésben meghatározott adatokat.

(6) A jövedéki engedélyes kereskedő a raktárhelyiségét, illetve tárolótartálya telephelyét nem jövedéki engedélyes kereskedelmi elárusítóhelyként akkor használhatja, ha

a) a jövedéki engedélyes és nem jövedéki engedélyes tevékenysége kereskedelmi készletéről, annak változásáról (beszerzés, értékesítés) cikkelemenkénti mennyiségben és értékben olyan számítógépes jövedéki nyilvántartást vezet, amelyből az adatok a jövedéki ellenőrzéshez tevékenységenként külön-külön és összesítve bármikor rendelkezésre állnak;

b) a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenysége keretében a jövedéki terméket - ha törvény másként nem rendelkezik - a 110. § (5) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiség elérése esetén - amennyiben a vevő kéri - olyan számlát vagy egyszerűsített számlát bocsát ki, amely az áfatörvényben előírt adatokon kívül a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas” szöveget tartalmazza;

c) az a) pont szerint kialakított jövedéki nyilvántartás vezetésével a vámhatóság előzetesen egyetértett, és azt jóváhagyta.

(7) A jövedéki engedélyes kereskedőnek a belföldön értékesített jövedéki termékről vevőként olyan nyilvántartással kell rendelkeznie, amely tartalmazza

a) az értékesített termék megnevezését, számla szerinti értékét és mennyiségét, a számla számát,

b) a vevő nevét, székhelye (telephelye) címét, adóazonosító számát és - kereskedő vevő esetén - az e törvény szerinti engedélye számát,

c) a vásárlás és a teljesítés (kiszállítás) időpontját.

A nyilvántartás adatai számítógépes adathordozón tárolhatók, a vámhatóság kérésére azokat rendelkezésre kell bocsátani.

(8) A jövedéki engedélyes kereskedő a 103. § (1) bekezdésében megjelölt ásványolajterméket készpénzfizetéssel nem szerezhet be és - kivéve a 0 adómérték alá tartozó termékek természetes személy részére történő értékesítését - nem értékesíthet, a nem jövedéki engedélyes kereskedő nem vásárolhat, illetve a fűtőolajat a jövedéki engedélyes kereskedő kizárólag olyan vevőnek értékesíthet - a (10) bekezdés szerinti eset kivételével -, aki az ellenértéket a saját nevére szóló bankszámlájáról egyenlíti ki.

(9) A (8) bekezdés alá nem tartozó jövedéki engedélyes kereskedő a jövedéki termék beszerzését és jövedéki engedélyes kereskedőnek történő továbbértékesítését készpénzfizetéssel nem végezheti, kivéve a szőlőbor e törvény szerinti kereskedelmi mennyiséget el nem érő mennyiségben történő beszerzését és továbbértékesítését.

(10) Amennyiben a fűtőolajat mezőgazdasági őstermelő részére értékesítik, a mezőgazdasági őstermelő köteles a jövedéki engedélyes kereskedőnek az őstermelői igazolványát bemutatni.

(11) A Magyar Közlönyben kihirdetett nemzetközi szerződés alapján a külföldi államok fegyveres erőinek ellátására az Országgyűlés vagy a Kormány által kijelölt szervezet a jövedéki termékek e tevékenységgel összefüggő jövedéki engedélyes kereskedelme, exportja, importja esetén a (2) és (7) bekezdés szerinti nyilvántartások vezetését a külön jogszabályban foglalt rendelkezések alapján teljesíti.

107. § (1) A közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő e tevékenységéről külön nyilvántartást köteles folyamatosan vezetni, amely tartalmazza a tagállamba értékesített és a tagállamból beszerzett jövedéki termék megnevezését és mennyiségét, az értékesítésről, illetve a beszerzésről kiállított számla számát, a Közösségen belüli szállításhoz alkalmazott kísérő okmány megnevezését és azonosító számát, a tagállami vevő és a tagállam megjelölését, továbbá az adó visszaigénylésére, illetve megfizetésére vonatkozó adatokat. Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiserelésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék beszerzéséről, értékesítéséről, valamint nyitó- és zárókészletéről a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedőnek a jövedéki nyilvántartás havi zárása alapján jelentést kell készítenie, melyet a tárgyhót követő hó 15-éig be kell nyújtania a vámhatósághoz.

(2) A közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő a más tagállamból beszerzett jövedéki termék eredetét csak az áfatörvény szerint az ilyen esetre előírt adattartalmú számlával vagy a 28. § szerinti kísérő okmánnyal igazolhatja.

108. § (1) Az exportáló és a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő zárjeggyel ellátott alkoholterméket, illetve - az áruminta kivételével - adójeggyel ellátott dohánygyártmányt nem exportálhat, illetve nem szállíthat ki más tagállamba, kivéve, ha a zárjegyet, az adójegyet felülragasztással érvényteleníti. Az exportáló az exporttevékenységéről külön nyilvántartást köteles folyamatosan vezetni, amely tartalmazza az exportált termék megnevezését és mennyiségét, az exportszámla számát, a vámokmány megnevezését és azonosító számát, a külföldi vevő és a rendeltetési ország megjelölését, a vámhivatal által végzett kiviteli ellenőrzés, valamint a vámhatáron való kiléptetés időpontját.

(2) Az importáló az importtevékenységéről külön nyilvántartást köteles folyamatosan vezetni, amely tartalmazza az importált termék megnevezését és mennyiségét, az importszámla számát, a vámokmány megnevezését és azonosító számát, a vámhatáron történt belépés és a vámjogi szabadforgalomba bocsátás időpontját, az importált termék készletre vételének időpontját, valamint a beszerzés céljának (feldolgozás, továbbértékesítés) megjelölését. Az importáló az importált és belföldön értékesített jövedéki termékről a 106. § (7) bekezdésében előírtak szerint bevönyilvántartást köteles vezetni.

A jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységhez - ide értve a közösségi kereskedelmi tevékenységet is -, továbbá a jövedéki termékek exportálásához, importálásához a vámhatóság által kiadott jövedéki engedély szükséges. A jövedéki engedély feltétele a jövedéki biztosíték nyújtása, az adókapcsolatok rendezettsége, a törvényben előírt könyvvezetési kötelezettség, személyi garanciák. Feltétel továbbá - néhány kivétellel - bizonyos tárolókapacitás, illetve raktárkapacitás megléte.

A jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység, és a jövedéki termékek exportálása-importálása esetén a jövedéki termékek készletének és mozgásának ellenőrizhetősége érdekében jövedéki nyilvántartást, továbbá bevönyilvántartást kell vezetni. A termékeket szállítólevél kíséretében lehet szállítani. A törvény szabályozza a jövedéki termékek jövedéki engedélyes és nem jövedéki engedélyes kereskedelmének ugyanazon a telephelyen való folytatása esetén megkövetelt, az ellenőrizhetőséget biztosító feltételeket.

A törvény szerint a jövedéki engedélyes kereskedők kereskedelmi forgalomban (továbbértékesítés vagy végső felhasználás céljára) megfigyelt terméket és 5 liter/kg-nál nagyobb kizserelésben egyéb ellenőrzött ásványolajat nem értékesíthetnek (ezeket kizárólag adóraktár engedélyesek vagy felhasználói engedélyesek részére lehet értékesíteni).

A törvényben új előírásként jelenik meg a közösségi kereskedelmi tevékenységet (is) folytató jövedéki engedélyes kereskedő által az e tevékenységével összefüggésben teljesítendő nyilvántartás-vezetési, és az egyéb ellenőrzött ásványolaj, valamint a megfigyelt termék beszerzéséről a jelentési kötelezettség.

109. § (1) Jövedéki termékek szabadforgalomban végzett nem jövedéki engedélyes kereskedelme - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel és a gyógyszerárak kivételével - kizárólag az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló jogszabályban meghatározott, az üzlet helye szerinti illetékes település jegyzője által kiadott működési engedély birtokában lehetséges, ha

a) a működési engedély olyan kiskereskedelmi, vendéglátó-ipari, illetve kereskedelmi szálláshely üzletkörre szól, amelyben a jogszabály jövedéki termékek forgalmazását megengedi, és

b) a nem jövedéki engedélyes kereskedő a tevékenységét üzlethelyiségben (üzemanyag értékesítése esetén üzemanyag-töltő állomáson, folyékony tüzelőanyag értékesítése esetén üzemanyag-töltő állomáson vagy kiskereskedelmi tárolótelepen), illetve a mozgóbolton keresztül történő értékesítés esetén a (4)-(6) bekezdésben foglaltak szerint folytatja.

A Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott benzín és alkoholtermék nem jövedéki engedélyes kereskedelmét a gyógyszerárak létesítéséről és működésük egyes szabályairól szóló törvényben meghatározott gyógyszerár folytathatja.

(2) Jövedéki termék közvetlen végső fogyasztóknak történő értékesítése a vasúti étkezőkocsiban és büfében, a nemzetközi autóbuszjáraton, a személyhajó éttermében és büféjében, a belföldi polgári repülőgépjáraton, továbbá a dohánygyártmányok vonatkozásában a 2000 főnél kisebb népességszámú településen (lakott helyen) a postai szolgáltatást nyújtó szolgáltatóhelyiségben is megengedett.

(3) A jegyző a jövedéki termékek nem jövedéki engedélyes kereskedelmi forgalmazására jogosító működési engedélyek listáját és az engedélyek jogszabály szerint nyilvántartásba vett adatait rendszeresen átadja a vámhatóságnak, és folyamatosan értesíti a bekövetkező változásokról.

(4) A (6) bekezdésben megnevezett jövedéki termék mozgóbolton keresztül történő értékesítésére a működési engedéllyel rendelkező nem jövedéki engedélyes kereskedő akkor jogosult, ha az üzlethelyisége (több üzlethelyiség működtetése esetén a székhelye) szerint illetékes vámhatóságnak a mozgóbolton keresztül történő értékesítés megkezdését 6 munkanappal megelőzően bejelenti, és a vámhatóság a működési engedélyre történő rájegyzéssel azt és az (5) bekezdés szerinti feltételeket tudomásul veszi.

(5) A (4) bekezdés szerinti bejelentéshez írásban meg kell adni a mozgóboltként üzemelő közúti gépjármű típusát, forgalmi rendszámát, az ellátott települések, értékesítési megállóhelyek, alkalmi rendezvények megnevezését és helyét, azok megközelítésének útvonalát, valamint a településenként, megállóhelyenként előre meghatározott nyitvatartási időt. Az alkalmi rendezvényeken való árusítás vámhatóság általi jóváhagyásához be kell mutatni az egyéb jogszabályokban meghatározott engedélyeket is.

(6) A jövedéki termék értékesítésére szolgáló mozgóboltnak az a forgalmi rendszámmal ellátott közúti gépjármű minősül, amely

a) az üzemanyagnak kizárólag a hivatalosan meghirdetett technikai sportversenyeken (motor-, autó-, repülő-, motorcsónak versenyeken) történő értékesítése esetén, továbbá a tüzelőolaj és a propán vagy propán-bután gáz értékesítése esetén a vevőnek a felhasználás helyszínén történő kiszolgáltatását végzi, és olyan tartállyal van összeszerelve (tankautó), amely az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített, ólomzárral ellátott mérőműszeren (átfolyásmérőn), kiszolgálótömlőn és pillanatelzárón keresztül méri ki a terméket;

b) dohánygyártmány, alkoholdermék, bor, sör, pezsgő, köztes alkoholdermék értékesítése esetén szilárd alapanyagú térelemekkel körülhatárolt, zárt légtérrel rendelkező olyan tehergépjármű (autóbusz), amelyben a terméket eladótérben vagy utcán át szolgálják ki, és amely a kis- és tanyatelepülések ellátására, alkalmi rendezvényeken történő értékesítésre szolgál.

110. § (1) A nem jövedéki engedélyes kereskedő a jövedéki termék beszerzésekor a működési engedélyét, illetve annak hiteles másolatát az eladó kérésére köteles bemutatni.

(2) A nem jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket csak adóraktárból, jövedéki engedéllyel rendelkező kereskedőtől és importától, felhasználói engedéllyestől, továbbá - kizárólag a 103. § (3) bekezdés szerinti esetben - nem jövedéki engedélyes kereskedőtől is beszerezhet. A nem jövedéki engedélyes kereskedő beszerzései esetén alkalmazni kell - értelemszerűen - a 105. § (2)-(4) bekezdésének rendelkezéseit is.

(3) A nem jövedéki engedélyes kereskedő köteles a beszerzett, az értékesített és a készleten lévő jövedéki termék eredetét, származását hitelt érdemlően igazolni.

(4) A nem jövedéki engedélyes kereskedő az (5) bekezdésben meghatározott kereskedelmi mennyiséget elérő mennyiségű jövedéki termékre - amennyiben a vevő kéri - olyan számlát vagy egyszerűsített számlát bocsát ki, amely az áfatörvény szerinti adattartalmon kívül a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas” szöveget is tartalmazza.

(5) E törvény alkalmazásában kereskedelmi mennyiségűnek:

a) az ásványolajterméknek motorbenzinből a gépjármű üzemanyagtartályán kívül 40 litert, egyéb benzinből 20 litert, petróleumból 50 litert, gázolajból a gépjármű és erőgép üzemanyagtartályán kívül 100 litert, tüzelőolajból 3500 litert, fűtőolajból 3500 kilogrammot, biodízelből 100 litert,

b) a cigaretta 800 darabot,

c) a szivar 200 darabot, a szivarka 400 darabot,

d) a fogyasztási dohány 1000 grammot,

e) a sör 110 litert,

f) a köztes alkoholdermék 20 litert,

g) az alkoholdermék 10 litert,

h) a bor és pezsgő együttesen 90 litert (ebből pezsgő legfeljebb 60 liter)

meghaladó mennyisége minősül.

(6) Az alkoholdermék forgalmazására a 73. § (10) bekezdésében előírt rendelkezéseket a kiskereskedelmi forgalmazás esetén is alkalmazni kell.

(7) Az üzlethelyiség raktárában, továbbá - a vendéglátó-ipari üzlet és a kereskedelmi szálláshely kivételével - az üzlethelyiség eladótérében az alkoholdermék kizárólag bontatlan, zárjeggyel ellátott palackban, a bort bontatlan palackban, a szőlőbort továbbá bontatlan, hivatalos zárral ellátott kannában is lehet tárolni, értékesíteni. A vendéglátó-ipari üzlet és a kereskedelmi szálláshely üzlethelyisége eladótérének kiszolgáltatásra szolgáló részében az 1 liter alatti kiszerezésű alkoholdermékéből és borból választékonként legfeljebb öt-öt, az 1 literes vagy annál nagyobb kiszerezésű alkoholdermékéből és borból választékonként legfeljebb egy-egy bontott palackot, kannát lehet tartani. A kannás kiszerezésű szőlőbor kimérése az eladótér kiszolgáltatásra szolgáló részében az e célra kialakított (használt) kimérő edényből (eszközből) vagy közvetlenül a kannából, 25 litert meghaladó edényzetből történő kimérése esetén italadagoló szerkezeten keresztül vagy a vámhatóság által engedélyezett átfolyásmérővel ellátott szerkezet útján történhet.

A vendéglátóhelyek napi nyilvántartás-vezetési kötelezettségének bevezetését nem előzte meg széles körű, minden részletre kiterjedő egyeztetés. Így a végrehajtás során számos olyan gyakorlati probléma merült fel, ami indokolttá teszi a hatályos szabályozás módosítását

A 2003. évi CXXVII. törvény 110. §-ának (10) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a vonatkozó jogszabály szerinti vendégtátás üzletkörökben kiadott működési engedéllyel rendelkező, nem jövedéki engedélyes kereskedő az alkoholdermék, a sör, a bor, a pezsgő és a köztes alkoholdermék értékesítéséről az üzlethelyiségben külön nyilvántartást köteles vezetni a vámhatóság által hitelesített nyomtatványon, amely helyett a vámhatóság által jóváhagyott számítógépes nyilvántartás-vezetés is alkalmazható. A nyilvántartásban a beszerzett mennyiséget a beszerzést követően haladéktalanul, az értékesített mennyiséget naponta kell bejegyezni, valamint meg kell állapítani a zárókészletet. A beszerzett mennyiséget szállítónként, és azon belül annak a telephelynek a feltüntetésével kell kimutatni, ahonnan a szállítás történt. A mennyiséget

a bontott és a bontatlan palackok, dobozok, kannák, hordók ürtartalom szerinti darabszámának felhíntetésével, illetve a kimérő edényben (eszközben) tárolt bort - 20 literes pontossággal - literben feltüntetve kell a nyilvántartásban szerepeltetni.” A 123. § (4) bekezdés szerint „e törvény 110. §-ának (10) bekezdése 2004. augusztus 1-jén lép hatályba.”

Az Idegenforgalmi Bizottság a parlamenti pártok konszenzusa alapján T/10569. szám alatt 2004. június 11-én törvényjavaslatot nyújtott be a fenti rendelkezés hatálybaléptetésének 2005. január 1-ig történő elhalasztására. A hatályba lépés időpontjának elhalasztását elsődlegesen az indokolta, hogy megfelelő idő álljon az érintett vállalkozások részére a végrehajtásra történő felkészüléshez. Ezen túlmenően szükséges számba venni a végrehajtás során várhatóan jelentkező problémákat, így a későbbi időponttal lehetővé válna, hogy az érintett szakmai szervezetekkel együtt ki lehessen dolgozni az ezek megelőzését, illetve kiküszöbölését elősegítő megoldási módokat.

Mivel azonban ez a törvényjavaslat a parlamenti szünet előtt nem kerülhetett elfogadásra, ezért időközben, augusztus 1-jén hatályba lépett a vitatott rendelkezés.

A kialakult jogi helyzet megoldása érdekében tehát szükséges volt egy új törvényjavaslatot benyújtani, ami lehetővé teszi, hogy a törvényalkotók kidolgozassák a legmegfelelőbb, a szakmai szervezetek által is elfogadható megoldásokat a kérdés rendezésére.

(8) E § (7) bekezdésének rendelkezését a szőlőbornak termelői borkimérés keretében történő értékesítése esetén nem kell alkalmazni.

(9) A vonatkozó jogszabály szerinti vendéglátás üzletkörökben kiadott működési engedéllyel rendelkező, nem jövedéki engedélyes kereskedő elvitelre bort csak palackban vagy hivatalos zárral ellátott kannában forgalmazhat.

(10)

(11) A nem jövedéki engedélyes kereskedő alkoholterméket, bort, sört, pezsgőt, köztes alkoholterméket és dohánygyártmányt alkalmi rendezvényen üzlethelyiségen kívül az értékesítés helye szerint illetékes vámhatósághoz történt előzetes - három munkanappal korábbi - bejelentése alapján is árusíthat, ha ehhez az egyéb jogszabályokban meghatározott engedélyekkel is rendelkezik.

(12) A cigarettát darabonként tilos értékesíteni. A szivar csak akkor értékesíthető darabonként, ha a szivaron az adójegy szivargyűrűként kerül felhelyezésre.

(13) A légi járművek kiszolgálását végző üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő 2710 19 21 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum és a 2710 11 31 vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, 2710 11 41, 2710 11 45 és 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan motorbenzin, 2710 19 41 vámtarifaszámú gázolaj, 2710 19 41, 2710 19 45 vámtarifaszámú tüzelőolaj és az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti üzemanyagcélú cseppfolyósított gáz, valamint a hatályos magyar szabványnak megfelelő biodízel értékesíthető és csak kútoszlopon keresztül. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyagtöltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolajat megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).

(14) A nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep forgalmáról jövedéki terméként külön nyilvántartást köteles vezetni, amelybe naponta, többműszakos üzemelés esetén műszakonként fel kell jegyezni a beszerzett és az értékesített mennyiséget, valamint a napi zárókészletet. A beszerzett mennyiséget szállítónként és azon belül annak a telephelynek a feltüntetésével kell kimutatni, ahonnan a szállítás történt. Az értékesített mennyiséget a kimérőszerkezet elektronikus számlálója szerint, a műszakjelentés alapján, az elektronikus számláló induló és záró állásának feltüntetésével kell megállapítani.

(15) A nem jövedéki engedélyes kereskedő egyéb ellenőrzött ásványolajat 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésben, valamint az adózott biodízel és az adózott, 5 liter vagy annál kisebb kiszerelésben forgalmazott üzemanyag-adalék kivételével megfigyelt terméket nem forgalmazhat.

NEGYEDIK RÉSZ

XVII. Fejezet

JÖVEDÉKI ELLENŐRZÉS ÉS JOGKÖVETKEZMÉNYEK

Jövedéki ellenőrzés

111. § (1) A vámhatóság és az adóhatóság a jövedéki szabályok megtartásának ellenőrzése érdekében

a) a kereskedő üzlethelyiségének, a kereskedelmi raktárának, az üzemanyagtöltő állomásnak, a kiskereskedelmi tárolótelepnek az árukészletét ellenőrizheti, abból szakértői vizsgálat céljára mintát vehet, az e törvényben előírt, külön vezetett nyilvántartásokat, továbbá az üzleti könyveket vizsgálhatja, az árukészlet mennyiségét, eredetét, adózott vagy adózatlan voltát megállapíthatja;

b) ellenőrizheti, hogy a nem jövedéki engedélyes kereskedő az e törvényben előírt számlaadásra vonatkozó kötelezettségének eleget tesz-e, a dohánygyártmányok adójegyén feltüntetett ártól eltérő árat érvényesít-e;

c) ellenőrizheti az e törvényben és a végrehajtási rendeletekben előírt, az a)-b) pontban nem említett egyéb kötelezettségek megtartását.

(2) A vámhatóság az olyan jövedéki termék felderítése érdekében, amely után az adót nem fizették meg,

a) az illetékes vámhatóság vezetőjének végzése alapján beléphet és ellenőrzést folytathat az olyan helyiségben, amelyről azonosított és ellenőrzött forrásból beszerzett adatok, a tevékenység folytatásának körülményei alapján valószínűsíthető, hogy ott ásványolajat, kereskedelmi mennyiségű egyéb jövedéki terméket tartanak, tárolnak vagy jövedéki terméket adóraktári engedély nélkül állítanak elő, illetve adózatlan jövedéki terméket jogellenesen raktároznak,

b) az üzemi és raktárhelyiséget belülről szemrevételezheti, vizsgálhatja, megállapíthatja a jövedéki termék készletét, leltár felvételét rendelheti el,

c) megállapíthatja a járműveket, ellenőrizheti a szállítmányokat, a szállítási okmányokat, megállapíthatja és ellenőrizheti a szállított jövedéki termék mennyiségét, eredetét, adózott vagy adózatlan voltát, a szállítási okmányon az ellenőrzés tényét rögzíti,

d) a jövedéki termékből és a jövedéki termék előállításához használt alapanyagokból, továbbá az üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként kínált, értékesített, felhasznált termékből az ellenőrzés céljára ellenszolgáltatás nélkül mintát vehet,

e) vizsgálhatja a gyártási, feldolgozási műveletekről vezetett nyilvántartásokat, üzleti könyveket, az e törvényben elrendelt nyilvántartásokat, elszámolásokat,

f) megkeresheti a jövedéki termék előállítására alkalmas terméket gyártó, raktározó, tároló, importáló, exportáló és forgalmazó személyt, vizsgálhatja e termékek értékesítéséről vezetett nyilvántartásokat,

g) azon csomagküldeményeket, amelyekről a rendelkezésre álló adatok alapján alaposan valószínűsíthető, hogy adózás alól elvont jövedéki terméket tartalmaznak, a postai szolgáltató felvevő- vagy kézbesítőhelyén, a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltató telephelyén a szolgáltató két képviselője jelenlétében ellenőrizheti, és amennyiben az jövedéki terméket tartalmaz, e törvényben, illetve büncselekmény alapos gyanúja esetén a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott intézkedéseket tesz,

h) ellenőrizheti a jármű üzemanyagtartályában, kiegészítő üzemanyagtartályában lévő hajtóanyagot.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában foglalt esetben a helyiségbe való belépést és az ott folytatott ellenőrzést két hatósági tanú jelenlétében, magánlakás esetén továbbá az ellenőrzött személy kíméletével, lehetőleg nappal kell végrehajtani. A vámhatóság az intézkedésről jegyzőkönyvet vesz fel. A jegyzőkönyvben rögzíti az intézkedés során megállapított tényeket, illetve a hatósági tanúk azonosításához szükséges adatokat.

(4) A vámhatóság a felhasználói engedélyes és a nyilvántartásba vett felhasználó telephelyén a felhasználás jogszerűségének megállapítása céljából

a) vizsgálhatja a felhasználási cél megvalósulását,

b) megállapíthatja az egyéb ellenőrzött ásványolaj, a megfigyelt termék és a teljesen denaturált alkohol tényleges készletét,

c) vizsgálhatja az e törvényben előírt nyilvántartást,

d) vizsgálhatja a beszerzett, felhasznált, készleten lévő egyéb ellenőrzött ásványolaj, megfigyelt termék és teljesen denaturált alkohol származásának, eredetének igazolására szolgáló bizonylatokat,

e) vizsgálhatja a készleten lévő termék vámtarifaszámát,

f) az ellenőrzés céljából a készleten lévő termékből ellenszolgáltatás nélkül mintát vehet.

(5) A jövedéki ellenőrzés folyamatos jelenléttel és vizsgálattal vagy helyszíni, eseti vizsgálattal gyakorolható.

(6) A vámhatóság a jövedéki ellenőrzés keretében a (2) bekezdésben foglalt szabályok alkalmazásával ellenőrizheti a cukortermékek forgalmazására külön jogszabályban meghatározott előírások betartását.

A jövedéki szabályok megtartásának ellenőrzése a vámhatóság feladat-, illetve jogkörébe tartozik elsődlegesen, de a kereskedők esetében az állami adóhatóság is jogosult - összekapcsolva a saját jogú adóellenőrzéseivel, pl. nyugtaellenőrzésekkel - ilyen ellenőrzéseket végezni.

A kereskedelemben végzett jövedéki ellenőrzés során a vámhatóság szakértői vizsgálat céljára mintát vehet a kereskedő készletéből, továbbá ellenszolgáltatás nélkül vehet mintát az adózás alól elvont termék felderítése érdekében folytatott ellenőrzés során az üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként értékesített, használt termékből. A felhasználói engedélyesnél és az engedélyezett felhasználónál az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék beszerzését, felhasználását, értékesítését a vámhatóság jövedéki ellenőrzés keretében vizsgálhatja. A jövedéki ellenőrzés helyszíni eseti ellenőrzéssel valamint folyamatos jelenléttel és vizsgálattal is történhet. A jövedéki szabályok teljes körű ellenőrizhetősége érdekében a jövedéki ellenőrzést a jövedéki termékeken túl az azok előállítására alkalmas termékekre, az azokat előállítóokra, forgalmazókra is kiterjeszti az értékesítésük tekintetében (kinek, mennyit értékesítettek).

A törvény tartalmazza az adójegy nélküli cigaretták postai csomagokban postán keresztül történő továbbításának felderíthetősége érdekében a postai csomagküldés jövedéki ellenőrzésének ellenőrzését.

(7) Az ellenőrzés alá vont személy köteles a vámhatósággal az ellenőrzés során együttműködni, az ellenőrzés lefolytatását akadályozó körülmény elhárítását - saját költségére és felelősségére - a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani.

Jogkövetkezmények

Adóbírság

112. § (1) Az Art. 170. §-a szerint megállapított adóbírság mértéke a jövedéki termékkel kapcsolatos adóhiány 100%-a.

(2) Az adómentes célra beszerzett jövedéki termék nem adómentes célra történő, a keletkezett adófizetési kötelezettség bevallása nélküli felhasználása, továbbá az olyan jövedéki termék esetében, amelyre az adót jogellenesen visszaigényelték vagy amelyre jogellenesen adólevonást érvényesítettek, a jövedéki termék mennyisége után a termék adómértékével számított adónak megfelelő adóbírságot kell megállapítani.

(3) Ha az adóhiányt adóraktárban előállított olyan jövedéki termékre állapították meg, amelynek előállítására az adóraktár engedélyese nem volt jogosult, az adóbírság az (1) bekezdés szerinti bírság kétszerese.

Mulasztási bírság

113. § (1) Az adóalany vagy a jövedéki terméket forgalmazó más adózó által elkövetett, az Art. 172. §-a (1) bekezdésének *b)*, *d)* és *e)* pontjában, valamint (6) bekezdésében összegszerűen vagy összegszerűen is megállapított mulasztási bírsággal sújtott jogellenes magatartás esetén a mulasztási bírság legmagasabb összege az ott megállapított összeghatárok kétszerese, ha a jogsértést jövedéki termékkel kapcsolatban követték el. A termékkísérő okmány, az egyszerűsített kísérő okmány és a borkísérő okmány kiállításának elmulasztása esetén az Art. 172. §-a (1) bekezdésének *e)* pontját és e bekezdés rendelkezését kell alkalmazni.

(2) Az e törvény hatálya alá tartozó személyre az e törvényben és a végrehajtási rendeletekben előírt kötelezettségének - a 112. § és e § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezménnyel nem járó - egyéb megsértése, elmulasztása, valamint a cukortermékek forgalmazói esetében a külön jogszabályban foglalt előírások megsértése esetén legfeljebb 500 ezer - egyszerűsített adóraktár esetében legfeljebb 50 ezer - forint mulasztási bírságot lehet kivetni.

Jövedéki bírság

114. § (1) A természetes személy - a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó kivételével -, amennyiben

a) jövedéki terméket adóraktáron kívül előállít, illetve

b) olyan jövedéki terméket birtokol, szállít, értékesít, használ fel, amelyet nem adóraktárban állítottak elő vagy amelyet - import jövedéki termék esetén - nem vámkezelték, a jövedéki termék mennyisége után jövedéki bírságot fizet.

(2) Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni

a) azt az e törvény rendelkezései szerint kizárólag adóraktárban előállítható jövedéki terméket, amelyet nem adóraktárban állítanak elő,

b) azt a jövedéki terméket, amelynek adózott voltát vagy adófelfüggesztés mellett történő szállítását birtokosa, szállítója, értékesítője, felhasználója számlával, egyszerűsített számlával, termékkísérő okmánnyal, borkísérő okmánnyal, egyszerűsített kísérő okmánnyal, vámokmánnyal, illetve más, hitelt érdemlő módon nem tudja bizonyítani,

c) az e törvény szerint zárjeggyel, hivatalos zárral, illetve adójeggyel ellátandó, de zárjegy, hivatalos zár, illetve adójegy nélküli, hamis, hamisított vagy jogtalanul megszerzett zárjeggyű, hivatalos zárú, illetve adójeggyű alkoholdermék, hordós és kannás kiszerezésű bort, illetve dohánygyártmányt,

d)

e) azt a más tagállamból az e törvény rendelkezéseinek megsértésével behozott, átvett jövedéki terméket, amely után e törvény rendelkezései szerint nem fizették meg az adót,

f) a harmadik országból jogellenesen behozott, vám eljárás alá nem vont, továbbá a harmadik országból vámmentesen behozott és a vámmentesség alapjául szolgáló jogcímtől eltérő módon felhasznált, kezelt, birtokolt jövedéki terméket, ide értve a vámmentesen behozott, zárjegy nélküli alkoholdermék, valamint adójegy nélküli dohánygyártmányt, amennyiben azt értékesítik;

g) az e törvényben előírt engedély nélkül előállított megfigyelt terméket, az e törvényben előírt engedély nélkül megszerzett, birtokolt, kiszerezelt, felhasznált 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket, kivéve a nyilvántartásba vett felhasználó által megszerzett, felhasznált egyéb ellenőrzött ásványolajat és megfigyelt terméket;

h) a 15. § (2) bekezdés b) pontja szerinti ásványolajat, kivéve, ha az ásványolajra az adó kivetését kérték;

i) a jelölt gázolajat, ha azt áru- vagy személyszállítást gazdasági tevékenység keretében végző hajó üzemenyagtartályából eltávolították (kivették);

j) azt az alkoholdermék, amelyből a teljes denaturáláshoz felhasznált anyagokat részben vagy egészben kivonták, vagy olyan anyagot adtak hozzá, amely a teljesen denaturált alkohol hatását ízre vagy szagra megváltoztatta, vagy azt a teljesen vagy részlegesen denaturált alkoholdermék, amelyet az e törvény hatálya alá tartozó adóköteles ital előállításához használtak fel, illetve amelyet az előbbieket szerint az élvezeti célra szolgáló termékekben hoztak forgalomba, értékesítettek vagy tartanak birtokban;

k) azt a motorbenzint és gázolajat, amelyre az 57-57/B. § rendelkezéseinek megsértésével jogosulatlan adólevonást vagy adó-visszaigénylést érvényesítenek [a továbbiakban az a)-k) pontban megjelölt termék: adózás alól elvont termék].

(3) Az (1) bekezdés szerinti jövedéki bírság alapja az adózás alól elvont termék mennyisége és a bírság megállapításakor hatályos adómérték - a (2) bekezdés g) pont szerinti adózás alól elvont termék esetében az 52. § (1) bekezdés a) pont szerinti adómérték - alapján számított adó. A jövedéki bírság mértéke a bírság alap kétszerese, kereskedelmi mennyiségű jövedéki termék esetében a bírság alap ötszöröse, de legalább 20 ezer forint.

(4) A jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és más gazdálkodó szervezet [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § c) pont], amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírság alap ötszörösének, kereskedelmi mennyiség esetében tízszeresének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A jövedéki bírság legkisebb összege 100 ezer forint. Nem vehető ki jövedéki bírság a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági felhasználóra, ha az általa felhasznált gázolaj jövedéki adójának visszatérítését a vámhatóság kiutalás előtt ellenőrizte.

(5) A felhasználói engedélyes az egyéb ellenőrzött ásványolajnak, a megfigyelt terméknek vagy a teljesen denaturált alkoholderméknek, az adóraktár engedélyes az 50. § (4) bekezdése szerinti megfigyelt terméknek (kivéve biodízel és üzemenyag-adalék) a 60. § (3) bekezdés szerinti elszámolással megállapított, nem engedélyezett célra történt felhasználása (készlethiány) esetén az ilyen felhasználásként kimutatott mennyiség és az 52. § (1) bekezdés a) pontjában, illetve - az 50. § (4) bekezdés e) pontja szerinti megfigyelt termék, továbbá a teljesen denaturált alkoholdermék esetén - a 64. § (2) bekezdésében meghatározott, a bírság megállapításakor hatályos adómérték alapján számított összeg kétszeresének megfelelő összegű, de legalább 50 ezer forint jövedéki bírságot fizet.

(6) A jövedéki ellenőrzés során feltárt olyan, az (1) bekezdésben meghatározott jövedéki törvénytörés esetén, ahol az adózás alól elvont termék után számított jövedéki adó összege a 10 ezer forintot nem haladja meg, a jövedéki ellenőrzést végző gyorsított eljárás keretében a helyszínen jövedéki bírságot szabhat ki és szedhet be és a lefoglalt adózás alól elvont terméket elkobozza, amennyiben a termék birtokosa, szállítója a törvénytörés tényét elismeri, továbbá a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi és jogorvoslati jogáról lemond. A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően a jövedéki bírság legkisebb összege 1000, legmagasabb összege 20 ezer forint. Amennyiben a gyorsított eljárás feltételei nem állnak fenn, úgy az ellenőrzést végző az általános szabályok szerint jár el.

A törvény az adózás alól elvont termék fogalmát pontosítja. Az Unióból a törvény rendelkezéseinek megsértésével behozott és átvett jövedéki termék abban az esetben számít adózás alól elvontnak, ha az adót a termékre nem fizették meg. Azonos szabály vonatkozik arra az üzemanyagként, tüzelőanyagként felhasznált, de direkt módon nem adóköteles ásványolajra is, amelyre az adót megfizetik (az adó kivetését kérik). A törvény pontosítja a teljesen denaturált alkohol adózás alól elvont termékkénti minősítését. Az adózás alóli elvonás új eseteként jelenik meg a törvényben a motorbenzinre és a gázolajra a bioüzemanyag-tartalom alapján érvényesített olyan adó-visszaigénylés, amely jogszerűtlennek bizonyul.

A törvény bevezeti a jövedéki bírság gyorsított eljárásban történő kiszabásának és beszedésének lehetőségét. Ez a fizetési hajlandóságot fokozhatja és csökkenti az eljárási költségeket. A rendelkezés tartalmazza azokat a feltételeket, amelyeknek az együttes fennállása a gyorsított eljárás lefolytatását lehetővé teszi, illetve valamely feltétel hiánya a normál eljárást indokolja. A gyorsított eljárás csökkentheti a külföldi természetes személyek által elkövetett cselekmények miatt kiszabott és be nem fizetett bírság nagyságrendjét.

115. § (1) A zárjegy és a 85. § (2) bekezdése szerinti hivatalos zár hamisítása, a hamis, a hamisított vagy a jogtalanul megszerzett zárjegy, hivatalos zár birtokolása, továbbadása, értékesítése, átvétele, felhasználása a megtalált zárjegy, hivatalos zár darabszámával és

a) az alkoholtermék-zárjegy esetében a 73. § (5) bekezdésében meghatározott értékkel,

b) a hivatalos zár esetében darabonként 600 forinttal számított összeg ötszörösével azonos összegű, de legalább 200 ezer forint bírsággal büntetendő.

(2) Az adójegy hamisítása, a hamis, a hamisított vagy a jogtalanul megszerzett adójegy birtokolása, továbbadása, értékesítése, átvétele, felhasználása a megtalált adójegy által képviselt adóösszeg ötszörösével azonos összegű, de legalább 200 ezer forint bírsággal büntetendő.

(3) Cukorcefre, illetve a cukorceféből alkoholtermék vagy a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó termék jogosulatlan előállítás, értékesítése, megvásárlása, birtokolása, továbbá - amennyiben külön jogszabály szerint minőségvédelmi bírság kiszabásának nincs helye - a bor külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérő előállítás vagy kezelése, illetve az így előállított vagy kezelt bor értékesítése, birtokolása, valamint a 86. § (2) bekezdésében megjelölt melléktermék jogosulatlan értékesítése, megvásárlása, birtokolása esetén literenként, illetve kilogrammonként 3000 forint, de legalább 100 ezer forint jövedéki bírságot kell kiszabni.

(4) Az alkoholtermék előállítására alkalmas desztillálóberendezés jogosulatlan előállítás, értékesítése vagy birtokolása első alkalommal legalább 20 ezer forint összegű, legfeljebb 200 ezer forintig terjedő, ismétlődés esetén legalább az előző alkalommal kiszabható legkisebb jövedéki bírság kétszeresének megfelelő összegű, legfeljebb az előző alkalommal kiszabható jövedéki bírság legmagasabb összegének kétszereséig terjedő jövedéki bírsággal büntetendő.

(5) A szárított dohány nem a fermentáló üzem, illetve a fermentált dohány nem a dohányüzem vagy a dohánygyár részére, hanem közvetlen fogyasztási célra történő átadása, értékesítése, illetve megvásárlása, birtokolása kilogrammonként 1000 forint jövedéki bírsággal büntetendő.

(6) Ásványolaj előállítására alkalmas desztillálóberendezés, sör előállítására alkalmas főzőüst és forralóüst, dohánygyártmány előállítására alkalmas gép vagy egyéb eszköz jogosulatlan előállítás, birtokolása, értékesítése legalább 20 ezer forint összegű, legfeljebb 200 ezer forintig terjedő, ismétlődés esetén legalább az előző alkalommal kiszabható legkisebb jövedéki bírság kétszeresének megfelelő összegű, legfeljebb az előző alkalommal kiszabható jövedéki bírság legmagasabb összegének kétszereséig terjedő jövedéki bírsággal büntetendő.

116. § Ha a jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő kétséget kizáróan adózott termékeket forgalmaz, de nem rendelkezik jövedéki engedéllyel, a kivetendő jövedéki bírság alapja a kereskedő termékköre szerinti jövedéki engedélyhez e törvényben előírt jövedéki biztosíték összegének és azon napok számának szorzata, amely alatt a kereskedő a jövedéki bírság kivetéséig engedély nélkül folytatta tevékenységét. A jövedéki bírság mértéke a bírságalapnak és a jövedéki bírság kivetése időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszerese 365-öd részének a szorzata, de legalább 500 ezer forint.

A törvény a jövedéki bírság kivetésével járó eseteket tartalmazza, legsúlyosabb szankció az adózás alól elvont termékhez kapcsolódik.

Adózás alól elvontnak minősül - többek között - a nem adóraktárban előállított termék, az a jövedéki termék, amelynek eredetét nem tudják igazolni, a zárjegy, adójegy nélküli alkohol, illetve dohánygyártmány. Új eseként tartalmazza a törvény azt a más tagállamból behozott jövedéki terméket, amelyet nem a közösségi adófelfüggesztési eljárásban vagy - amennyiben adózott termék beszerzéséről van szó - nem a törvény ezen esetre vonatkozó rendelkezései szerint hoznak be belföldre. A jogharmonizációs változásokkal összefüggésben bővíül továbbá az adózás alóli elvonások esete, a megfigyelt termékekre és az 5 liter vagy 5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolajokra vonatkozó szabályok megsértésével történő

előállításra, felhasználásra, vagy például a jelölt gázolajnak a hajó üzemanyagtartályából történő eltávolításával. Ugyancsak a legsúlyosabb szankcióval büntethető a denaturálószernek a teljesen denaturált alkoholból történő kivonása, a teljesen denaturált alkoholnak italok előállításához történő felhasználása.

Jövedéki bírság megállapításával jár a zárjegy, az adójegy hamisítása, a cukorcefre jogosulatlan előállítása. Jövedéki bírságot kell fizetni továbbá a felhasználói engedélyesnek, ha az egyéb ellenőrzött ásványolaj, a megfigyelt termék vagy a teljesen denaturált szesz felhasználásának elszámolása során készlethiányt vagy jogtalan felhasználást állapítanak meg.

Intézkedések

117. § (1) A jövedéki termékkel kereskedelmi tevékenységet folytató személlyel szemben az Art. 174. §-ában meghatározott intézkedés alkalmazandó azzal, hogy az üzlethelyiségét, telephelyét

a) a 106. § (1) bekezdésének és a 110. § (3) és (7) bekezdésének megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 30, minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra,

b) a 101. §, a 105. § (3) bekezdésének, a 110. § (9), (12) és (15) bekezdésének, valamint a zárjegyre, az adójegyre és a hivatalos zárra vonatkozó, e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott szabályok megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 12, ismételt előfordulás esetén 30, majd minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra be kell zárni.

(2) Nem kell alkalmazni az (1) bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben az üzemanyag mennyisége, amelyre az (1) bekezdésben említett jogsértést elkövették, nem éri el az 500 litert. Az üzemanyag-töltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep esetében a vámhatóság továbbá mérlegelheti az (1) bekezdésben foglalt intézkedés alkalmazását, amennyiben az üzemanyag-töltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep jövedéki termék-készletének ellenőrzése során megállapított, a külön jogszabály szerint el nem számolható üzemanyag többlet mennyisége termékenként nem haladja meg az 1000 litert.

A törvény szigorítja és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseihez igazítja a jövedéki terméket forgalmazó nagy- és kiskereskedésekre vonatkozó üzletbezárási szabályokat. A jövedéki nagykereskedő helyisége az eddigi lehetőségeken túl akkor is bezárásra kerül, ha a jövedéki termék eredetét, származását hitelt érdemlően nem tudja bizonyítani. A borhamisítás visszaszorítását és elsősorban a vendéglátóegységek nagyobb szankcionálhatóságát célozza, hogy a jelenlegi 90 liter helyett már 2 liter adózatlan, illetve hivatalos zárral el nem látott bortétel esetében is sor kerülhet üzletbezárásra.

(3) Amennyiben a nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyag-töltő állomáson nem alkalmazza a jogszabályban előírt pénztárgépet vagy a 106. § (8) bekezdésében, illetve a 110. § (13) bekezdésében foglalt rendelkezést megsérti (nem értve ide, ha a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében, akkreditált laboratóriumi vizsgálattal tárta fel a szabványon kívüliséget), az üzemanyag-töltő állomást az első jogsértés alkalmával 30, a második és további jogsértés alkalmával 60 napra be kell zárni.

(4) A hajó üzemben tartója, amennyiben megállapítást nyer, hogy az adózás alól elvont jelölt gázolaj tőle származik, a jogsértés feltárásától számított két évig jelölt gázolajat nem szerezhethet be, részére az adóraktár-engedélyes - a vámhatóság erről szóló értesítését követően - nem tárolhat ki.

118. § (1) Adóraktár működtetése legfeljebb 60 napra felfüggeszthető, ha az adóraktár engedélyese az adóraktár működtetésének feltételeit oly módon sérti meg, hogy a szabályok megsértése a jövedéki biztosíték összegének legalább 20 százalékát meghaladó összegű adót érint. Ezzel egyidejűleg a jövedéki biztosíték összegét 50 százalékkal fel kell emelni, és az adóraktár engedélyesét a jövedéki biztosíték mérséklésének lehetőségéből két évre ki kell zárni.

(2) A jövedéki biztosíték összegét meghaladó összegű adó - különösen a tevékenység körülményeinek megváltoztatásával történő - eltitkolása esetén az adóraktár teljes jövedéki termék-készlete elkobozható.

Lefoglalás, elkobzás

119. § (1) A vámhatóság a jövedéki ügyben folytatott eljárása során a tényállás tisztázása, továbbá az e törvény szerinti elkobzás érvényesítése érdekében lefoglalást rendelhet el.

(2) A vámhatóság

a) az adózás alól elvont jövedéki terméket,

b) a jogosulatlanul előállított cukorcefrét és abból előállított terméket,

c) a külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt, a 115. § (3) bekezdésének rendelkezése alá eső bort [e §, valamint a 120. § alkalmazásában az a)-c) pontokban meghatározottak a továbbiakban: termékek],

A borhamisítások jövedéki bírsággal szankcionálhatók. Ez azonban kettős szankcionálást eredményezne, mivel ugyanezen esetekre a hatályos bortörvény alapján is kivethetők bírságok. A módosítás a két törvény ezen koherencia zavarát, a kettős szankcionálást szünteti meg azáltal, hogy csak azok az esetek maradnak jövedéki bírsággal szankcionálhatók, amelyekre a bortörvény alapján minőségvédelmi bírság kiszabására nincs mód.

d) a hamis, hamisított vagy jogtalanul megszerzett zárjegyet, adójegyet, hivatalos zárat (e §, valamint a 120. § alkalmazásában a továbbiakban: zárjegy),

e) a jogosulatlanul előállított vagy birtokolt desztillálóberendezést, a dohánygyártmány előállítására alkalmas gépet és egyéb eszközt,

f) a termékek, a zárjegy előállítására használt eszközt, valamint

g) a termékek, a zárjegy felhasználására, tárolására és szállítására használt eszközt (e fejezet alkalmazásában az e)-

g) pontokban meghatározottak a továbbiakban: eszközök) - a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - lefoglalja.

(3) A vámhatóság a (2) bekezdésben foglaltakon túl lefoglalhat bármely dolgot - az élő állat kivételével -, amelyre az eljárásban, mint tárgyi bizonyítási eszközre szükség van.

(4) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszköz lefoglalása mellőzhető, ha

a) a termékek mennyisége nem haladja meg a 110. § (5) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget, illetve a zárjegy mennyisége a 100 darabot, és

b) a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást az eszközön nem végeztek, továbbá

c) a jövedéki jogsértésért felelős személy a jogsértést első ízben követte el.

(5) A vámhatóság a lefoglalásról végzésben rendelkezik. A lefoglalást elrendelő végzéssel szemben az ügyfél - jogszabálysértésre hivatkozással - kifogással élhet. A kifogást a végzés közlésétől számított nyolc napon belül kell előterjeszteni a lefoglalást végző vámhatóságnál. A kifogást a felettes szerv a benyújtástól számított tizenöt napon belül bírálja el. A kifogásnak a lefoglalás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(6) A lefoglalást végzéssel meg kell szüntetni

a) a (3) bekezdés alapján lefoglalt dologra, továbbá a felhasználásra, tárolásra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének a tulajdonában lévő eszközre, ha arra a jövedéki eljárás eredményes lefolytatása érdekében már nincs szükség,

b) a termékekre, a zárjegyre és az eszközre, ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jövedéki bírságot nem állapítanak meg,

c) a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, az elkövető tulajdonában lévő eszközre, ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőre megfizették vagy arra - elidegenítési tilalom bejegyzése mellett - részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek,

d) amennyiben a jövedéki jogsértéssel összefüggésben indult büntetőeljárásban lefoglalásnak van helye, és ennek érdekében a büntetőügyben eljáró hatóság a vámhatóságot megkereste,

e) a szállításra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének tulajdonában lévő eszközre, ha a tulajdonos írásban nyilatkozik arról, hogy a jövedéki jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy az eszközt jövedéki jogsértés céljából használják fel, és ezt követően a tényállás a lefoglalás fenntartása nélkül is tisztázható, vagy ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget megfizették.

(7) A lefoglalt termék, dolog és eszköz - a (6) bekezdés d) pontjában foglalt eset kivételével - annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt (azokat) a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolta. A (6) bekezdés d) pont esetében a lefoglalt dolgot a büntetőeljárást lefolytató hatóságnak kell átadni.

(8) Amennyiben a lefoglalt termék azonosítása (fajtája, minősége) a vámhatóság részéről kétséget kizáróan nem állapítható meg, azt szakértői vizsgálattal kell tisztázni.

(9) A lefoglalt termék, zárjegy, dolog és eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével, valamint a (8) bekezdés szerinti szakértői vizsgálat díjával kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha jogerősen végrehajtható jövedéki bírság megfizetésére kötelezték. Ellenkező esetben a felmerült költségeket az állam viseli.

(10) A lefoglalt terméknek, zárjegynek, dolognak és eszköznek a vámhatóság által üzemeltetett raktárban történő tárolása esetén a vámjogszabályok vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a szállításra használt lefoglalt eszköz esetén a jármű minden megkezdett 100 kg saját tömege után 200 forint naptári naponkénti tárolási költség fizetendő. Egyéb raktárban történő tárolás esetén a raktárüzemeltető által szokásosan felszámított díjtétel az irányadó. Amennyiben a jogerősen végrehajtható jövedéki bírság megfizetésére kötelezett ügyfél tulajdonában lévő, szállításra használt lefoglalt eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos meg nem fizetett költségek együttes összege eléri az eszköz lefoglaláskori értékét, azt a vámhatóság értékesíti.

A törvény a csempészetre használt járművek lefoglalásának szigorítását tartalmazza, megszünteti azt a kiskaput kínáló lehetőséget, hogy ugyanazon jogsértés elkövetője más tulajdonában lévő járművet használva enyhébb elbírálás alá esik mint, ha saját járművet használ. A módosítás szerint a lefoglalást ilyen esetben is csak akkor lehet megszüntetni, ha a kiszabott adót, bírságot megfizették. A különbség annyiban azonban továbbra is fennmarad, hogy elkobzásra a más tulajdonában lévő jármű esetében sohasem kerül sor, szemben a saját járművel végzett csempészet esetével.

A törvény a csempészett áruk szállítására használt lefoglalt járművek után előírja a naponta fizetendő tárolási költséget. Amennyiben a lefoglalt jármű utáni tárolási költség eléri a jármű lefoglaláskori értékét, megnyílik a jármű értékesítésének lehetősége.

(11) A vámhatóságnak az Art. 103. § (3), (5)-(7) bekezdésének rendelkezéseit is megfelelően alkalmaznia kell azzal, hogy az Art. 103. § (6) bekezdése szerinti őrizetben hagyás nem alkalmazható, ha az az eljárás eredményességét veszélyezteti.

120. § (1) A lefoglalt termékeket, zárjegyet, továbbá a 119. § (2) bekezdésének e)-f) pontjában említett eszközt el kell kobozni, ha a jövedéki ügyben jogerősen jövedéki bírság kerül kiszabásra.

(2) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszközt a (3) bekezdésben foglaltakra tekintet nélkül el kell kobozni, ha azon a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást végeztek.

(3) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, a jogsértés elkövetőjének tulajdonát képező eszközt el kell kobozni, ha a jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőig nem fizették meg, és arra részletfizetést vagy fizetési halasztást - a fizetési kötelezettség esedékességétől számított öt munkanapon belül benyújtott kérelem alapján - nem engedélyeztek.

A törvény szerint a kiszabott adó, jövedéki bírság előírt határidőig történő meg nem fizetése a jogsértés elkövetésére használt eszköz, jármű elkobzásával csak abban az esetben járhat, ha az az elkövető tulajdonában van. (A nem saját tulajdonú eszköz esetén a lefoglalás mindaddig fennmarad, amíg az adót, bírságot meg nem fizetik, elkobzásra tehát ilyen esetben nem kerülhet sor.)

Az elkobzott ásványolajtermékek tárolása és megsemmisítése jelentősebb költségekkel jár, miközben rendeltetésszerű felhasználásukkal máshol felmerülő állami kiadások megtakaríthatók lennének. Ezért a törvény megteremti az elkobzott ásványolajtermékek célzott átadásának lehetőségét. Ez egyrészt az árvíz-, belvízvédekezésre, illetve katasztrófának minősülő egyéb esetekben történő felhasználásra való átadást jelenti a törvény szerint, másrészt a vámhatóság használhatja fel gépjárműveiben vagy tüzelési, fűtési céljaira. Az átadás a Vám- és Pénzügyőrség országos parancsnokának jóváhagyásával történhet, és a törvény elszámolási kötelezettséget ír elő.

(4) Az elkobzott termékre nem kell az adót kivetni.

(5) Az elkobzásról a (3) bekezdés esetén a fizetési kötelezettség teljesítésének elmaradását megállapító, illetve amennyiben a jövedéki jogsértés elkövetője ismeretlen, az eljárást megszüntető végzésben kell rendelkezni.

(6) Amennyiben a lefoglalt termék és eszköz vámára, elkobzásukra is e törvény rendelkezései az irányadóak.

(7) Az elkobzott termékek, zárjegyek és eszközök közül

a) az élelmiszerekről szóló 2003. évi LXXXII. törvény hatálya alá tartozó terméket, a cukorcefrét és az abból előállított terméket, továbbá a külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt bort, valamint a dohánygyártmányt meg kell semmisíteni;

b) a zárjegyet és a 119. § (2) bekezdés e)-f) pontjában említett eszközöket meg kell semmisíteni;

c) az a) és b) pontba nem tartozó egyéb elkobzott termék és eszköz esetén a vámhatóság intézkedik azoknak az állam javára történő értékesítéséről vagy a (8) bekezdés szerinti átadásról, felhasználásról, egyébként meg kell semmisíteni;

d) azokat a termékeket, amelyek értékesítése valamely szellemi tulajdonjogot sértene, meg kell semmisíteni.

(8) Az elkobzott ásványolajtermékek

a) a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény szerinti katasztrófa esetén a területileg illetékes védelmi bizottság elnökének, illetve I-III. fokú árvíz- és belvíz-védekezési készülség esetén az érintett terület települési önkormányzata polgármesterének vagy a vízügyi igazgatási szervezet területi szerve vezetőjének kérelme alapján - az országos parancsnok jóváhagyásával, elszámolási kötelezettség mellett - átadhatók;

b) közül az értékesítésre vagy az a) pont szerinti átadásra nem került ásványolajtermékeket a vámhatóság - az országos parancsnok jóváhagyásával, elszámolási kötelezettség mellett - üzemanyagként vagy fűtési, tüzelési célra felhasználhatja.

121. § (1) Az e fejezet különböző §-aiban meghatározott jogkövetkezmények együttesen is megállapíthatók, ha azonban adófizetési kötelezettség elmulasztása miatti jogsértéssel összefüggésben jövedéki bírság és adóbírság is kiszabható, jogkövetkezményként a súlyosabb joghátrányt kell megállapítani. E jogkövetkezmények nem érintik az

adó megfizetésének kötelezettségét, továbbá a vámjogszabályok és az Art. rendelkezései szerint megállapítható pótlékokat.

(2) Az e fejezet alapján megállapított bírságot annak a hatóságnak a számlájára kell megfizetni, amely a bírság kivetéséről szóló határozatot hozza.

(3) Az alkalmazott által munkakörében elkövetett cselekmény után a jövedéki bírságot a munkáltató köteles megfizetni.

A törvény szabályozza az adózás alól elvont termékek, a hamis zárjegyek, adójegyek, a cukorcefre, a jogosulatlanul birtokban tartott, jövedéki termék előállítására szolgáló eszközök, valamint az adózás alól elvont termékek tárolására és szállítására használt eszközök, járművek lefoglalásának, elkobzásának szabályait.

A törvény különbséget tesz az adózás alól elvont jövedéki termékek, zárjegy, adójegy, illetve az ezek felhasználására, tárolására és szállítására használt eszközök, járművek lefoglalásának és elkobzásának feltételei között. A tulajdonjog védelme valósul meg azáltal, hogy ha a gépjármű tulajdonosa nem azonos a jövedéki jogsértés elkövetőjével, és a lefoglalt gépjárműre a bizonyítás érdekében már nincs szükség, a lefoglalást határozattal meg kell szüntetni.

A törvény rendezi azt az esetet is, amikor az adott ügyben a jövedéki eljárás mellett büntető eljárás is indul. Ilyen esetben a lefoglalást meg kell szüntetni, ha a büntetőeljárársban lefoglalásnak van helye és ennek érdekében a büntetőügyben eljáró hatóság a vámhatóságot megkereste.

Az ásványolajon kívüli, az élelmiszertörvény hatálya alá tartozó elkobzott jövedéki termékeket meg kell semmisíteni.

Amennyiben a lefoglalt jövedéki termék elkobzásra kerül, a jövedéki adó kivetésétől el lehet tekinteni.

Ha ugyanabban az ügyben jövedéki bírság és adóbírság is kiszabható, akkor ezek közül a súlyosabb joghátrányt kell érvényesíteni.

ÖTÖDIK RÉSZ

ZÁRÓ, HATÁLYBA LÉPTETŐ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

XVIII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉS

122. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács - legutóbb a Tanács 2004/106/EK irányelvvel módosított - 92/12/EGK irányelve a jövedéki termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről;

b) a Tanács - legutóbb a Tanács 2003/117/EK irányelvvel módosított - 92/79/EGK irányelve a cigaretták adójának közelítéséről;

c) a Tanács - legutóbb a Tanács 2003/117/EK irányelvvel módosított - 92/80/EGK irányelve a cigarettán kívüli egyéb dohánygyártmányok adójának közelítéséről;

d) a Tanács - legutóbb a Tanács 2002/10/EGK irányelvvel módosított - 95/59/EGK irányelve a dohánygyártmányok fogyasztását érintő, a forgalmi adón kívüli egyéb adókról;

e) a Tanács 92/83/EGK irányelve az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról;

f) a Tanács 92/84/EGK irányelve az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adó mértékének közelítéséről;

g) a Tanács 2003/96/EK irányelve az energiatermékek és a villamos áram közösségi adóztatási keretének átalakításáról;

h) a Tanács 95/60/EK irányelve a gázolaj és a kerozin adóügyi jelölőanyagáról;

i) a Tanács - legutóbb a Tanács 2000/47/EK irányelvvel módosított - 69/169/EGK irányelve a nemzetközi utazás során alkalmazott import forgalmi és jövedéki adó alól nyújtott mentességre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezés összehangolásáról.

Hatályba léptető rendelkezések

123. § (1) Ez a törvény - a (2)-(8) bekezdésben foglalt eltéréssel - a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján (a továbbiakban: a csatlakozás napja) lép hatályba.

(2) E törvény 7. §-ának 9., 29. és 31-33. pontja, 24. §-a, 26. §-a, 30. §-a, 31. §-ának (2)-(3) bekezdése, - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - 35. §-a, 36. §-a, - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - 37. §-a, - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - 42. §-ának (2)-(11) bekezdése, 43. §-ának (1)-(4) bekezdése, 50. §-a, 53. §-a, 54. §-ának (1) bekezdése, 58. §-ának (1)-(5), (7) és (11) bekezdése, 59. §-ának (2)-(9) bekezdése, 68. §-ának (1)-(3) és (6) bekezdése, 70. §-a, 71. §-ának (1)-(3) bekezdése, 72. §-ának (1)-(8) bekezdése, 75. §-a, 77. §-ának (1) bekezdése, 78. §-ának (1)-(6) és (9) bekezdése, 79. §-ának (1) bekezdése, 81. §-a, 82. §-ának (1)-(6) bekezdése, 84. § (1)-(7) és (11)-(12) bekezdése, 87. §-a, 88. §-a, 90. §-a, 91. §-ának (1)-(3) és (5)-(7) bekezdése, 92. §-a, 94. §-a, 95. §-a, 96. §-a, 100. §-ának (1)-(3) bekezdése, 103. §-ának (2)-(5) bekezdése, 104. §-ának (2)-(13) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a csatlakozás napjáig kizárólag a csatlakozás napjától kiadásra kerülő engedélyekkel, illetve a csatlakozás napjától érvényes nyilvántartásba vétellel kapcsolatos engedélyezési, illetve nyilvántartásba vételi eljárások lefolytatásához kell alkalmazni, figyelembe véve a (7) bekezdés rendelkezését.

(3) E törvény 131. §-a 2004. január 1-jén lép hatályba.

(4)

(5) E törvény 35. §-a (1) bekezdésének *g*) pontja, 37. §-a (1) bekezdésének *j*) pontja, 39. §-a (2) bekezdésének *f*) pontja és 42. §-a (2) bekezdésének *f*) pontja 2005. január 1-jén lép hatályba. Az ezen időpontban érvényes engedéllyel rendelkező adóraktár-engedélyes a 35. § (1) bekezdésének *g*) pontjában, illetve az adómentes felhasználó a 42. § (2) bekezdésének *f*) pontjában meghatározott feltétel teljesítését legkésőbb 2006. január 15-ig igazolja, a jövedéki ügyintézői szakképesítést igazoló bizonyítvány hiteles másolatának az engedélyt kiadó vámhatósághoz történő benyújtásával.

(6) E törvény 22. §-a (2) bekezdésében és 25. §-a (2) bekezdésében előírt értesítési kötelezettséget az adóraktár-engedélyes és a bejegyzett kereskedő 2004. december 31-ig faxon vagy emailben teljesíti.

(7) A szállítási nyilvántartás havi összesítéséről készített jelentés és az adóbevallás e törvény 24. §-a (1) bekezdés *e*) pontjában, illetve 26. §-a (3) bekezdés *e*) pontjában előírt benyújtását a bejegyzett kereskedő, illetve az adóképviseelő csak 2006. január 1-jétől köteles elektronikusan, a vámhatósággal létesített közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben teljesíteni. 2005. december 31-ig a jelentést és az adóbevallást papír alapon kell benyújtani.

(8) E törvény 103. §-a (2) bekezdésének 5. pontjában meghatározott üzemi motorikusgáztöltő-állomáson legkésőbb 2005. január 1-jétől kell olyan kútoszlopot alkalmazni, amelyet az Országos Mérésügyi Hivatal hitelesített.

(9) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg - a 126. § (2)-(4) bekezdésében és a 128. §-ban foglaltak figyelembevételével - hatályát veszti a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.), valamint az azt módosító 1998. évi XXIV. törvény, 1998. évi LIX. törvény, 1998. évi XC. törvény 117. §-a és az azt megelőző alcím, 1999. évi XCIX. törvény 20-71. §-a és azt megelőző cím, 202. §-a és 204. §-ának (1)-(16) bekezdése és 4. számú melléklete, 1999. évi CXXV. törvény 86. §-a és az azt megelőző alcím, 2000. évi XIII. törvény 7. §-ának (5) bekezdése, 2000. évi XCIX. törvény 40. §-ának (2), bekezdése, 2000. évi CXIII. törvény 79-125. §-a, 271. §-a, 277. §-ának (1)-(5), (8)-(11) bekezdése és 16. számú melléklete, 2001. évi XLIX. törvény, 2001. évi L. törvény 90. §-ának (3)-(4) bekezdése, 2001. évi LXXIV. törvény 73-74. §-a, 159. §-a, 179. §-a és 12. számú melléklete, 2002. évi XIII. törvény, 2002. évi XXIII. törvény 24. §-a és azt megelőző alcím, 29. §-ának (5)-(7) bekezdése, 31. §-a, 33. §-ának (1) bekezdése, 2002. évi XLII. törvény 80-115. §-a és 307. §-ának (1)-(7) bekezdése, 2002. évi LXII. törvény 97. §-a, 103. §-ának (2) bekezdése, 124. §-a, a 2003. évi XCI. törvény 92-120. §-a, 214. §-a, 216. §-a.

Átmeneti rendelkezések

124. § (1) E törvény kihirdetését követően a Jöt. szerint új keretengedélyt kiadni vagy az érvényes keretengedéllyel rendelkező adómentes felhasználó részére a keretengedélyében új tárgyidőszakra keretmennyiséget engedélyezni legfeljebb 2004. április 30-ával megszűnő érvényességgel lehet.

(2) A Jöt. szerinti érvényes adóraktári engedéllyel, keretengedéllyel és jövedéki engedéllyel rendelkező személy, továbbá az olyan személy, akinek (amelynek) 2004. március 1-je előtt benyújtott, de még el nem bírált engedélykérelme van a Jöt. szerint folyamatban, a részére a vámhatóság által 2004. március 5-éig megküldött adatlapon, az adatlap 2004. március 31-éig történő visszaküldésével nyilatkozatot tesz az e törvény hatálya alá

tartozó tevékenységének az e törvény hatálybalépését követően történő folytatásáról vagy megszüntetéséről. Az adómentes felhasználó és az a személy, aki 2004. március 1-je előtt keretengedély iránti kérelmet nyújtott be, az adatlapon nyilatkozik továbbá a 2004. április 30-át követő tárgyidőszakra engedélyezni kért keretmennyiségről is. A 125. § (1) bekezdés szerinti adóraktár-engedélyes és adómentes felhasználó az adatlapot a felhasználói engedélykérelméhez csatolva 2004. március 17-éig nyújtja be.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti nyilatkozat alapján sem a tevékenység, sem a tevékenység folytatásához szükséges engedély típusa nem változik, vagy a tevékenység változása nem jár az e törvény hatálybalépése előtt a Jöt. szerint nyújtott jövedéki biztosíték 20 százaléknál nagyobb mértékű emelkedésével vagy a tevékenység új telephelyen való folytatásával, a vámhatóság az e törvény szerinti

a) adóraktári engedélyeket (kivéve a b) pont szerinti adóraktári engedélyt) és keretengedélyeket - a 125. § rendelkezéseire is tekintettel - legkésőbb 2004. május 31-éig;

b) egyszerűsített adóraktári engedélyeket és jövedéki engedélyeket legkésőbb 2004. december 31-éig hivatalból kiadja, amennyiben a készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték továbbra is rendelkezésre áll, illetve a bankgaranciában nyújtott jövedéki biztosíték esetén a bankgarancia 2004. május 1-jét követően legalább még 60 napig - keretengedély esetében legalább még 90 napig - érvényes, vagy ennek hiányában az új bankgaranciát a 60., illetve 90. nap lejárta előtt, de legkésőbb május 15-éig bemutatják, továbbá az adómentes felhasználó legkésőbb 2004. május 15-éig bemutatja a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatában kért keretmennyiségre nyújtandó jövedéki biztosíték 2004. június 1-jétől történő teljesítésének igazolását.

(4) A (3) bekezdés szerinti esetben az a személy, aki az e törvény hatálybalépését megelőző napon érvényes adóraktári engedéllyel, keretengedéllyel vagy jövedéki engedéllyel rendelkezik, az engedélyben megjelölt tevékenységét új engedély nélkül - a vámhatóság ellenkező intézkedéséig - a (3) bekezdésben megjelölt időpontig továbbra is végezheti. Az adómentes felhasználó 2004. május hónapban az e törvény hatálybalépését megelőző napon érvényes keretengedélyében megjelölt tárgyidőszakra engedélyezett mennyiség egyhavi átlagának megfelelő mennyiség legfeljebb háromszorosát szerezhetheti be adómentesen.

(5) Amennyiben a tevékenység folytatásához e törvény kisebb összegű jövedéki biztosíték nyújtását írja elő, mint az engedélyes által a Jöt. szerint ténylegesen nyújtott jövedéki biztosíték, akkor a vámhatóság az adatlapon tett nyilatkozat alapján hivatalból kiadja a hozzájárulását a bankgaranciában nyújtott jövedéki biztosíték különbözetének az e törvény hatálybalépése napjától történő felszabadításához.

(6) A készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték esetében az (5) bekezdés rendelkezését kell - értelemszerűen - alkalmazni.

(7) Ha az engedélyes a (2) bekezdés szerint a tevékenysége folytatásának megszüntetéséről nyilatkozik, a Jöt. szerint kiadott engedély e törvény hatálybalépésének napján érvényét veszti. Ha az adóraktári engedélyes vagy a keretengedélyes felhasználói engedéllyel folytatja tovább a tevékenységét, a 125. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(8) E törvény 7. § 32. és 33. pontja rendelkezésének alkalmazásában a Jöt. szerinti adóraktári engedélyesként, illetve adómentes felhasználóként végzett tevékenységet is figyelembe kell venni.

125. § (1) Amennyiben a felhasználói engedélyt kérelmező személy

a) kérelmét legkésőbb 2004. március 17-éig benyújtja és

b) a kérelem benyújtásakor

ba) a megfigyelt termék előállítására irányuló kérelem esetén a Jöt. szerinti, érvényes adóraktári engedéllyel rendelkezik a kérelemben megjelölt megfigyelt termék előállítására, vagy

bb) az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék felhasználására, kiszerezésére irányuló kérelem esetén a Jöt szerinti, érvényes keretengedéllyel rendelkezik a kérelemben megjelölt egyéb ellenőrzött ásványolaj vagy megfigyelt termék adómentes beszerzésére és felhasználására,

a kérelem benyújtására és az engedély kiadására csak e törvény 59. § (3) bekezdés d) pontjának és (5)-(6) bekezdésének rendelkezését kell alkalmazni azzal, hogy a jövedéki biztosíték összegének az 59. § (6) bekezdés szerint lehetséges csökkentéseinél az adóraktári engedélyesként, illetve az adómentes felhasználóként végzett tevékenységet figyelembe kell venni.

(2) E törvény 59. § (6) bekezdésének a jövedéki biztosíték csökkentésére vonatkozó rendelkezése alkalmazásakor a felhasználói engedélyt legkésőbb 2004. március 17-éig kérelmező azon személyt, aki (amely) a kérelem benyújtása évét megelőző

a) két évben a Jöt. 31. § (1) bekezdésének d) pontja alapján, folyamatosan, legalább kéthavonta a vámhatóság által - a benyújtott adóbevallással egyezően - elfogadott adó-visszaigénylést érvényesített az e törvény szerint egyéb ellenőrzött ásványolajnak vagy megfigyelt terméknek minősülő jövedéki termékre, megbízható felhasználói engedélyesnek kell tekinteni,

b) öt évben folyamatosan, legalább kéthavonta érvényesített az a) pontnak megfelelően adó-visszaigénylést, olyan személynek kell tekinteni, mint aki (amely) teljesíti a jövedéki biztosíték további 50 százalékkal történő mérséklődéséhez előírt feltételt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti esetben, amennyiben az adóraktári engedélyes az adóraktári engedélyében, illetve az adómentes felhasználó a keretengedélyében szereplő, e törvény szerinti egyéb ellenőrzött ásványolajra vagy megfigyelt termékre kér és kap felhasználói engedélyt, az adóraktári engedélyét és a keretengedélyét a csatlakozás napjával megszűntnek kell tekinteni, és alkalmazni kell a Jöt. 22. §-a (10), 23. §-a (4)-(5), (7), 26. §-a (9), 27. §-a (10) bekezdésének és 30. §-ának a megszűnés esetére vonatkozó rendelkezéseit azzal, hogy a készleten maradt jövedéki terméket - ha a Jöt. 30. § (2) bekezdése, illetve e törvény 46. § (2) bekezdése szerint nem adják át adóraktárnak - a felhasználói engedélyes nyitókészletébe fel kell venni. A Jöt. 23. § (4)-(5) bekezdése szerinti termékmérleg-zárást és készletfelvételi jegyzőkönyvet, illetve a Jöt. 30. § (1) bekezdése szerinti elszámolást legkésőbb 2004. május 15-éig kell benyújtani, amelyet a vámhatóság a benyújtást követő 5 munkanapon belül ellenőriz és fogad el. A Jöt. 23. § (4)-(5) bekezdésének és 30. § (1) bekezdésének alkalmazásakor a vámhatóság eltekinthet a készletfelvétel helyszíni ellenőrzésétől. A jövedéki biztosíték, amennyiben az elszámolás alapján az (1) bekezdés szerinti személynek nincs megfizetendő adója, az elszámolás vámhatóság általi elfogadásának napjától, egyébként az adó megfizetésének napjától válik felszabadíthatóvá.

(4) A Jöt. szerinti adóraktári engedélyes, ha az adóraktári engedélye, illetve az adómentes felhasználó, ha a keretengedélye a (3) bekezdés alapján szűnik meg, 2004. május 20-áig köteles adóbevallást benyújtani és a (3) bekezdés szerinti elszámolás alapján fizetendő adót megfizetni. Az adómentes felhasználó az utolsó adóbevallásától a keretengedélye megszűnése napjáig tartó időszakra ad adóbevallást.

126. § (1) Annak a személynek, aki a teljesen denaturált alkohol kiszerezésére a Jöt. szerint kiadott, e törvény hatálybalépését megelőző napon érvényes felhasználói engedéllyel rendelkezik, ezen engedélye továbbra is érvényes, amely az e törvény 70. §-a szerinti felhasználói engedélynek minősül.

(2) A teljesen denaturált alkohol 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban történő beszerzését, felhasználását végző azon személyt, akinek (amelynek) a Jöt. rendelkezései szerinti nyilvántartásba vételét a vámhatóság e törvény hatálybalépését megelőzően visszaigazolta, az e törvény 71. §-a szerinti nyilvántartásba vett felhasználónak kell tekinteni.

(3) A kereskedelmi tevékenységet végző személynél az e törvény hatálybalépésének napján készleten lévő, 2 liter vagy annál nagyobb kiszerezésű teljesen denaturált alkohol a csatlakozás napjától csak a Jöt. 48/B. § (1) bekezdése vagy e törvény 71. §-a szerint nyilvántartásba vett felhasználó részére értékesíthető a készlet kifogyásáig, de legfeljebb 2004. június 30-áig, amennyiben a kereskedelmi tevékenységet végző személy a 2003. december 31-ei fordulónappal leltározással alátámasztott tényleges készletét a vámhatóságnak 2004. január 31-éig írásban bejelentette.

(4) A Jöt. rendelkezéseit kell alkalmazni az e törvény hatálybalépését megelőzően keletkezett adó-visszaigénylési jogosultság esetén.

(5) Az e törvény hatálybalépését megelőzően a szeszfőzde által a bérfőzető részére a 35/1997. (XI. 26.) PM rendelet szerint kiállított származási igazolványok a kiállításuktól számított 15 évig érvényesek.

A hatályos szabályozás nem tartalmaz átmeneti rendelkezést az új jövedéki törvény hatályba lépése előtt keletkezett adó-visszaigénylési jogosultság érvényesítésére vonatkozóan. A törvény ezt a hiányosságot pótolja és úgy rendelkezik, hogy ilyen esetben a korábbi jövedéki adótörvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Ugyancsak nincs átmeneti szabály a bérfőzött pálinkára a korábban hatályos rendelkezések szerint kiadott származási igazolványok elfogadhatósága tekintetében. A törvény ezért beiktat egy új rendelkezést, amely szerint a korábbi származási igazolványok az új szabályozás szerinti származási igazolványként elfogadhatók és a kiállításuktól számított 15 évig érvényesek.

127. § (1) A jövedéki engedélyes kereskedő és a nem jövedéki engedélyes kereskedő köteles a vámhatóságnak legkésőbb 2004. március 31-éig bejelenteni a csatlakozást megelőző napon várhatóan készleten lévő 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék fajtáját és mennyiségét.

(2) A jövedéki engedélyes kereskedő - e törvény 62. § (7) bekezdésében foglalt kivétellel - és a nem jövedéki engedélyes kereskedő a csatlakozás napjától az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket csak akkor forgalmazhatja tovább - a készlet kifogyásáig -, ha

a) az (1) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségét teljesítette,

b) a csatlakozás napját megelőző nappal leltározással megállapította a tényleges készletet és az arról készített jegyzőkönyvet a vámhatóságnak a csatlakozás napját követő 15. napig megküldte, egyébként a készletet a vámhatóság lefoglalja és elkobozza, kivéve, ha az a) pont szerinti bejelentési kötelezettség elmulasztása - a jövedéki engedélyes kereskedő, illetve a nem jövedéki engedélyes kereskedő által igazoltan - méltányolható körülmények miatt következett be.

128. § (1) A tagállamból belföldre behozott, a csatlakozás napja előtt vámeljárással alá vont, de a csatlakozás napját megelőző napig a belföldi forgalom számára nem vámkezelt jövedéki termék esetében a Magyar Köztársaság és az Európai Unió tagállamai között létrejött, a Magyar Köztársaság csatlakozásáról szóló Csatlakozási Szerződés IV. számú melléklete 5. Vámunió fejezetének 1. pontja alapján végzett vámjogi szabadforgalomba bocsátáskor az eljáró vámhatóság határozattal megállapítja az adót, amelyet - az e törvény rendelkezései szerint - felfüggeszt vagy beszed.

(2) A csatlakozás napját megelőző napon a Jöt. szerinti vámadóráktárban a készleten lévő, külföldről behozott jövedéki termék - a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - az adó megfizetése nélkül a csatlakozás napjától számítva legfeljebb 30 napig ott tovább tárolható, feltéve, ha a vámraktárhoz nyújtott vámbiztosíték érvényes és a jövedéki adóra fedezetet nyújt, és a vámadóráktár engedélyese legkésőbb a csatlakozás napját megelőző napig írásban bejelenti a jövedéki adóügyben eljáró vámhatóságnak és a Kapcsolattartó Központnak, hogy ilyen készlettel rendelkezik.

(3) A vámhatóság a (2) bekezdés szerint tárolt jövedéki termékre

a) az adóráktárba vagy az adómentes felhasználó üzemébe történő kitérésre vagy harmadik országba történő kivitelezésre, illetve tagállami adóráktárba, más tagállam bejegyzett/nem bejegyzett kereskedője részére történő kiszállításkor, adófelüggesztés alkalmazásával,

b) a Jöt. szerinti szabadforgalomba bocsátáskor, illetve tagállamba az *a)* pontban nem említett esetben történő kiszállításkor, adófizetési kötelezettség mellett,

c) a csatlakozás napját követő 31. napon, adófizetési kötelezettség mellett határozatban állapítja meg az adót.

(4) Amennyiben a vámadóráktár az e törvény rendelkezései szerinti vámadóráktárrá átalakult,

a) a harmadik országba való kiléptetés céljából a csatlakozás napja előtt betárolt, a csatlakozás napját megelőző napon készleten lévő jövedéki terméket az új vámadóráktár nyitókészletébe kell felvenni, amely e törvény 8. § (2) bekezdés szerinti betárolásnak minősül;

b) a tagállamba való kiszállítás céljából a csatlakozás napja előtt betárolt, a csatlakozás napját megelőző napon készleten lévő jövedéki termék legkésőbb a csatlakozás napjától számított 30 napig adófelüggesztéssel az új vámadóráktárból tagállamba kiszállítható, feltéve, ha az adóráktár engedélyese legkésőbb a csatlakozás napját megelőző napig írásban bejelenti a jövedéki adóügyben eljáró vámhatóságnak, hogy ilyen készlettel rendelkezik;

c) a külföldről behozott, a csatlakozás napját megelőző napon készleten lévő jövedéki termékre az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni.

(5) A tagállamba való kiszállítás céljára a csatlakozás napja előtt betárolt, a csatlakozást követő 31. napon a (4) bekezdés szerinti vámadóráktárban készleten maradt jövedéki termékre a vámhatóság határozatban állapítja meg az adófizetési kötelezettséget és veti ki az adót.

(6) A (2) bekezdés szerinti raktárt és a (4) bekezdés szerinti vámadóráktárt legfeljebb a csatlakozás napjától számított 30 napig a közösségi adófelüggesztési eljárásban való szállításra jogosult adóráktárnak kell tekinteni.

(7) A tagállamba a csatlakozás napját megelőzően passzív feldolgozásban vagy ideiglenes kivitelben kivitt és a csatlakozás napját megelőző napot követően belföldre visszahozott jövedéki termék visszahozatala esetén a 27. § szerint adókötelezettség keletkezik.

128/A. §

Felhatalmazás

129. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg

a) a mezőgazdasági termékek előállításához a szántó, kert, gyümölcsös, szőlő, gyep, halastó és erdőművelési ágakban a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági felhasználó részére hektáronként, a szarvasmarha tenyésztéséhez a tehén éves átlaglétszámára vetítve a gázolaj jövedéki adója 80 százalékának - az igény benyújtásának napjától számított 30 napon belüli - visszatérítését, a visszatérítés feltételeit és szabályait,

1. a szántó művelési ágban 95 liter/ha/év,

2. a kert, gyümölcsös, szőlő művelési ágban 200 liter/ha/év,

3. a gyep művelési ágban 12 liter/ha/év,

4. a halastó esetében 55 liter/ha/év,

5. az erdőfelújításhoz 90 liter/ha/év,

6. a szarvasmarha ágazatban 85 liter/db/év

mértékgig terjedően,

b) a diplomáciai és konzuli képviselők és azok tagjai, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és azok tagjai számára a jövedéki termékekre adható adó-visszatérítés mértékét, módját és részletes szabályait.

3/2005. (AEÉ 5.) APEH utasítás a diplomáciai és konzuli képviseltek és azok tagjai, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és azok tagjai számára adható általános forgalmi adó- és jövedéki adó-visszatérítés eljárási szabályairól

c)

(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg

a) az adóraktári engedély, a keretengedély, a jövedéki engedély iránti kérelemre, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, adóképviseelő, a csomagküldő kereskedő, az adóügyi képviselő, és a felhasználói engedélyes engedélyezésére, a nyilvántartásba vett felhasználó nyilvántartásba vételére, a mobil palackozó és a mobil palackozóval végzett palackozási tevékenység bejelentésére, az üzemi motorikusgáztöltő-állomás üzemeltetőjének bejelentkezésére és vámhatósági nyilvántartásba vételre, továbbá a jövedéki biztosíték nyújtására vonatkozó részletes szabályokat;

b) a jövedéki termék, a megfigyelt termék előállítására, adómentes felhasználására, forgalmazására, szállítására, beszerzésére, beszerzésének és kiszállításának bejelentési kötelezettségére, tárolására, felhasználására, a figyelembe vehető veszteségnormákra vonatkozó részletes szabályokat;

c) az e törvényben előírt nyilvántartások vezetésére, a bizonylatok kiállítására, a jövedéki termékek és a megfigyelt termékek elszámolására vonatkozó részletes szabályokat;

d) az adófizetési kötelezettség, adó-visszaigénylés elszámolására, a hatósági felügyelet ellátásának esetleges különleges módjára és feltételeire, a jövedéki ellenőrzésre, a lefoglalásra, elkobzásra, az elkobzott termék felhasználására, illetve megsemmisítésére vonatkozó részletes szabályokat;

e) a gázolaj jelölésével kapcsolatos egyes rendelkezéseket;

f) a zárjegy, valamint a hordós és kannás kiszerezésű borra előírt hivatalos zár alkalmazásának, a zárjeggyel való elszámolásnak, az adójegy igénylésének, visszavételének, alkalmazásának részletes szabályait;

g) a denaturált alkohol előállításához felhasználható denaturáló szer alkalmazására és az alkohol denaturálási eljárására vonatkozó szabályokat, valamint a desztillálókészülék előállítására, birtokban tartására vonatkozó szabályokat;

h) a bérfőzött pálinka bérfőzető részére történő kiadásának és a bérfőzető általi továbbértékesítésének szabályait;

i) a terítőjáratok működési és adminisztrációs rendjére vonatkozó egyes rendelkezések részletes szabályait;

j) a más tagállamban szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék ugyanazon adóalany általi rendszeres beszerzésére vonatkozó egyszerűsített eljárás szabályait;

k) a kötelező érvényű vámtarifa-besorolással kapcsolatos eljárás részletes szabályait;

l) a szemledj és költségterítés kiszabásának, beszedésének és mértékének részletes szabályait;

m) az e törvény 7. § 9. pontja szerinti vámtarifaszámokat és a vámtarifaszámok alá történő besoroláshoz szükséges, a törvény hatálya alá tartozó termékekre és a besorolásnál figyelembe veendő, kapcsolódó egyéb árucsoportokra vonatkozó árubesorolási szabályokat;

n) a bioetanol és a biodízel utáni adólevonási, adó-visszaigénylési jogosultság igazolásának, elszámolásának részletes szabályait;

o) a jövedéki bírság 114. § (6) bekezdésében meghatározott gyorsított eljárásban történő kiszabásának és beszedésének részletes szabályait.

(3) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter és a honvédelmi miniszter arra, hogy közös rendeletben határozza meg

a) az üzemanyag e törvény 53. § (1) bekezdése a) pontjában meghatározott adómentes beszerzésének, nyilvántartásának és elszámolásának külön szabályait,

b) a 106. § (11) bekezdésében meghatározott szervezet jövedéki nyilvántartásának és vevőnyilvántartásának vezetésére vonatkozó előírásokat,

c) az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alóli, e törvény 13. §-a (1) bekezdésének f) pontja szerinti végleges mentesülés érvényesítésének részletes feltételeit és eljárási szabályait.

(4) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, a gazdasági és közlekedési miniszter és a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, hogy közös rendeletben határozza meg az 1 százaléknál nagyobb kéntartalmú fűtőolaj e törvény 53. §-a (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott adómentes felhasználása engedélyezésének külön szabályait.

(5) Felhatalmazást kap a gazdasági és közlekedési miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg a cukortermékek - jogszabályba ütköző felhasználást akadályozó - forgalmazási rendjét és feltételeit.

130. § Katasztrófa helyzetben a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezéséről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény szerinti megyei, fővárosi védelmi bizottságok elnökei, illetve az érintett területek polgármesterei felhatalmazást kapnak arra, hogy az üzemanyag-ellátás biztosítására a vámhatóság bevonásával e törvény előírásaitól eltérően is intézkedhetnek.

131. § (1)

(2)

Termékmeghatározás

132. § A külön jogszabály szerint gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményként nyilvántartásba vett 2208 vámtarifaszámú termék 2008. december 31-ig nem tekintendő az e törvény hatálya alá tartozó jövedéki terméknek.

Hatálybaléptető, záró és átmeneti rendelkezések a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosításaihoz

2005. évi CXIX. törvény az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról 185. § (1) A 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) e törvénnyel megállapított 7. §-ának 25. pontja, 10. §-ának (3) bekezdése, 26. §-a (3) bekezdésének f) pontja, 34. §-ának (3) bekezdése, 39. §-ának (6) bekezdése, 40. §-ának (12) bekezdése, 43. §-ának (8) bekezdése, 58. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontja, 69. §-ának (1) bekezdése, 78. §-ának (9) bekezdése, 82. §-ának (5) bekezdése, 104. §-a (4) bekezdésének a) pontja, 110. §-ának (13) bekezdése, 111. §-ának (7) bekezdése, 114. §-a (2) bekezdésének f) pontja és 122. §-ának a)-c) és i) pontja, valamint e törvény 188-189. §-a és 14. számú melléklete e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 20. §-ának (2) bekezdése, 35. §-a (1) bekezdésének f) pontja és 40. §-ának (9) bekezdése 2006. július 1-jén lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének a)-b) pontja 2007. július 1-jén lép hatályba.

(4) A Jöt. e törvény 54. §-a (4) bekezdésében megállapított 7. §-ának 37/A. pontja és a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének d) pontja 2008. január 1-jén lép hatályba.

(5) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Jöt. 7. §-a 1. pontjának m) alpontjában az „egyéb ásványolaj” szövegrész helyébe az „egyéb ellenőrzött ásványolaj” szövegrész, 14. §-a (2) bekezdésében a „(4) bekezdésének a) pontja” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésének a) és c) pontja” szövegrész, 59. §-a (1) bekezdésének b) pontjában az „(1) bekezdés a)-b), h)” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés a)-c), h)” szövegrész, (11) bekezdésében az „adófizetési kötelezettség megállapítása esetén” szövegrész helyébe a „jövedékibírság-fizetési kötelezettség megállapítása esetén” szövegrész, 93. §-ának (1) bekezdésében a „köztes termék” szövegrész helyébe a „köztes alkoholdermék” szövegrész, a 123. §-a (7) bekezdésében a „2005. január 1-jétől” szövegrész helyébe a „2006. január 1-jétől” szövegrész, „2004. december 31-éig” szövegrész helyébe a „2005. december 31-éig” szövegrész lép.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 7. §-ának 37/A. pontjában az „észterezéssel” szövegrész helyébe az „átészterezéssel” szövegrész, 44. §-a (2) bekezdésének az „A keretmennyiségre történő beszerzéseket” szövegrész helyébe az „A beszerzéseket” szövegrész, 84. §-ának (10) bekezdésében az „a szőlőbort, egyéb bort” szövegrész helyébe az „az egyéb bort” szövegrész, 103. §-ának (1) bekezdésében az „50. § (4) bekezdés szerinti” szövegrész helyébe az „50. § (4)-(5) bekezdés szerinti” szövegrész lép.

(7) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Jöt. 50. §-a (4) bekezdésének f) pontjában az „a” szövegrész, 58. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „ , gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző ” szövegrész, 114. §-a (2) bekezdésének b) pontjában a „felvásárlási jeggyel vagy” szövegrész és a bekezdés d) pontja hatályát veszti.

(8) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 82. §-ának (7) bekezdése, 83. §-a (1) bekezdésének második mondata és a § (7)-(8) bekezdése, 84. §-ának (2)-(3) és (8)-(9) bekezdése és a § (10) bekezdésében a „szőlőbor, illetve” szövegrész, 85. §-ának (1) és (3) bekezdésében az „és a boradóraktár engedélyese” szövegrész, 104. §-a (11) bekezdésének a) pontja és 129. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „külterületi” szövegrész hatályát veszti.

(9) A Jöt. 57. §-a, valamint 57/B. §-ának (1) és (2) bekezdésében a „motorbenzin, illetve” szövegrész, valamint 57/C. §-ában az „57. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) a 2007. június 30-áig, az” szövegrész 2007. július 1-jével hatályát veszti, egyidejűleg a Jöt. 57/B. § (1) bekezdésében az „57-57/A. § szerint” szövegrész helyébe az „57/A. § szerint” szövegrész lép.

(10) A Jöt. 57/A-57/C. §-ai 2008. január 1-jével hatályukat veszítik.

186. § A Jöt. e törvénnyel megállapított 28. §-a (4)-(5) bekezdésének 2007. június 30-áig történő alkalmazásában bioetanolnak kell tekinteni a szeszüzemben denaturált alkoholderméket, amennyiben az egyebekben megfelel a Jöt. 7. § 37. pontjában foglalt rendelkezéseknek.

187. § (1) Amennyiben 2005. december 31-én a Jöt. e törvénnyel megállapított 50. § (5) bekezdése szerinti üzemanyagadalékok (e § tekintetében a továbbiakban: üzemanyagadalék) értékesítő vagy gazdasági tevékenysége keretében felhasználó személy (kivéve a felhasználói engedélyes) készletében olyan üzemanyag-adalék van, amely után az adó még nem került megfizetésre, a személy 2006. január 1. napjával köteles a készletében lévő adózatlan üzemanyag-adalék leltározással alátámasztott mennyiségét a Jöt. szerinti mértékegységben, felhasználási célok szerint [Jöt. 52. § (1) bekezdés *a)-d)* pont] megbontva megállapítani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti személy köteles az adó kivetését a leltározásról felvett jegyzőkönyv megküldésével a vámhatóságtól legkésőbb 2006. január 15-éig kérni. Az az üzemanyag-adalék, amelyre az adó kivetését - e bekezdés szerint - kérték, nem tekinthető a 114. § (2) bekezdés *g)* pontban meghatározott adózás alól elvont terméknek.

(3) 2006. január 1-jét követően adózatlan üzemanyag-adalék felhasználását, kínálását, értékesítését - kivéve a felhasználói engedélyest - kizárólag az (1)-(2) bekezdés szerint eljáró személy végezheti a készlet kifogyásáig, egyébként a készletet a vámhatóság lefoglalja és elkobozza, kivéve, ha a személy a (2) bekezdés szerinti kötelezettség késedelmes teljesítését annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

188. § (1) Az az áfa-törvény szerinti adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a Jöt. 3. § (2) bekezdése *b)-c)* és *e)-f)* pontjainak hatálya alá tartozó, e törvény 14. számú mellékletében megjelölt terméket 2006. január 1-je előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a jövedéki termék belföldi előállítója, illetve importálója a jövedéki termékét nem adóraktárban készletezi, és azokat e törvény hatálybalépésétől kezdődően értékesíti, köteles a 2005. december 31. napját követő első adó-megállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (2) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(2) A fizetendő adót növelő összeg annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek a 2006. január 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott nyitókészlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 14. számú mellékletével előírt, a 2006. január 1. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel, illetve a 2005. december 31. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel különbözeteként meghatározott összeg.

189. § (1) A szőlőbor előállítására, palackozására (kiszerezésére), valamint a kizárólag a szőlőbor tárolására, raktározására kiadott, az e törvény hatálybalépését megelőző napon érvényes, a Jöt. 84. §-a szerinti boradóraktári engedélyek e törvény hatálybalépésétől a Jöt. 82. §-a szerinti egyszerűsített adóraktári engedélynek minősülnek, és az előbbieket szerinti boradóraktári engedéllyel rendelkezőkre a továbbiakban az egyszerűsített adóraktár engedélyesekre vonatkozó rendelkezések érvényesek.

(2) A szőlőbor előállítására, palackozására (kiszerezésére), tárolására, raktározására 2005. december 1-jén érvényes egyszerűsített adóraktári engedéllyel rendelkezők - a Jöt. 83. §-a (5) és (7) bekezdésének rendelkezésétől eltérően - a Jöt. 83. §-ának (5) bekezdése szerinti elszámolást a 2005. augusztus 1-jétől 2005. december 31-e közötti időszakra vonatkozóan készítik el és 2006. január 15-éig nyújtják be, továbbá a 2004. december 1-jétől 2005. december 31-e közötti időszakra adnak 2006. január 15-éig adóbevallást és fizetik meg a jövedéki adót. A 2006. évben esedékes első tárgyéves elszámolást a Jöt. 83. § (4) bekezdésében foglaltaktól eltérően a 2006. január 1-jétől 2006. július 31. közötti időszakra vonatkozóan kell benyújtani.

(3) E § (1) bekezdése szerinti, kizárólag szőlőbor tárolását, raktározását végző adóraktár engedélyeseknek legkésőbb 2006. január 31-éig kell a pinckönyvüket hitelesíttetniük, és ezen időpontig a pinckönyv helyett a termékmérleget kell vezetniük.

2006. évi LXI. törvény egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról 232. § (1) E törvénynek a Jöt.-öt módosító rendelkezései - a (2)-(11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 119. §-a (6) bekezdésének *a)* és *e)* pontja és (10) bekezdése, valamint 120. §-ának (3) bekezdése, (7) bekezdésének *c)* pontja és (8) bekezdése e törvény kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 7. §-a 37/B. pontjának, 11. §-a (1) bekezdése *h)* pontjának, 34. §-a (3) bekezdésének, 37. §-a (6) bekezdése *d)* pontjának, 38. §-a (4) bekezdésének, 52. §-a (2) bekezdésének, 58. §-a (13) bekezdésének, 72. §-a (11) bekezdésének, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontja *b)* alpontjának, 110. §-a (13) bekezdésének és 129. §-a (2) bekezdése *p)* pontjának hatályba léptetéséről külön törvény rendelkezik.

(4) A Jöt. e törvénnyel megállapított 47. §-a (1) bekezdése *c)* pontjának és 112. §-a (2) bekezdésének rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(5) E törvény kihirdetését követő 8. napon a 2005. évi CXIX. törvény 185. §-ának (3) bekezdésében a „7. §-a 1. pontjának *j)* alpontja és a § 37. pontja, 11. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja,” és az „, 58. §-a (1) bekezdésének

b) pontja” szövegrész, valamint a Jöt. 82. §-ának (6) bekezdésében az „ , amennyiben a közös adóraktárban a szőlőbort az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő mennyiségben állítják elő” szövegrész és 104. §-ának (17) bekezdése hatályát veszti.

(6) E törvény kihirdetését követő 8. napon a Jöt. 29. §-ának (3) bekezdésében a „tüzelőanyagok” szövegrész helyébe a „tüzelő-, fűtőanyagok” szövegrész, 37. §-a (6) bekezdésének *b)* pontjában a „84. § (1) bekezdés *e)*” szövegrész helyébe a „84. § (1) bekezdés *d)*” szövegrész, 117. §-ának (4) bekezdésében az „a kikötői adóraktár” szövegrész helyébe az „adóraktár-engedélyes” szövegrész lép.

(7) 2007. április 1-jével a Jöt. e törvényben megállapított 97. §-a (2) bekezdésének

a) a) pontjában a „7240 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,5 százaléka, de legalább 13 090 forint/ezer darab” szövegrész helyébe a „7420 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,75 százaléka, de legalább 13 730 forint/ezer darab” szövegrész, 2007. szeptember 1-jétől „7600 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28 százaléka, de legalább 13 965 forint/ezer darab” szövegrész,

b) c) és *d)* pontjában a „de legalább 4320 forint/kilogramm” szövegrész helyébe a „de legalább 4530 forint/kilogramm” szövegrész, 2007. szeptember 1-jétől a „de legalább 4610 forint/kilogramm” szövegrész lép.

(8) 2008. január 1-jén a Jöt. e törvénnyel megállapított 58. §-a (1) bekezdésének *b)* és *e)* pontjában a „bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése” szövegrész helyébe a „bioetanol benzinbe és a biodízel gázolajba való közvetlen bekeverése” szövegrész lép.

(9) 2012. december 31-én a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-ának (2) bekezdésében az „az E85 esetben a termék bioetanolon kívüli komponenseinek térfogatra számított mennyiségi részaránya (a százalékként kifejezve) és az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti adómérték szorzataként meghatározott összeg,” szövegrész hatályát veszti.

(10) A Jöt. 2005. évi CXIX. törvénnyel megállapított 7. §-a 1. pontjának *j)* alpontja, 7. §-ának 37. pontja, 11. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja és 58. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja nem lép hatályba.

(11) A Jöt. e törvénnyel módosított 7. §-a 1. pontja *j)* alpontja, 37. és 37/B. pontja, 52. §-a (2) bekezdése, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontja *b)* alpontja és 110. §-a (13) bekezdése tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információszoolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, - a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított - 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8-10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.